

ፍሬ ሲቃውንት

ኢትዮጵያውያን ሲቃውንት
እና
ሰብከቶች

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
የሰነድ ትምህርት ቤቶች ማ/መምሪያ
በማጎበረ ቀዳሳን
የጠቅላይ ስነ-ምግባር ክፍል

አዲስ አበባ
ገቢ ፡፡፡

© ማኅበረ ቅዱሳን ፲፱፻፺፱ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

ይህ መጽሐፍ
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
የሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
በማኅበረ ቅዱሳን
ኤዲቶሪያል ቦርድ ታርዋ ተስተካክሎ የተፈቀደ ነው።

አድራሻ፡-

በኢ/አ/ተ/ቤ/ክ
በሰ/ት/ቤቶች ማ/መምሪያ
ማኅበረ ቅዱሳን
ፖ.ሳ.ቁ 80078
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

Email:- lemat@eotc-mkidusan.org
Website:- www.eotc-mkidusan.org

የኮምፒውተር ጽሑፍና ቅንብር

የሚደረግ ሕዝብ ገንዘብ አገልግሎት ዋና ክፍል

ማውጫ

መግቢያ..... 78
I

ክፍል አንድ

፩. የኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ታሪክ

፩.፩. መምህር አካለወልድ፣ «የቀለም ቀንድ»..... 1

፩.፪. አለቃ ዶ/ር አዮሰ ዓለሙ፣ አራት ዓይና ጸክተር..... 13

፩.፫. ሊቀ መዛሙራን ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊስ..... 22

፩.፬. አፈሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርስ..... 31

፩.፭. እማዞዶ ገላናሽ አዲስ..... 42

፩.፮. ንቡረ ዕድ ድሜጥሮስ ገብረ ማርያም..... 49

፩.፯. መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ..... 61

፩.፰. መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ..... 86

፩.፱. መምህር ገብረ አስናቀ..... 99

፩.፲. ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው..... 109

ክፍል ሁለት

፪. ሰብዘቶች

፪.፩. ፍቅር..... 119

፪.፪. «ሰው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን
ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው»..... 126

፪.፫. «የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ»..... 132

፪.፬. ምጽዋት..... 140

፪.፭. «የተባረክሽ ነሽ»..... 147

፪.፮. «ጸሎትህ ተሰምቶልሃል»..... 156

፪.፯. የሚጉድለን ምንድነው?..... 170

፪.፰. «እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው»..... 177

፪.፱. ልጆቻችንን እንዴት እናሳድጋቸው
ከክፉ ነገር ለእንዴት እንጠብቃቸው?..... 182

፪.፲. ፍቅር፣ ወጣትነት፣ መንፈሳዊነት..... 197

መግቢያ

ከዚህ ቀደም ከ«ስምዕ ጽድቅ» ጋዜጣችን ለምእመናን ሕይወት ከፍተኛ አስተዋጽኦ ይኖራቸዋል ተብለው የታሰቡ ጉዳዮችን «ምሥጢ ሬን ላካፍላችሁ» ከተባለው ፃምድ ላይ በማሰባሰብ በተለያዩ ክፍሎች በመጽሐፍ መልክ መዘጋጀቱ ይታወቃል። የዚህ ዓይነቱ አሠራር በርካታ አንባብያንን እንደጠቀመና እንደሚጠቅም ብዙዎች ከሚሰጡት አስተያየት ለመረዳት ተችሏል። በዚህ ልምድ ተመሥርተን በ«ሐመር» መጽሔትና በ«ስምዕ ጽድቅ» ጋዜጣ ሲታወቁ የነበሩ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትን ታሪክና በጋዜጣና በመጽሔቱ የሰብከት ፃምዶች ቀርበው የሰውን ልብ ለመማሪክ የቻሉ ሰብከቶችን በማጣመር በመጽሐፍ መልክ አዘጋጅተን አቅርበናል።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባሳለፈችው ረጅም የታሪክ ዘመን እንደ ኮከብ የሚያበሩ ከሥራቸው የተነሣ በማቸው በዓለማችን የክርጠ ስትና ጉዞ ውስጥ እጅግ የገነነ እና የተከፈሩ ብዙ ሊቃውንት ነበሯት። ከእነዚህ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ቅድስናቸው የተመሰከረላቸው ጥቂቶች ገድልና ተአምራታቸው ተጽፎ ሲዘከሩ ይኖራሉ።

በእርግጥ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ሥራና ሕይወት በሚፈለገው ዓይነትና ደረጃ ተጠንቶ ለአንባብያን አለመቅረቡ እንዳለ ሆኖ በዘመን መሳፍንትና ከዚያ በኋላ የነበሩና ካለፉት ወርቃማ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሊቃውንት ዘመናት የተላለፈውን በረከት ዛሬ ላለነው ያሻገሩ ብርቅዬ የቤተ ክርስቲያኒቱ መምህራን ሕይወትና ታሪክ በአግባቡ ለምእመናን እንዲታወቁ አልተደረገም።

ማኅበረ ቅዱሳን ይህን ክፍተት ለመሙላት በጋዜጣና በመጽሔት ሲቀርቡ የነበሩ የሊቃውንት ታሪኮችን በመጽሐፍ መልክ ማዘጋጀት አስፈላጊ መሆኑን በማመን ይህን ሥራ ለምእመናን ሲያበረክት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ዙሪያ ግን ሰፊና ጥልቅ ጥናት እንደሚያስፈልግ ሳይዘነጋ ነው።

መጽሐፉ በሁለት ክፍሎች የተዘጋጀ ሲሆን በመጀመሪያው ክፍል የተዘጋጀት የሊቃውንት ታሪኮች በተቻለ መጠን በመጽሔቱና በጋዜጣው ከተቀመጡበት መንገድ በይዘት ሳይለይ በቅርጽ ግን መጽሐፍ ሆኖ እንዲቀርብ ተደርጓል። ታሪካቸው ተመርጦ የቀረቡት ሊቃውንት

ዛሬ በሕይወተ ሥጋ ከተለዩን ጥቂቶቹን ነው። እነዚህ ተመርጠው የቀረቡ ሊቃውንት በቤተ ክርስቲያናችን ታላላቅ የአብነት ትብብቶች ተምረው አስተምረው አጠናክረው ትውፊቱና ትምህርቱን ትርጉም ባለው መንገድ ጠብቀው ያስተላለፉልን ከምንም በላይ ደግሞ በአገር አስተዳደርና እድገትም መሻሻልና ለውጥ /አምነታዊ/ እንዲመጣ ሚና የነበራቸው ናቸው።

በሌላ በኩል ደግሞ ሊቃውንት፣ መምህራንና ባሕታውያን ብቻ ሳይሆን የሰብከት ታሪክም ያላት ሆኖ ሰብከት ግን ያሳጠራቀመች ቤተ ክርስቲያን ብትኖር የእኛ ቤተ ክርስቲያን ናት ማለት ይቻላል። የእቡን ሰላማ ሰብከቶች የት አሉ? የእቡን ተክለ ሃይማኖትስ? የእቡን ዜና ማርቆስ፣ የዘጠኙ ቅዱሳን፣ የዐሥራ ሁለቱ ንቡራን ሰዶች፣ የሰባቱ ከዋክብት፣ የአምስቱ ከዋክብት፣ የሌሎች ባሕታውያን፣ የመምህራንና የሊቃውንት ትምህርታቸው የት አሉ? የለንም። በገድላቸው ውስጥ የተጠቀሱ ጥቂቶች ቢኖሩም እነዚያውም ተአምራቱን ለመናገር የተገለጹ እንጂ ሰብከታቸውን ለማስቀመጥ ተብሎ የተገለጹ አይደሉም። እነርሱ ያላቆዩን ምንአልባት በትሕትና ሊሆን ይችላል። የቅዱስ ዮሐንስ አፈ ወርቅና የምሥራቃውያን አባቶች ሰብከቶችን ስናይም የእኛስ አባቶች የሚል ጥያቄ ይፈጠርብናል።

የቀረቡት እነዚህ ሰብከቶች በተቻለ መጠን የተለያዩ የገብረተሰብ ክፍሎች /ወላጆችን፣ ልጆችን.../ በመንፈስ እንዲያድጉ የሚያግዙ ለማድረግ ተሞክሯል። የተለያዩ የገብረተሰብ ክፍሎችን የሚያግዙ ከመሆናቸው ባሻገር በያዟቸው ጉዳዮች የተለያዩ ሆነው የምእመናንን ልብ በማቅናት ያላቸው አስተዋጽኦ ከፍተኛ ነው የሚል እምነት አለን።

መጽሐፉ የተለያዩ ጉዳዮችን በሁለት ክፍሎች ያቀረበ ቢመስልም ሰብከቱን የሊቃውንቱ ፍሬና በረከት እንደሆነ አድርገው አንባብያን ደጠቀሙበታል በሚል እምነትና ለጊዜው ብዙ ምእመናን የተለያዩ ፍላጎት ስለሚኖራቸው በዓይነት መለያየታቸው ጠቃሚ ይሆናል ብለን በማመን ነው። በአጠቃላይ ይህን መጽሐፍ ስናዘጋጅ የሊቃውንት ታሪኮችና ሰብከቶች ከዚህ በተሻለ አደራጅቶ ማቅረብ የሚቻልበትን መንገድ ከአንባብያን በሚሰነዘሩ ገንቢ አስተያየቶች እንደምናገኝ በማመን ሲሆን ለዚህም ረድኤ ተግባራዊ ከሁላችን አይለይ እንላለን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

መምህር አካለ ወልድ

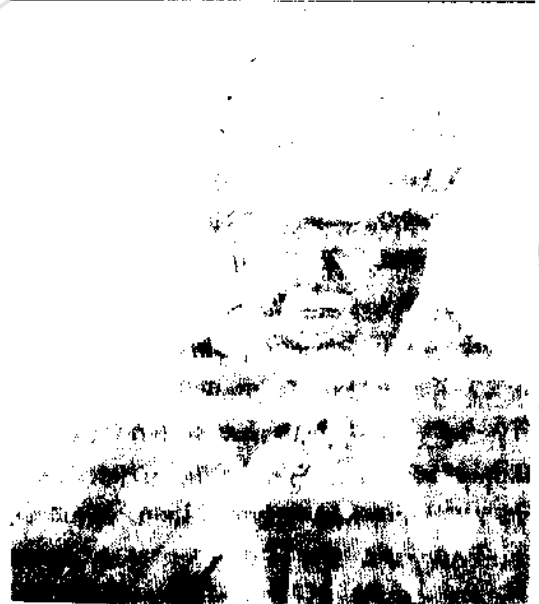
(፲፰፻፳፬ - ፲፱፻፲፱)

«የቀለም ቀንድ»

በአሁኑት ሰዎች

አፈር መልቡ እንጂ ድንጋይ ለምናችሁ፤
የቀለም ቀንድ ነው ትሰብሩታላችሁ።
መምህር አካለ ወልድ ጭሱ የት ደረሱ፤
ጎንደር ወረዳ ወይ ሥልጣን ሲመልሱ፤
እስከ ሰፊድ ስጦት አፈሩን ጎንፍሰው፤
ያንን ሁሉ ቀለም ወደት አፈሰሰው።

በንግሥት ዘውዲቱ
ዘመነ መንግሥት ነው።
በወቅቱ አልጋ ወራሽ
የጸጸት ልወል ረሰ ተፈሪ
መኩንን በተገኘበት በቅ
ድስት ሥላሴ ቤተ ክር
ስቲያን የጎዘን ውሎ
የተደረገው። ውሎውን
ያስዋሉት አለቃ እስጢ
ፋኖስ የተባሉ ወንድ
ማቸው ሲሆኑ በወቅቱ
የአዲስ አበባ አድባራት
አለቆች ካህናት ሁሉ
በእነህ ታላቅ የቤተ ክር
ስቲያን ሊቅና መምህር
የጎዘን ውሎ ላይ ተገኝ

«ይግራል እንደ አካለዬ
ይዋገል እንደ ገብር»

ተዋል። ሊቀ ሊቃውንት አካለ ወልድ ታላቁ መምህር «የቀለም
ቀንድ» ይባሉ ነበር። ከላይ የዚህ ጽሑፍ መንደርደርያ ሆኖ የተጠ
ቀሰው ግጥም በውሎው ላይ በለቅሶ ታጀበው ከቀረቡት እጅግ ብዙ

www.ethiopianorthodox.org

ግጥሞች ተቆንጥሮ ከወንድማቸው የልጅ ልጅ ከወይዘሮ ትርሲት ትውስታ የተገኘ ነው።

መምህር አካለ ወልድ - «የቀለም ቀንድ»ን ከእሳቸው ዘንድ የተማሩ ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትና በቅርብ የሚያውቋቸው ሁሉ ዕውቀታቸው ምሉዕ በኩለሄ ነበር ይላሉ። በዚህም የተደነቁና የተከበሩ እስከ ዛሬም በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በትውልድ ዘንድ ሲታወቁ የሚኖሩ ታላቅ መምህር ናቸው። በዕውቀታቸው ስፋት፣ በምሥጢራቸው ርቀት፣ በጥበባቸው ምልዕት፣ በአስተሳሰባቸው ምጥቀት፣ በበላል አስተያየታቸውና ምክራቸው ያደንቋቸው ዐፄ ቴዎድሮስ «ይማ ሯል እንደ አካልዬ፣ ይዋገል እንደ ገብርዬ» ብለውላቸዋል። ይኸው አባባላቸው የዘመናትን ድንበር ተሻግሮ ካለንበት ዘመን ደርሷል።

ታላቁን የቤተ ክርስቲያን ሊቅ መምህር አካለ ወልድን ዐፄ ዮሐንስም ሆኑ ዐፄ ምኒልክ በዕውቀታቸው፣ በምክራቸውና በሚያቀርቡላቸው አስተያየት ሁሉ ያደንቋቸው ያከብሯቸው ነበር።

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ የታላላቅ ሊቃውንት መፍለቂያ የሆነውን ዛሬም የማንነታቸው ቋሚ መጠሪያ መታሰቢያቸው የሆነ የአብነት ትምህርት ቤት በቦሩ ዐገዳ ያቋቋሙ ታላቅ አባት ናቸው።

ሊቁ አካለ ወልድ አባታቸው መምህር ሠርፀ ወልድ እናታቸው እመት ወለተ ኪሮስ /መተኮ/፣ /በኋላ እማሆይ/ ይባላሉ። የተወለዱት ሰሜን ሸዋ መንዝ ውስጥ ውቢት ዓምባ አቦ በሚባለው ቀበሌ በ፲፰፻፳፱ ዓ.ም ነው። እስከ አሥራ ሁለት ዓመታቸው ድረስ በወላጆቻቸው ቤት ሆነው እየተማሩ አድገው ንባብና ጻዊትን አጠናቀቁ። ከዚያም ትምህርታቸውን ለመቀጠል ከወላጆቻቸው ተለይተው አንድ መነኩሴ ተከትለው ወደ ዋድላና ደላንታ ሔዱ። መነኩሴው ዋድላ ላይ ደጊት ማርያም በምትባል ቤተ ክርስቲያን አባ ጫልቲ ከሚባሉ የቅኔ መምህር ዘንድ እንዲማሩ አስቀመጧቸው። እዚያ ቅኔ ከነ አገባቡ ተማሩ። የቅኔ ትምህርታቸውን አገባቡን ለማስፋፋት የታወቁ የቅኔ መምህራን አሉበት በየተባለበት ቦታ ሁሉ በመቄት፣ በላስታ በኋላም በጉንደር ሲሄዱ የአባ ጫልቲ ተማሪዎች ጥቂቶች ብቻ ሲቀሩ

ተከተሏቸው። ጉንደር ገብተው በቅዱስ ዮሐንስ ወልደ ነጉድጓድ ደብር ቅኔ እያጠኑ እያስፋፉ ተቀመጡ። ውለው አድረው በቅኔ ብቻ ተወሰነው ለመቅረት አልፈለጉም። ጉንደር የቅኔ ገባኤ ዘርግተው እያስተማሩ ከቅዱስ ዮሐንስ ወደ በኋላ ለማርያም ደብር እየተመላለሱ በኋላ ቤተ ክርስቲያን ከሚገኙት የብሉያት መጻሕፍት ሊቃውንት ዘንድ የደቂቀ ነቢያትን ትርጓሜ ማጥናት ቀጠሉ። መምህር አካለ ወልድ የቀለም ቀንድ ትምህርት አይጠግቡም ነበር። ታላላቅ ሊቃውንት የታወቁ መምህራን አሉበት በተባለበት ቦታ ይሔዳሉ። ገባኤው እንደተዘረጋ ጉንደር አጣጣሚ ሚካኤልና አልፍን ጊዮርጊስ እየተመላለሱ የመጻሕፍተ አዲሳት ትርጓሜ መማር ጀመሩ። መንገዱ ራቅ ያለ ነበረና መመላለሱ ቢደከማቸው ሐመረ ናጎ ሠለስቱ ምእት ደብር ወጥተው ተቀመጡ። ቅኔ ማስተማርና የመጻሕፍት ቤት ቅጽላው የማይመች ሆኖ ሲያገኙት ቅኔ ማስተማሩን ትተው የጉባኤ ትምህርታቸውን በአንድ ልብ መቀጸል ጀመሩ። በዚህ ሁኔታ ጎንደር በወቅቱ ከነበሩት ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትና መምህራን ዘንድ አራቱን ገባኤያት፣ መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሐዲሳት፣ መጻሕፍተ መነኩሳትና መጻሕፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ ጠነቀቁ።

በዚያን ጊዜ ዐፄ ምኒልክ ከሸዋ ተወስደው ጉንደር ከዐፄ ቴዎድሮስ ቤተ መንግሥት ተቀምጠው በነበሩበት ወቅት መምህር አካለ ወልድ እየሔዱ ይጠይቋቸው ነበር። የጉንደር ሊቃውንት ደብረ ታቦር እየሔዱ ዐፄ ቴዎድሮስን በሚገናኙበት ጊዜ መምህር አካለ ወልድም አብረው እየሄዱ በመጠየቅ ተዋውቀዋል። ዐፄ ቴዎድሮስም ለምደዎቸው ብዙ ጊዜ ስለመጻሕፍት ምሥጢር ይጠይቋቸው ነበር። ሊቁ አካለ ወልድም ትምህርት የተከተላቸው አንቀጽና ከፍሉ በአእምሯቸው ታትሞ የማይጠፋቸው ነበሩ። ንጉሠ የጠየቋቸውንም ወዲያው ገልጠው በሚገባ እያብራሩ ያስረዷቸው ነበር። ዐፄ ቴዎድሮስም በትምህርታቸው ይደነቁ ይደሰቱ ነበር። ለዚህም ነው ዐፄ ቴዎድሮስ ዘወትር ከሚያደንቋቸውና ከሚመኩባቸው ጀግና የጦር አዛዦቸው ከፊታውራሪ ገብርዬ ጋር እያንጸጸሩ።

«ይግረል እንደ አካል»

ይዋገል እንደ ገበር» ብለው የተናገሩት።

ዐፄ ቴዎድሮስ ወደ መቅደላ ሲሔዱ መምህር አካለ ወልድም በገዢው የነበሩትን ጳጳስ አቡነ ሰላሞን ተከትለው መቅደላ ሔዱ። ዐፄ ተዎድሮስ በወቅቱ አገርን አንድ ለማድረግ ሲደክሙ፣ ሲወጡ ሲወርዱ፣ የግል ክብርና ዝና የበለጠባቸው ደግሞ አሳቸው የካቢትን ሲንዱ የጭካኔ ሰይፋቸውን ይመዙ ነበር። በዚህ ጊዜ አካለ ወልድ ለንጉሠ የምክር አሳብ ከማቅረብ ወደ ጎሳ አላለም። በጎሳም በመቅደላ ዐፄ ቴዎድሮስ እየተበላጩ ሲሄዱ «ከገሞራ ኃይል የበለጠ ኃይል ያለህ እግዚአብሔር ለቴዎድሮስ በጎ ልብ ለሕዝቡም ሰላም ሰጥተህ ይህኛን አገር ጠብቅ» የሚለውን መወደስ ተቀኝተው በሌሊት የመቅደላ ዓምባን ለቀው ወደ ጌጃም ሄደዋል። በጌጃም ዲማ ጊዮርጊስ ደብር ቆይተው ዐፄ ምኒልክ ሸዋ ገብተው መደላደላቸውን ሲሰሙ ወደ ሸዋ ሔደው ተገናኙ። ዐፄ ምኒልክም አንብቦ ጭንዳ ጊዮርጊስ ደብርን በአለቅነት ሰጧቸውና ገብሎቻቸውን ጀመሩ። ቀጥሎም በትውልድ ዘታቸው የምትገኘውን ፍርኩታ ኪዳነ ምሕረት ገዳም ተሾሙ። በዚያ ቅኔ እና አራቱን ገብሎያት /መጻሕፍተ ሐዲሳት/ መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ መዝላትና መጻሕፍተ ሊቃውንት/ ማስተማር/ ጀመሩ።

ከዚያ በጎሳ ዐፄ ዮሐንስንና ዐፄ ምኒልክን ለማስታረቅ ምኒልክን ተከትለው ወደ ቦሩ ሜዳ ከሔዱት ታላላቅ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያንና መምህራን መካከል መምህር አካለ ወልድ አንዱ ነበሩ። ሁለቱ ነገሥታት ከተሰማሙ በጎሳ የወሎን ባላባቶኜ ክርስትና አንሥተን መምህራን ሸመንላቸው እንሔድ ብለው አሳብ አደረጉ። ዐፄ ዮሐንስ መሐመድ አባ ሻቆን /በጎሳ ንጉሥ ሚካኤልን/ ክርስትና አንሥተው አጠገባቸው ሆነው የሚያስተምሯቸው መምህር ግርማ የተባሉ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ ሀገራ ስብከታቸውን ወረሃመኑ፣ ዓባይ ቤት፣ አሊ ቤት አድርገው መደቡ። ዐፄ ምኒልክም ይማሙ አባ ዋጠው የሚባሉትን ባላባት /በጎሳ ራስ ኃይለ ማርያም/ ክርስትና እንሥተው ለእሳቸው መምህር ሊቁ አካለ ወልድን መድበው ሀገራ ስብከታቸውን ተሁለ ደሬ፣ ቃሉ፣ አጋር፣ አልቡኮ፣ ለጋምቦ ቦረና እንዲሆን ተደረገ።

የይማሙ አባ ዋጠው /በጎሳ ራስ ኃይለ ማርያም/ ከተማ ደሴ ነበረና መምህር አካለ ወልድም ደሴ ዛሬ ስልክ አምባ እየተባለ ከሚጠራው ቦታ ታቦተ ማርያምን ቤተ ክርስቲያን አሠርተው ገባሌ ተክለው ማስተማር ጀመሩ። ከደቀ መዛሙርታቸው ሁለት ሁለቱን እያደረጉ በሀገራ ስብከታቸው ባሉ የተለያዩ ወረዳዎች ሕዝቡን ወንጌል እንዲያስተምሩ አሠማሩባቸው። ጥንትም የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት በአካባቢው መሠረቱን ጥሎ ነበር። በዚህ ትምህርት የእስልምና ተከታዮች የነበሩት በየዕለቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየመጡ ይጠመቁ ጀመር። በወቅቱ የነበሩት በዙ ሸዋች የክርስቲያን ሃይማኖት እንዳይሰፋፋና እምነታችን እንዳይጠፋ ይህን ቁስ መግደል አለብን እያሉ ተማከሩ። ከዚያም መምህር አካለ ወልድ አንድ ቀን ወደ ሐይቅ ሲወርዱ ቀልቢ ከሥትባል ቦታ እንደ ደረሱ ከተቀመጡበት በቅሎ ጉት ተው አውርደው በዱላ ደበደቧቸው። አንደኛው መምህር አካለ ወልድን ለመግደል ጉራዴውን ሲሰነዝር መሪታ ተክለ ዮሐንስ የተባሉትን ደቀ መዛሙራቸውን እጃቸውን አድቋቸው እጆ ሰባራ ሆነው ተርተዋል። መምህር አካለ ወልድ እንዲህ ባሉና ሌሎችም በርካታ ፈተናዎች ውስጥ በእግዚአብሔር ጥበቃና ቸርነት አልፈዋል።

ንጉሥ ምኒልክና ንጉሥ ተክለሃይማኖት የእምባቦ ጦርነት ባደረጉ ጊዜ ዮሐንስ እጅግ አዘኑ። ምኒልክ ተክለሃይማኖትን ድል አድርገው ማርከው ሲመለሱ፣ «በቶሎ ይፍቱ በዋስ ተከባችሁ ቦሩ ሜዳ እንድትመጡ» ብለው ላኩባቸው። ሁለቱም ንጉሦች ዐፄ ዮሐንስ ወዳለበት ቦሩ ሜዳ ሄደው ከረሙ።

የዐፄ ዮሐንስ ቤተመንግሥት ቦሩ ሜዳ በስተምሥራቅ ከሚገኘው ቁንዶ ከሚባለው ተራራ ላይ ተሠርቶ ነበር። ዐፄ ምኒልክም ሶስ ገደል ከሚባለው ተራራ ላይ ሠፍረው ነበር። መስከረም ፲ ቀን ፲፰፻፸፮ ዓ.ም ከሌሊቱ በአምስት ሰዓት በዐፄ ዮሐንስ ቤት ላይ ብርሃን ሰፍበት ታየ። በዙሪያው የሚገኘው ሕዝብ የንጉሠ ቤት ተቃጠለ እያለ ከየአለበት በመውጣት በዙሪያው ተሰበሰበ። ከነገሥታቱ ጋር አብረው እጩ ቴዎድሎስም ነበሩ። ነገር ግን የተቃጠለው የንጉሠ ቤት ሳይሆን በቤቱ ላይ ዙሪያውን የሚያበራው የተለየ ብርሃን ሆኖ አገኘት።

በዚህ ነገር ዐፄ ዮሐንስ ተደነቁ። ከእንግዲህ ወዲህ ይህ ቤት ለእኔ አይገባም። የአንድነትና ሦስትነት መናገሪያ የሥላሴ ምስጋና የሚደርስበት ሥጋውና ደሙ የሚፈተትበት ይሁን አሉ። ወዲያውኑ ብርሃኑ እንዳለ ባርኩት ብለው ለጨጌ ቴዎድሎስ ቆመው ባረኩት። ይህ ሁሉ ሲሆን ብርሃኑ ለየጨመረ ለየፈካ ይሄድ ነበር። እንዲህ ሆኖ አድሮ ሲነጋ ከፀሐይ ብርሃን ጋር ተቀላቀለ። ዐፄ ዮሐንስ ወዲያው ግምጃ ድንኳን ከውስጡ አስተክለው፤ በስመ ሥላሴ ብለው ደብር አደረጉት። ቦታውን በዚህ ሁኔታ ካከበሩት በኋላ ወሎን በማስተማር አምስት ዓመት ያህል የቆዩትን መምህር አካለ ወልድን «በሩ ሜዳ ለእርሶም ይገባል» ብለው ሾሟቸው። ለደብሩ መተዳደሪያም ሰፊ መሬትና ገንዘብ ሰጡ። መምህር አካለ ወልድ የቅድስት ሥላሴ ስም በአንድ ቦታ ብቻ ከሚጠራ በየቦታው ይመስገኑ በማለት ለቦሩ ሥላሴ ብቻ ተሰጥቶ የነበረውን በርካታ መሬት በማከፋፈል በተሁለደሬ ፀረዳ ውስጥ ብቻ በተለያዩ አጥቢያዎች አሥራ ሁለት አብያተ ክርስቲያናት አሠርተዋል። እነሱም ሞፋ ኪዳነ ምሕረት፣ ቁባፍታ ቆማስ፣ ገደራ ጊዮርጊስ፣ ቀጠጣዬ ተክለ ሃይማኖት፣ ቡቂ አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ፣ ሱሉላ ተክለ ሃይማኖት፣ ዘንጊታ ሚካኤል፣ ሐራ ማርያም፣ ሐራ መድኃኔዓለም፣ ሞሄሉ ተክለ ሃይማኖት፣ ቀጋ ዓምባ ጊዮርጊስ፣ አዱምባሃ ጊዮርጊስ ናቸው።

ከዚህ በኋላ የቦሩ ሥላሴ ደብር አዲስ በመሆኑ በየቦታው የተማሩ ካህናትና ዲያቆናት መምጣት ጀመሩ። በተለይም መምህር አካለ ወልድ መኖራቸው ሲሰማ ትምህርት ፈላጊው ተሰበሰበ። በዘመኑ ረሃብ በሆነ ጊዜ /፲፰፻፹፪ - ፲፰፻፹፬ ዓ.ም/ ዐፄ ምኒልክ ሶስ ገደል ከሚገኘው መሬታቸው የሚመረተውን አህል ተማሪዎቻቸው እንዳይቸ ገሩ በማለት ለመምህር አካለ ወልድ ሰጥተዋቸው ነበር። በዚህ የተነሣ ብዙ ሕዝብ በየጊዜው ወደ ቦሩ ሥላሴ ለየመጣ ድርጉ በመቀበል ይማር ነበር።

ታላቁ ሊቅ መምህር አካለ ወልድ - የቀለም ቀንድ ድንግሳዊ መነኩሴ ነበሩ። የግሌ የሚሉት የገንዘብ ወይም ቁሳዊ ህብት አልነበራቸውም።

ውም። ከነገሥታቱ በየጊዜው ከተሰጣቸው መሬት ሰፊ ገቢ ማግኘት ቢችሉም አይፈልጉም ነበር። ገንዘብ ላጠራቅም ህብት ላከማች ሳይሉ በደብሩ አካባቢ ላለውም ሆነ ከሩቅ ቦታ ለሚመጣው ሰው ሁሉ ልብስ ለቸገረው ልብስ፣ ለተራበው አህል መስጠት አቅመ ደካማ ድሆች እንዲረዱ ማድረግ የዘወትር ተግባራቸው ነበር።

የመምህር አካለ ወልድን ቅድስናና ደንታቸውን በተመለከተ አባ ገብረማርያም የሚባሉ የዋልድባ መነኩሴ የተናገሩት እንደ ምሳሌ ሲጠቀስ ይኖራል። አባ ገብረ ማርያም የተባሉት መነኩሴ መጽሐፈ መነኩሳትን ከሌላው ቤት ቀጸለው ነበር። ከመምህር አካለ ወልድም ሊያደርሱ መጥተው መምህርን ብዙ ጊዜ አስተውለዋል። በኋላም በእድናቆት «እንዲያው በከንቲታ ብራና እናገላብጣለን እንጂ መጽሐፈ መነኩሳት ማለት የእሳቸውን ሰውነታቸውን ሁልጊዜ መመልከት ነው። እነጋገራቸው፣ አስተያየታቸው፣ አለባባሳቸው፣ አካሄዳቸው ለመነኩሳት ሌላ ትምህርት አያስፈልግም ነበር» በማለት ተናግረዋል።

ቦሩ ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን የተተክለበት ቦታ ከተራራ ላይ በመሆኑ ውኃ እንደ ልብ አይገኝም ነበር። እንዲሁም የአካባቢው ሕዝብ የሚኖረው በገበያው ዙሪያ ስለሆነ ተራራውን በመውጣት በመውረድ ስለተቸገረ ቤተ ክርስቲያን አሁን ወደ ሚገኝበት ቦታ የተዛወረው በ፲፰፻፺፰ ዓ.ም ነው።

መምህር አካለ ወልድ በአበራ /ቦሩ ሜዳ/ ሥላሴ ገባኤ ዘርግተው ተማሪዎቻቸውን የዕለት ግብር እያበሉ እያጠጡ እያለበሱ ያስተምሩ ነበር። አራቱ ገባኤያት ሐዲሳትና ብሉያት፣ ሊቃውንትና መጻሕፍተ መነኩሳት በሰፊት ይነገሩ ነበር። የቅኔና የዜማ ገባኤ ቤቶችም ነበሩ። በዚህ ሁኔታ ከአምስት መቶ በላይ የሚሆኑ ተማሪዎች ከሳቸው ገባኤ ቀለብና ልብስ ለየተሰጣቸው በአዳሪነት ይማሩ ነበር። በቦሩ ሥላሴ የነበሩት ያስተምሩ የነበሩ መምህራንም እንደሚከተለው ተዘርዝረዋል።

፩. በቦሩ ሜዳ ሥላሴ ገባኤ ዘርግተው ያስተምሩ የነበሩት ሊቃውንት የብሉያት መጻሕፍት መምህራን፣ መምህር ፈላታዎስ፣ አለቃ ወልደ ማርያም፣ አለቃ ካሣ /የአብርሃ አጽብሐ ገዳም/፣ መምህር ኪሮስና አለቃ ኢያሱ።

፪. የሐዲሳት መምህራን፣ መምህር ወልደ ሚካኤል /የዜና ማር ቆሱ/ አለቃ ወልደ ማርያም የትዳሥ ገብርኤል ቤተ ክርስቲያን አለቃ የነበሩ፤ መምህር ወልደ ሰማዕት፣ እቡነ አብርሃም፣ አለቃ ወቤ /የማ ጎደረ ማርያም/፣ መልአክ ብርሃን ጽጌ፣ መልአክ ብርሃናት ወልደ ተክሌ፣ መልአክ ብርሃን ጽጌ፣ መልአክ ገነት አፈወርቅ ናቸው።

፫. የመጻሕፍተ ሊቃውንት መምህራን፣ አለቃ ዘዮሐንስ የጉንደሩ አለቃ ወልደ ማርያም፣ መልአክ ብርሃናት ወልደ ተክሌ

፬. የመጻሕፍተ መነኩሶት መምህራን፣ መምህር ፈላታዎስ፣ መምህር ገብረ ማርያም፣ መምህር ገብረ እየሱስ /የጀር ገዳሙ/፣ መምህር ወልደ አማኑኤል /የደብረ ክርቤው/ ናቸው።

፭. የዜማ መምህራን፣ ሊቀ ካህናት መርሻ፣ የቤተ ልሴሙ መልአክ ፀሐይ አፈወርቅ፣ የጎንደር አቋቋም መምህር ቀኝ ጌታ ላቀው ናቸው።

፮. የቅኔ መምህራን፣ እቡነ አብርሃም፣ መምህር ወልደ ሰማዕት፣ መምህር ኪርስቲ መምህር ኢያሱ ናቸው።

፯. መጻሕፍተ መነኩሳትንና መጻሕፍተ ሊቃውንትን መምህር አካለ ወልደ የዘወትር ገባኤያቸው ስለሆነ ታላላቆቹ ሊቃውንት መምህር ወልደ ሚካኤል፣ እቡነ ይስሐቅ፣ እቡነ አብርሃም፣ እቡነ ጴጥሮስ፣ አለቃ ወልደ ማርያም፣ ሊቀ ካህናት መርሻ፣ መልአክ ብርሃናት ወልደ ተክሌ፣ አለቃ ገብረ መድኅን /የሐረርጌው/፣ መልአክ ብርሃን ጽጌ ሌሎችም መምህራን የመምህር አካለ ወልደን ገባኤ ከሰሙ በኋላ የራሳቸውን ገባኤ ለማስተማር ወደ የሥፍራቸው ይመለሱ ነበር። በሊቃውንቱ መካከል በንባብና በትርጓሜ አካሄድ የተነሣ ክርክር ሲነሣ በታመነ ምስክርነታቸው እያብራሩ ይገልጹላቸው ያስረዷቸው ነበር።

ዐ. የሐንሰ ከሞቱ በኋላ መምህር አካለ ወልደ ከዐጂ ምኒልክ ጥሪ ደርሷቸው አንኮበር ሔዱ። ዐጂ ምኒልክ አንኮበር ቅዱስ ሚካኤልን ማረፊያ ሰጥተዋቸው ጥቂት ጊዜ ቆይተዋል። እንደገና ቦሩ ሚዳ ከተመለሱ በኋላም ዐጂ ምኒልክ ለምክር እያሰጠሯቸው ሁለት ሦስት ጊዜ አዲስ አበባ መጥተዋል። መምህር አካለ ወልደ በየሄዱበት ገባ

ኤው አይንደልም ነበር። አዲስ አበባ መጥተው በቆዩበት ጊዜ እነ መልአክ ብርሃን ወልደ ዮሐንስ ገባኤ ቀጽለዋል። ከሊቀ አካለ ወልደ ዘንድ የተማሩትን ተማሪዎች ከብዛታቸው የተነሣ ይኸን ያህል ነው ለማለት አስቸጋሪ ነው። ከደቀ መዛሙርታቸው ውስጥ ከጳጳሳት አቡነ ይስሐቅ፣ አቡነ አብርሃም፣ አቡነ ጴጥሮስ ይገኙበታል። ሌሎችም የታላላቅ አድባራት አለቆች፣ የገጻማት አስተዳዳሪዎች፣ ታላላቅ ሊቃውንትና መምህራን እየሆኑ ቤተ ክርስቲያንን አገልግለው ያለፉ እጅግ ብዙ ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትን ያፈሩ በርካታ ናቸው።

መምህር አካለወልደ ኢየሩሳሌም ሄደው ቅዱሳት መካናትን መሳ ለም የዘወትር ምኞታቸው ነበር። ጊዜው ሲደርስ ዐጂ ምኒልክን ተሰናብተው በምጽዋ በኩል ለመሻገር በ፲፰፻፺፩ ዓ.ም ወደ ትግራይ ሔዱ። በወቅቱ የትግራይ ገዢ የነበሩት ልዑል ራስ መኩንን «መርከብ በመጣ ጊዜ እነግርዎትና መንገድዎን ይቀጥላሉ» ብለው አባ ገሪማ የሚባለውን ገዳም ሰጥተዋቸው በዚያ ቆዩ። ልዑል መኩንን ነገ ከነገ ወዲያ ይሄዳሉ እያሉ ስድስት ወራት ያህል አቆዩዋቸው። እውነተኛው ምክንያት ግን አብዛኛውን ጊዜ ልዑል ራስ መኩንን የመጻሕፍትን ምሥጢር እየጠየቋቸው ይተረጉሙላቸው ያብራሩላቸው ነበረ። በዚህ ምክንያት በጣም ያከብሯቸውና ያፈቅሯቸው ነበረና እንዲቆዩላቸው በማሰብ ነው ይባላል። ከዚያ በኋላ የዜና ማርቆሱን መምህር ወልደ ሚካኤልን፣ የአንኮበሩን ኋላም መንነው ደብረ ዳሞ መጽሐፈ መነኩሳትን ያስተምሩ የነበሩትን መምህር ገብረ ማርያምን፣ መምህር ዓምደ ሥላሴን /የሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም አበሙኔትን/፣ አባ ወልደ ዮሐንስን፣ የወንድማቸውን ልጅ መልአክ ፀሐይ ተክሌ አቢብንና አቶ ኃይሉ ተክለ ማርያምን ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም አቀኑ። በቅድስት ሀገር ኢየሩሳሌም ቅዱሳት መካናትን እየሞሩ ተሳልመው ዐቢይ ጸምን በመካኒ ቀራንዮ ከርመው ወደ አገራቸው ተመለሱ። ደሴ ከተማ በገቡ ጊዜ የአካባቢው ሕዝብ እስላም ክርስቲያን ሳይል በጠቅላላ በአንድነት ተሰብስበው «በከፉ ቀን ከጉተራ እህል እያወጡ እስላም ክርስቲያን ሳይሉ ለሁሉም ያከፋፈሉ ሰው እንኳን ደገና መጡ» ብለው በደስታ ተቀበሏቸው።

ብዙ የእስልምና እምነት መሪዎች «ይህ ሰው የአላህ ሰው ነው። ማተብ ይኑረው አይኑረው አናውቅም። ብቻ እሱን የሚጠላ ሐራም ነው። ቢ ሞትም ክርስቲያንና እስላም ዛንድነት ዛውያ /ጸሎት/ ሊያደርጉለት ይገባል።» ብለው የእንኳን ደገና መጡ ምስጋና ማቅረባቸውን የሐይቁ ገዳም አበምኔት /ዓቃቤ ሰዓት/ መምህር ዓምደ ሥላሴ ስለ ገቧቸው በጻፉት ማስታወሻ ተመዝግቦ ተገኝቷል። ከሰዓታቸው በሩ ሜዳ ሥላሴ በገቡ ጊዜ ጉባኤው በጣም ተሰፋፋቱ ሰላገኙት እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

መምህር አካለ ወልድ ከቤተ ክርስቲያን አስተዳደርና ከመምህርነቱ ሥራ ጋር በነገሥታቱና በባላባቱ መካከል አለመግባባትና ግጭት ሲፈጠር ሽምግልና እየተጠፋ ያሰማው ነበር። በአንድ ወቅት ንጉሥ ሚካኤልና ራስ ወሌ በግዛት ወሰን ተጣልተው በነበረ ጊዜ እንዲያሰማሙ ዋቸው እቴጌ ጣይቱ የጸፋቸው ደብዳቤ፣ እንዲህ ይላል፡-

የተላከ ከእቴጌ ጣይቱ

ብርሃን ዘሊትዮጵያ

ይድረስ ለመምህር አካለ ወልድ

ሐመምዎን እንደምን ሆነዋል ዛሬ አልተሻለዎትም?

እኔም በእግዚአብሔር ፍርሃት ጤናዬን ደገና ነኝ።

ምንም የለብኝም ነገር ግን በራስ ሚካኤልና በራስ ወሌ መካከል የገባውን ሰይጣን እንደ ወትሮው በጣም ጠንክረው ከንፋን ሰብረው እንዲያሰማሙልኝ ይሁን አደራዎን አባቴ። ለሁሉም ነገር እርሱምን የሚረዱ የሚያሰማሙ ሰዎች በማለዳ ሰኞ ተነሥተው ይመጣሉ።

ሚያዝያ ፳፩ ቀን ፲፱፻፲፪ ዓ.ም ተጻፈ።

መምህር አካለ ወልድም ከእጩጌው ከመምህር ወልደ ጊዮርጊስ ጋር ሆነው በሁለቱ ባላባቶች /ገዢዎች/ መካከል ግጭት እንዳይፈጠር ማድረጋቸው ይነገራል። ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ አልጋ ወራሽ በነበሩበት ጊዜ በሰኔ ወር ፲፱፻፲፩ ዓ.ም ለመምህር አካለ ወልድ፣ «የመጻሕፍተ መነኩሳት ንባባቸው ከነትርጓሜያቸው ተዘጋጅቶ ቢመጣልን ይህን ለመሰለ የመንፈሳዊ ጽሑፍ ሥራ ማተሚያ እንዲሆን

ባስመጣሁት የጽሕፈት መኪና አሳትመን ለየገዳማቱ ለመስጠት ይቻል ነበር።» ብለው ደብዳቤ ላኩባቸው። እርሳቸውም «እንግዲህ እኛ ችላ ብንል እግዚአብሔር ይፈርድብናል» በማለት ትርጉሙን ለመሥራት ተነሡ። በሩ ሜዳ ሆነው ለመሥራት የማያመቻቸው ሲሆን ጸጥታ ወደ ሰፊነት ሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም ወርደን እንጀምረውና ፈጻሚውን እግዚአብሔር ያውቃል ብለው ሊቃውንቱን አስከትለው ወረዱ።

የትርጓሜውን ሥራ በሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም ሆነው እንደ ጀመሩት ታመሙ። ሐመማቸውም ስለ ጸናባቸው ወደበሩ ሥላሴ ቢመለሱም ሊሻላቸው አልቻለም። በተወለዱ በሰማንያ ስምንት ዓመታቸው ገዳር ፱ ቀን ፲፱፻፲፪ ዓ.ም አረፉ። ዐፅማቸው እየሰተማሩ ሲያገለገሉ በኖሩበት በሩ ሜዳ ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን አርፎ ይገኛል።

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ፣ መምህርና አባት በበሩ ሜዳ ሥላሴ ባቋቋሙት የአብነት አዳሪ ት/ቤት እጅግ በርካታ ሊቃውንትን አፍርተዋል። እነዚያም ታላላቅ ሊቃውንት ሌሎች በርካታ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያንን ተክተዋል። ሊቁ አካለ ወልድ የመሠረቱት ታላቅ የአብነት ትምህርት ቤት እስከ አለንበት ትውልድ ድረስ አከላፍ ተማሪዎች የቤተ ክርስቲያኒቷን ትምህርት ሲማሩበት ቆይተዋል።

መምህር አካለ ወልድ በሕይወት ዘመናቸው የጻፏቸው፣ ያጻፏቸውና ያሰባሰቧቸው እጅግ ብዙ ድንቅና ጥንታውያን የብራና መጻሕፍት ዛሬም በበሩ ሥላሴ ደብር ይገኛሉ። እንዲሁም ነገሥታቱና መሳፍንቱ በየወቅቱ የሰጡት የወርቅ፣ የብር፣ የነሐስ መስቀሎች፣ ጽዋዎች ሌሎችም ጥንታውያን ንዋያተ ቅድሳት፣ አልባሳትና ቅርሳ ቅርሶች አሉ። እነዚህ ንዋያተ ቅድሳትና ጥንታውያን ቅርሶች እንዲሁም መጻሕፍት ተቀምጠው የሚገኙት የመምህር አካለ ወልድ ዐፅም ባረፈበትና በንግሥት ዘውዲቱ መልካም ፈቃድ በተሠራው መቃብር ቤት ውስጥ ነው።

ዛሬ በዚህ ትውልድ ጊዜ ለሰማንያ አራት ዓመታት ያህል ያለ ምንም ጥገና የቆየው በውስጡ የቤተ ክርስቲያንም ሆነ የአገር ቅርስ የያዘው መቃብር ቤት በአገልግሎት ዘመን ብዛት ተሰነጣጥቆ እየፈራረሰ ነው። እነዚያን ድንቅና ጥንታውያን ንዋያተ ቅድሳትና መጻሕፍት

በአስተማማኝ ሁኔታ ለመጠበቅ በማያስችል ደረጃ የመቃብር ቤቱ መዝጊያና መስኮት ተሰነጣጥቀዋል። እኒያ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን አባት ያሰባሰቧቸው መጻሕፍት፣ ንዋያተ ቅድሳት ጥንታውያን ቅርሶች አደጋ ላይ ወድቀው የትውልዱን አፋጣኝ እርምጃ ይሻሉ።

ያ የእልፍ አእላፍት ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን መፍለቂያ፣ ለአንድ ዲት ቀን ሳያቋርጥ ከሁሉም ጉባኤ ቤቶች ምሥጢር የሚዘንብበት ከየአንድ በአራቱም መዓዘናት የሚሰበሰቡ ደቀ መዛሙርት መናኸሪያ የነበረ ታላቅ የቤተ ክርስቲያናችን ትምህርት ቤት፣ ዛሬ መምህራንና ተማሪዎቹ ችግር ጠንቀባቸው፣ ረዳት አስታዋሽ አጥተው፣ ጉባኤው ተበትኖ ጭር ብሏል። ትዕግሥት በተላበሰ ዝምታ የቦሩ ሚዳ ሥላሴ ደብር ሰበካ ጉባኤ የትውልዱን ምላሽ አፋጣኝ መፍትሔ ይጠባበቃል።

ምንጭ:-

• ሥርዓው ሐብሰ ሥላሴ ዶ/ር፣ አማርኛ የቤተ ክርስቲያን መዝገብ ቃላት፣ አዲስ አበባ፣ ፲፱፻፹፩ ዓ.ም።

• አለቃ ገብረ ዮሐንስ ገ/ሊዳን፣ የመምህር አካል ወልድ የሕይወት ታሪክ፣ ያልታተመ እጅ ጽሑፍ።

• ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ፣ ታሪክ ዘመን ዘጸግግዩ ምኒልክ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ፣ /አዲስ አበባ ፲፱፻፶፱ ዓ.ም/ ገጽ ፪፻፹፯።

• ዜና ቤተ ክርስቲያን ዘኢትዮጵያ፣ ሁለተኛ ዓመት ፋ. ፳፭ ጎዳር ፴ ቀን ፲፱፻፵ ዓ.ም።

• የካቲት መጽሐፍት፣ ሚያዚያ፣ ግንቦት፣ ባኔ ፲፱፻፹፫ ዓ.ም

አለቃ ዶ/ር አዮሌ ዓለሙ

፲፱፻፷፮ - ፲፱፻፷፱

በመሠረት ከሰፊ

የግዛቱን ዓመት በየሰዓት ሰራተኛ ተቆጣጣሪ መታሰቢያ አስመልክቶ ጥርፈት ፈጠረው በ፲፮ ቀን ፲፱፻፸፪ ዓ.ም በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት የታተመው መጽሐፍ ሊቃውንት «የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሊቅናታቸውን በመረዳት በ፲፱፻፷፮ ዓ.ም በሰኔ ወር የዶክተርነት ማዕረግ ሰጥቷቸዋል። በዚህም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የመጀመሪያውና ብቸኛው ናቸው። የሊቃውንት ኮከብ የተባሉትም ስለዚህ ነው» በማለት ስለእኚህ ታላቅ ጠባቂ ክርስቲያን ለቅ ገልጿል።

አለቃ ዶክተር አዮሌ ዓለሙ

አራት ዓይና ዶክተር

የክብር ዶክተራት ከተቀበሉ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የመጀመሪያው ናቸው። ከዚህ መግባት በተጨማሪ አራት ዓይና የሚል የቤተ ክርስቲያን መግባት አላቸው። ይህ መግባት የሚሰጠው በቤተ ክርስቲያን ትምህርት የጠለቀ ዕውቀት ላላቸው አራቱን ጉባኤያት ለሚያስተምሩ ሊቃውንት ነው። አራቱ ጉባኤያት የሚባሉት መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሐዲሳት፣ መጻሕፍተ ሊቃውንት እና መጻሕፍተ መንክራት ናቸው። መጻሕፍተ ብሉያት አጠቃላይ የብሉይ ሺዳን መጻሕፍትን የሚያጠቃልል ሲሆን መጻሕፍተ ሐዲሳት አራቱን ወንጌላውያንና የጳውሎስ መልእክታትና ሌሎች ይጠቃለላሉ። መጻሕፍተ ሊቃውንት ውስጥ የሚካተቱት ፍትሐ ነገሥት፣ ቄርሎስ፣ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ ሃይማኖተ አበው፣ መጻሕፍተ ቅዳሴያትና የመሳሰሉት

ናቸው። መጻሕፍተ መነኩሳት የመነኩሳትን ተጋድሎና ክብር የሚናገሩና ማር ይስሐቅ፣ አረጋጂ መን ፈላጊና ፈልክሰዩሰን ያነተተ መጻሕፍት ነው። አለቃ ዶ/ር አየላ ዓለ ሙም የነዚህ ሁሉ ዐዋቂ ናቸው።

- በይነ ምንት ዘተገብአ ኪዳነ ማርያም ዕንቁ ባሕርይ ያበርሁኑ፤
- ለምድር ውስቴታ ሥነ ጸጸሉ አእምሮ፤
- ወአርድእት ጋለፍት ትርጓሜ ይክሉኑ ነጽሮ፤
- ገጸ መጻሕፍት አድባር ዘሙሴ መጽሐፍተ ገጸ ተምህሮ፤
- እስመ ለጉባኤነ ተሠወሮ፤
- ወአፎመ ሞት ጎምዘ ተፅዕሮ፤
- ለመፃር ልሳኑ አምረሮ።

አለቃ ዶ/ር አየላ ዓለሙ ባረፉ ጊዜ ከቀረቡት ቅኔዎች መካከል አንዱ ዶ/ር አየላ ዓለሙ የተወለዱት ጉንደር ጭልጋ አውራጃ በዳዋ ወረዳ ይተና ማርያም የተባለች ቦታ ነው። አባታቸው አቶ ዓለሙ ኪዳነ ማርያም እናታቸው ደግሞ ወ/ሮ ማን አህሉሽ ወ/ጊዮርጊስ ይባላሉ። ዶክተር አየላ በ፲፰፻፷፮ ዓ.ም ተወለዱ።

ሕፃን አየላ አባታቸውን ያጡት ገና በልጅነታቸው ነበር። እናታቸው ወ/ሮ ማን አህሉሽ ባለቤታቸው በሞት ከተለዩዋቸው በኋላ ልጃቸውን አየላ ዓለሙን ይዘው ወደ ትውልድ መንደራቸው ገንደዋ ገብርኤል ሔዱ። ጉንደር አውራጃ ከመምጣታቸው በፊት አየላ ዓለሙ እዛው የትውልድ ቦታቸው አቦ ገዳም መሪነታ ሳሁሉ ጋር ትምህርት ጀምረው ጻዊት ላይ ደርሰው ነበር። አለቃ አንድ አጉት ነበሯቸው። የዜማ መምህር የድጓ መምህር የሆኑት እጊሁ አጉታቸው አለቃ አበራ ይባላሉ። አለቃ ወ/ሮ ማን አህሉሽን ያስፈቅዱና ሕፃኑን አየላን ጉንደር አዘዘ ተክለሃይማኖት ወሰዷቸው። አእምሯቸው በስሉ ራሳቸውንም እስኪችሉ በማለት አለቃ አበራ ከእርሳቸው ጋር እንዲኖሩ ያደርጋሉ። ወደ ሌላ ትምህርት ቤት የሚሔዱበት ቀን እስኪደርስ በዜማ ትምህርት እየበሰሉ ሔዱ። እንደውም አንዳንዴ አለቃ ተማሪዎቻቸው ቀለም ሲጠፋቸው ለማትጋት አየላን እንዲጠይቁ ለተማሪዎቹ ይነግራሉ። የአዘዘ ተክለሃይማኖት ደብር ታላላቅ ሊቃውንትም አየላ ዓለሙ

ሊቃኙ መስማት ይወዱ ነበር። ዐቢይ ጸም በሙጣና ጸመ ድጓ በተቆመ ቁጥር «አየላ ይቃኘው» ይሉ ነበር። በዚህ ሁኔታ ወደ ትምህርት ዓለም የገቡት አለቃ ዶክተር አየላ ዓለሙ በአንድ ወቅት በአንድ መምህራቸው «ፍላቴ» በሚል ቅፅል መጠሪያ ይጠሩ ነበር። መምህሩ በተማሪ ያቸው የቀለም መያዝ ስጦታ በመደነቅ ነበር ይህን መጠሪያ የሰጧቸው።

ጠባይዕ

አለቃ ዶክተር አየላ ዓለሙ በብዙዎች ዘንድ የሚታወቁት በትግት ናቸው፤ ባላቸው ከፍተኛ ቀለም የመያዝ ስጦታ፤ በርገሩገነታቸውና ደክመኝ ሰለቸኝ የማያውቁ በመሆናቸው ነው። ስለ ትግትናቸው የባህምድርና የሰሜን ክፍለ ሀገር ሊቀ ጳጳስ የነበሩት ብፁዕ አቡነ እንደርያስ እንዲህ ብለው ነበር። «ዶ/ር አለቃ አየላ ብዙ ደቀመሳሎርትን ተክተውልን አልፈዋል፤ ከትግትናቸውና ከትዕግሥታቸው ግን አንድም አልተኩልንም»። ቀለም ቶሎ የመያዝ ብቻ ሳይሆን ያለመዘንጋት ችሎታም ነበራቸው። ይኸው ስጦታቸው ነበር «ፍላቴ» የሚለውን የአድናቆት ስም ያስጣቸው። ተከታዮቻቸውና ተማሪዎቻቸው አራቱን ጉብኤያት አለቃ በሚያስተምሩ ጊዜ ቀለም በመዘንጋት አለመቸገራቸውን እያዩ እንደሳቸው መሆንን እየተመኙ ችሎታቸውን ያደንቁ ነበር።

አለቃን የሚያውቁ ስለ ጠባያቸው ሲናገሩ የርገሩገነታቸውን ነገር ያስታውሳሉ። ለጋስ እንደሆኑ ይነገራል። አንድ ጊዜ ገንዘብ ያኹ ያቸውን ሰንት ብር እንዳለ ይጠይቃሉ። እሱም አንዲት አምስት ብር እንደቀረች ይነገሯቸዋል። ይወስዱና ወደ ውጭ ወጥተው «ማን ነው ገንዘብ ያልደረሰው?» ብለው ይጠይቃሉ። በአጋጣሚ የደረሰ ችግረኛ «እኔ አለሁ» ብሎ ብሯን ተቀብሎ ሄደ።

አለቃ አየላ ዓለሙ ታላቅ መምህር ስለነበሩ በንጉሠ ነገሥቱ ዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ቀለብ ይሰጣቸው ነበር። ይህን ቀለብ ይወስዱና ለችግረኞች ያከፋፍላሉ። የሚሰጣቸውንም ገንዘብ በየጉ ጻፍው ላሉ ችግረኞች አከፋፍለው ወደ ቤታቸው ይገባሉ። ይህ ዝናቸው በጉንደር አካባቢ ባሉ ሥፍራዎች ሁሉ ታወቀ። ጎንደር አውራጃ በጉባኤ ማስተማር ሲጀምሩ በርካታ ተማሪዎች ወደሳቸው መጡ። ቀለብ

ተካፋይ ሲበረክት የሚያገኘውም ይበዛ ጀመር። ስለዚህ አንድ ዘዴ አመጡ አለቃ በገንዘብ ያገኘው በኩል ቀለባቸው ለችግራችን እንዲ ከፋፈል ተደረገ።

ይህን ተግባራቸውን መንግሥት ሰላወቀ የዕለት ምግብ ከቤተ መን ግሥት ተፈቀደላቸው። በዚህ ጊዜ በየደረጃውም ያሉ ደጅ ጠረፊዎች ነገር አሳስባቸው። ሊጠይቋቸው ሲመጡም ለመለመን ያፈሩ ግን በረ ሀብ አለንጋ የሚገረፉ ማህበራቸውን ስለሚያውቁ ከዕለት ድርጅታቸው ያካፍሏቸዋል። አሁንም በምግብ አየተጉዳ መሆኑ ሲታወቅ የእንግዳ መቀበያ ተፈቀደላቸው።

እንደዚህ አድርገው ድንገት ችግራችን የመጣባቸው ከሆነና የሚሰ ጡት ከሌለ ከደቀመዛሙርታቸው ይበደሩና ይሰጣሉ። እለበለዚያ ከመ ንግሥት ባለ ሥልጣናት የችግራችን መርጃ እየጠየቁ ያመጡና ተማሪ ዎቻቸውንና ድሆችን ይረዱ ነበር።

አለቃ ደክተር አየላ ዓለሙ ወገኖቻቸውን መርዳት በጣም ይወ ዳሉ። ባለ ጉዳይ ሲገላገል ደስ አይላቸውም። እጅ ለመንግሥት ባለሥል ጣናት ጋር በሚሔዱ ጊዜ ባዶ እጃቸውን አይገቡም። የባለ ጉዳዮችን ደብዳቤ ይዘው ይሔዱና ሲወጡ ባለሥልጣኑ ፊት ደብዳቤዎቹን አስ ቀምጠው ይወጣሉ። ይህ ድርጊታቸው አንዳንድ ባለሥልጣናትን ቢያስ ከፋም ብዙዎቹ ይወዱላቸዋል። ባለ ሥልጣን ጋር የሚያደርጋቸው ያጡ፣ ፍትሕ ርትዕ የሚሹ ወገኖችን ጉዳይ ይዘው እንደሚመጡ ያውቃሉና። እሳቸውም ራሳቸውም ቢሆኑ ባለሥልጣናቱ እንዳይቀደሙ የድሆች ስንባ መፍሰስና የፍትሕ ርትዕ መታጣት ሀገርን እንዲሟሟጉ በመግለፅ ነገ ፍን ያስረዳቸዋል።

አለቃ አየላ ለብዙዎች በድካማቸው ጊዜ ኃይል ናቸው። ደክመኝ ሰለቸኝ ብለው የሚያስታጉሉት ነገር የለም። በጸሎትም በማስተማርም የተጉ ናቸው። ይህን ጠባያቸውን የሚያውቁ በ፩ኛ ጠ.ሞ.፩-፲፩-፲፪ የሚገኘውን «ምክር አስተምር በቃልና በነገር በፍቅርም በአምነትም በን ጸሐናም ለሚያምኑ ዙሉ ምሳሌ ዜን እንጅ ማንም ታናሽነትህን አይና ቀው እስከመጣ ድረስ መጽሐፍ በማንበብና በመምክር በጸሎትም ተጠ

ብቀህ ኑር። ይህንም አዘውትር። እንዲህ ያደረግህ እንደሆነ ራስህንም የሚሰሙህንም ታድናለህ» የሚለውን የቅዱስ ዳውሎስን ምክር በተግባር የገለፁ ይላቸዋል።

እኚህ ታላቅ ሊቅ ከማለዳው አሥራ አንድ ሰዓት አንገሥተው እስከ ሰዓት ሰዓት ድረስ አራቱን ጉባኤያት በተራቸው ሲተረጉሙና ሲ ያስተምሩ ይውላሉ። እንዲህም ሆኖ የተማሪዎቻቸው ቁጥር በርካታ ስለሆነ እያንዳንዱ ተማሪ አይደርሰውም። ከሰዓት በኋላ ምግባቸውን በአስቸኳይ ቀምሰው ወደ ጉባኤያቸው ተመልሰው ለነገው ጉባኤ ይዘጋ ጁል። የተዛባውን ምሥጢር ለማቅናት የጉደለውን ለመሙላት መጻሕ ፍቱን ያስነብባሉ። አንዳንድ ጊዜ አላልቅ ይልና ሲጨልም በመብራት ያስነብቡና ወደ ማታ ጸሎታቸው ይገባሉ። ጥቂት ያርፉና ደግሞ የመንፈቀ ሌሊት ጸሎታቸውን ዝግ ባለ ሁኔታ ያደርሳሉ።

መማር /ማስተማር

ወጣቱ ተማሪ አየላ የዜማው ትምህርት ቢሰማባቸውም ቅኔ መማር ስለፈለጉ ከዜማ መምህራቸው ከአለቃ አበራ ፈ... ተቀው የአደራ ደብዳቤ ጭምር ተሰጥቷቸው መምህር አሳተ ዘንድ... ወረዳ አረ ቢያ መድኃኔዓለም ተላኩ።

አየላ ቅኔ መቁጠር ጀመሩ። ትምህርቱ በጣም ከበደባቸው። ቢሆ ንም ተስፋ ባለመቁረጥ ትምህርታቸውን መከታተል ቀጠሉ። በመጨ ረሻ ወደ ቀድሞ ትምህርት ቤታቸው ለመመለስ ይወስኑና ጓዛቸውን ጠቅልለው መንገድ ይጀምራሉ። ጓደኞቻቸውም እንዲቀሩ ቢለምኗቸው በጂ ሰላላቸው ጉዳዩን ለመምህራቸው ይናገራሉ። መምህር አባተም ለተማሪዎቹ መልእክት ላኩ። በአካባቢው ድርማ የሚባል ወንዝ አለ። «ሂዱና ድርማን ሳይሻገር ያገኛችሁት እንደሆነ እንደ ምንም ብላችሁ ይላችሁት ኑ። ወንዙን ተሻግሮ ካገኛችሁት ግን ተውት» ይላቸዋል። ደቀ መዛሙርቱም በፍጥነት ቢሔዱ አለቃ ወንዙን ሳይሻገሩ ከወንዙ ዳር ከነበሩ ከብት ጠባቂዎች መንገድ ሲጠይቁ አገኛቸው።

በዚህ ሁኔታ ወደ ቅኔ ትምህርታቸው የተመለሱት ደቀ መዛሙሩ አየላ በኋላ ያስቸገራቸውን ቅኔ ተካኑት። ቅኔን እስከነ አገቡሉ

አውቀው አሉ የተባለ ቅኔ ዘራፊ ሆኑ። ያውም የመምህራቸው ምክትል። በዚህ አገልግሎት ረዘም ላለ ጊዜ ከቆዩ በኋላ ወደ አዘዞ መመለስ ግድ ሆነባቸው። አገታቸው አለቃ አበራ የዜማውን ትምህርት እንዲያጠናቅቁና ወደ ቤተልሔምም ሄደው ድጓውን እንዲያስመርቁ ልከውባቸው ወደ ቤተልሔም አቀኑ። ቤተልሔም እየተማሩ ሳለ አለቃ ጎሩይ ፈንታ የተባለ የመጽሐፍ መምህር የመጻሕፍትን ትርጓሜ እንዲማሩ ጠሯቸው።

ወዲያውም የፍርሎስን ትርጓሜ አጠኑ። ከዚያም የመጻሕፍት ትርጓሜን የበለጠ ለመማር ጎጃም ደንበሜ ቅዱስ ሚካኤል ከአለቃ ተስፋ ዘንድ የሃይማኖተ አበውን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። አለቃ ተስፋ ወደ ሞግ ጊዮርጊስ ተዛወሩ። የደንበሜ ከሠናት አለቃ አየለ በአለቃ ተስፋ ቦታ እንዲተኩ ፈልገው ነበር። እርሳቸው ግን ሞግ ሄደው የመጻሕፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ አውቀው መምህርነታቸውን አስመርቀው ጌን ደር ተመለሱ። እኚህ መምህራቸው አለቃ ተስፋ ነበሩ «ፍላጭ» ብለው የሚጠሯቸው።

ከጌጃም ተመልሰው ጌንደር ግምጃ ቤት ማርያም ከታላቁ ሊቅ መምህር ተክለ ማርያም የሐዲሳትን ትርጓሜ ሲያሐዱ ቆዩ። ቀጠሉና ሐዲሳቱን ለማጠናቀቅ ሰሜን አውራጃ ደረሰጌ ማርያም ከመምህር ገብረ ማርያም ዘንድ ሔዱ።

ከሰሜን ደግሞ ወደ ጌንደር ተመለሱና ከጌታው አለቃ ዘዮሐንስ ዘንድ የፍትሐ ነገሥትን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። የሊቃውንቱን ትርጓሜ ደግሞ በጌን ያስተምሩ ነበር። በዚህ ጊዜ መምህሮቻቸው አለቃ ጎሩይና አለቃ ተስፋ ከጌታው አለቃ ዘዮሐንስ ጋር መጡ። ገባኤውም ይሰፋ ጀመር። አለቃ አየለ ለመምህሮቻቸው የማስተማሩን ሥራ ለመልቀቅና የፍትሐ ነገሥቱን ትርጓሜ ለማጠናቀቅ ወሰኑ። እነ አለቃ ተስፋ ግን ከእንግዲህ ማስተማር የአለቃ አየለ ፈንታ መሆኑን ነግረው እነሱ ማዳመጥ አለቃ አየለ ደግሞ ገባኤውን ማካሄድ ጀመሩ። የፍትሐ ነገሥትን ትምህርት ከጨረሱ በኋላ የሊቃውንት ትርጓሜን በሰፊው ማስተማር ጀመሩ።

የፍትሐ ነገሥትን ትምህርት ካጠናቀቁ በኋላ ከሣሕሌ ወልደ ተክሌ መርሐ ዕውርንና አቡሻክርን ማለትም ምሕዋሪ ከዋክብትን ሚጠተ ብርሃናትን የሚያስረዳውን የሊቃውንትን መጽሐፍ ተማሩ። ይህ ሁሉ ትምህርታቸው የሊቃውንት ቅርስ የሆኑትንና የመምህራኑን ትምህርት የምናመላክርባቸውን የአራቱን ገባኤ መጻሕፍት በሙሉ ገብብ ከትርጓሜ የአቡሻሕር መጽሐፍ ከነባለ ሠንሠረገዬ ለመጻፍ አስቸላቸዋል። ይህ ባለ ሠንጠረዥ አቡሻሕር ለኤግዚቢሽን ሌጌ ተልቶ ለሀገራችን አድናቆትን ስለ ከፍተኛነቱም ሰባት መቶ ሃምሳ ብር ሽልማት አግኝቷል።

በአዲስ አበባ

ከመንግሥት በ፲፱፻፳፩ ዓ.ም ጥሪ ደረሳቸውና አዲስ አበባ መጡ። ወደ አዲስ አበባ የመጡት ከአለቃ ጎሩይ ፈንታ ጋር ነበር። አዲስ አበባም ሁለቱ ሊቃውንት መጻሕፍትን ማስተማርና የሚታተሙትንም መጻሕፍት ከሊቃውንት ጋር ሆኖ ማጠናቀቅ ጀመሩ። እግረ መንገዳቸውንም አብረዋቸው ከሚሠሩት ሊቃውንት ዕውቀት ይቀስሙ ነበር። የላሊበላ ገዳማት መምህር ከነበሩት ከመምህር ጎሩይ መጻሕፍተ መነኩሳትን፤ ከመምህር ፊላታዎስ መጻሕፍተ ብሉያትን በሙሉ አጠኑ። ከመምህር ገሪማ በኋላ ከአቡነ ሚካኤል የ፲፱ቱን ቅዳሴ አጠናቀው ተማሩ። ለብዙ ጊዜም አዲስ አበባ አራቱን ገባኤያት አስተማሩ።

አዲስ አበባ ያሉ ደቀ መዛሙርታቸው የሚኖሩት በየአድባራቱ ነው። ዶክተር አለቃ አየለ ግን የሚኖሩት ቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ ነበር። ስለዚህ ለማስተማር አለቃ ጎሩይ ወደነበሩበት ወደ መንበረ ልዑል ቅዱስ ማርቆስና ወደ መታሰቢያ ቤት በአታ ለማርያም ገዳም መመላለስ ነበረባቸው።

ዶክተር አለቃ አየለ በአዲስ አበባ ገባኤ በሚሔዱበት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ ሳይሆኑ ታላላቅ መምህራንም ሁሉ የራሳቸውን ገባኤ አቋርጠው የእርሳቸውን ገባኤ ተካፋይ ይሆኑ ነበር።

አዲስ አበባ እያሉ ጣሊያን ኢትዮጵያን ወረረች። ዶክተር አለቃ አየለ ሁልጊዜ በአሥራ አንድ ሰዓት በቅድስተ ቅዱሳን ማርያም ቤተ

ክርስቲያን ጸሎተ ሠርክ ሲያደርሱ አንድ ፋሽስት ያያል። እዚህ እየ ቆምክ የምትጸልየው የኢትዮጵያ መንግሥት እንዲመለስልህ በማሰብ ነው» ብሎ እያያፋ ሲወስዳቸው የሚያውቋቸው ሰዎች አድናቀዋል።

በየካቲት ፲፪ ቀን ፲፱፻፷፱ ዓ.ም የፋሽስት መንግሥት የአዲስ አበባን ሕዝብ በጨፈጨፈ ጊዜ ከነደቀመዛሙርታቸው ለዘጠኝ ቀን አሥ ሯቸዋል። በዚህ ጊዜ አለቃ አሥረኞችን በማፅናናት ከፍ ያለ አገል ግሎት ሰጥተዋል።

ከዚህ ሁሉ በኋላ ወደ ጉንደር ለመመለስ ይወስናል። አለቃ ጎሩይ በዚህ ጊዜ እየደከሙ ነዘርና እኔን ሳትቀብረኝ አትሒድ ብለው ይለም ናቸዋል። «በሀገሬ ሰው ተክቼ ማለፍ አስቤአለሁና የርስዎም መልካም ፈቃድም ይሁንልኝ አላቸው።» አለቃ ጎሩይም ፈቀዱላቸው። ከመሔ ዳቸው በፊትም የጉንደር በአታን የእልቅና መዓርግ በብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስ መልካም ፈቃድ ተሰጣቸው። ጉንደርም ሰፊ ጉባኤ አቋቋመው አራቴን ጉባኤያት ማስተማር ጀመሩ። ብዙ ሊቃውንትም አፍርተዋል። የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲም ሰኔ ፲፱፻፷ ዓ.ም የደክተሬት መዓርግ ሰጣቸው። የሊቃውንት ኮከብም ተባሉ።

የመጨረሻ ዘመን

ከ፲፱፻፷፱ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ሰራተኞቻቸው ድረስ በዝማሬ፣ የእግዚ አብሔርን ስም በማመስገንና ምሥጢራተ እግዚአብሔር በመናገር ቆዩ። አድሚያቸው እየገፋ በመምጣቱ በዚህ ጊዜ የጉባኤው ሥራ እንዲ ቆምላቸው ተደርገ። ዶክተር አለቃ አየለ በዘመናቸው በርካታ ሊቃ ውንትን ተክተዋል። በርካታ ጳጳሳትን ሊቃን ጳጳሳትን እንዲሁም መም ሀራንን አፍርተዋል።

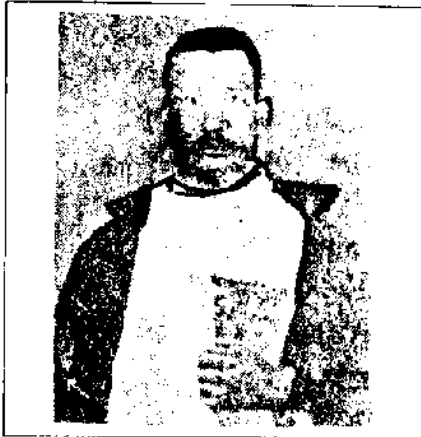
በአረጋዊነታቸው ላይ ጥቂት ሕመም ተጨምሮባቸው በሕክምና ሲ ረዱ ቆይተው በአንድ መቶ ሁለት ዓመታቸው ጥር ፲፮ ቀን ፲፱፻፷ ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። የቀብራቸው ሥነ ሥርዓትም የመን ግሥት ባለሥልጣናት፣ የጉንደር ሊቃውንትና የጎንደር ከተማ ሕዝብ በተገኙበት በመንበረ መንግሥት መድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን ተፈ ጸመ።

እስክሬናቸው ካረፈበት ቦታ ላይ ባለአንድ ድርብ የመቃብር ቤት ተሠርቷል። መቃብር ቤቱ የተሠራው ከመድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን ዕቃ ቤት ጋር ተያይዞ ነው የተሠራው። ምድር ቤቱ ውስጥ የማን ቦር ጸሎት ጠዋትና ማታ ይደረስበታል። ጉባኤም ይካሄድበታል። እን ዳንዴም ለምእመናን ትምህርት ይሰጥበታል። ፎቁ ሁለት ክፍሎች አሉት። አንደኛው ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውሏል። ሁለተኛው ግን የዶክተር አለቃ አየለ የአራቴ ጉባኤ መጻሕፍት በሙሉ ንባብ ከትርጓሜ የሆኑ እንዲሁም ታላቁና ሙሉው ባለሙያጠረገዬ አቡሻሕር የሚባለው መጽሐፍ እንግዶች ሲመጡ እንዲያዩት፣ ለአንዳንድ አሰፊ ላገ ጉዳይ ቅርሶቹ ሲፈለጉም ከዛው በቅርብ እንዲገኙና ተጠብቀው ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፉ ለማድረግ ተቀምጠውበታል።

ምንጭ - መጽሐፍ ሊቃውንት ጥር ፲፩ ቀን ፲፱፻፷፱ ዓ.ም

ሊቀ መዘምራን ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊስ

፲፱፻፯ - ፲፱፻፳፯

በተሰፋሩ ገብሩ

“ይህ ሞገስ ነው ትሉኝ ይሆናል፤ ግን እኔ ምሳሌው /ሥዕሉ/ እንጂ ሞገስ አይደለሁም። ሞገስ አንድ ነው። እኔ የሞገስ ሥዕል ግን አንድም ብዙም ነኝ። ሞገስ ከአንድ ቦታና ከአንድ ቤት ይገኛል፤ እኔ ግን ከብዙ ቦታና ከብዙ ቤት እገኛለሁ። ሞገስ ሃሬ አለ፤ ነገ ግን እንጂ፤ ከነገ ወዲያ ግን በርግጥ የለም። እኔ ሥዕል ግን ዓለም እስካለ ድረስ ከእናንተ ከሕያዎን ጋር አለሁ።”

«በጠላት ከሚገዱ ይልቅ በጠላት ምክንያት የሚጠቀሙ ይበዛሉ።»

ይሁን እንጂ እሱ ሲታመም የማይታመም፣ እሱ ሲሞት የማይሞት አንድ ነገር በአደራ ሰጥቶኛል። ይኸውም በሦስት ቀለሞች የቆመ ስም ነው። እስከ አሁን ድረስ ከእኔ አልለየውም።

ይህንን ምርምራዊ የሆነ ኃይል ቃል የተናገሩት ሊቀ መዘምራን ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊስ ናቸው። ሊቀ መዘምራን ሞገስ አንጋረ ፈላስፋ በሚለው ባሳተሙት መጽሐፋቸው ላይ ከሚገኘው ፎቶ ግራፋቸው ሥር ተቀምጦ ይገኛል። በዚህ አሳባቸው ሊቀ መዘምራን ስለ ሰው ልጆች ሀላፊና ገልፊት ለማስረዳት የሞከሩበት አሳባቸው እንደሆነ ብዙዎች ይስማሙበታል።

የሃይማኖት፣ የፍልስፍና፣ የምርምር መጻሕፍት ደራሲው ሊቀ መዘምራን ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊስ ከአቶ ዕቁበ ጊዮርጊስ ወልደ አየሱስና ከወ/ሮ ወለተ ትንሣኤ ኃይለ ሚካኤል በኤርትራ ክፍለ ሀገር በሐማሴን አውራጃ በለጎጭዋ ወረዳ ለዩ ስሙ ከትሞ ውሊዕ በተባለ መንደር መስከረም ፩ ቀን ፲፱፻፯ ዓ.ም ተወለዱ።

በ፲፪ ዓመታቸው በትምህርት ተኮትኮተው እንዲያድጉላቸው ወላ ጆቻቸው እምኒ ጸሊም ከነበሩት የኔታ እንድርያስ ዓላቤ ከተባሉ መም ሀር ዘንድ ልከዎቸው ፊደል ቆጥረው የቃል ትምህርትንና ቁም ጽሕ ፈትን ተማሩ። ከዚያም ወደ ትግራይ ከፍለ ሀገር እንደርታ አውራጃ ደብረ ኃይል ገዳም ገብተው ስመ ጥር ከሆኑት ከመምህር ገብረ ሕይ ወት ጎምሎ ቅኔ ከነለገቡ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል። ከዩ ኔታ ፊለቀ አቋቋምን ከተማሩ በኋላ ወደ ጎንደር ክፍለ ሀገር በመሻገር በደብረ ታቦር አውራጃና በዚሁ አካባቢ የጎንደርን አቋቋም የጸናጽሉን አውራረድና ይትብሃሉን አጠናቀው ከዚያም የትምህርት ፍላጎታቸው ሰላልተሟላላቸው እንደገና የቅዱሳት መጻሕፍትን ትርጓሜ ለመማር በ፲፱፻፳፬ ዓ.ም ሸዋ ክፍለ ሀገር እዲስ አበባ መጥተው በዳግማዊ ምኒ ልክ መታሰቢያ የመምህርነትና የቀላውስት ማህልጠኛ ገብተው ከአለቃ ጎሩይ መጻሕፍተ ሊቃውንትን፣ አቡሻሕርን /ባሕረ ሐሳብ/ ተምረዋል። ከታወቁት ሊቅ ከዶክተር አለቃ አየላ ዓለሙ የመጻሕፍተ ሐዲሳት ትርጓሜን ጠንቅቀዋል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ ታዕከ ነገሥት በኢታ ለማርያም ገዳም ወደ ቅዱስ ማርቆስ፣ ከማርቆስም ወደ ታዕከ ነገሥት በኢታ ለማርያም ገዳም እየተመላለሱ ትምህርታቸውን በመልካም ሁኔታ በማካሄድ ላይ እያሉ በ፲፱፻፴፩ ዓ.ም በጣሊያን ወረራ ወቅት በመታሰራቸው ትምህርታ ቸውን ለማቋረጥ ተገደዱ። ከዚያም ተፈትተው ወደ ኤርትራ ክፍለ ሀገር በመሔድ ፊደል ከቆጠሩበት ቦታ ለጥቂት ቀን ሲያስተምሩ ከሰ ነበቱ በኋላ ወደ ደብረ ጽማጎ ገዳም ገቡ። በገዳሙ ቆይታቸው እያ ሰተማሩ ብዙ ደቀመዛሙርትን አፍርተዋል። እርሳቸውም ከገዳሙ አበ ምኒት ከመምህር ገብረ እግዚአብሔር ቅዳሴ ተምረዋል።

በ፲፱፻፳፰ ዓ.ም የፋሽስት ኢጣሊያ ወራሪ ጦር ከማይጨው እዲስ አበባ ሲገባ ሊቀ መዘምራን ሞገስ እዲስ አበባ ነበሩ። የሚሰደደው ከህ ገር ወጥቶ አርበኛውም በረሃ ገብቶ በነበረበት ወቅት ሊቀ መዘምራን ሞገስ ከስመ ጥሩው ሊቅ ከአለቃ ዶ/ር አየላ ጋር ሆነው ስለ ሀገራቸው ነጻ መውጣት እየጸለዩ ይጠባበቁ ነበር። ሊቀ መዘምራን ሞገስ ዕቁበ

ጊዮርጊስ ሞገስ አስገደምና አብርሃ ደቦጭ በግራዚያኒ ላይ በምብ ወር ውረው ጉዳት ባደረሱበት ጊዜ ከአርበኝነትና ከስደት የተረፈው የአዲስ አበባ ሕዝብ በፋሲኮ በአካፋ፣ በመጥረቢያ ሲጨፈጨፍ፣ ቤት ተዘግቶ በአላት ሲጋይ የዐይን ምስክር ነበሩ። ሌሊቱን በሙሉ በቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን እያደሩ የሀገራቸውን ነጻነት መመለስ ተግተው በጸሎት ሲጠይቁ፣ ተይዘው በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥም ታስረዋል። አሳልፈዋል። ነጻነት እስኪመለስ ስለ ኢትዮጵያ ነጻነት በማስተማር ሀገርና ቤተ ክርስቲያን የጣሉባቸውን አደራ ተወጥተዋል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ ሰለዘህ ጉዳይ ሲገልጹ፡- "ለሀገራ ብዬ ነው የትውልድ ቀዬዬን ትቼ በትግራይ፣ በሃንደርና በሸዋ ክፍላተ ሀገራት እየተዘዋወርኩ ነው የኖርኩት። ከዚያም በኋላ "ኢትዮጵያ ወይም ሞት" ከሚሉ የሀገር ፍቅር አባላት ጌን የተሰለፍሁት። በወቅቱ ኤርትራ ከባድ ቅኝ ግዛት ወጥታ ወደ እናት ሀገሯ እንድትቀላቀል ባለኝ አትምና ጉልበት ተሳትፈዋለሁ። ይህም ሲሆን ለመመልከት ችያለሁ።" ብለዋል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ በስንፈት አውራጃ በከረን ከተማ በልደታ ማርያም ቤተ ክርስቲያን ወንበር ዘርግተው፣ ገባሌያትን አስፋፍተው ቅኔ፣ ቅጻሌ፣ እንዲሁም መጻሕፍተ ሐዲሳትን በማስተማር ብዙ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል። ሊቀ መዘምራን ሁሉን ሰው በሚዛናዊ ዐይን ይመለከቱ፣ ስለ ነበር ከዚህ ተግባራቸው የተነሣ "የሰላም አባት" የሚል ቅጽል ስም ነበራቸው።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ የሃይማኖት የፍልስፍና፣ የምርምር፣ የታሪክ መጻሕፍትን በመጻፍ ለትውልድ ያስቀሩ ታላቅ ምሁር ናቸው። በአነጋገራቸውና በጽሑፎቻቸውም ላይ አብዛኛውን ጊዜ ምርምራዊ ይዘት ይታይበታል።

"... ያልሞተ ሰው የሚንቀሳቀስ ራሳ ነው።
/ፎቶ/ ሥዕል ግን የሚይንቀሳቀስ ሕይወት ነው
ከሰው ጉልበት የሥዕል ጉልበት ይበልጣል።
ሰውዬው ሲጋይም እሱ ጠጋ ብሎ ይቀመጣል።
ሥዕል ሆይ፣ ከኔ ስድሜ ያንተ ይረዝማል።"

እኔ ስሞት ያንተ መሰንበት ይገርማል።
ሰላምታዬን አቅርባልኝ ለሚከተለው ትውልድ፣
አንተ ሰንባጅ ነህና እኔ ወደ አፈርነት ስሄድ።

በማለት ስለ ሞትና ሕይወት ይህንን በመሰለ አቀራረብ ይገልጹ ነበር። ሊቀ መዘምራን ከሚጠቅሷቸውና ከጻፏቸው አሳቦች ውስጥ ከዚህ በታች የቀረቡትም የሚዘነጉ አይደሉም።

«ምሽት የቁም ሕልም ነው፣ ሕልምም በአሳብ ተቀርጾ በቅገጥት የሚወለድ ነው። ማስተዋል የራቀን ለማቅረብ የቀረበውን ለማራቅ የሚያገለግል የልብ መነጻር ነው። መከራ የጠባይ ማረሚያ፣ የሥራ ማነቃቂያ፣ የተባብ ማቋቋሚያ ነው። ተስፋ ከማጣት ወደ ማግኘት ለመሸጋገር የሚያገለግል መሰላልና ድልድይ ነው። ትዕግሥት አድብቶ ቆይቶ ድል የማድረግ መሣሪያ ነው። ትንትና ምንጊዜም የበላይ ለመሆን መቆናጠሪያና መወጣጫ እርከን ነው። ፍቅር መያዣ የሌለውን የሰው ልብ አስሮ ለመሰብ የሚያገለግል የሰላም ገመድ ነው። ቁጣጥ ጠብ እሳትን ለማቀጣጠል የሚረዳ የኮሎ ክብራት ነው። መከራ የሥራ ጥልቀትን መለኪያና መመጠኛ ነው። ችግር የትዕግሥት ጠላት፣ የጸጸት አባት ነው። አደገኛ ሞት ያለበትን የማያውቀው ያልተገራ አንደበት ነው። የሰው ስውቀት ፍላጎት፣ የሰው ጠላቱ አንደበቱ፣ መስማቱን አምነዋለሁ፣ ማየቱን ግን አረጋግጥበታለሁ። ሳይሰራ አገኛለሁ የሚል ተስፋ የሌለው ሰው ነው። በጠላት ከሚጎዱ ይልቅ፣ በጠላት ምክንያት የሚጠቀሙ ይበዛሉ። ሀብታምና ድሃ የሚበሉት እንደ እንጅራ ስለሆነ የሀብትና የድህነት ልዩነት "አለኝና የለኝም" ብቻ ነው። ወልደ የሞተ ሰው መልኩ ተለወጠ እንጂ አልሞተም።» እነዚህ ኃይል ቃላት በጥቂት መስመሮች ይቀመጡ እንጂ እያንዳንዳቸው በውስጣቸው የያዙት እምቅ የሆነ አሳቦችን እንደ ሆነ መረዳት ለማንም የሚያዳግት አይሆንም።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ ሰለዘህ ጊዮርጊስ ዘጠኝ የተለያዩ መጻሕፍትን አዘጋጅተዋል። መጻሕፍቶቻቸው ከይዘታቸውና ከመልእክታቸው ጋር የኢትዮጵያ መለያ የሆነውን የፈደልና የጽሑፍ ባህል ተጠብቆ እንዲቆይ እንዳይበረዝ የሚያስገነዝቡ ናቸው። ይህንንም አሳብ "የሕሳናት

አንደበት መፍቻ"፤ "ጥንታዊ ምሳሌ በትግርኛና በአማርኛ" በተባሉት መጻሕፍቶቻቸው ገልጠዎቸዋል። በአማርኛ ያዘጋጁት መዝገበ ቃላትም ሳይጠቀስ የማይታለፍ ሥራቸው ነው። ለኢትዮጵያዊው ባህል፣ ለታሪክ ያላቸውን መቆርቆር ጠልቆ የሚያሳይ ነው። ከሊቀ መዘምራን ሥራዎች ውስጥ ከፍተኛ ቦታ የሚሰጣቸው "መርሐ ጽድቅ ባህላ ሃይማኖት" እና "አንጋሪ ፈላስፋ" ይጠቀሳሉ። "መርሐ ጽድቅ ባህላ ሃይማኖት"፤ ቅድስት ሥላሴ በመጽሐፍ ቅዱስ፣ ምሥጢረ ሥጋዌ፣ ስለ መላእክት አፈጣጠር፣ ስለ መስቀል፣ በምንኩስና ከዓለም ስለ መለየት፣ ስለ ገነትና ሲኦል መኖር... በአጠቃላይ ትምህርተ ሃይማኖትን፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን በተመለከተ ይናገራል። ከዚህም ጋር በተያያዘ በጥያቄና መልስ የተዘጋጀ ትምህርት ተካቶበታል። አንጋሪ ፈላስፋ /የፈላስፎች ንግግር ከዐረብኛና ከጽሮ ቋንቋ በመነሣት፣ ከግእዝ ከአማርኛና ከጣልያንኛ ልሳናት በመረዳት የዓለም ፈላስፎችን ዕውቅ የጥበብ ሥራዎች በማገናዘብ የጻፉት የፍልስፍና መጽሐፍ ነው። አንጋሪ ፈላስፋ የሰውን ልጅ ጠባይ ደካማና ጥገደኛ ጉኑን ገልጦ የሚያሳይ፣ ለልማትና ለዕድገት የሚሆነውን ጎዳና የሚመራ፣ የሰው ልጅ ጥፋቱና ውድቀቱ በየት በኩል እንደ ሆነ ገልጦ በምሳሌና በሰም ለበስ አንጋገር የሚያሳይ መሆኑ ከይዘቱ መረዳት ይቻላል። ሊቀ መዘምራን ጥገስ ስለ መጽሐፍ ማዘጋጀትና መጻፍ "መርሐ ጽድቅ ባህላ ሃይማኖት" በሚለው መጽሐፍቸው መግቢያ ላይ ምክንያተ ጽሕፈት በሚል ርእስ እንዲህ ብለዋል፡

ከባሕር የሚያሻውን ያህል ውኃ ቀድቶ ጌንደ መጠቀም ከመጻሕፍትም ለጊዜው የተፈለገውን ያህል በጥቅስ መልክ ወስዶ ይጠቅማል በሚል አስተሳሰብ ለአንድ አንድ እከራካሪና አጠራጣሪ ነገሮች የምንጠቀምባቸውን ጋይላ ቃላት ከልዩ ልዩ መጻሕፍት ቀድቶ በመጽሐፍ ቅጽ ማሠራጨት የተለመደ ነው። በዚህ ጊዜ ልዩ ልዩ አዳዲስ እምነቶችና አምልኮቶች እንደ እንጉዳይ ሲፈሉና ሲበቅሉ ይታያሉና ለነሱ መከላከያ ይሆናሉ። የድርሰት መጻሕፍት ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት በማድረግ አብራርተው የሚያስረዱ ሲሆኑ "አዋልድ ናቸው" በሚል አስተሳሰብ አንዳንድ ተጠራጣሪዎች የማይቀበሏቸው ስለሚገኙ

እናምነዋለን እንቀበለዋለን በሚሉት መጽሐፍ ቅዱስ ለማሳመንና ለማስረዳት አብዛኞቹ መጻሕፍት መነሻቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው።

በመሠረቱ፣ ይላሉ ሊቀ መዘምራን፣ ብሉይ ኪዳን ንባብ፣ ሐዲስ ኪዳን ምሥጢር፣ መጻሕፍተ ሊቃውንት ትርጓሜ ናቸው። ደግሞም የብሉይ ኪዳን ንባብ ምሳሌ፣ የሐዲስ ኪዳን ንባብ ትርጓሜ፣ የመጻሕፍተ ሊቃውንት ንባብ የምሥጢር መፍቻና ማብራሪያ ናቸው።

እንዲሁም የቅዱሳን ሐዋርያት፣ ጻድቃን ሰማዕታት ድርሳናትና ገድሳት ትፋፋታቸውን፣ ቅድስናቸውን፣ ጸጋቸውንና ከፈጣሪያቸው የተቀበሉትን ቃል ኪዳን የሚገልጡ ናቸው። ቃል ኪዳን ማለት በሰማቸው ለተራቡ የሚያሳርሱ፣ ለታሪኩ የሚያለብሱ፣ ለተጠሙ የሚያጠጡ፣ ላጡ የሚሰጡ ምእመናን ዋጋቸውን እንዲያገኙ የሚያስረዱ ከፈጣሪ የተቀበሉት ቃል ብዑዓን ማለት ነው። በማለት በአጠቃላይ ስለ አዋልድ መጻሕፍት ያላቸውን አሳብ፡ "ወታደር ጠመንጃውን አንግቦ፣ ዝናፍን ታጥቆ፣ ዘገናን ነቅንቆ አገራዊ ግዳጅን ለመፈጸም እንደሚዘጋጅ ሁሉ ከህንጻ ሆነ ምእመን መጽሐፍን እንደ ሰይፍ ታጥቆ እንደ ጋሻ አንግቦ በተጠንቀቅ ሊቆም ይገባል።" በማለት አዘውትረው ይናገሩ ነበር።

ሊቀ መዘምራን አዘጋጅተው ያሳተሟቸው መጻሕፍት፡-

- ፩. መክሥተ ልሳን ዘሕፃናት
- ፪. አንጋሪ ፈላስፋ
- ፫. ሰዓታት ምስለ ባሕረ ሐሳብ
- ፬. ሥነ ፍጥረትና አምስቱ አዕማደ ምሥጢር
- ፭. መድበል አምነ ሰላም
- ፮. ጥንታዊ ምሳሌ /በአማርኛ/
- ፯. ጥንታዊ ምሳሌ /በትግርኛ/
- ፰. መዝገበ ቃላት /በአማርኛ/
- ፱. መርሐ ጽድቅ ባህላ ሃይማኖት ሲሆኑ በርካታ ያልታተሙ ጽሑፎች አሏቸው። ከእነርሱም መካከል፡-
- ፩. መዝገበ ቃላት ግእዝና አማርኛ
- ፪. ተስእሎተ አንጢያኮስ ውበጣዊ አትናሲስ /በአማርኛ/

- ፫. ዛንታ አበውና ተረታ - ተረት /በትግርኛ/
- ፬. መዝገበ ቃላት /በትግርኛ/
- ፭. ፈላልጎስ ፈላስፋ /በአማርኛ/
- ፮. የኢትዮጵያ ሊቃውንት ቅኔ /በግእዝ/
- ፯. አስተዳደግ - የሚሉ መጻሕፍት ናቸው።

እነዚህ መጻሕፍት በመላው ኢትዮጵያ ተወራጭተው በምእመናን እጅ ውለው ጽምግ ትምህርትን አስወግደው የቆዩ እንደ ሆኑ በርካታ ሊቃውንት ይመሰክራሉ።

ሊቀ መዘምራን ቅኔን አስመልክተው የጻፉት እዚህ ላይ ሊጠቀስ የሚገባው ነው። «እንደ ዛሬ ዘመናዊው የአማርኛ ትምህርት ሳያመዘን ወይም እንደ ድርድር የቅኔ መምህራን ያልበዙበት ተማሪዎች ያነሱበት ዘመን ሳይሆን በአንድ ቅኔ ት/ቤት ከመቶ እስከ ሁለት መቶ ተማሪዎች ይገኙ እንደ ነበር ሞቶ ያልተቀበረ የነደላንታ፣ ሞድላ፣ የነሳ ንጅ፣ ሞሽራ ቅርስ ይመሰክራል። የትምህርቱ ዓይነት ስሙ ቅኔ ይባል እንጂ ቁም ነገሩ <ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ሰብሐተ ሐዲስ፣ እግዚአብሔርን በአዲስ ምስጋና አመሰግኑት> ባለው መሠረት የሚደመር ነው። “የቅኔን አገጣጠምና አሰካክ ተምሮ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚበረከተው ቅኔ ብቻ ሳይሆን የቋንቋነቱን ስልታስልት ማለት ግሱን ከነ እርባታው ጥሬ ዘሩን ከነ አርእስቱ ነገሩን ከነ አገባቡ ለይቶ ለማወቅና ለማሳወቅ ነው” በማለት ስለ ቅኔ ያላቸውን አስተያየት አብራርተዋል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ “ኢትዮጵያ ጥገኛ በመሆን የፊደልና የሥነ ጽሑፍ ተመጽዎች አለመሆን፣ የራሷ ፊደልና ሥነ ጽሑፍ ያላት ሀገር ስለሆነችም ቋንቋውን በየጊዜው እያገኘለች የነበረችት ያለችና የም ትኖር ታሪክና የታሪክ መዝገብ የሆነች ሀገር ናት” በማለት ይህ ሁሉ በቤተ ክርስቲያኗ ብርታትና ታታሪነት የተገኘ መሆኑን ያወሳሉ።

“የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከቀድሞ ጀምሮ የአገሩን ባህልና ታሪክ አስከራ ጠብቃ የኖረች ከመሆኑም በላይ ለአሁኑም ትውልድ ዘመናዊ የአማርኛ ትምህርትና ቋንቋ መሪና በር ከፋች የሆነችው ቤተ

ክርስቲያን መሆኗን የማያምን የለም” ሲሉ ቤተ ክርስቲያን ለኢትዮ ጵያ ያበረከተችውን ጉልህ ድርሻ ገልጸዋል። እሁን ያለው የአማርኛ ስልትም ቢሆን በቅኔና በመጻሕፍት ትርጓሜ አማካይነት ሲያያዝ የመጣና አዲስ ክስተት አለመሆኑን የሥነ ጽሑፍ መገኛ የኢትዮጵያ ለርቶ ዶክስ ተሞህሮ ቤተ ክርስቲያን መሆኗን መዝገበ ቃላት፣ በአማርኛ ፲፱፻፷፪ ዓ.ም በሚለው መጽሐፋቸው ገልጸውታል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ በይበልጥ የሚታወቁበትና ከሕዝብም ያስተዋወቃቸው መጽሐፋቸው “አንጋሪ ፈላስፋ” /የፈላስፎች ንግግር/ የተባለው መጽሐፋቸው ነው። መጽሐፉን እንዴት እንዳዘጋጁት ሲገልጹም “መጽሐፉ በአንዳንድ ታላላቅ ገጽማትና አድባራት ካልሆነ በተር በተሩት አብያተ ክርስቲያናት ስለ ግይዢ ገዙዎች ተጠቃሚዎች አልነበሩም። በአንዳንድ ቦታ ታሽጎ ጠቃሚነቱ በጥቂት ሰዎች ዘንድ ተወስኖ ሲቀር መላው ሕዝብ በተለይም የጊዜው ወጣቶች፣ አስተማሪዎችና ተማሪዎች እንዲካፈሉት እንዲጠቀሙበት በሚል ከግእዝ ወደ አማርኛ መተርጎማቸውን ገልጸዋል።

ይህንንም ሲያደርጉ በየገጻማቱ የሚገኙትን አንጋሪ ፈላስፋ መጻሕፍት ቅጂዎች አስተያይተው እርስ በርሳቸው በግስተራሪያ እንደ ተረገሙት ነው ሊቀ መዘምራን የገለጹት።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ “ማገበሪ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖት” በመባል የሚታወቀውን ማገበር በምክትል ሊቀ መዝገርነት መርተዋል። ይህ ማገበር “ኮከብ ጽባሕ” የተሰኘ ማተሚያ ቤት አቋቁሞ የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍትን በማሳተምና ለቤተ ክርስቲያን በግትረብ ለም እመናን እንዲሰራጩ አድርጓል። በዚህ ሒደት ውስጥ ሊቀ መዘምራን ሞገስ ከማገበሩ መሥራችና ሊቀ መንበር ከክቡር ገቡረ ዕድ ድሜጥ ሮስ ገብረ ማርያም ጋር በመሆን ከፍተኛ ጥረት አድርገዋል፤ ትጋት የተሞላበት ሥራም ሠርተዋል።

ሊቀ መዘምራን ሞገስ ዕቅድ ጊዮርጊስ በአሥመራ የኢትዮጵያ ደራሲያን ማገበር አባል ሆነው በየካቲት ፲፱፻፸፰ ዓ.ም በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ በተደረገው የደራሲያን ማገበር ጉባኤ ላይ ተሳትፈዋል።

ስብሰባውን አጠናቅቀው ከአዲስ አበባ ወደ አሥመራ እንደ ተመለሱ ለጥቂት ቀናት ታመው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተዋል።

ቤተ ክርስቲያን በየዘመናቱ በመንፈሳዊውም ሆነ በሥጋዊው ሰውቀት የበለጸገና የደረጃ አባቶች ነበሯት፤ አሁንም አሏት። ሊቀ መዝምራን ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊስ ከነዚህ ሰው ጥሩ አባቶች መካከል አንዱ ነበሩ። አሁን በአካለ ሥጋ ቢለዩም የአእምሮአቸው ውጤት የሆኑት ሥራዎቻቸው ግዙፍ ነበተው፤ ዘመን ተሻግረው ዛሬም ወደ ፊትም እንዲታወቁ ያደርጓቸዋል። "ሰም ከመቃብር በላይ" ይሏል እንዲህ ነው።

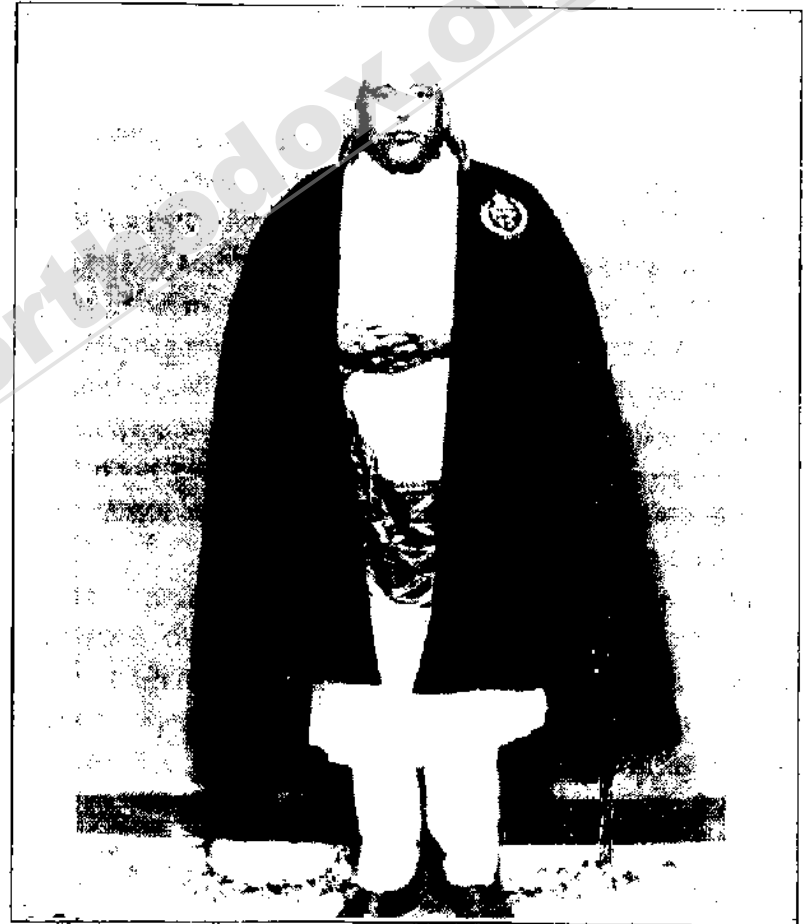
ምንጭ፡- ሰምዐ ጽድቅ ጋዜጣ መስከረም ፲፱፻፲፯ ዓ.ም

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርስ

፲፱፻፩ - ፲፱፻፹፫

ከቤተ ክህነት እስከ ማስታወቂያ ሚኒስቴር

በተለያዩ ሽህፍ

«ለሊትዮጵያ ታሪክ ንው መላኳ»

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ የልደት በዓላቸውን በየዓመቱ ሐምሌ ፲፮ ቀን ያከብሩ በነበረት ጊዜ የሚያስቀድሱት በታላቁ ቤተ መንግሥት ቅጽር ግቢ ውስጥ በምትገኘው በሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት ቤተ ክርስቲያን ነበር።

ንጉሡ ሥርዓተ ቅዳሴው ከተፈጸመ በኋላ ወደ ቤተ መንግሥታቸው ከመመለሳቸው በፊት፤ አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርብ የተባሉ ሊቅ ይህንኑ ታሪካዊ ቀን በማስመልከት ንግግር ያደርጋሉ።

እኛህ ሊቅ ሃያ አንድ ዓመት ሙሉ ያለማቋረጥ በንጉሡ ፊት ንግግር አድርገዋል። በዚህም በንጉሡ እና በቅርብ ባለሟሉቻቸው ዘንድ ሊታወቁ ችለዋል።

ሐምሌ ፲፮ ቀን ፲፱፻፶፱ ዓ.ም /፲፱፻፸፬ ዓመት ንግግራቸው/ ገን ከሌላው ጊዜ ሁሉ ለአፈ ሊቅ የተለየ ቀን ነበር። በዕለቱ ከዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ የተያያዘውን የተዋሕዶ ሃይማኖት ታሪክ ጠቅሰው በንጉሡ ፊት ሰፊ ያለ ንግግር አደረጉ። በተመሳሳይ ሲከታተሏቸው የነበሩት ንጉሥ አንድ ነገር በልባቸው ያስቡና ወደ ቤተ መንግሥታቸው ይመለሳሉ።

ሊቁም አገር አማን ብለው ወደ ቤታቸው ይሄዳሉ። አንድ ቀን ለካስ ተፈልገው ፍር ያን ሊቅ ጥሩ ይባላል ከቤተ መንግሥት እቤታቸው ሰው ተልኮ እንዲጠሩ ይደረጋል። ሊቁም ከዋናው የእልፍኝ አስከፊ ለካይ ከጀኔራል አሰፋ ደምሴ ዘንድ ይቀርባሉ።

«ንጉሡ ሊያነጋግሩዎት ይፈልጋሉ» ይሏቸዋል ጄኔራሉ። ንጉሡም ከእልፍኝቸው ሰንነት ላይ ሆነው ግራና ቀኝ ይንጎራደዳሉ። አልጋ ወራሽ አሰፋውሰን ልዑላትና ልዑላን ሌሎችም መኳንንት የሰንነቱን መሐል ክፍት አድርገው ግራና ቀኝ ቆመዋል። አፈ ሊቅ በዋናው የእልፍኝ አስከፊ ለካይ አማካይነት ንጉሡ ፊት ሲቀርቡ ዝቅ ብለው እጅ ነሱ።

አፈሊቅ በጊዜው የሆነውን ሲያስታውሱ «ነገሩ የሆነው ሳይታሰብ ነበር እና ንገበሰ ብዬ እጅ ነገሥቱ ቀና ለማለት እስከ መቸገር ድርሼ ነበር። ከድንጋጤዬ የተነሳ እንደምንም ቀና ብዬ ንጉሡን አየኋቸው። እጃቸውን ወደ ጎሳ አድርገው ይንጎራደዳሉ። ግርማ ሞገሳቸው ያስፈራል፤ ያስደነግጣል። ግራ ቀኝን በዐይኔ ሳማትር ደግሞ ከዚያ ሁሉ ታላላቅ

ባለ ሥልጣን መሐል ካባ የለበስኩትና የጠመጠምኩት እኔ ብቻ ነበርኩ። ጃንሆይ ወዲያውኑ ሊቀን መጠየቅ ጀመሩ።

ጃንሆይ፡- በየጊዜው የምታደርጋቸው ታሪካዊ ንግግሮች ሁሉ አንድ ከፍ ያለ መጽሐፍ ሊወጣው የሚችል ይመስለናል። ለመሆኑ ልታላት መው ታስባለህ?

አፈሊቅ፡- ግርማዊ ሆይ ማሰቤስ አልቀረም። የማላተሚያው አቅም ስለሌለኝ ብቻ ነው።

ጃንሆይ፡- አንተ አዘጋጅተህ አቅርበው እንጂ የማላተሚያው ያን ዋጋ እኛ እንረዳለን። /ከዚህ በኋላ ነው አፈ ሊቅ «ለኢትዮጵያ ታሪካ ነው መልካ» የተሰኘውን ድርሰታቸውን ማዘጋጀት የጀመሩት/

ጃንሆይ፡- ለመሆኑ ይህንን ሁሉ ዕውቀት የገበዩኸው የት ነው?

አፈ ሊቅ፡- ለቅኔ ትምህርት ወደ ዝቋላ ሄጃለሁ እንጂ በሙሉ የተማርኩት እዚህ ነው። በተለይ የሐዲሲን ትርጓሜ ከሊቄ ቀጸላ ዘንድ በምማርበት ጊዜ /፲፱፻፶፱ ዓ.ም ግርማዊነትም አልጋ ወራሽ ሳሉ/ ለእኔና ለሌሎች አራት ደቀ መዛሙርት በወር ቀለብ ቆርጠውልን የሁሉንም ተማሪዎች ደመወዝ እኔ እየተቀበልኩ ነው የተማርኩት።

ጃንሆይ፡- ጊዜው ምንም ቢቆይ ትዝ ይለናል። ለመሆኑ ስለ እመቤታችንና ስለ የቤፍ አንድ ላይ መኖር የእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚላ መርምረኸዋል?

አፈ ሊቅ፡- ዕድሜ ለግርማዊነትም የዘመኑን ትምህርት /በተለይ እንግሊዘኛን/ በመጠኑም ቢሆን ተከታትየዋለሁ። በዚህ ምክንያት የእማርኛውንና የእንግሊዘኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ለማስተያየትና ለማንናከብ አልተቸገርኩም። ግርማዊ ሆይ የእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ እመቤታችንን ለየቤፍ ሚስቱ ቢል፤ ግእዙ ፍህርቱ፤ አማርኛው እራሳቸው ይላል።

ጃንሆይ፡- ታዲያ የትኛው ነው ትክክል ትላለህ?

አፈ ሊቅ፡- የአማርኛውና የግእዙ ነው ትክክል።

ጃንሆይ፡- እነሱ እኮ «ኢያሌመራ የቤፍ እስከ እመ ወለደት ወልደ ከበኩራ...» /ልጅ እስከ ወለደች ድረስ የቤፍ አላወቃትም/ ያለውን ይዘው ነው።

አፈ ሊቅ፡- ይህም «እስከ» የሚለው ቃል ፍጹሜ የለውም። ለዚህ ማስረጃ ይህን ዘንድ የሐንሰ አፈወርቅ «አወለደት ወልደ ሚልኮል እስከ አመ ሞተት» ብሏል። «እስከ ሞተችበት ቀን ድረስ ልጅ አልወለደችም።» ከሞተች በኋላ ወለደች ይባላል?? ግርግዩ ሆይ?

ጃንሆይ፡- የሐንሰ አፈወርቅንና ፄርሎስን አዋልድ ናቸው በማለት ምስክርነታቸውን አይቀበሉም እኮ...!

አፈ ሊቅ፡- አዋልድ ማለት ልጆች፣ ሐዲሳት ማለት አባቶች፣ ብሉያት ነቢያት ማለት አያቶች ማለት ነው። ከነተረቱ «አባት ያበ ጀው ለልጅ ይበጀው እንዲሉ እነዚህ መንፈሳውያን አዋልድ መጻሕፍት የተውጣጡት ከብሉያት፣ ከነቢያትና ከሐዲሳት ነው እንጂ እንደ ሥጋዊ መጻሕፍት ያለመንፈስ ቅዱስ ተራዳኪነት በሥጋዊ የተደረሱ አይደሉም።

ጃንሆይ፡- ፈገግ አሉና ረዘም ያለ ጊዜ ወስደው ጥያቄ እና መልሱን በስፋት ቀጠሉ። ወዲያው የእልፍኝ አስከልካዩ አፈሊቅን ጢጋ ብለው «ንጉሡ ደክሟቸዋል። ይበቃችኋል። ሽልማት ታዞልዎታል» ይላቸውና ወደ ውስጥ ይገባሉ። የዘውድ ምልክት ያለበት ልዩ ካባ ከጥንድ ድርብ እና ከሙሉ ክብሩ ጋር ለብሰው ንጉሡን እጅ ነስተው ወደ ቤታቸው ያመራሉ። ለሚቀጥለው ዓመት የሚያደርጉትን ንግግር በአእምሮቸው አያሰላሰሉ።

አፈ ሊቅ እንዲሁውኑኝ ይላሉ ልጆቸው አቶ ንጉሜ አክሊሉ ጃንሆይ ግእዝ በሚገባ ያውቃሉ። ትርጉሙን ብቻ ሳይሆን ግእዝን በሚገባ ይናገሩታል። «አያለመራ የሲፍ እስከ አመ ወለደት... ያለውን ይዘው ነው» ሲሉኝ... ግእዝ አዋቂነታቸውን ይበልጥ ሳራጋግጥ ችያሁ ብለዋል አፈ ሊቅ።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገ/ኪሮስ ከወ/ሮ አገተ ማርያም ሠረተ ብርሃንና ከመሪነታ ገብረ ኪሮስ ያይላ ገብርኤል መጋቢት ፮ ቀን ፲፱፻፩ ዓ.ም በተገለጸና በሌጋ አውራጃ ዋሻ ማርያም እየተባለ በሚጠራው አካባቢ ተወለዱ።

በአራት ዓመታቸው በአያታቸው ቤት ትምህርት /ፊደል መቀጠር/ ይጀምሩና በተለያዩ ችግሮች የተነሣ የጀመሩትን የፊደል ትምህርት ያቋርጣሉ። ከተወሰኑ ዓመታት በኋላ በ፲፱፻፲ ዓ.ም ያቋረጡትን ትምህርት ጀምረው ንባብና ጻዊት በአንድ ዓመት ውስጥ ደግመው በማጠናቀቃቸው ድግስ ተደግሶ ለወላጆቻቸውና ለአያቶቻቸው የምሥራች ተብሏል።

በ፲፱፻፲፩ ዓ.ም ሚያዝያ ወደ አዲስ አበባ በመምጣት በጊዜው ከነበሩት ሊቀ ጳጳስ ከአቡነ ማቴዎስ ማዕርገ ዲቁና ተቀብለዋል። ከዚህ በኋላ የዜማ ትምህርት ለመቀጸል እንዲችሉ አባታቸው አዲስ አበባ ጽርሐ አርያም ቅዱስ ሩፋኤል ደብር ያስተምሩ ከነበሩት ከሊቀ ጠበብት ደስታ ተገኝ ዘንድ ልከዋቸው ተምረዋል። በሁለት ዓመት ከስድስት ወር የቆይታ ጊዜያቸው ጸመ ድጻና ምዕራፍ ካጠኑ በኋላ ወደ ዝቋላ ገዳም ተጉዘው ወንበር ማርያም ከተባለች ደብር ብሉይና ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከመምህር ደስታ ቅኔ ቀጸለዋል። በዚህ ገዳም ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከመምህር ኮከብ ዘንድ ቅኔ እስከ ዘይእዜ ያለውን ጉዳና ተምረዋል። በመጨረሻም የሐዲስና ዜማ ለቋቋም መምህር ከነበሩት ከሊቁ ቀጸላ ወልደ መድኅን ቅኔውን ከነግሡ እርባታ ካስፋፉ በኋላ ለመቀኘት ሲበቁ በጉለሌ ሩፋኤል ደብር እንዲቀኙ ተፈቅዶላቸው ለደብሩ አለቃ ለአለቃ ሠርጹ ኃይሌ ደብዳቤ ተጽፎ ከዝቋላ ገዳም መጥተው ተቀኝተዋል።

በ፲፱፻፲፬ ዓ.ም ወደ ዝቋላ ገዳም በመመለስ ቅኔውን በማስፋፋት ከቆዩ በኋላ በ፲፱፻፲፮ ዓ.ም መምህራቸውን ሊቁ ቀጸላን ተከትለው ወደ አዲስ አበባ መጡ። ሊቁ ቀጸላ ግቢ ሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት እንዲያገለግሉ ሲመደቡ እርሳቸውም በዚህችው ቤተ ክርስቲያን የቅኔውን አገባብ ቀጸሉ። ከዚህ በኋላ የታወቁት መምህር ወልደ ጊዮርጊስ እንጦጦ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን የመጻሕፍተ ሐዲሳት ትርጓሜ ያስተምሩ ነበር። አክሊሉ ገ/ኪሮስም ከኒሁ መምህር የግብረ ሐዋርያትን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። ከዚያም አባታቸው በቀጨኔ መድኃኔ ዓለም ቤተ ክርስቲያን ብሉይና ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከአለቃ ገብረ ኢየሱስ ዘንድ ቅኔያቸውን እንዲያስፋፉ የብሉያትንም ታሪክ እንዲሰሙ ልከዋቸዋል።

የጻዊትን፣ የጸንኤልን፣ የኢሳይያስን ትርጓሜ ከአለቃ ጉበረ እዮሱስ ወልደ አሜኑኤል አጥንተው የእራትን ትርጓሜ እንደ ጀመሩ አባታቸው መምህር ገብረ ኢየሱስ በ፲፱፻፲፮ ዓ.ም ጎዳር ፲፬ ቀን በሚረፋቸው የትምህርት ትጋታቸው በብርቱ ጎዘን ታወከ። ጎዘኑ በበረታባቸውም አባ እንግዳ የሚባሉ መምህር በዚያው በቀጩኔ መድኃኔዓለም ቅኔ ያስተምሩ ስለ ነበር ቅኔውን እያሰፋፉ ከቆዩ በኋላ መምህራቸው ለማስተማር የበቁ ናቸው በማለት እንዲያስተምሩ ፈቀዱላቸው።

አፈሊቅ አክሊሉ በነበራቸው የመማር የማወቅ ፍላጎት የተነሣ ወደ ተለያዩ መምህራን በመሄድ ስዕቀታቸውን ያሰፋፉ ነበር። በ፲፱፻፲፮ ዓ.ም ስመ ጥሩው አለቃ ለማ ኃይሉ የቀጩኔ መድኃኔዓለምን ደብር ስልቅና ታሹመው በመጡ ጊዜ አክሊሉ ገብረ ኪርስ የሐዲስን ትርጓሜ ከሳቸው መማር ጀመሩ። አለቃ ለማም የተዋሕዶ ሃይማኖት ዋና አብነትና ሊቅ እንደ መሆናቸው መጠን ብዙ ምሥጢር አስጠንተዋቸዋል። አለቃ ለማም የአፈ ሊቅ የቀለም እያያዘ ችሎታ ስላሰደነቃቸው «የዚህን ልጅ ራትና ምሳውን ባልችል የቀረቡ እንደ ሆነ እኔ ለማ አይደለሁም» እያሉ ለባለቤታቸው ይነግሯቸው ነበር። በኋላ ላይ ግን ለአራት ተማሪዎች ከመንግሥት ቀለብ ተሰጥቷቸው እንዲማሩ መፈቀዱን ሊቄ ቀጻላ ለአክሊሉ ይነግሯቸዋል። በዚህ ጊዜ ከቀጩኔ መድኃኔዓለም ወደ ሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት መዛወር ግድ ሆነባቸው። ሊቄ ቀጻላም ቀለም ይገባሃልና አንዱ ቀለብ ለአንተ እንዲሰጥ ፈቅጄ ልሃለሁ። ስምህም በጽሕፈት ማኒስቴር እንዲገባ ተደርጓል ብለው ይነግሯቸዋል። ስለዚህ ከ፲፱፻፲፱ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ፲፱፻፳፰ ዓ.ም ድረስ ለዘጠኝ ዓመታት የሐዲላት ትርጓሜን በሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት ተከታትለዋል።

በመቀጠል ከቀጩኔው የድን መምህር ከአለቃ ወልደ ዮሐንስ፣ ከመሪቷ መርግዬ ከዩኒታ ዘሰላምና ከአለቃ ሀብተ ጊዮርጊስ ዝማሬ መዋሰዕትና አቋቋም፣ ከአባ ገብረ ትንሣኤ የተክሊን ዝማሜ አጥንተዋል። አለቃ ሀብተ ጊዮርጊስ ያስጠኗቸውን ዜማ ደሀና አድርገው ስለ ያዘላቸው ዝማሬ መዋሰዕቱን አስተምር ብለው ፈቅደውላቸው ነበር።

የሃይማኖት ጥያቄ ለመመለስ እንዲችሉ የሊቅ ትምህርት ለመማር ወደ ሊቀ ሊቃውንት ሞገስ ዘወልደ ማርያም ዘንድ በመሄድ ትምህርት ጀመሩ። ከ፲፱፻፶፫ ዓ.ም ጀምሮ ሊቀ ሊቃውንት ሞገስ እስከ ዐረፉበት ጥር ፳፮ ቀን ፲፱፻፸፮ ዓ.ም ድረስ ለሃያ ሦስት ዓመታት የሃይማኖት አበው፣ የዮሐንስ እፈወርቅ የቅዱስ ቄርሎስን መጻሕፍት፣ ትርጓሜን አጥንተዋል።

አፈሊቅ አክሊሉ እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ ከመማር ከማንበብ አልተለዩም ነበር። ለዚህም «ሊቅ እየተማረና እየሰተማረ ይሞታል»፣ «ያንበቡ ስዕቀትን ጠገቡ»፣ «መጠየቅ ያደርጋል ሊቅ» የሚሉ ብሂሎችን ዘወትር ይጠቀሙ ነበር።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርስ አቶ በትረ ጽድቅ ካሣ በተባሉ መምህር እንግሊዝኛ ቋንቋ እንዲያጠኑ ከተመረጡት የቤተ ክህነት ሊቃውንት መካከል አንዱ በመሆን በላይኛው ቤተ መንግሥት /በአሁኑ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ/ ሲከታተሉ ቆይተው በቅድስት ሥላሴ ት/ቤት አባ ማርቆስ የተባሉ ግብጻዊ የቋንቋ መምህር ተሰጥቷቸው እስከ ፰ኛ ክፍል ድረስ ተምረዋል። በ፲፱፻፴፰ ዓ.ም በቤተ ክህነት የድርሰት ክፍል ሥራ በመጀመራቸው የተነሣ በቅድስት ሥላሴ ጀምረውት የነበረውን የቋንቋ ትምህርት አቋርጠው በማታው የትምህርት ክፍል ጊዜ በአሜሪካን እንስቲትዩት ት/ቤት በመማር የ፪ኛ ደረጃ ትምህርታቸውን አጠናቀዋል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ በቤተ ክህነትና በመንግሥት ሥራ ላይ ከ፲፱፻፴፰-፲፱፻፶፫ ዓ.ም ድረስ ለ፲፮ ዓመታት በጠቅላይ ቤተ ክህነት በድርሰት ክፍል በዜና ቤተ ክርስቲያን ጋዜጣ በየቦዓሉ የሚወጡትን ድርሰቶችና እንዲሁም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖታዊ ሥርዓትና እምነት የሚቃወም ጽሑፍ ሲወጣ ለዚያ መልስ የሚያዘጋጁ አፈሊቅ አክሊሉ ነበሩ። ይህም መልስ የሚሰጡበት መጽሔት «መርሐ ምእመናን» በመባል የሚታወቅ ነው።

በ፲፱፻፵፰ ዓ.ም የኢትዮጵያ ገዳማትና አድባራት ንዋየ ቅድሳት ሁሉ አዲስ አበባ ላይ ተሰብስበው እንዲቆዩ ተደርጎ በነበረ ጊዜ

«መክከሪ ምግብ መንፈሳዊ» የተባለውን ድርሰት በትእዛዝ አዘጋጅተው ያቀረቡት አፈሊቅ አክሊሉ ናቸው። ከዚህ በተጨማሪም ዜና ባለገለገሉ የተባለ መጽሔት አዘጋጅተው አቅርበዋል። የሃይማኖት ክርክር በተነሣ ጊዜ በልዩ ልዩ የሀገር ውስጥ ጉባኤዎች ተካፋይ ከመሆናቸውም በላይ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ በተዘጋጀው ሦስተኛው የኢትዮጵያ ዓለም አቀፍ ጉባኤም ላይ በመገኘት በወቅቱ ለተነሱ የሃይማኖት ጥያቄዎች ተገቢውን መልስ በመስጠት ተሳትፈዋል።

በቤተ ክህነት በማገልገል ላይ እያሉ በግእዙ መዝሙር ጻዊት ውስጥ የሚገኘውን ውዳሴ ማርያምና ቅዱሴ ማርያምን በጽሕፈት ሚኒስቴር ትእዛዝ ከግእዙ ወደ አማርኛ ተርጉመው በማቅረብ እስከ አሁን ድረስ እያገለገለ ይገኛል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ በነበራቸው ጥልቅ የሥነ ጽሑፍ ችሎታና ዝንባሌ በ፲፱፻፶፫ ዓ.ም ከቤተ ክህነት ወደ ማስታወቂያ መርሐ ብሔር ሚኒስቴር ተዛውረው እስከ ፲፱፻፷፮ ዓ.ም ድረስ ለ፲፫ ዓመታት አገልግለዋል።

በአዲስ ዘመን ጋዜጣና በኢትዮጵያ ሬዲዮ ታሪክ ጠቀስ የሆኑ የሐተታ ጽሑፎችን በማዘጋጀት ይሁኑ ነበር። በተጨማሪም በኢትዮጵያ ሬዲዮ «አባትህን ጠይቀው ይመልሱልሃል» በሚል ርዕስ ትምህርታዊ የጥያቄና መልስ ፕሮግራም እያዘጋጁ ያቀርቡ ነበር።

በዚህ የሚኒስቴር መሥሪያ ቤት በሥነ ጽሑፍ ምርመራ አገልግሎት ውስጥ ልዩ ልዩ ድርሰቶችን በማረም ሠርተዋል። በ፲፱፻፷፮ ዓ.ም ከማስታወቂያ ሚኒስቴር በውረታ ከተገለሉ በኋላ በቤታቸው ጽሑፎችን እያዘጋጁ ቆይተዋል። የሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ሕይወት በሆኑት በብጩ ወቅት እሱን ተክለ ሃይማኖት ትዕዛዝ ፈቃድ በ፲፱፻፸፬ ዓ.ም እንደ ገና ወደ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ተመልሰው በትንግሥ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት እስከ ፲፱፻፸፬ ዓ.ም ድረስ በእርማትና በመጽሐፍት ምርመራ ክፍል አገልግለዋል። በጠቅላላ ለሃምሳ አንድ ዓመታት በቤተ ክህነትና በመንግሥት ሥራ ያገለገሉ ሲሆን በመጨረሻ የሕይወት ዘመናቸው አክባቢ በሕመም ቢያዙም እንኳ በዚያ ቤተ ክርስቲያን በአዲስ

ዘመንና በዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጋዜጦች ላይ ስለ ግእዝ ቋንቋና ታሪክ በተደጋጋሚ በመጻፍ ስለ ኢትዮጵያ በዓላትም በሬድዮና በቴሌቪዥን ለሚቀርቡላቸው ቃለ ምልልሶች በቀ መልስ በመስጠት እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ አንደበታቸው መልስ ከመስጠት ሳይገታ ጣታቸው በፅር ከመጨበጥ ሳይረታ ቆይቷል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርስ ማስታወቂያ ሚኒስቴር ውስጥ ይሁኑ በነበረበት ወቅት የአዲስ ዘመን ጋዜጣ አዘጋጅ /አንጋፋው ጋዜጠኛ ነጋሽ ገብረ ማርያም/ ለአፈ ሊቅ «አዲተሪያል ለሚለው የእንግሊዘኛ ቃል ምን ለማለት ትርጓሜ እንስጠው?» ሲል ይጠይቃቸዋል። ሊቀም፣ በሐዲስ ትምህርት፣ አንቀጽ-ትምህርት፣ አንቀጽ-ጸም፣ አንቀጽ-ምጽዋት አንቀጽ-መስዋዕት የሚል መኖሩን ለጋዜጣው ዋና አዘጋጅ በአስረጅነት ከገለጹላቸው በኋላ፣ ርእሰ-አንቀጽ ቢባል የሚሰማ መሆኑን ይገልጹላቸዋል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ርእሰ አንቀጽ የሚለው ጸድቆ እስከ ዛሬም ድረስ እያገለገለ ይገኛል።

በዚህ መሥሪያ ቤት ይሁኑ በነበሩበት ጊዜ በመንግሥት ትእዛዝ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ግማደ መስቀል ወደ ኢትዮጵያ አመጣጥ ታሪክ እንዲመረምሩ ለተሳኩት የውጭ ሀገርና የሀገር ውስጥ የጋዜጠኞች ቡድን መሪ በመሆን ግሼን ደብረ ክርቤ ማርያም ቡድኑን በመምራት ሂደው «ጤፋት» ከተባለው መጽሐፍ የመስቀሉን አመጣጥ ታሪክ ከግእዝ ወደ አማርኛና እንግሊዝኛ እንዲተረጎም በማድረግ ታሪኩን በመጽሔት ጽፈው በማቅረብ-ከፍተኛ ተግባር ፈጽመዋል።

በ፲፱፻፸፮ ዓ.ም ከለቀ ሊቃውንት መሐሪ ትርፌ /በኋላ በብጩ አቡነ ጲጥሮስ/ አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪርስ ተብለው ተሹመዋል። ይህም ሹመታቸው በሚኒስትሮች ምክር ቤት ተመክሮ የጸደቀ ነው።

አቶ ንጉሤ አክሊሉ የአፈ ሊቅ አክሊሉ ገ/ኪርስ ልጅ ናቸው። በአንድ ወቅት የአሉድ ፕሮግራም የሬዲዮ ጋዜጠኛ በነበሩበት ጊዜ ከአባታቸው ጋር ቃለ ምልልስ የማድረግ አጋጣሚ አግኝተው ነበር። በዚያ ወቅት የነበረውን ሁኔታ ጋዜጠኛ ንጉሤ አክሊሉ እንዲህ ያስታውሱታል።

በወርጋ ግንቦት ጋብቻ ለምን አይፈጸምም? ቤተ ክርስቲያንን በዚህ ላይ ያላት አቋም ምንድን ነው? የሚለውንና የገዳር በሽታንና የገዳር መታጠንን አስመልክተን ለእሁድ ጠዋት የሬዲዮ ፕሮግራም እንድንዘገጅት እንድናቀርብ እኔና የሥራ ባለደረጃዬ እና ባደገኛዬ አዲሱ አበበ /ዛሬ የአሜሪካ ድምጽ ራዲዮ ጋዜጠኛ/ በአሊቃችንና በመምህራችን በጋዜጠኛ አቶ ሙሉጌታ ሱሌ እንታዘዛለን? «ይሄ የቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ስለሆነ ንጉሤ ቢሠራው ይሻላል ይላል አዲሱ። እሱ በደጃ ያላ ለፈ ይመስል...። መሥራቱን ለሥራ ለመሆኑ ማነው ተጠያቂው?» አልኩ። አፈሊቅ ናቸው አባትህ...» አለኝ አለቃዬ። «አባቴን ኢንተርቪው ሳደርግ ሰው ጉድ አይልም?» በማለት መከራከር ጀመርኩ። በብዙ ክርክር ሐሳቦችን ተቀበልኩ። ዝግጅቱንም ሠራሁት። አፈ ሊቅ ገዳር ለምን እንደ ሚታጠን ዘረዘሩ የገዳር በሽታ መንሥእን ዘነሱ... በግንቦት መጋባትም ከልክል እንዳልሆነ ነውርም እንደሌለበት አስረዱ።... አባትህን ጠይቀው ይነገርሃል የሚለው ቃልም በዚህ መልኩ ተፈጸመ።

አቶ ንጉሤ ከአባታቸው ከአፈሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ጋር በለነበረው ሁኔታ ሲገልጹ እንዲህ ይላሉ። «ጊዜው በ፲፱፻፶ዎቹ መጨረሻ ላይ ነው። በየዓመቱ ጥር ሸ፩ የምትውለውን የአስተርእዮ ማርያምን በዓል ለማክበር ቀደም ብለን ተዘጋጅተን ከአባቴ ጋር አገራችን ተጉለት እንገባለን። ላይ ዋሻ ማርያም ከመግባታችን በፊት እግረ መንገዳችንን ከአያቶቻችን አገር ከዘንደጉር ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ጎራ እንላለን። ጥር ፲፰ ቀን የሚውለውን የጊዮርጊስን «የሰባረአጽሙን» በዓል በዚያ እናከብራለንና «የዘንደሮው እጣነ ቀገር /ቅኔ/ ያንተ ነው» አሉኝ አፈ ሊቅ በገዛ ላይ እያለን። አባቴ ባዘዙኝ መሠረት ቅኔውን አዘጋጅቼ ክብር ይለቲውን ከሮሳህኩ በኋላ እጣነ ሞገሩን የማመራሰው ጠፋ- የሚያዜም። አፈሊቅ ተመራ ሆነው ጠጋ አሏ!! እኔ በጆር አቸው ቅኔውን ስነግራቸው እሳቸው በዜማ ሲያንቀረቁሩት... አንድ ቦታ ላይ ዜማ ሰበርኩ መሰለኝ «ሽሽኸ» እሉ ቀስ ብለው። ወዲያው ነገሩ ወደ ሌሎች ካህናት ጆሮ ሳይደርስ የተሰበረውን አስተካክሎትና መሪና ተመሪነቱን ቀጠልን።... ምልጣኑ ላይ ደግሞ እሳቸው መስቀሉን

ይዘው ደመራሉ እኔ እመራሁ ይሄ ሁለጊዜ ሳስታውሰው የምናረው ገጠመኝ ነው። አባትና ልጅ መሪና ተመሪ ሆነን አሳለፍን።»

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ለዛን ከቁም ነገር ጋር አዋዘተው የመናገር ችሎታም ነበራቸው። ልጃቸው አቶ ንጉሤ የገጠሙትን እንዲህ ያስታውሱታል። «አንድ ቀን መንገድ ላይ ተገናኝንና ገበሬ «ማኅበራት» የሚለው ለሴቶች ነው። ዜና ስታነቡ ብዙ ጊዜ እንደዚያ እያላችሁ ትሳሳታላችሁ። ወይ ደረቁን «ገበሬ ማኅበሮች» በሉት። ካልሆነም «ክብራትና ክቡራን» እንደሚለው «ማኅበራት-ማኅበራን» በሉት ብለውኝ ከሄዱ በኋላ እንደ ገና ጠሩኝና «ተወው ልጅ! ተወው! ዛሬ መንዱ ሁሉ ሴት ስለሆነ እንዳለህ አንብብ» አሉኝና ገዟቸውን ቀጠሉ።»

አንድ ጊዜ ደግሞ ብፁዕ ወቅዱስ ፓትርያርክ አቡነ ባስልዮስ «አራዳ ጊዮርጊስን እልቅና ልሹምህ» ይሏቸዋል። አባታቸው አባ ገብረ ኪሮስ እዚያ ያገለግሉ ነበር። ያን ጊዜ ገዳማትና አድባራት የሚተዳደሩት በገጠር ርስት እና በከተማ ቦታ ነበር። አፈ ሊቅ ደግሞ የመጸሐፍተ ሊቃውንት ትርጓሜን በትርፍ ጊዜአቸው ከሊቀ ሊቃውንት ሞገስ ዘንድ ይማሩ ነበርና «አባታችን ... አመሰግናለሁ። ነገር ግን እኔ የቤተ ክርስቲያኑ ርስት ቀረ ብዬ ስሟገት ዋናው እና ትልቁ ቁም ነገር ቃለ እግዚአብሔሩ ይቀራል። ትምህርቱም ይረሳል።» ብለው በትገትና መልሰውላቸዋል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ሀገራቸውንና ቤተ ክርስቲያንን ያለ መታከት ሲያገለግሉ ቆይተው ገዳር ፲፩ ቀን ፲፱፻፹ ዓ.ም ዐርፈዋል። የቀብራቸው ሥነ ሥርዓት ገዳር ፲፪ ቀን ፲፰፻፶ ዓ.ም በአደጉበትና በተማሩበት በአዲስ አበባ ጽርሐ አርያም ቅዱስ ፍፋኤል ቤተ ክርስቲያን ተፈጽሟል።

ምንጭ:- የሰባት ዓመት ማስታወሻ ለአፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረክሮስ /ምሉዕ በኩል/ ከንጉሤ አክሊሉ። ፲፱፻፹፮
 - ዜና ቤተ ክርስቲያን ጋዜጣ
 ገዳር ፱ ቀን ፲፱፻፹ ዓ.ም
 - ድምፀ ተዋሕዶ ጋዜጣ
 ታኅሣሥ ፲፱፻፹ ዓ.ም

እግሆይ ገላነሽ አዲስ

፲፰፻፹፱ - ፲፱፻፸፮

በተስፋዬ ሸብሩ

በሰ አንዲት ስመ ጥሩ ኢትዮጵያዊት መምህርትና ባለ ቅኔ ታሪክና ማንነት ለመጻፍ ስናስብ ስናወጣና ስናወርድ አንዲት አሜሪካዊት ወደ ኢምፎሊኛን መጣች። ሄለን ኬለር። ይህቺ ወጣት ዓለማችን ካፈራቻቸው አስደናቂና አስገራሚ ሰዎች አንዷ ነበረች። ማየትም፣ መስማትም መናገርም ፈጽሞ አትችልም። ዓይነ ሥውር ብትሆንም በርካታ መጻጻፍት ከማንበብ አልተገታችም። ማን

የደብረ ጽላሎዋ የአገቢያ ኮስብ

በብ ብቻም ሳይሆን ሰባት መጻጻፍትንም ለመጻፍ ችላለች። ከዚህም ያለፈ በርካታ ቁም ነገሮችንም ሠርታለች። ሄለን ኬለር ስማቸው ዝንተ ዓለም ገንፍ ከሚነገር ላቸው ጥቂት ጠንካራ ሰዎች ተርታ የምትመደብ ሥራዋ ጥረቷ ከማንም ሰው አእምሮ የማይደበዝዝ ታላቅ ሴት ናት።

አገር አቋርጬ ውቅያኖስ ከፍለን ተገዝን በሰ አንዲት ባዕድ ሴት እንድናስታውስ ያደረጉን

ጉንጅና ጽላሎ አንድ ነው መሬቱ፤

ጽላሎ ይበልጣል አንጅ ያለሽበቱ የተባለላቸውና ሣር ቅጠሉ አድናቆቱን የቸራቸው እግሆይ ገላነሽ አዲስ /ከጽላሎ አማኑኤል/ ናቸው። ከቂስ ገበዝ ሐዲስ ኪዳናትና ከወ/ሮ ወርቅነሽ እንግዳ በምዕራብ ሳጃም ሀገረ ሱዳን በይልማና ደንሳ ወረዳ በሚገኘው ደብረ ጽላሎ

አማኑኤል በ፲፰፻፹፱ ዓ.ም ተወለዱ። በእናት አባታቸው ቤትም በከብሌ አደጉ። አባታቸው የሚያስተምሩትንም ቅኔ ሥራዬ ብለው ይከታተሉ ነበር።

የስምንት ዓመት ልጅ እያሉ አንድ ቀን ከእናታቸው ጋር ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ። በሴቶች መቆሚያ ከእናታቸው ፊት ተቀምጠው እንዳሉ በዚያው ቤተ ክርስቲያን የሚያገለግሉት አባታቸው ከሥርዓተ ቅዳሴው በኋላ ቅኔ ይዘርፋሉ።

«በታቦርሂ አመ ቀነጸ መለኮትከ ፈረስ» ማለትም መለኮትህ ፈረስ በደብረ ታቦር ተራራ በዘለለ ጊዜ ብለው ቄስ ገበዝ ለዓለሙን ሲጀምሩ፣ ገላነሽ ሐዲስ ባልታሰበና ባልተጠበቀ ሁኔታ ከተቀመጡበት ተነሥተው «ኢክህሉ ስሂቦቶ ሙሴ ወኢልያስ» አሉና ነጥቀው እርፍ። ትርጉሙም ሙሴና ኤልያስ ሊስቡት አልቻሉም ብለው አባታቸውን በጉባኤ መካከል ነጥቀዋቸው መወደሱን ጨርሰውታል። አባታቸውም እዚያው ጉባኤ መካከል አዚምሳት በማለት ተናግረዋል ይባላል። በኋላም መልሰው እንዲህ አሏቸው። «ወእዝ ትትናገሪ ዘንተ በአድንፍ ክሳድ ወርእስ በከመ እነ ሰማዕኩኪ ኢይሰማዕኪ ጳውሎስ።»

ይህ ጳውሎስ በመልእክቱ ሴቶች በጉባኤ መካከል ገብተው እንዳያስተምሩ የተናገረውን ቃል በማስታወስ እኔ እንደ ሰማሁሽ ይህንን ስትናገሪ ጳውሎስ እንዳይሰማሽ ለማለት ነው።

ከዚህ በኋላ ቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ የተሰባሰቡት ሊቃውንትና ሕዝብ ይህ ምሥጢር እንደተገለጸላቸው ባዩ ጊዜ፣ በሁኔታው በመገረምና በመደነቅ ካህናቱ በወረብ፣ ጎበዛዙ በሆታ ሴቱ በእልልታ ገላነሽን እያመሰገኑ መንገድ ጀመሩ። እንደ ገንግሥት ገዞ በአልጋ ሆነው መጋረጃ ተጋርዶላቸው እቤታቸው ደረሱ። ሕዝቡም ከፍ ያለ የደስታ ግብግር አድርጎ ሰነበተ።

ይህ ደስታ ብዙም ሳይቆይና ስሜቱ ሳይደበዝዝ ገላነሽ ሕይወት ላይ አስደንጋጭ ከስተት ተፈጠረ። በሊጋ ዕድሜያቸው ኩፍኝ በተባለ በሽታ ይያዙና ዓይናቸው የማየት ብርሃናቸውን ያጣሉ። ይሄን ጊዜ አባታቸው የቤተ ክርስቲያን ትምህርት እንዲጀምሩ በማድረግ ዳዊትን፤

ውዳሴ ማርያምን፣ ቅዳሴ ማርያምን፣ የብሉይና የሐዲስ ኪዳን ትርጓሜን እንዲሁም ለዘመናት ሲያስተምሩት ዘላለም ላይ ማመታት በላይ/ የኖሩትን ቅኔን ከነ አገባቡ በሚገባ እንዲያጠናቅቁ ያደርጋሉ። ለካ የዚያን ጊዜዎ ገላነሽ ሐዲስ ሀይናቸው እንጂ ልባቸው ብርሃን ነበረ።

ገላነሽ አባታቸው ከስተማሯቸው በኋላ በመምህርነት ይመርቋቸውና በአባታቸው ገባሌ ውስጥ ተቀምጠው በየተራ ሲያስተምሩ ቆይተዋል። ለአካለ መጠን ሲደርሱ ወላጆቻቸው «እኛ ከሞትን ማን አላት? ባል ታግባና ልጅ ትውለድልን» ብለው በማሰብ በዚሁ ገዳም ጸላሎ አማካኝ አካባቢ ተወልደው ያደጉ ነገር ግን የቤተ ክህነት ትምህርት ያልተማሩ አቶ ጥሩነህ በላይ የተባሉትን ሰው አጋቧቸው። ባል ያግቡ እንጂ ከወላጆቻቸው ቤት ሳይወጡ አብረው እየኖሩ ሲያስተምሩና አባታቸውን ሲረዱ በማገበራዊ ክንዋኔዎችም ሲሳተፉ ኖረዋል። በዚህ ትዳራቸው አዳም ጥሩነህና መሠረት ጥሩነህ የተባሉ ወንድና ሴት ልጆች አፍርተዋል። ሦስተኛ ልጆቸው ግን በሕፃንነቱ ሞቶባቸዋል።

ገላነሽ በዚህ ሁኔታ ኑሯቸውን እየገፉ ባሉበት ጊዜ በ፲፱፻፳፭ ዓ.ም የጣልያን ፋሽስት መንግሥት ሀገራችንን ኢትዮጵያን ወረረ። የጸላሎ ሕዝብ ገዳሙን ትቶ በመሸሸ ጫካ ገባ። ፄስ ገበዝ ሐዲስ፣ ባለቤታቸው፣ ልጆቸው ገላነሽ ከሊቃውንቱም ከመነኩሳቱም የተወሰኑት «ቤተ ክርስቲያናችንን እንዲት ትተን እንሄዳለን» በማለት በዚያው በገዳሙ ቀሩ። የጣልያን ጦርም በሚያሳዝን ሁኔታ እዚያ ያገኛቸውን ሊቃውንትና መነኩሳት የገላነሽን ወላጆች ጨምሮ በግፍ ገደላቸው። ገላነሽ ሀይነ ሥውር ስለ ነበሩ ሳይገድሷቸው ከሞት አመለጡ። ወላጆቻቸውን በሞት በመነጠቃቸው ግን ሕይወታቸው ሳይሉ ሆኖ ነበር።

ገላነሽ የገጠማቸውን መከራ ተቀብለው በመመገኑ ሀገር ሰላም ሲሆን ከዚያው ከአባታቸው በታላቅ ገባሊያቸውን አጠናክረውና አስፍተው የተጠሩበትን የቅኔ መምህርነት በመቀጠል ማስተማሩን ተያያዙት። ተማሪው ዝናቸውን ከየሀገሩ እየሰማ በእርሳቸው እየተደነቀ

ለመማር ይገርፍ ነበር። በቅኔ መምህርነት በቆዩባቸው ገምሳ ዓመታት ውስጥ ከሳጃም፣ ከጎንደር፣ ከትግራይ፣ ከኤርትራና ከሸዋ ክፍላተ ሀገራት እንዲሁም ከላሲያና ከላሊበላ የተሰበሰቡትን አንድ ሺ ሰባት መቶ ሃምሳ ተማሪዎች አስተምረዋል። ከኢትዮጵያ የተለያዩ ክፍላተ ሀገር የመጡ ሁላሳ ስድስት መሪዎችን በቅኔ መምህርነት አስተምረው ብቁ መሆናቸውን በመመስከር አረጋግጠዋል።

እግሆይ በመማር ማስተማር ሥራ ላይ ሲቀኙ ከወንዶች እኩል መሆናቸውን ሁልጊዜ ይናገሩ ነበር። ይህንንም ተሰቦ ከፍያለው መራሐ «ሴቶች በኢትዮጵያ» በሚለው መጽሐፋቸው ገልጸውት ይገኛል። እግሆይ «መማርም ሆነ ማስተማር ብርታትን እንጂ ጾታን አይመለከትም። ሴቶች ከወንዶች ጋር እኩል ተሰልፈው መሥራት የኖረ እንጂ እንደ እንግዳ ደራሽ አይደለም» ይሉ ነበር። ለዚህም ማስረጃ ሲጠቅሱ መምህራችን ክርስቶስ ሴቶች ደቀ መዛሙርቱን ሂዱና ትንሣኤዎን ንገሩ ብሏቸዋልና ልዩነት የለም ይላሉ።

እግሆይ ገላነሽ ሐዲስ በጠባያቸው አስተዋይ ብልህና ንቁ እንዲሁም ቅን አሳቢ ሰው እንደነበሩ የሚያውቋቸው ሰዎች ይናገራሉ። ችኩ ልነትንና ሽንፈትን የማይወዱ የማስተማር ፍቅር የተሰጣቸው የዘመናችን ታላቅ ሴት ናቸው። እግሆይ ሀይነ ሥውር ይሁኑ እንጂ ሀይነ ሥውርነታቸው ሴቶች ከሚያከናውኗቸው ድርጊቶች አልገታቸውም። ልጅ ወልደው ያሳደጉ፣ በቀለም ያጌጠና የተሸለሙ ስፈቶችን ይሰፉ፣ ከዐይናማዎች እኩልም ፈትል ይፈትሉ ነበር። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው ለሌሎች ከብደው እንዳይገኙ በዚህ ሞያቸው በሚያገኙት ገቢ ራሳቸውን ያስተዳድሩ ነበር።

ለብዙ ሰዎች ሀይነ ሥውር መሆን ድቅድቅ ጨለማን ያህል ከባድ ነው። አንድ ጊዜ ሂለን ኬለር «እኔን እዩ የሀይን ብርሃን የለኝም ግን እያለሁ፣ ጆሮዬ አይሰማም ግን አዳምጣለሁ። አንደበቴ ተዘግቷል። ግን ዲዳ አይደለሁም» ያለችውን ስናስታውስ እግሆይ ገላነሽም ሀይነ ሥውርነታቸው ከማየት ከመመራመር ከማስተማር አልከለከላቸውም።

እግሆይ ገላነሽ ለብዙ ዘመናት ሊቃውንት በማፍራትና በጥሩ ሥነ ምግባር ያሳለፉ፣ በአካባቢያቸው ሕዝብ ዘንድም ዝናን ያተረፉ ሊቅ እናት እንደሆኑ ታሪካቸው ምስክር ነው።

እግሆይ ገላነሽ በኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆን በባሕር ማዶ ማይቀር ዝናቸው የታወቀ በመሆኑ ከውጭ ድረስ እየመጡ የተለያዩ ግለሰቦች ይጠይቋቸው እንደነበር ይነገራል።

የእግሆይ ገላነሽ ሐዲስ ሥራዎች ለግእዝና ለአማርኛ ቅኔዎች ዕድገት አስተዋጽኦ እበርክተዋል። ለምሳሌ ያህል የአማርኛና የግእዝ ሁለት ቅኔ ዎቻቸውን ወስደን ብንመለከት የእግሆይ ገላነሽ ቅኔዎችን የምሥጢር ጥልቀትና ርቀት የቋንቋ ምጥቀት መገንዘብ ያስችለናል።

- ፩. ተርቢኖስ በኩር
- እመ ኢበልሀ በልዑ
- ምግብ ገድል ጸገብኩ
- ኢይቤ ቤተ ሃይማኖት ጽኑዐ

ቷርተድ

ተርቢኖስ በኩር የተባለ አለቃ ጽኑ ከሆነ የሃይማኖት ቤት የተጋድሎን ምግብ ቢበላም ባይበላም በቃኝ ጠገብኩ አይልም።

ሰዎ

ሰዎት ያለበት አለቃ ሰው እንጀራን ቢበላም ባይበላም ጠገብኩ አይልም።

ፎሥጢር

ተርቢኖስ ማለት ጊዮርጊስ ነው። እሱም ሰማዕት ነው። የሰማዕታት አለቃ ነው። ስለዚህ ከሰባ ነገሥታት ጋር ሰባት ዓመት ተጋድሎ ሲያደርግ ከሃይማኖቱ ጽናት የተነሳ ደከመኝ ስለኾኝ፣ ጠገብኩ ሳይል መከራን ስቃይን ተቀብሏል ሲሉ ነው።

- የአማርኛ መወደስ ትኔ
- የአንተ ስጦታ ዓባይ
- ዲካ የሌለው
- ስለማይደርስበት ይብሰት
- ሞልቶ ፈሰሰ በዓለም
- የልብሀ ጥብብ ፈለግ
- እየፈለቀ ከጎጃም

- ማዕከል ባሕር አልቆመ
- ድልድይ ስመ እንቲአከ
- ዘበየማን ወጸጋም
- ይሻገሩ ዘንድ ወዳጆችህ
- ሊቃውንተ ሥርዓት ወሕግ
- የመረጥካቸው ቀደም
- ለዓለም ወለዓለም
- ጥብብሰ እመ ተክልኮ
- በማይናወጽ ገዳም
- የፍሬ ምስጋናን አፈራልን ሁሉን የሚጠቅም
- ቀርቦን ብናየው በዓይን
- እስከ ሥሩ ነው ለምለም
- በቅዱስ እጅህ ተባርኳልና የእርሱ ልምላሜ አይጠወልግም።

ለአብነት ያህል ይህንን ጠቀስን እንጂ መምህርቷ በቅኔዎቻቸው ውስጥ ብዙ ጉዳዮችን አመስጥረው ይገኛሉ። በተቀኛቸው ቅኔዎች ሃይማኖታዊ ይዘት ያላቸውን ቅኔዎች አመስጥረዋል። ከዚህ በመነሳት እግሆይ ሃይማኖተኛና መንፈሳዊነትን የተላበሱ እንደነበሩ እንዲሁም ሃይማኖታቸውን ጠንቅቀው በጥልቀት የተረዱ እናት እንደነበሩ ለማየት ይቻላል።

እግሆይ ገላነሽ እርጅና እየተጫናቸው ሲመጣ ቀድሞ የሚሠሩትን የእጅ ሥራ ለመሥራት ባለመቻላቸውና የምትረዳቸው ቤት ልጃቸው ትዳር በመያዝ የደረሰባቸውን ችግር በመስማት የካቲት ፱ ቀን ፲፱፻፸፫ ዓ.ም በባላምባራስ ዘገዩ ገብረ ወልድ አሳሳቢነት በሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ሕገግ በአንድ ጽ/ቤት ውስጥ ጊዜያዊ የርዳታ አሰባሳቢ ኮሚቴ ተቋቁሞ የበኩሉን ወገናዊ አስተዋጽኦ ተወጥቷል። እርሳቸውም በአንድ ወቅት «ከጤተ ክህነት ወይም ከሌላ የሚሰፈርላኝ ቀለብ የለም። በሥጋ የሚዛመዱኝ ጉልግ ያርሱልኛል። ተግራምጄም ተቀኝተው ለመምህርነት በቅተው ሲሄዱ የሰሌን ጥሳና ምንጣፍ ውርተው ያን ሽጠው ለበረከት ይሰጡኛል። የኔ ሕይወት ትኔ ነው የትኔ ዓይነት መዝረፍ፤

ሌላ ሕይወት የለኝም። ከተማሪዎቼ የተለየ ምቹት አላገኘሁም። በዚህም አላዝንም። በማለት በህልውናቸው በኑሯቸው በኩል ያለውን ጉዳይ በማቃለል ዘወትር ይናገሩ ነበር።

በዚህ ሁኔታ ከኖሩ በኋላ በተወለዱ በሰማንያ ዓመታቸው ባደረገባቸው ሕመም ምክንያት የቅኔዋ ምንጭ እማሆይ ገላነሽ ሐዲስ ከነማ ይጠገብ ለዛቸው ሐምሌ ፲፪ ቀን ፲፱፻፸፰ ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። የቀብር ሥነ ሥርዓታቸውም ባደጉበትና ባስተማሩበት በደብረ ጽላሎ አማኑኤል ገዳም ተፈጽሟል።

እማሆይ ገላነሽ ሐዲስ ቤተ ክርስቲያንና ታሪክ ሊዘክራቸው የሚገቡ የዘመናችን የአጥቢያ ኮከብ ናቸው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ሴቶች በታ ባላገኙበት በገጠራቱ ኢትዮጵያ በቅለው ለዚያውም ዐይነ ሥውር ነት ተጨምሮበት ነጥረው የወጡ ስመ ጥሩ ሴት ናቸው። ለዚህም ነው ዓለም የሃያኛው ክፍለ ዘመን አስገራሚ ሴቶች ካላቸው አንዷ ከሆነችው ሄለን ኬለር ጋር የእማሆይን ስም ለማንሳት የተሞከረው።

በአሁኑ ሰዓት በባሕር ዳር ከተማ በአጎት ልጃቸው በአቶ ተሾመ አዲስ እማካይነት መታሰቢያ ሙዝዩም ተዘጋጅተዋቸው ሥዕላቸው በትልቁ ተሰሎና አንዳንድ ቅኔዎቻቸው ተሰብስበው ተቀምጠዋል። ሙዝዩሙን የምዕራብ ጎጃም ሀገረ ሰብከት ሊቀ ጳጳስ የሆኑት ብፁዕ አቡነ በርናባስ ጥር ጳጅ ቀን ፲፱፻፺ ዓ.ም መርቀው ከፍተውታል።

እማሆይ ገላነሽ ሐዲስ ሕይወታቸውና ቅኔዎቻቸው /ሥራዎቻቸው/ ሊጠኑ ከሚገባቸው የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አንዷ መሆናቸውን ማስታወሱ ተገቢ ይሆናል።

ምንጭ:- ሰሎሞን ሐዲስ፣ የእማሆይ ገላነሽ ሐዲስ ዘጽላሎ አማኑኤል የሕይወት ታሪክና ሥራዎቻቸው፣ ለመጀመሪያ ዲግሪ ከፊልማኒያ የቀረበ፣ የኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነ ጽሑፍ ክፍል አ.አ.ዩ ፲፱፻፺ ዓ.ም

- ቀሰስ ከፍያለው መራሲ፣ የሴቶች መንፈሳዊ ሕይወት፣ ፲፱፻፹፰ ዓ.ም
- አዲስ ዘመን፣ ነሐሴ ፳፱ ቀን ፲፱፻፸፰ ዓ.ም

ንቡረ ዕድ ድሜጥሮስ ገብረማርያም

፲፰፻፹፮ - ፲፱፻፹፩

ዘጎተቱ ሸብሩ

⇒ በ፲፱፻፳ ዓ.ም ወደ ምድረ ግብፅ ተጉዘው መዓርገ ክህነት ተቀበሉ፤

⇒ በ፲፱፻፳፩ ዓ.ም የራስ ኪዳነ ማርያም ገብረ መስቀል ጸሐፊ ሆኑ፤

⇒ በ፲፱፻፴፱ ዓ.ም መላክ ሰሞ ተብሎ የሠራዩ ለውራጃ ሊቀ ካህናት ሆኑ፤

⇒ በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም የአገር ፍቅር ማኅበርን መሠረቱ፤

⇒ በ፲፱፻፵፫ ዓ.ም ማኅበረ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖትን አጽደው፤

⇒ በ፲፱፻፵፭ ዓ.ም የሠራዩ ለውራጃ የአገር ፍቅር ማኅበር ፕሬዚዳንት ሆነው ተመረጡ፤

በምክትል ጠቅላይ ሚኒስትር መኖር የጠቀሰ ሊቀ ካህናት ሞሪ ለሐይደዩ የነበረ

- ⇒ በጀርመን 9.ም ከከበ ጽባሕ ማተሚያ ቤትን መሠረቱ!
- ⇒ በጀርመን 9.ም የኤርትራ ምክር ቤት አባል ሆነው ተመረጡ!
- ⇒ በጀርመን 9.ም የኤርትራ ምክር ቤት ም/ፕሬዚዳንት ሆነው ተሾሙ!
- ⇒ በጀርመን 9.ም የሕግ መወለኛ ምክር ቤት ም/ፕሬዚዳንት ሆነው ተሾሙ!
- ⇒ በጀርመን 9.ም ገቡረ እድ ተባለው የአክሱም ጽዮንና አውራጃዎቹ አስተዳዳሪነት ተሾሙ!
- ⇒ ጀርመን 9.ም ጠረቃ እስከ ወጡበት ጀርመን 9.ም ድረስ በሚ ኒስትር ማዕርግ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጠቅላይ ቤተ ክህነት የቤተ ክህነት ጠቅላይ ሥራ አስኪያጅ በመሆን አገልግለዋል።

«ከጀርመን 9.ም እስከ ጀርመን 9.ም ድረስ የኤርትራ የፕሬዝ ደብዳቤና ጋዜጠኛም ሆኜ በቆየሁባቸው ዓመታት በቅርብ ካወቅኳቸው ታላላቅ ሰዎች አንዱ ክቡር ገቡረ እድ ድሜጥሮስ ገብረ ማርያም ናቸው። ገጸ አረጋዊነታቸው አለባቸውና አነጋገራቸው ለየት ያለ ግርማ ሞገሳዊነትን አልባሏቸውም። በቀረብኳቸው ቁጥር አየወደ ድኳቸውና ከልቤ እያከበርኳቸው ሄድኩ።»

ክቡር ገቡረ ዕድ ድሜጥሮስ ገብረ ማርያም ታሪካቸው ሲከከር ላቸው ከሚገባቸው ጥቂት ኢትዮጵያውያን አንዱ ናቸው። ባላቸው የሀገር ፍቅር ስሜት የኢጣሊያ ወራሪ ኃይል ኤርትራን ከኢትዮጵያ ነጥሉ ይገዛ በነበረበት ዘመን ኤርትራ ወደ ዜጎች አንድነት ተቀላቀል ሕይወታቸውን እንኳን መሥዋዕት ለማድረግ የደፈሩ የአባቶቻቸውን የአቡነ ጳጥሮስንና የአቡነ ሚካኤልን መንገድ ለመከተል ያላንገራገሩ የሀገርም የቤተ ክርስቲያንም መከራ ሆኑ።

መንፈሳዊነታቸው፣ ለሰዎች ኑሮ መበልጸግ ማሰባቸው፣ ለሕዝቦች አንድነትና ለላማዊነት መታገላቸው፣ ለዕውቀትና ልማት ዘወትር የሚ ጥሩ መሆናቸው ሁልጊዜ ይታወሰኛል። አሥመራም ሆነ አዲስ አበባ በነበሩበት ጊዜ ሁሉ አጠይቃቸው ስለነበር እጅግ ብዙ ብዙ ጉዳዮችን አጫውተውኛል።

ግርማዊ ገቡረ ገብረ ገብረ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በሚያዝያ ወር ጀርመን 9.ም ከስደት እንደ ተመለሱ ክቡር ገቡረ እድ ድሜጥሮስ በሐምሌ ወር ጀርመን 9.ም በምሥጢር ከኤርትራ አዲስ አበባ መጥተው ከግርማዊነታቸው ዘንድ ቀርበው ኤርትራ አገርዎ ናት! ከቅኝ ገዥዎቻችን ቀጠር ፈልቅቀው ወደ አናት አገርዎ እንዲቀላቅሏት አደራ ባሏቸው ጊዜ እኛም ይህንን ስለምናምንበት ነው፤ ገና ካርቱም እያለን በዐዋጃችን ያስታወቅንው ስላሉኝ ነው ጥረቱን የጀመርነው ብለውኛል።

ኤርትራ ጀምረውት የነበረው የመንፈሳዊ ትምህርትና ጥበብ እድ በኢትዮጵያ እንዲበፋፋ ብርቱ ጥረት አድርገዋል። ሁሉንም ለሚልቶ የሰጣቸው የሀገርና የሃይማኖት ተቆርቋሪ፣ የአስተዳደር መሪ ነበሩ። እኛም የሀገር ባለውለታ በማወቁ ከብር ይሰማኛል።» በማለት የገቡ ረ ዕድ ድሜጥሮስን ማንነት የተናገሩት ታዋቂው ጋዜጠኛና ደራሲ አቶ ማሞ ውድነህ ናቸው።

በዚህ ዙሪያ ስለ ገቡረ እድ ድሜጥሮስ ብዙ ሊባል የሚችል ነገር ቢኖርም ለዚህ ጽሑፍ አስፈላጊ የሚሆነውን ሐሳብ ብቻ ለማንግጥት ተ ሞክሯል። በዚህ ረገድ ሌሎች ብዙ ሊለብት ይችላሉ የሚል እምነት አለን።

ገቡረ ዕድ ድሜጥሮስ ገብረ ማርያም

ከመምህራን ገብረ ማርያም ፍሥሐና ከወ/ሮ ወለተ አብ ማዕቀብ መስከረም ፲፮ ቀን ፲፰፻፹፮ ዓ.ም በቀድሞው የኤርትራ ክፍለ ሀገር በሠራዊ አውራጃ በዓረዛ ወረዳ ምድሪ ወዲ ሰበራ ማይጨው ማይድማ ከተባለው ሥፍራ ተወለዱ። ወላጆቻቸው ያወጡላቸው ስም ኪነ ሥላሴ (የሥላሴ ጥበብ) የሚል ነበር። ዕድሜያቸው ስትምህርት በደረሰ ጊዜ ከወላጅ አባታቸው ፊደል ቆጥረው ጻዊት በመድገም መዓርገ ዲቱና ተቀበሉ። በመቀጠል ከመምህራን ገ/ሚካኤል ዜማ፣ ጸመ ድጓና ምዕራፍ በመማር የዕውቀት እድማላቸውን ማስፋት ችለዋል። ገቡረ እድ ድሜጥሮስ ስትምህርት በነበራቸው ጥልቅ ፍቅር የተነሣ የትውልድ መንደራቸውን ጥለው ለመሄድ ተገደዱ። ወደ ጎንደር ክፍለ ሀገር በመ ሄድ በደብረ ሚካኤል ወንበር ዘርግተው ያስተምሩ ከነበሩት ከጌቱ ገሞ ራው ዘንድ ቅኔን ከነአገባቡ ተማሩ። ከዚያም ወደ ጭልጋ አውራጃ

በመሄድ ከመምህር መርሻ ለሁለተኛ ጊዜ ቅኔን አስፋፍተዋል። በመቀጠል ወደ ጎንደር ከተማ ተመልሰው አደባባይ ኢየሱስ አቋቋምን ያስተምሩ ከነበሩት ከመምህር መኩንን ዘንድ አቋቋምን ተማሩ። ወደ ደብረ ዓባይ ተሻግረውም መዝገበ ቅዳሴን ተምረው አስመስክረዋል።

የወጣትነት ጊዜያቸውን ትምህርት በመቅሰም ያሳለፉት ንቡረ ዕድ ድሜፕሮስ ወደ ትውልድ ሀገራቸው በመመለስ አገልግሎት ጀመሩ። አስተዋይነታቸውና ብልህነታቸው በሁሉም ዘንድ ይታወቅ ስለነበር ራስ ኪዳነ ማርያምም ይህን ተረድተው ጸሐፊያቸው አድርገዋቸው ነበር። አርሳቸው በሌሎችም እንዲያስተዳድሩ ወክለው ሲልኩቸው የተናገር ከው ቀለም /የተናገርከው የሚደመጥ/ የረገጥከው ለምለም ይሁንልህ፣ እሾህ አይውጋህ፣ አጥር አያግድህ እያሉ ይመርቋቸው ነበር። ንቡረ እድም የተላኩበትን ሥራ አጠናቀውና አስፈጽመው ይመጡ እንደ ነበር ይነገርላቸዋል። አቡነ ማቴዎስ በ፲፱፻፲፱ ዓ.ም ከሞቱ በኋላ በኢትዮጵያ ጳጳስ አልነበረም። ቢኖርም ኤርትራ በጊዜው በኢጣሊያ ሥር ስለነበረች መንፈሳዊ ግንኙነትም ከመሐል ሀገር ጋር እንዳይኖር ይከለክል ነበር። በዚህ የተነሣ በ፲፱፻፳፫ ዓ.ም ከብዙ ሰዎች ጋር በመሆን ምድረ ግብፅ ተገብው ከሊቀ ጳጳሳት አባ ዮሐንስ እጅ መግባት ቅስ ያንን ድሜፕሮስ የሚለውን ስያሜ ተቀብለው ተመለሱ። /በዜተ ክርስቲያን ሥርዓት ርእሰ አድባራት የሚል መጠሪያ ላላቸው አብያተ ክርስቲያናት አለቆች የሚሰጥ ሹመት ነው።/

በወቅቱ የግብፅ (የምስር) እና የኢትዮጵያን የጥንት ወዳጅነትን አስመልክተው ወደፊትም በፍቅርና በአንድነት እንዲቀጥሉ የም አሐደ መርኔተ ኮኑ መላእክት ወሰብእ ከመ ደሰብሕም ለክርስቶስ በቃለ እሚን በልደት መላእክትና እረኞች አንድ ሆነው ለእግዚአብሔር ምስጋና እንዳቀረቡ እኛም መንፈሳዊ አንድነት እና አፍሪካዊ ወንድማማቾችን ማደ ለማደ ቢሆንም በዚህ ዕለት ከፓትርያርኩ እና ከሊቃነ ጳጳሳቱ እንዲሁም ከግብፅ ሕዝብ ጋር አንድ እንድንሆን ያደረገ እግዚአብሔር ይመሰገን በማለት የተናገሩት ንግግር በዚያ የተገኙትን ሁሉ ያስደመመ ነበር።

ንቡረ እድ ድሜፕሮስ ከህገተ ከተቀበሉ በኋላ ግብግግውን ጳጳሳትና መኪንንት በተሰበሰቡበት ስለ ኢትዮጵያና ግብፅ ግንኙነት ተናግረው ሰማዕያትን እንዳስደሰቷቸው ይነገራል። ወደ ሠራዬ ከተመለሱ በኋላ የአውራጃው ሊቀ ካህናት ተብለው ለ፲፩ ዓመታት ቤተ ክርስቲያንን አገልግለዋል። በ፲፱፻፴፪ ዓ.ም የኤርትራው ጳጳስ አቡነ ማርቆስ መልአክ ምሕረት ብለው ሾመዋቸዋል። በኋላም መልአክ ሰላም ተብለዋል።

በ፲፱፻፴፫ ዓ.ም የኢትዮጵያ ነፃነት ከተመለሰ በኋላ ኤርትራም ነፃነቷን አግኝታ ከአናት ሀገሯ እንድትቀላቀል ጽኑ ፍላጎት ስለነበረ ሀገር ፍቅር የሚባል ማኅበር በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም ተመሠረተ። ንቡረ እድ ድሜፕሮስም ከመሥራቾች አንዱ በመሆን ሕዝቡን ለነፃነት ያነሳሱ፣ ስለ ሐቀኛ የኢትዮጵያዊነት ታሪክ ያስተምሩ የነበሩ ሀገር ወዳድ ናቸው። የደቂ ወረዳ ወኪል ሆነው ቅስቀሳ በሚያካሂዱበት ጊዜ በእንግሊዞች እጅ ወድቀው አንድ ዓመት ታስረዋል። በነበራቸው የሀገር ፍቅር ስሜት የተነሣ በቆራጥነት በመቆማቸው በማይደግፉ ኃይሎች ሁለት ጊዜ በምብ ተወርውርባቸው ከአንደኛው ሲያመልጡ በአንዱ ቆሰዋል። በዚህ የተነሣ ሆስፒታል ተኝተው በነበረበት ጊዜ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ሊጠይቋቸው ሂደው ማፈለሰው ደምም የኢትዮጵያን አንድነት ያጠነክራል። በማለት አጽናንተዋቸዋል።

ጣልያናውያን የኤርትራን ሕዝብ ከኢትዮጵያዊ ባህሉና ሃይማኖቱ በመለያየትና የራሳቸውን ፍላጎት በመጫን እንቅስቃሴያቸውን አጠናክረው እንደ ነበር ይታወቃል። ሚስዮናውያኑ በዚህ ሁኔታ ሲንቀሳቀሱ በገበያ የሚታየው መጽሐፍ በአብዛኛው የካቶሊክና የፕሮቴስታንት ብቻ ነበር። ንቡረ እድም ይህንን በመረዳት በእኛ ስንፍና ሚሲዮናውያን ወጣቶቻችንን ከጉያችን እየነጠቁ ይወስዱብናል። ሃይማኖታችንም ይበረካል በማለት ተነሣሥተው በ፲፱፻፵፫ ዓ.ም ማኅበረ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖት የተባለ ማኅበር አቋቋሙ። ይህ ማኅበር ወንጌልን በማስፋፋትም ሆነ ሕዝበ ክርስቲያንን በትምህርት በማነፅ ከፍ ያለ አገልግሎት ፈጽሟል። ይህ ማኅበር በወቅቱ የባህል ወረራውንና የሃይማኖት ቅስጣውን የሚከለክልበትና ምእመናንን የሚያስተምርበት «ዜና ሐዋርያት» የተባለ በየወሩ እየታተመ የሚወጣ የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

ሃይማኖትን እምነትና ሥርዓት ጠብቆ የሚወጣ ጋዜጣ ነበር። ማኅበሩ «ኮከበ ጽባሕ» በሚል ማተሚያ ቤት አቋቁሞ አርባ ስድስት መጻሕፍት ብሉይትን በግእዝና በአማርኛ፣ ሃያ ስድስት መጻሕፍት ሐዲሳትን በግእዝና በአማርኛ፣ መጽሐፈ ሰዓታትን ዳዊትና ሌሎችንም በርካታ መጻሕፍት እያሳተመ ለቤተ ክርስቲያናችን በማቅረብ ለምእመናን እንዲሠራጭ አድርገዋል። የመጻሕፍት ጎትመት ነገር ሲነሣ ንቡረ እድ ድሜጥሮስ ያሳተሙት የብሉይትና የሐዲሳት መጻሕፍት ከአማርኛ ትርጓሜ ጋር መታተሙ ቀዳሚ ቦታ የሚሰጠው ይሆናል። ብሉይ በሦስት ቅጽ ሐዲሱ በእንድ ቅጽ ተጠናቆ ቀርቧል። «እንዲህ የመሰለው ሥራ ከዚህ ቀደም በኢትዮጵያ አልነበረም» ሲሉ ዶ/ር ሥርግው ሐብለ ሥላሴ የቤተ ክርስቲያን የአማርኛ መዝገበ ቃላት በተባለው መጽሐፍቸው ጠቅሰውት ይገኛል።

ንቡረ እድ በማኅበረ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖት ቅዱሳት መጻሕፍትን በማሳተም ብቻ አልተገቱም። በርካታ ትምህርት ቤቶችን በማሳነፅ ለዘመናዊ ትምህርት መስፋፋት የበኩላቸውን ድርሻ የተወጡ ታላቅ አባት ነበሩ። በአሥመራ ከተማ ደብረ ቤቴል አዳሪ ት/ቤት፣ ማኅደረ ብርሃን፣ ቀራንዮ ት/ቤት፣ ማኅደረ ማርያም፣ መካነ ሕይወት ትምህርት ቤት ዋና ዋናዎቹ ናቸው። ከዚህ ጎን ለጎን መንፈሳዊ ትምህርቶችን በደብረ ብርሃን ቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ጸዋትወ ዜማ፣ መዝገበ ቅዳሴ፣ ቅኔ፣ በደብረ ማዕዘን መድኃኔ ዓለም ቤተ ክርስቲያን መዝገበ ቅዳሴና ትርጓሜ መጻሕፍት እንዲሰጥ አድርገዋል። በቀድሞዋ የኡርትራ ክፍለ ሀገር የተለያዩ አውራጃዎችና በሌሎችም ቦታዎች ቤተ ክርስቲያን ሊያሠሩ ዘመናዊ ት/ቤቶችም ለማቋቋም የበቁ የዘመኑ የሥልጣኔ መሠረት የገባቸው የቤተ ክርስቲያን ዓምድ ነበሩ ለማለት ያስችላል።

በአሥመራ ከተማ፣ በምጽዋ፣ በምዕራብ ኤርትራ ከዘጠኝ በላይ የሆኑ አብያተ ክርስቲያናትን በማሳነፅ የየአካባቢውን ምእመን ችግር ለማቃለል የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። መካነ ሕይወት መድኃኔ ዓለም፣ መርሶ አስሚር ቅዱስ ሚካኤል፣ ገሊላ ማርያምና ደብረ ኢየሱስ ዋና ዋናዎቹ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው።

ሰብከተ ወንጌልን በማስፋፋት ረገድ ያበረከቱት አስተዋዕያ በተሳሉ የሚገመት አይደለም። ኢ-አማንያንን በማስተማር አጥምቀው ወደ ክርስትና መልሰዋል። እነሱንም ለመንከባከብና በእምነታቸው ለማጽናት ቤተ ክርስቲያንና ትምህርት ቤት ከፍተውላቸዋል።

ቤተ ክርስቲያን ከመንፈሳዊ ተግባሯ በተጨማሪ በልማት ሥራዎች መሳተፍና ራሷን መቻል እንዳለባት ከዘመናቸው ቀድመው የተረዱ የቤተ ክርስቲያን ፈርጥ ነበሩ። ለዚህ ደግሞ ማሰረጃ መጥቀስ የሚያስችግር አይሆንም። በ1961 ዓ.ም የቤተ ክርስቲያን ጠቅላይ ጽ/ቤት በሚኒስቴር ደረጃ ሥራ አስኪያጅ ተብለው በተሾሙ ጊዜ የሠሯቸው ተግባራት ምስክሮች ይሆናሉ። በመንበረ ፓትርያርክ ግቢ ለ14ቱ አህጉረ ሰብከት ጳጳሳት ማረፊያ ቤቶች፣ በአዲስ አበባ ከተማ በተለምዶ ኮልፈ እየተባለ በሚጠራው አካባቢ ዳቦ መጋገሪያና የሻማ ፋብሪካ፣ አቋቋመዋል። እነሱተኛ ደመወዝ ያላቸውን የኅብረተሰብ ክፍሎች ለመርዳት በማሰብ የማረሻ መኪና ከውጪ በማስመጣት እርሻ ማሳረስ ጀምረው እንደነበር የሚያውቋቸው ሰዎች ያስታውሳሉ። በጉደርና በባኮ የወይን ተክልን በማልማት ቤተ ክርስቲያን እንድት ጠቀም ሥራውን ወጥነው እንደነበር የሚያውቋቸው ሰዎች ያስታውሳሉ። ከዚህም ጋር በተያያዘ በመናገሻ ለቤተክርስቲያን አገልግሎት የሚውል የንጹሕ ስንዴ እርሻ ልማት ዕቅድ ዘርግተዋል። የቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ትምህርት ቤትን አሳድሰዋል። ለተማሪዎቹና ለአካባቢው ሕዝብ የሚያገለግል የዳቦ መጋገሪያ አቋቋመዋል።

አስከ ፲፱፻፶፱ ዓ.ም ድረስ መልአክ ሰላም ተብለው ሲያገለግሉ ቆይተው በዚህ ዓመት የርእሰ አድባራት ወገዳማት የአክሱም ጽዮን ቤተ ክርስቲያን ንቡረ እድ ተብለው በግርማዊ ጃንሆይ መልካም ፈቃድ ይሾማሉ። በዚህ ጊዜ በመጀመሪያ የወሰዱት እርምጃ የሕዝቡን ችግር ግምት ውስጥ በማስገባት የአክሱም ነዋሪ ሰብዙ ጊዜያት አብሮት የኖረው የውኃ ችግር እንዲቃለል ማይሹም በተባለው የውኃ ማጠራቀሚያ ላይ መጠኑን በማሳደግ አሠርተው ሕዝቡ ውኃ ሳይቸገር እንዲያገኝ ማድረጋቸው በአካባቢው ሕዝብ ሲታወስ የሚኖር ተግባር ነው።

ንቡረ ዕድ ድሜጥሮስ አክሱም ጽዮን ያስተዳድሩ በነበረ ጊዜ ለአካባቢው ሕዝብ በርካታ ጠቃሚ ተግባራትን አከናውነዋል። ቀደም ሲል

በአክሱም ጽዮን የጎዳር ጽዮንና የሆላዕና በዓል ሲከበር ድል ያለ ድግስ ይደገሳል። የአካባቢው ሕዝብም ይህንን ለማድረግ ሲል ከአቅሙ በላይ የሆነ ከፍተኛ ወጪ ያወጣል። የድግሱንም መጠን ግምሳ ጋን ጠላ እንበለ አተላ፤ ግምሳ ጋን ጠጅ እንበለ አንበላ፤ ግምሳ ፍሪዳ ቀርጉ ሰማይ ጠቀስ ጅራቱ ምድር አበስ (መሬት የሚጠረግ)። በማለት ይጉልጹት ነበር። ንብረ እድ ድሜጥሮስም እንዲህ ያለውን ሽኩሻ ከድሃው ሕዝብ ላይ በማንሣት ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እንዲቆም አድርገዋል።

ንብረ ዕድ ጌታ መከየ እግዚአብሔር በተባለ ቦታ የሕዝቡን የውኃ ችግር አጠት ተመልክተው በድማሚት ሰፊ ቦታ ማስቀፈር ጀምረው ገንዘብ አሰባስበው ለሥራ ሲንቀሳቀሱ በወቅቱ የትግራይ ገዢ ከነበሩት ራስ መንገሻ ሥዩም ጋር በአንዳንድ የአፈጻጸም ሂደቶች ሳይሰማሙ በመቅረታቸው ተቀይረው ወደ አዲስ አበባ ሊመጡ ችለዋል።

የአክሱም ሊቃውንት ሲታመሙ በግል ገንዘባቸው አሥመራ ድረስ በመውሰድ ያሳክማሉ፤ ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ ሊቃውንት ለደረገላቸው የሚገባውንና ማግኘት የሚገባቸውን እንዲያገኙ፤ ጉባኤያቸውም እንዲሰፋ፤ ተተኪ ሊቃውንት እንዲያፈሩ የበኩላቸውን ጥረት አድርገዋል።

በሠሩበት ቦታ ሁሉ ባለጉዳይ በክርክርና በመመላለስ ጊዜውንና ጉልበቱን እንዳያባክን ጠዋት ወደ ቢሯቸው ከመግባታቸው በፊት ባለጉዳዮች መካከል ገብተው አቤቱታዎችንና ቅሬታዎችን በመስማት ለባለጉዳዮች የሚፈልጉት እንዲፈጸምላቸው ፍትሐዊ ውሳኔ ይሰጣሉ። በዚህም ማንኛውም ባለጉዳይ የመጣበት ተፈጽሞለትና ሠምሮለት ይመሰሰ እንደነበር ዛሬም ድረስ ይነገራል።

በ፲፱፻፳፩ ዓ.ም በሚኒስትር መዳርግ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጠቅላይ ቤተ ክህነት ዋና ሥራ አስኪያጅ ሆነው በተሾሙበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ከቀድሞ ጀምሮ ትጠብቀው የነበረውን የራስዋን ፓትርያርክ መርጣ ለመሾም የቻለችበት ጊዜ ነበር። ይህም ከሌሎች የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ጋር በመተባበር ንብረ ዕድ ድሜጥሮስ የሰጡት ጥበብ የተሞላበት የአመራር ችሎታ ውጤት ነው ለማለት ይቻላል።

ንብረ ዕድ ድሜጥሮስ ኢትዮጵያ ሀገራቸውን ተዋሕዶ ሃይማኖታቸውን እጅግ አድርገው የሚወዱ ታላቅ አባት መሆናቸውን ከተግባራቸው መረዳት ይቻላል። ስለዚህ ጉዳይ በአንድ ወቅት ሲናገሩ ሁላችሁም እንደምታስታውሱት 'ኢትዮጵያ ወይም ሞት' ብለን ከተነሣንበት ከ፲፱፻፴፬ ዓ.ም ጀምሮ እስከ አሁን ሰዓት ስለ ኢትዮጵያ አገሪና ስለ ተዋሕዶ ሃይማኖቱ፤ የኢትዮጵያ አገራ ጉሮሮ የሆኑት የምጽዋና አሰብ ወደቦች ከዐረቦች እጅ ላይ እንዳይወድቁ አጫነት ነበር። ይህ ከነበረኝ የሀገር ፍቅር ተነሣሥቼ ከምጽዋ እስከ ተሰነይ፤ ከሐማሴን እስከ ዓዲግራት እየተንቀሳቀስኩ ሕዝቡን በመቀስቀስ እሯሯጥ በነበረ ጊዜ ጠላቶች በየጊዜው የኔን ሕይወት ከማጥፋት የተቆጠቡበት እንዳችኝም ቀንና ሰዓት የለም። . . . ስለዚህ ለእውነተኛው ዓላማ ለኢትዮጵያ የምናፈለገው ደም የምንከፍለው የሕይወት መሥዋዕትነት የተቀደሰ ነው» ይሉ ነበር።

ንብረ ዕድ ድሜጥሮስ ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር በፊዴሬሽን እንደተቀላቀለች መጀመሪያ የኤርትራ ምክር ቤት አባል በመቀጠል የምክር ቤቱ ምክትል ፕሬዝዳንት ሆነው አገልግለዋል።

ንብረ ዕድ ድሜጥሮስ የንግግር ተሰጥኦ የታደረ ቀልጣፋና አንደ በተ ርቱዕ ሲሆኑ ተናግረው የማሳመንና ሰዎችን ወደ ራሳቸው አረብ የማምጣት ልዩ ችሎታ ነበራቸው።

ንብረ ዕድ ድሜጥሮስ ከወ/ሮ ምዕራፍ ኦርጋይም ጋር ጋብቻ ፈጽመው ሰባት ወንዶችንና ሁለት ሴት ልጆችን አፍርተዋል። በ1966 ዓ.ም በጡረታ ተገልለው ማንበረ ሐዋርያትን በመምራት ላይ እንዲሉ በተወለዱ በዘጠና አምስት ዓመታቸው መስከረም ፳ ቀን ፲፱፻፹፩ ዓ.ም አዲስ አበባ ዐርፈው ሥርዓተ ቀብራቸው መስከረም ፳፪ ቀን ፲፱፻፹፩ ዓ.ም ራሳቸው ባላንጹት በአሥመራው ደብረ ብርሃን ቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ተፈጽሟል።

ወ/ሮ ግደይ ድሜጥሮስ የንብረ ዕድ ድሜጥሮስ ሁለተኛ ልጅ ሲሆኑ ስለአባታቸው ያላቸውን አስተያየት እንዲሰጡን ጠይቀናቸው። የሚከተለውን አጫውተውናል።

አባታችን ብዙውን ጊዜውን የሚያሳልፈው በሥራ ነው። ሃገሩንም በጣም ይወዳል። ለሃይማኖቱ ያለው ፍቅርና ጽናት ዛሬም ድረስ

ሳስታውሰው ያስደንቀኛል። ሁላችንም ልክ እንደሱ እንድንሆን ይፈልጋል። የዘወትር ንግግር በሃይማኖታችሁ ጠንካራ ሁነ ሀገራችሁን ወደዱ የሚል ነበር። እኛም የሱን ያህል ባይሆንም አቅማችን የፈቀደውን ያህል የሚሉንን ለመፈጸም እንሞክራለን። እርሱ በፍጹም የዓለም ነገር አያምረውም ስለ ኑሮውም ብዙም የሚጨነቅ አልነበረም። ዘወትር የሚያስበው ስለ ቤተክርስቲያን ዕድገትና ስለ ሀገር ደገንነት ነው።

አንድ ጊዜ አስታውሳለሁ አሥመራ እያለን እርሱ የምክር ቤት ምክትል ፐሬዝዳንት በነበረ ጊዜ እናታችን ቤታችን ሳሉናችን ምን እንደሚመስል አይታ። የእርስዎ ዓደኞች ሚኒስትሮች ከእርስዎ የተሻለ ኑሮ ነው የሚኖሩት፤ ለልጆቻቸው እንዴት አንድ ነገር አይሠሩም ትለዋለች። እርሱም 'እኔ ግን ቅድሚያ ለቤተ ክርስቲያን (ለሃይማኖቱ) እና ለሀገሪ እንጂ ለራሴ ኑሮና ብልጽግና ብቻ የምሮጥ አይደለሁም። ልጆቼንም ቢሆን ትምህርታቸውን አስተምራ ራሳቸውን እንዲችሉ አደርጋለሁ እንጂ ሌላ የምሰጣቸው ነገር የለም' ብሎ መልሰዋል። ይህንንም ብዙ ሰው ያውቃል። አባታችን ምንም ነገር ለራሴ ለልጆቼ አይልም። አቅሙ በፈቀደ መጠን ለሀገሪና ለቤተ ክርስቲያኔ ነው የሚሰው። እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ለዚህ ሲወጣ ሲወርድ ነው የኖረው።

በአስተዳደግ በኩልም ቢሆን በጥሩ ሁኔታ ነው ያሳደገን። ሁላችንንም አስተምሮ ለጥሩ ደረጃ አብቅቶናል። ሁልጊዜ ማታ ከሥራ ስንመለስ ስብሰባ ይመክረናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሁላችንም በተራ እናነባለን እንወያያለን። የሃይማኖትና የሀገር ፍቅር በውስጣችን እንዲኖር አድርጎ ነው ያለፈው። በዚህም በጣም እናከብረዋለን።

አሥመራ በነበርንበት ጊዜ ትምህርት ቤት ለመሄድ ፈልጎ ሹፊሩ በመኪና እንዲያደርሱኝ ንገርልኝ አልኩት። እርሱም 'ግደይ ይህቺ መኪና ለእኔ ሥራ እንጂ አንቺን ት/ቤት ለማድረስ አይደለም የተሰጠችኝ። የመንግሥት መኪና ስለሆነ አይቻልም በእግርሽ እየሄድሽ ተማራ ብሎ ከሰከለኝ። እኔም በአገሪ ተመላልሼ ተምራ ትምህርቴን ጨረሰኩ። ይህንን የጠቀስኩት በትንሹ ምን ያህል አነስተኛ መሰላ ለምትታይ ነገር ሁሉ ያደረግ የነበረው ጥንቃቄ ነው።

ከማስታውሰው ጠባዩ አንዱ ምግብ ለብቻው መብላት አይወድም። የሚቀምሳትም ትንሽ ብትሆን ጠረጴዛው በሰው እንዲሞላ ይፈልጋል። አንድ ጊዜ ምላ ተሰናድቶ እንዲሰላ ጠራሁት። ማዕድ የቀረብነው እርሱ እንዲሁም እኔና ባለቤቴ ነበርን። ማዕዱ በየዓይነቱ ሞልቷል። እርሱ ግን ጠራኝና ምነው ጠረጴዛው ባዶ ሆነ ድኻ ሆነ አለኝ። እኔም ሁሉም በየዓይነቱ ቀርቦ እንዴት እንዲህ አልክ አባባ ስለው 'ልጅ ሰው የሌለበት ጠረጴዛ ድኻ ነው' አለኝ። እኔም በጎረቤት ያሉትን ዓደኞቼን ሁሉ ጠርቼ ማዕዱን አብረን ተካፈልን። ለሰዎች የተለየ ፍቅርና እክብሮት አለው። ብቻውን መብላትና ብቻውን ማግኘትን አይደለት በትም።

እናታችን አንድም ቀን የእርሱን ደመወዝ አታውቅም። በእርግጥ በቤታችን ውስጥ ሁሉም ነገር አለ። የምትቸገረው ነገር የለም። እርሱ ደመወዙን በውጭ ነው የሚጨርሰው። ቤተ ክርስቲያን ያሠራል፤ ድኻ ይረዳል፤ የልማት ተቋማት ያቋቁማል። ለቤተ ክርስቲያንም ለሀገርም ጠቃሚ ሥራዎችን ያከናውናል።

በየቀኑ ለድህነት ሳይመጸውት የሚውልበት ቀን አልነበረም። የለበሰውን ጋቢ /ኩታ/ አውልቆ የሰጠበት አጋጣሚ አለ። አባታችን በጠባዩም የተለየ ሰው ነበር። መጠጥ አይጠጣም። ሁልጊዜ በለውጥ ያምናል። ካለመነበት በስተቀር በይሉኝታ የሚያልፈው አንዳችም ነገር የለውም። ቤተ ክርስቲያን አሳንዖ በምረቃው ሥነ ሥርዓት ግቢው በምእመናን ተሞልቶ ዝምሬው በዐውደ ምሕረት ሲቀርብ መመልከት እጅግ ያስደስተዋል። በኮከብ ጽባሕ ማተሚያ ቤት መጽሐፍ ታትሞ ሲወጣና ሥርዓት ላይ ሲውል የሚታይበት ስሜት ዛሬም ድረስ አይረሳኝም። ይህንን የምለው አባቴ ስለሆነ ሳይሆን የሚያውቁት ሁሉ የሚመሰክሩት አውነት ስለሆነ ነው።

ሌላው ስለ አባታችን የማስታውሰው ከ፲፱፻፶፩ ዓ.ም. ጀምሮ እስከ ዕለተ ሞቱ ወደ ቅድስት ሀገር አያሩሳሌም አየሄደ ይሳለም ነበር። መጽሐፍ ማንበብ በጣም ይወዳል። በተለይ ትንቢተ ነቢያትንና የቅዱስ ጳውሎስን መልእክታት አዘውትሮ ያነባል። ሲያነብ እያለቀሰ በጎዘን ስሜት ነበር።

አባታችን ወንድሜ ጌዴዎን (የመጀመሪያ ልጅ ነው) ከሞተ በኋላ በዙም ደስተኛ አልነበረም። አንድ ቀን መኝታ ቤቱ ሻይ ይገባለት ስሄድ ሻዩን መልሼው አልጠጣም ጌዴዎን ልጄ ሞቷል' አለኝ። በዚህ ጊዜ የጌታችን ሥነ ሥዕል ሥር ቆሞ እንደ ሰው ይነጋገር ነበር። በጣም ይወደዋል። እንደ ጓደኛ ነበር የሚተያዩት። እርሱ ከሞተ በኋላ በቃ መንፈሱ ሁሉ ተሰበረ። ብዙም አልቆየ እርሱም ልጁን ተከትሎ ዐረፈ።

በሕይወተ ሥጋ እያለ «ልጆቼ እኔንም ሆነ እናታችሁን እግዚአብሔር በሞት በጠራን ጊዜ ነፍስ ከሥጋ ስትለይና በርደተ መቃብር ወቅት ልጆች ስለ መሆናችሁ እንዳታለቅሱ አልከለክልም። በተረፈ ግን ቀብር ብላችሁ ወደ ወዳጅ ቤተ ዘመድ ፍጹም እንዳትልኩ። ከመጠን በላይም እንዳታለቅሱ አማግኝት ጋለሁ» የሚል ትእዛዝ ሰጥቶናል። እኛም ለእርሱ ማድረግ የሚገባን ማልቀስና ማዘን ባለመሆኑ ወደፊት ውጭ ያለት ወንድሞቼ ሲሰባሰቡ ለመታሰቢያነት በእርሱ ስም መዘደም ለማ ሠራት ዕቅድ አለን። በማለት ወ/ር ግደይ ድሜጥሮስ ይገልጻሉ።

ስለ ታላቁ ኢትዮጵያዊ ሀገር ወዳድና የሃይማኖት አባት ስለ ክቡር ንቡረ ዕድ ድሜጥሮስ ገብረ ማርያም ማንነት የሀገራችን ታዋቂ ሰዎች እንደሚከተለው ያስቀምጣሉ።

“ንቡረ እድ በሀገራቸው አንድነትና ሃይማኖት ላይ ቀጥተኛ አቋም የነበራቸው፣ በቀላሉ ሊተኩ የማይችሉ ኢትዮጵያዊ ናቸው።»

አቶ ተክለ ጸድቅ መኩሪያ
የታሪክ ጸሐፊና ተመራማሪ
መስከረም ፳፱ ቀን ፲፱፻፹፩ ዓ.ም

“ንቡረ እድ ድሜጥሮስ የአገር አንድነትና የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ትጉን ሐዋርያ ነበሩ።”

በፀሐ ለቡን የሐንባ
የትግራይ ሀገረ ሰብከት ሊቀ ጳጳስ የነበሩ

- ምንጭ፡- ሥርግው ሐሳብ ሥላሴ (ዶ/ር)
- አማርኛ የቤተ ክርስቲያን መዝገበ ቃላት
 - ትግሣኤ መጽሔት ፲፱፻፹፩ ዓ.ም ቁጥር ፩፻፴፫
 - ዜና ሐዋርያት የካቲት ፲፱፻፶፱ ቁ.፳፫ ትግርኛ አትም
 - ፎኖተ ብርሃን ገላር ፲፱፻፹፩ ዓ.ም ቁ.፫፻፵፩ ትግርኛ አትም
 - አዲስ ዘመን መስከረም ፳፱ ቀን ፲፱፻፹፩ ዓ.ም

መልአከ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ

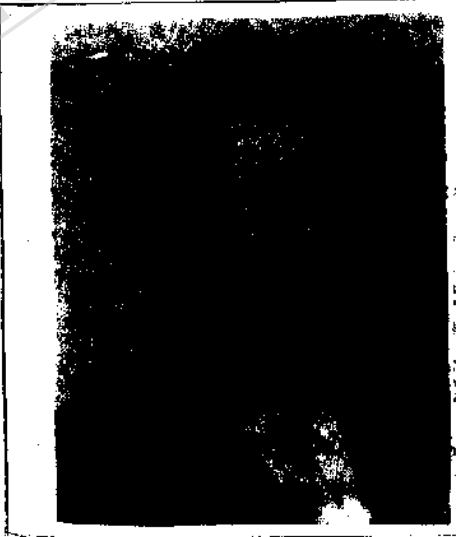
(፲፱፻፹፩ - ፲፱፻፷፱)

በአሥራት ከላይ

ቤተ ክርስቲያን ሆይ ኦርቶዶክሳዊት፤
ጠበቃሽ ተረታ ሐምሌ ሃያ አራት፤
መጋቢ ምሥጢራት የሊቆቹ ዋልታ፤
መልአከ ብርሃን መኅርግ ጌታ፤
ትምህርትን ጋባገፍ በበፊ ገበታ፤
የመጸሐፍት ምንጭ ማፍለቅ እማይገታ፤
አንደበተ ሰንቀ አፈ ወርቅ አለኝታ፤
የሕግ መሐንዲስ ለሃይማኖት ካርታ፤
ለተጋፈው ዙሉ መናፍቅ ወስላታ፤
በሚያስደንቅ ትግል እንዲያ ሲበረታ፤
በሐምሌ ሃያ አራት ደከመው ተረታ።

አለቃ ተገኝ ታምሩ

ጉጃም ዘደብረ ኤልያስ

ትልቅ ስምነት ዘሊቅነት ጋር ለጣምረው የኖሩት መልአከ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ

ከአርባ ቀን መታሰቢያ ከቀረበ ግጥም የተወሰደ ነው። በ፲፱፻፴፮ ዓ.ም ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መብት ለተደረገው ክርክር የጉጃምን ሊቃውንት ከወከሉት አንዱ ነበሩ። በዚህም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ሊቃነ ጳጳሳት እንድትሾም በተደረገው ትግል የመከራከሪያ አሳብ ከማመንጨት ጀምሮ ቀዳሚውን ቤተ ደሰው የሚገኙ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ ናቸው።

«በመንፈሳዊ ሕይወት ገዥና ተገቢ ወይም ለአንዱ የማይሆኑ»

ለሌላው የሚነፈግ ክብር የሌለ በመሆኑ የኢትዮጵያ ሰዎች ከወዋቂዎቻቸው ሊቃና ጳጳሳት አይሹሙ ተብሎ በሥርዓቱ ብጣልቃ ገብነት/ በፍትሐ ነገሥት የተጻፈው ተወርዞ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መብቷን ማግኘት አለባት» የሚል ነበር ያቀረቡት አሳብ። ይኸንን አሳባቸውን በወቅቱ የደገፋቸው አልነበረም። ተቃውሞ ብቻ ነበር የገጠማቸው። ከጥቂት ጊዜያት በኋላ ሊቃውንቱ መኮሩ። ዐዋቂዎች በማስተዋል ተነጋገሩበት እናም ይኸን ታላቅ አሳብ ደገፋት። ይኸው ዛሬ የእኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ አሳብ ፍሬ አፍርቶ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ጳጳሳት፣ ሊቃና ጳጳሳትና ፓትርያርኮችን ለመሾም በቅታለች።

እኚህ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ይባላሉ። የተወለዱት ነሐሴ ፩ ቀን ፲፰፻፹፩ ዓ.ም በጉጃም ዲማ ጊዮርጊስ ነው። ወላጆቻቸው አቶ ጀንበሬ አዲሱ እና ወ/ሮ ወለተማርያም ኃይሉ ይባላሉ። እናታቸው ገና በአራስ ቤት እንዳሉ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ወደ ቤታቸው መጣ። እናም «ይህ ሕፃን እግዚአብሔርን እንዲያገለግልው የመረጠው ነውና በጥንቃቄ አሳድጊው፤ በሰዓቱም ወደ ትምህርት ቤት አስገቢው» አሳቸውና ሄደ። እናታቸውም እንደተባሉት አደረጉ። በዚህም የተነሣ የሕፃኑን ስም «ያለው» በማለት ሰየሙት። «እግዚአብሔር ያለው ይሁን» ለማለት ነው። አባታቸው ግን አድማሱ ይሏቸው ነበር። ሆኖም ከትውልድ አገራቸው በአሥራ ዘጠኝ ዓመታቸው እስከ ወጡበት ፲፱፻፩ ዓ.ም ድረስ እና ታቸው ባወጡላቸው «ያለው» በሚባለው ስማቸው ነበር የተጠሩት። ከዚያ በኋላ ግን አድማሱ የሚባለው ስማቸው ጎልቶ በሕይወት በነበሩበት ዘመን ሁሉ ሲጠሩበት ቆይተዋል።

ትምህርታቸውን የጀመሩት በተወለዱበት አገር ዲማ ጊዮርጊስ ነው። አባ ወንድሙ የተባሉ ባሕታዊ ከፊደል ጀምሮ እስከ መዝሙራዳዊት አስተማሯቸው። ቀጥሎ በፊት መሪቷ በኋላ ሊቀ ጠበብት ክንፋ ከተባሉት አገራቸው ዘንድ፣ ጸመ ድጓ፣ ምዕራፍ፣ ድጓ፣ ዝማሬ መዋሥዕትና ቅኔ ተማሩ። ከዚያም በዲማ ቅዱስ ጊዮርጊስ በዲቆና፣

ማገሌትና ስብሐተ ነገህ በመቆም እያገለገሉ በዚያው ካሉ ልዩ ልዩ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን /መምህራን/ ቅኔና ትርጓሜ መጻሕፍትን ሲቀጽሉ ቆዩ።

ዕድሜያቸው ከፋ፣ አያለ በአካል እየጠነከሩ በአእምሮ እየገለጠሱ መጡ። የአርባዕቱ ወንጌላትን ንባብ ጽፈው በየዓመቱ ግንቦት ፲፪ ቀን የሚከበረውን የአቡነ ተክለ ሃይማኖትን በዓል ለማክበር በ፲፱፻፩ ዓ.ም ወደ ደብረ ሊባኖስ ገዳም መጡ። ለመልአክ ብርሃን አድማሱ ይህ ለመጀመሪያ ጊዜ ከአገራቸው የወጡበት ነው። በዚያ የጻፉትን መጽሐፍ ሸጠው ለሰንቃቸው የሚሆናቸውን ገንዘብ ያዙና ወደ አዲስ አበባ አቀኑ።

አዲስ አበባ ገብተው ለጥቂት ቀናት የቆዩት በቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ነው። ከዚያም አካባቢ ከሚኖሩ ወልደ ሥላሴ ከሚባሉ የብሉይ መምህር ዘንድ ትርጓሜ ዳዊት፣ መጻሕፍተ ሰሎሞንና ትንቢተ ኢሳይያስን ሲቀጽሉ ቆይተው በግንቦት ወር ፲፱፻፮ ዓ.ም ተመልሰው ወደ ትውልድ አገራቸው ሄዱ። ወደ አገራቸው እንደተመለሱ ትምህርታቸውን በመቀጠል እዚያው ዲማ ከመምህር ወልደ ጊዮርጊስና ከመምህር እንግዳሽት ዘንድ ቅኔ እና ልዩ ልዩ መጻሕፍትን ቀጸሉ።

ትምህርታቸው በአካባቢያቸው ባሉት ሊቃውንት ብቻ እንዲወሰን አልፈለጉም። በሌሎቹም የኢትዮጵያ ክፍላተ ሀገራት ካሉት ታላላቅ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ዘንድ በመሔድ ትምህርታቸውን በመቀጠል ስሙን ስሙን ተቀባቸውን አሰፉ። በፊት መሪቷ በኋላ አለቃ ክፍሌ ደርሰህ ከሚባሉ ዓይነ ሥውር ሊቅ ጋር በመሆን በ፲፱፻፮ ዓ.ም ወደ ደሴ ሄዱ። ደሴ ከመልአክ ገነት አፈ ወርቅ ፍትሐ ነገሥትን እንዲሁም ከመምህር አካለ ወልድ ቦሩ ሜዳ /የቀለም ቀንድ/ ዘንድ አዲሳትንና መጻሕፍተ ሊቃውንትን ተማሩ።

በዚያን ጊዜ መሳፍንትና መኳንንቱ የነገሥታቱንና የአባቶቻቸውን ሥርዓት በመከተል ሊቃውንቱን እየፈለጉ በፀቢ ይ ጸም የዳዊትን፣ በሰሙነ ሕማማት የመጻሕፍተ ኪዳንን፣ በጸም ፍልሰታ የውዳሴ ማርያምንና የቅዳሴ ማርያምን ትርጓሜዎች ይሰሙ ነበር። መልአክ ብርሃን

አድማሱም ውዳሴ ማርያምንና ቅዳሴ ማርያምን ትርጓሜ በጾመ ፍልሰታ ለራስ ሀብተ ማርያም ለማሰማት ተመርጠው ሄዱ። ራስ ሀብተ ማርያምም ትሰጋሥታቸውን፣ ትጎትናውንና ችሎታቸውን በማየት ሙያና ባለሙያ እንዲህ ሲገኙ እጅግ መልካም ነው በማለት ያደገቋቸው ነበር። ራስ ሀብተ ማርያም በበገና መጸለይ ይወዱ ነበር። የበገና መዝሙር እንዲያዘጋጁላቸውም መልአክ ብርሃን አድማሱን ጠየቋቸው። እርሳቸውም የመጀመሪያቸው የሆነውን «የበገና መዝሙር» የተባለ መጽሐፍ ከቅዱሳት መጻሕፍት አውጥተው ማዘጋጀት ጀመሩ። በኋላ ይኸንኑ መጽሐፍ በማስተካከልና በመረጃ ማንጸጸሪያነት የተጠቀሙባቸውን መጻሕፍት ጠቅሰው አስፋፍተው በ፲፱፻፳፮ ዓ.ም አላትመውታል።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በ፲፱፻፱ ዓ.ም ደሴ የመጡበትን ትምህርት ሲያጠናቅቁ ወደ ነጃም ተመልሰው ከብሉይ ሊቅ አሊቃ ገብረ ኤልያስና ከቅኔው ሊቅ ከመልአክ ሰላም ገብረ ማርያም ደንበሜ ብሉያትን ሲቀጽሉ ቅኔውን ሲያሰፋፉ ለውቀታቸውን ሲያሰፋ እስከ ፲፱፻፲፰ ዓ.ም ድረስ ቆዩ። ከዚያም ወደ ዲማ መጥተው የቅኔ መምህር በመሆን እስከ ፲፱፻፳፱ ዓ.ም ድረስ ሲያስተምሩ ቆይተዋል። በዚህ ጊዜ መተዳደሪያቸው ልዩ ልዩ መጻሕፍትን በቀም ጽሕፈት፣ በብራና እየጻፉ በመሸጥ ነበር። እንደ ልጃቸው አቶ ምጎርካ ክርስቶስ አድማሱ ገለጸ ከልጆቻቸው እናት ከወ/ሮ ዓለሚቱ አሸቴ ጋር ትዳር የመሠረተቱ በ፲፱፻፲፰ ዓ.ም አካባቢ ነው።

በ፲፱፻፳፮ ዓ.ም ወደ አዲስ አበባ መጡ። በዚያን ጊዜ የመጽሐፈ ግጻዌን ረቂቅ አዘጋጅተው ቀሌምንጠሰና መጽሐፈ ኪዳን የተባሉትን መጻሕፍት በብራና ጽፈው መጥተው ነበርና ሁለቱንም መጻሕፍት ብፁዕ አቡነ አብርሃም ገዝተዋቸው ለመንበረ መንግሥት ቅዱስ ገብረ ኤል ሰጥተው በዚያ ይገኛሉ። የግጻዌውን ረቂቅ ለቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ አቅርበው ንጉሠም በሊቃውንት ተመርምሮ እንዲታተም እርሳቸውም በቀም ጽሕፈት ቤት እንዲሠሩ አዘዙ። ይህ መጽሐፈ ግጻዌ በሊቃውንቱ ተመርምሮ ለጎትመት ከቀረበ በኋላ የኢጣሊያ ወረራ

ሥራውን ሁሉ ስለ አሰናከለው ቆይተው በ፲፱፻፵፮ ዓ.ም ታትጧል። ከፋሺስት ጣሊያን ወረራ በኋላ መጽሐፍ እንዲታተም ንጉሠ ለመልአክ ብርሃን አድማሱ የጻፉላቸው ደብዳቤ እንዲህ ይላል።

ሞጻ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ለመልአክ ብርሃን አድማሱ

እንደምን ሰንብተሃል እኛ በእግዚአብሔር ችርነት ደገና ነን። የጻፍክልን ደብዳቤ ደርሶናል። የጻፍክውን መጽሐፍ ካዮነው በኋላ እንዲታተም በፍጥነት ይዘኸው እንድትመጣ ይሁን። /መጋቢት ፲፯ ቀን ፲፱፻፴፮ ዓ.ም አዲስ አበባ።/

የዳግማዊ ምኒልክ መታሰቢያ ትምህርት ቤት ሲከፈት በሊቀ ሊቃውንት ገብረ አብ በኋላ አቡነ ፊልጶስ አማካይነት ከተመረጡት ሊቃውንት አንዱ በመሆን መጋቤ ምሥጢር አድማሱ ተብለው ተሹመዋል። ይህ መዓርግ ለእሳቸው የመጀመሪያቸው ሲሆን ሹመቱም ገና አዲስ ለመጀመሪያ ጊዜ የተሰጠ ነበር። ይህ ሹመት በእንደዚህ ዓይነት አስተዋይተ መራማሪ፣ ሥራ ወዳድና ሁልጊዜም ተማሪ በሆኑ ሰው መሟሸቱ ከተሟሟው ይልቅ ሹመቱ ዕድለኛ ነበር-ይባላል።

በ፲፱፻፳፯ ዓ.ም በጉጃም ጠቅላይ ግዛት ብቸና ቅዱስ ጊዮርጊስ ሊቀ ጠበብትነት በንጉሠ ነገሥቱ መልካም ፈቃድ ስለ ተሰጣቸው ሊቀ ጠበብት አድማሱ ተብለው ወደ አገራቸው ተመለሱ። ከ፲፱፻፳፰ ዓ.ም የፋሺስት ኢጣሊያ ወረራ ጊዜ ጀምሮ እስከ ሚያዚያ ወር ፲፱፻፴፫ ዓ.ም ጣሊያን ተሸንፎ ከአትዮጵያ እስከ ወጣበት ጊዜ ድረስ በጋዘንና በጸሎት ተወሰነው ቅኔ እያስተማሩ እንዲሁም ዲማ ጊዮርጊስ ለተቋቋመው የጀግናች ማኅበር አባል ሆነው የአርበኝነቱን ሥራ እየሠሩ ቆይተዋል። ለዚሁም አገልግሎታቸው ከድል በኋላ ባለ ሦስት ዘንጣ ሜዳይ ከንጉሠ ነገሥቱ እጅ ተሸልመዋል።

በ፲፱፻፴፫ ዓ.ም በብቸና ቅዱስ ጊዮርጊስ ራስ ወርቅ አሠረው መልአክ ብርሃን ተብለው ተሹሙ። ይህን እንጂ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ በጠቅላይ ቤተ ክህነት ተፈላጊነታቸው እየበዛ በለሄደ ለተሾሙበት አገር ለብቸና እንደ ራሴ ሰጥተው በአዲስ አበባ በጠቅላይ ቤተ ክህነት ሲሠሩ ኖረዋል።

መልአክ ብርሃን አድማሱ የአትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከራሷ የቤተ ክርስቲያን አባቶችና ሊቃውንት መነኩሳት መካከል ሊቃነ ጳጳሳት ልትሾም ይገባታል፤ መብቷን ማግኘት አለባት፤ የሚለውን አሳብ አቅርበው መከራከራቸው ይታወቃል።

ከዚያም ወዲህ ለቤተ ክርስቲያን አስተዳደር መንፈሳዊ ጉባኤ ሲቋቋም ለአስተዳደር ከተመረጡት የመማክርት አባላት አንዱ ሆነው አገልግለዋል። ቀጥሎም የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር የሚመራው በመማክርት መንፈሳዊ ጉባኤ መሆኑ ቀርቶ በሊቀ ብርሃን አድማሱ የታሪክና ድርሰት ክፍል ሹም፤ የሊቃውንት ጉባኤ ፕሬዝዳንት በመሆን አገልግለዋል። መልአክ ብርሃን አድማሱ በሥራቸው ላይ ብቻ የሚወሰኑ አልነበሩም። በተፈጥሮአቸው መወያየትን፤ መመራመርን፤ መጠየቅን፤ ሲጠየቁም በሚገባ ማስረዳትን የሚወዱ ናቸው። ማናቸውንም ዓይነት መጽሐፍ ያነብባሉ። ብዙ መዝናኛትና ዕረፍት አይሹም ትርፍ ጊዜ የሚባል የላቸውም። ከሥራ ሰዓት ውጪ ያላቸው የጸሎት ጊዜ፤ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱበት የሚያስቀድሱበት ወይም የሚያገለግሉበት ጊዜ ነው። ከዚህ ወጪ በሚያገኙት ጊዜ ሁሉ ያነብባሉ፤ ይጽፋሉ። በዚህ ጊዜና ሁኔታ ነው «ኩኩሐ ሃይማኖት» የተባለውን የመልስ መጽሐፍ ያሳተሙት።

በ፲፱፻፵፱ ዓ.ም በንጉሠ ነገሥቱ የከፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኛ ሆነው ተሾሙ። በዚህም የመንግሥት ሐላፊነታቸው ወቅት በበጌምድ ርና በሰሜን፤ በወሎ፤ በትግሬ ጠቅላይ ግዛቶች ተዟቸው ለዙ የፍርድ ጉዳዮችን ፈጽመዋል። በፍርድ ምርመራ ተመድበው ለብዙዎች አስቸጋሪ የነበሩ ጉዳዮች መፍትሔ እንዲገኝላቸው ማድረጋቸው በብዙዎች ዘንድ ተመስክሯል። በፍርድ ቤት ሲሠሩ ገንባታቸው ወቅት የቤተ ክርስቲያን አገልግሎታቸውን አልቀነሱም። ከመንግሥታዊ የፍትሕ ሥራቸውና የቤተ ክርስቲያን አገልግሎታቸው ውጪ ጊዜያቸውን በሚገባ ይጠቀሙበት ነበር።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በልዩ ልዩ ድርጅቶች፤ በትምህርት ቤቶች፤ በኢትዮጵያ ሬድዮና በብሥራተ ወንጌል ሬዲዮ ጣቢያዎች

እየተገኙ መንፈሳዊ ትምህርት ይሰጡ ነበር። እንዲሁም ከልዩ ልዩ አቅጣጫ ለሚቀርቡላቸው፤ ሕግና ፍልስፍና፤ እምነትና ምግባር፤ ታሪክ፤ ባህልና ቋንቋ ጠቀስ ለሆኑ ጥያቄዎችም መልስ መስጠት ዋና ተግባራቸው ነበር። «መድሎተ እሚን» የተባለውን መልስ ሰጪ መጽሐፋቸውንም አዘጋጅተው ያሳተሙት በዚህ ጊዜ ነው።

ከፍርድ ሚኒስቴር የፍርድ ሥራቸው በ፲፱፻፶፱ ዓ.ም በጠረታ ሲገለሉ ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አስኝታ ስለነበሩ እንደገና በጠቅላይ ቤተ ክርስቲያን መጻሕፍትን እንዲተረጉሙ፤ እንዲመረምሩና በጠቅላላ በቤተ ክርስቲያን ዐበይት ጉዳዮች ወይም እንቅስቃሴ ላይ ተካፋይ እንዲሆኑ ተደረገ። ይህም ጊዜ ከሃያ ዓመታት በላይ ከየቦታውና ከተለያዩ ሰዎች እየሰበሰቡ በማጠራቀም የደከሙበትን «ዝክሪ ሊቃውንት» የተባለውን የሀገራችንን ሊቃውንት /ባለ ቅኔዎች/ ታሪክ የሚያስረዳ መጽሐፍ አዘጋጅቶ ለገትመት ለማብቃት ምቹ ጊዜ ሆነላቸው። /መጽሐፉን ለገትመት አዘጋጅተው አርሳቸው ስላረፉ የታተመው ጥቅምት ፩ ቀን ፲፱፻፷፫ ዓ.ም ነው/።

መልአክ ብርሃን ዋናው ሥራቸው በቤተ ክርስቲያን ነበር ቢባልም አንዳንድ ድርጅቶች ስለ ኢትዮጵያ ባህልና ታሪክ ለሚያደርጉት ጥናትና ምርምር የሞያ ድጋፍ ያደርጉላቸው ነበር። ከእነዚህም ውስጥ «የኢትዮጵያ የጥንት ቅርስ ጥበቃ ድርጅት» ባደረገው እንቅስቃሴ በመሳተፍ በጉጃም ጠቅላይ ግዛት በተለያዩ አድባራትና ገዳማት ያሉትን መጻሕፍትና ልዩ ልዩ ቅርሳ ቅርስ ዝርዝር በድርጅቱ ከታሰበው በላይ በተሟላ ሁኔታ አዘጋጅተው አቅርበዋል። የዚህ ዝርዝር ሥራቸው ቅጅ በወቅቱ በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዩኒቨርስቲ የኢትዮጵያ ጥናት ክፍል ይባል በነበረው ይገኛል። እንዲሁም የትምህርትና ሥነ ጥበብ ሚኒስቴር በየቤተ ክርስቲያኑ የሚገኙትን መጻሕፍት በማይክሮ ፊልም ለማንግዛት ባደረገው ጥረት በጎጃም ጠቅላይ ግዛት ብቸና አውራጃ የሚገኙትን ምርጥና ጥንታዊያን መጻሕፍት በማዘጋጀት በድርጅቱ ሥራ ተካፋይ ሆነዋል።

በዕረፍት ጊዜያቸው የሃይማኖት መጻሕፍትን መመርመር፤ የታሪክና ልቦለድ መጻሕፍትን ማንበብ፤ ስለ ሃይማኖት ለጠያቂዎች

ማሰረዳት ዋና ተግባራቸው እንደሆነ አድርገው ይሠሩበት ነበር። እንደ ምሳሌ በኢትዮጵያ ሬዲዮና ብሔራዊ ወንጌል ሬዲዮ ጣቢያዎች በየጊዜው ያስተላለፉትን ትምህርት ማስታወስ በቂ ነው። «ሐዲስ በውነት» የተባለው መጽሐፋቸውም በዐቢይ ጸም ጊዜ በኢትዮጵያ ሬዲዮ የሰጡት ተከታታይ ትምህርት ነው። መልአክ ብርሃን አድማሱ መጻሕፍትን ዝም ብሎ ከመቀበል ይልቅ አስቀድሞ በጥልቀት መመራመርን ይወዱ ነበር። ከመጻሕፍት ውስጥ አልፎ አልፎ በሚገባ ያልተብራሩና ትርጉም ያልተሰጣቸው አነጋገሮች ሲያጋጥሙ በቂ የሆነ ትርጉም ይሰጡ ነበር። ታላቁ ሊቅ አለቃ ጥሩይ ፈንታም መልአክ ብርሃን እንደተረጉሙ «እያለ ያስተምሩ እንደነበር የጉባኤው ተካፋይ የነበሩት ሁሉ ምስክሮች ናቸው። መልአክ ብርሃን አድማሱ እስከ ዕድሜያቸው መጨረሻ ድረስ በአካለ ሥጋ እያሉ ዕረፍት አልነበራቸውም። ለዚህ ምስክሩ ክፍተኛ ትኩረት ይሰጡት የነበረውን «ዝክረ ሊቃውንት» የተባለው መጽሐፋቸው ከፍጻሜ ደርሶ ለማየት በጣም ይጓጉ ነበር። በዚህ ሥራ ቀን ከሌሊት ይተጉ ነበር። ይህንኑ መጽሐፍ አዘጋጅተው በማሳተም ላይ ሳለ ሥራውን ሳይጨርሱት ቀን ሲሠሩ ውለው ማታ በደረሰባቸው ድንገተኛ ሕመም የአእምሮ ድካም /ስትሮክ/ ሐምሌ ፳፬ ቀን ፲፱፻፷፪ ዓ.ም ዐረፉ። የቀብራቸውም ሥነ ሥርዓት ብፁዓን ሊቃና ጳጳሳት ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ካህናትና ወዳጅ ዘመዶቻቸው በተገኙበት በቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ተፈጽሟል። መልአክ ብርሃን አድማሱ ፪ንበሬ ከጣቢያቸው ከወ/ሮ ዓለሚኑ አሸቴ ሰባት ልጆች አፍርተዋል።

በቅርብ ያውቋቸው የነበሩ እንደሚናገሩትና በተለያዩ ጊዜያት ስለ እርሳቸው የጻፉ ጽሑፎች እንደሚገልጹት፤ መልአክ ብርሃን አድማሱ ፪ምበሬ ተግባረ ዕድን በጣም የሚወዱ በሌላው ጉልበት በከንቴ ሊጠቀሙ የማይፈቅዱ ታላቅ ሰው ነበሩ። በብዙ ጊዜ ሥራቸው ጽሕፈት ስለሆነ በተለያዩ ጊዜያት ሰማንያ አንድን ቅዱሳን መጻሕፍትን በእጃቸው ጽፈው ጨርሰዋል። «በድካሜ ፍሬ እንድረዳ በማድረግ ፈጣሪዬን አመስግንዋለሁ» ይሉ ነበር።

መልአክ ብርሃን አድማሱን በተመለከተ ተጽፈው የታተሙ ጽሑፎች እንደሚገልጹት መልአክ ብርሃን ጠባያቸው ትዕግሥትን የተሞላ

ነበር። ይኸውም በአንድ መልክ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። እኔ ልክ በር፣ እኔ ልመሰገን፣ እኔ ልናገር፣ እኔ ልቅደም፣ እኔ ልታወቀ፣ እኔ ሙሉ ችሎታና ብቃት አለኝ ማለት በእሳቸው ዘንድ በፍጹም አልነበረም። አይታወቅም። መልአክ ብርሃን አድማሱ መጻሕፍትን በሙሉ መልካቸው ያውቋቸው ስለነበር በንባባቸውም ሆነ በትርጓሜያቸው ተጠይቀው ለመመለስ እና አጥጋቢ ትምህርት ለመስጠት የሚቻላቸው ሰው ነበሩ። እንኳን በቀም ነገሩ ጊዜ በጨዋታው ጊዜም ቢሆን ትምህርታዊነት የሌለው ቃል ከአንደበታቸው አይወጣም።

አርቆ ማስተዋል፣ ጠልቆ መመርመር፣ ለመናገር አለመቸኩል፣ አስተውሎ መናገር፣ እውነትን መድረር፣ የሰውን ክብር መጠበቅ፣ ሰውና እግዚአብሔርን አጣምሮ መውደድ፣ ሰው ደስ እንዲለው መጣር፣ እግዚአብሔርን መፍራት፣ ሀገርን መውደድ፣ ሰውን አለማሳዘን፣ የሥራ ጊዜን አለማሳዘን፣ በሥራ አለመለገም፣ ምሳሰንና ልቡናን መግዛት፣ ሲችሉ እችላለሁ አለማለት፣ መጻሕፍትን የሁልጊዜ ጓደኛ ማድረግ፣ ዓይንንም ልብንም እጅንም ከሥራ አለመለየት፣ ጽኑ ሃይማኖትና ፍጹም ትዕግሥት መልአክ ብርሃን አድማሱ የሚታወቁባቸው ጠባያት ነበሩ።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በትርጓሜ መጻሕፍት ቃል በቃል የተቀበሉትን ብቻ ሳይሆን እየመረመሩ እያስተዋሉ የሚያዳብሩ፣ የጉደለውን እየሞሉ የጠመመውን እያቀኑ ያስተምሩ ስለነበረ ትርጓሜያቸው ሁሉ ጣዕምና ምሥጢር የተካከሉት ነበር።

ሰውቀታቸው በእምነት ላይ የተመሠረተ ነበረ። አንድ ጊዜ ልጃቸው በጠና ታሞ ለሞት ይደርሳል። ቤተሰብ ወዳጅ ዘመድ ልቅሶ ጀመረ። ተሰብስበው የነበሩት ሰዎች የሕፃኑን አስከሬን ወደ መቃብር ለመውሰድ መግዘቱን አሰናድተው ሲመጡ መልአክ ብርሃን አድማሱ ሕፃኑን አቅፈው ሲጸልዩ አገኝቸው። ሰዎቹ የሕፃኑን መሞት ባለማወቅ የሚያደርጉ መስጲቸው ያገረመርሙ ነበር። እሳቸው ግን «ትላንትና በሥጋ ተገልጦ የሰዎችን ልመና ስትቀበል፣ ድውያንን ስትፈውስ፣ ሙታኖቻቸውን ስታሰነሣ የነበርክ አንተ ነህ። ዛሬም የአለህ አንተ ነህ። አልተለወጥክም። እኔም ከእነዚያ ባላነሰ እምነት አምንሃለሁ። አሁንም

«አዝዝ በቃልክ ይሕየው ወልድየ፤ ልጄ እንዲድን በቃል አዝዝ።» እያሉ ይጸልዩ ነበር። ብዙ አልቆየም። ጸሎታቸው ተሰማ። እግዚአብሔር ለመናቸውን ተቀብሎ በእቅፋቸው ላይ እንጸለ የሕግኑ ነፍስ ተመለሰች። ዓይኑንም ገልጦ ይመለከት ጀመር። የቤተሰቡም ሀዘን ወደ ደስታ ተመለሰ። በአካባቢው የተሰበሰበው ሕዝብ ሁሉ የእስልምና አምነት ተከታዮችም ላይ ቀሩ የእምነታቸውን ጽናት ተረዱት። ይህ ሕፃን አድጎ ዛሬ አንቱ የተባለ ትልቅ ሰው ሆኗል። እንዲሁ ልጃቸው አገራቸውንና ወገናቸውን በተማሩ የአካውንቲንግ ጥያቄ ለረጅም ዘመናት በማገልገል ላይ ይገኛሉ።

ስለ መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ሰዎች ምስክርነት

«መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬን የማውቃቸው ሲነገር ከምስጢር ሥራቸውና የጸጵቸውን መጻሕፍት አንብቤ ነው። ደብረ ሊባኖስ ገጻም በነበርኩበት ጊዜ እሳቸው በስተእርጅና ዕድሜያቸው ሲመጡ ለጥቂት ቀናት አይቻቸዋለሁ። ከባለ ቤታቸው ከወ/ሮ ዓለሚቱ እሸቴ /በኋላ እማሆይ ዓለሚቱ/ ጋር ግን በተለያየ ጊዜ ደብረ ሊባኖስ እየመጡ በጣም እንግባ ነበር።

በአንድ ወቅት እማሆይ ዓለሚቱ ከወንድማቸው ጋር ደብረ ሊባኖስ መጥተው ለስድስት ወራት ያህል ቆይተው ነበር። በዚያን ወቅት እማሆይ ዓለሚቱ ስለልጃቸው ሲያሟወቱኝ ልጃቸው በሕፃንነቱ ታሞ በሞተ ጊዜ ቤተዘመድ ሁሉ ሲያሰቅስ ከእግዚአብሔር ጋር የምነጋገረው አለኝ ብለው ሰውን ሁሉ አስወጡ። እንባቸው በልጁ አሰብሬን ላይ እየተንጠባጠበ ይጸልዩ ነበር። እኔ እእምሮአቸው የተዛባ መሰሉኝ እባካችሁ አስጥሉ እያልኩ እናገር ነበር። በኋላ ልጁ ዓይኑን ገልጦ ተነሣ። ልጁን በጸሎታቸው «አዝዝ በቃልክ ይሕየው ወልድየ» እያሉ ከሞት አሥንሥተው እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ሰጡኝ። በማለት አሜውተውኛል።

መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ከሊቅነት ጋር ሃይማኖት ያላቸው የጸሎት ሰው ነበሩ። ታላቅ ምሁር ናቸው። ጠንካራ እምነት ነበራቸው።»

ብዙ ሰዎች የማህተም ለሀገራችን ስላሉት ሊቀ ጳጳስ የአዊና የመተክል አሀገራችን ስላሉት ሊቀ ጳጳስ

«ከመልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ጋር የመተዋወቅ ብቻ ሳይሆን አንድ ቤተሰብ ነን። ከ፲፱፻፴ ዓ.ም ጀምሮ አውቃቸዋለሁ። የተወለዱትና ያደጉት አገራቸው ምሥራቅ ጉጃም ብቸና አውራጃ ዲማ ጊዮርጊስ ነው። ወላጆቻቸው አቶ ጀንበሬ አዲሱ እና ወ/ሮ ወለተማርያም ኃይሉ ይባላሉ። ደግ ቤተሰቦች ናቸው። የእግዚአብሔር ሰዎች ነበሩ።

መልአክ ብርሃን ገና በእናታቸው ጀርባ እያሉ አንድ ባሕታዊ መጥቶ «ይሄ ያዘልሸው ልጅ ቤተ ክርስቲያን የሚጠቅም ነው» ብሎ እንደነገራቸው ይነገራል። እናታቸውም <እግዚአብሔር ያለው አይቀር> ብለው ስማቸውን <ያለው> አሏቸው። አባታቸው ደግሞ አድማሱ አሏቸው። በዚያ ምክንያት ብዙ ጊዜ በትውልድ አገራቸው አካባቢ <ያለው> ክብር የሚባሉት። አድማሱ የሚለው ስም በኋላ ነው ገና ያደገው።

መልአክ ብርሃን ተወልደው ያደጉበት ዲማ ለሥጋዊ ምቹት ያን ሰው ይሆናል እንጂ በመንፈሳዊው በኩል ዲማ የተፈለገው ምሁር ሁሉ በየመልኩ ይገኛል። ከንባብ ጀምሮ እስከ ትርጓሜ መጽሐፍ የተፈለገው መምህር ሁሉ የሚገኝበት መንፈሳዊ አገር ነው። እዚያ ለተወለዱት ብቻ ሳይሆን ከውጪ ለመጡትም ቢሆን በየዓይነቱ ትልቅ ልግስና አለው። ታቦቱ ረድኤት አለው። እዚያ ደጅ የጠና ሁሉ ያገለገለ ሁሉ አያፍርምና ከዚህ ዕድል ውስጥ ነው እንግዲህ መልአክ ብርሃን ያን መንፈሳዊ ሀብት ይዘው ያደጉት። ከልጅነታቸው ጀምሮ በዲቁናም፣ በመዘምርነትም፣ በቅኔውም፣ በመምህርነትም እግዚአብሔርን እዚያ አገልግለዋል። ትምህርታቸውም እዚያው ከአባቶቻቸው ያገኙት እንጂ ከውጪ አልሄዱም።

ከዚያ በኋላ ብዙ ጊዜ ከተማ ኖረዋል። መጀመሪያ ደሴ ንጉሥ ሚካኤል ግቢ ከዚያም ደግሞ ወደ አዲስ አበባ መጥተው መጋቤ ምሥጢር ተብለው በአታ ለማርያም ገጻም አገልግለዋል። እንደውም ይህ ነን ሹመት አስመልክቶ ሹመቱ እድለኛ ነው። በእሳቸው ተጀመረ ይባል ነበር። የመጀመሪያው መጋቤ ምሥጢር እሳቸው ናቸው። አዲስ አበባ በበለታ ለማርያም ገጻም አራቱ ጉባኤያት ሲሠየም ቅኔ መምህርነቱም የተጀመረው በእሳቸው ነው። ከጠባያቸው ሙያቸው

ከሙያቸው ጠባያቸው ይኸ ይነቀፋል የሚባል ነገር የለባቸውም። የሚያስደንቀው ነገር ይሄ ነው። ቀጣ አያውቁም ከሰው ጋር ሲነጋገሩ በትንትና በአክብሮት ነው እንጂ ቀጣ የለባቸውም። ተጠይቀው ደግሞ የሚያስረዱት አያጡም። ለተጠየቁት ጥያቄ ሁሉ መልስ አይቸግራቸውም። ሙሉ ሰው ናቸው።

እኔ በ፲፱፻፴ ዓ.ም በጠላት ዘመን አለቃ ማርቆስ ከሚባሉ መምህር ዘንድ ቅኔ ቤት ነበርኩኝ። በዚያን ጊዜም ሆነ ከዚያ በኋላ እያደገው ስመጣም ብዙ ጊዜ ጥያቄ የምጠይቀው መልአክ ብርሃንን ነው። እሳቸውም በሚገባ ያስረዱኝና ይከታተሉኝ ነበር። በዚያን ጊዜ የነበረው የዓይነ ሥውዮች ሕይወት ከቤተ ክርስቲያን ከተረፈ ልመና ነው። የቤተ ክርስቲያን ጥገኛ ሆኖ መኖር ነው። መልአክ ብርሃን ከቤተ ክርስቲያን እንዳልረቀቅ ብዙ ጊዜ ይቆጣጠሩኝ ነበር። ይህ በመሆኑ እንደ አባቴ ነው የማያቸው። በተለይ ለእኔ እዚህ መድረስ የመልአክ ብርሃን አድማሱ ትልቅ አስተዋጽኦ አለው ማለት ነው።

ጣልያን ከአገር ከወጣ በኋላ በ፲፱፻፴፱ ዓ.ም አካባቢ ወደ አዲስ አበባ መጥተው ሊቀ ጠባብ ተብለው ነበር። በኋላ ሳኞም ምሥራቅ ብቸና ጊዮርጊስ መልአክ ብርሃን ተባለ። በዚህ ምክንያት እየተመላለሱ ሁለቱም ጋ ነበር የሚሠሩት። ብቸናን በእንደራሴ እያስተዳደሩ አዲስ አበባ ጠቅላይ ቤተ ክህነት የመንፈሳዊ ጉባኤ አባል ነበሩ። ይህ ጉባኤ ሰባ ሊቃውንት የነበሩበት ከፍተኛ የቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አስተዳደር ጉባኤ ነበር። ይኸ በመሆኑ መልአክ ብርሃንም እየተመላለሱ ይሠሩ ነበር።

ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መብት ራሷን እንድትችል የተደረገውን ክርክር በተመለከተም መልአክ ብርሃን አድማሱ ይጠቀሳሉ። የግብጹ ጳጳስ አቡነ ቄርሎስ በጣልያን ጊዜ ጥለው ወደ ግብጽ ሄደው ነበር። ከነፃነት በኋላ እንደገና ተመልሰው እንዲመጡ ተደረገ። ተመልሰው ሲመጡ ሊቃውንቱ አንቀበልም አሉ። ጠብ ተነሣ። በዚህ ምክንያት ከዚህ በኋላ እንደያለን የሚል ነገር መጣ። ሊቃውንቱ ለሁለት ተከፈሉ። ከሁለት ሲከፈል ግማሾቹ እንደቀድሞው በግብጽ ጳጳስ

ይመራ የተቀረው ደግሞ አይሆንም አሉ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ራሷን መቻል አለባት የሚል አሳብ መጣ። በዚህ ጊዜ በፍትህ ነገሥት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከወቀቀዎቻቸው እንዳይሾሙ ተከለከሏል የሚል ነገር መጣ። ይኸ በሥርዓቱ የገባ ነው እንጂ ዋና ቃል አይጠይቅም። በክርስትና የበላይና የበታች ገዥና ተገዥ የለም። ምንም የሚከለክል ነገር የለም ነው የሚለው። ለካ ይን ጊዜ መልአክ ብርሃን አድማሱ ይሄንን ሃሳብ አቅርበው ነበር። ክርክሩም ተጥሎ መጀመሪያ ታፈወ ሃብቴ የሚባሉ በኋላም መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ፣ አሥራተ ካሣ፣ አቡነ ቴዎድሎስ፣ አቡነ ዮሐንስ፣ ያሉበት ጉባኤ ተፈጥሮ ጉዳዩ በክርክር ከቆየ በኋላ ተፈቀደ። ኢትዮጵያ ራሷን እንድትችል ሽሙቱ ግን ከግብጽ ሆኖ በኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳሳት እንድትመራ የሚል ነበር።

ከመልአክ ብርሃን ጋር አዲስ አበባ ከመጣውም በኋላ አልተለያየንም። የአንድ አያት ልጆች ሆነን የሲጋ ዝምድና ቢኖረንም ከአላቸው አልለይም ነበር። ጠባያቸው ትዕግሥትን የተሞላ ነበር። ትዕግሥታቸው በአንድ አቅጣጫ የተወሰነ ብቻ አልነበረም። በሁሉም ዘንድ በሁሉም አቅጣጫ ነው። መልአክ ብርሃን ቀጣ አይወዱም በጣም ነፃ ሰው ናቸው። ደግነት አላቸው። ሆኖ ከተገኘ አላቸው ጋር የሚነቀፍ የለም። ሆኖ መገኘት ብቻ ነው። ካልሆነ ደግሞ መቀበልም የለም። ሆኖ ከተገኘ ደግሞ ልጅ ነው አዋቂ ነው፣ ድሃ ነው ሃብታም ነው፣ ባለ ሥልጣን ነው ተፈሰው ነው በእርሳቸው ዘንድ ምንም ልዩነት የለም።

በተለይ ለእኔ እንደአባቴም እንደ መምህራም ነበሩ። ያልገባኝን ነገር ሁሉ የምጠይቀው አላቸውን ነው። ያን ጊዜ ታዲያ ሀገር የጋራ ነው ሃይማኖት የግል ነው ተብሎ ስለታወጀ ሚሲዮናውያንም ካቶሊካውያንም ገቡ። የካቶሊክ መንበር ተዘረጋ። የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያን ተከፈተ። የእስላም መስጊድ በያለበት ተከፈተ። ያ ሁሉ እያደገ ሲመጣ የሃይማኖት ውዥንብር ነበር። በዚህ ምክንያት ብዙ ጥያቄዎች ይነሡ ነበር። እኔም በወቅቱ ከመምህር ፈላታዎስ ዘንድ ብሆንም በዘመኑ የነበሩኝን ጥያቄዎች ሁሉ መልአክ ብርሃን ጋር እየሄድኩ ነበር

የማጣራው። በጳጳም መምህር ፈላጋዎስ ወደ ሃገራቸው ሄደው እዚያው በረፉ። እንግዲህ በጠቅላላው አሳቤ ወደ እርሳቸው ተመለሱ። በዚህ ምክንያት ከእሳቸው ጋር ነው የምውለው የምጠይቀውም። መድሎተ አሚን፤ ኩኩሐ ሃይማኖት መጻሕፍታቸውን ሲያዘጋጁ ሁሉ አብሬያቸው ነበርኩ።

መልአክ ብርሃን ካዘጋጁቸው መጻሕፍት በሁሉም ይሄ ከዚህ ይሆናል ይሄ ይቀንሳል የሚል የሰኝም። መጻሕፍቱ ሁሉ የሚነቀስ እንከን የላቸውም። ከትውልድ ትውልድ እየተላለፉ የሚያገለግሉ የሚያስተምሩ መጻሕፍትን ነው አዘጋጅተው ያረፉት።

መልአክ ብርሃን ከጉያቸው መጽሐፍ አይለይም። ሲበሉም በአንድ እጃቸው መጽሐፍ ይዘው ነው። መጽሐፍ አስቀምጠው አይበሉም። <እርሷ አባዘም ዓይንም ይደክማል ይጉዳል> ሲሏቸው «የተፈጠረው ለዚህ ብሉ ነው። ለዚህ ካላገለገለ ይፍረጥ እንጂ እኔ ምን አደርገዋለሁ» ይሉ ነበር። በመጨረሻም ሊቃውንቱ እያለቁ በመሄዳቸው ታሪክም እየጠፋ ስለሄደ የሊቃውንቱን ታሪክ ከሞላ ጉደል የምቻለውንና የማውቀውን በጽሑፍ አድርጌ መሄድ አለብኝ ብለው ተነሡ። በዚህ መጽሐፍ ዝግጅት ነበር የሚደክሙት። የዚያ ዝግጅት ይመስለኛል በመጨረሻ ጊዜ የጉዳቸው። በድንገት ታመው በዚያው ቀን፤ ዐረፉ።

መልአክ ብርሃን ያነባሉ ይጽፋሉ። ሁለቱም የእርሳቸው ነው። የትም ሄዱ እቤትም ገቡ ሥራቸው መጽሐፍ ማንበብ ወይም መጻፍ ነው። እረፍት የላቸውም። እኔም በ፲፱፻፶፫ ዓ.ም በታተመው «የኢትዮጵያ እምነት በሃሰቱ ሕግጋት» በሚለው መጽሐፍ መግቢያው ላይ ያንን መጽሐፍ ለመጻፍ ካነሳሁኝ ምክንያቶች አንዱ ከእሳቸው ጋር በጥብቅ መነጋገሪ ነው ብዬ ያስቀመጥኩት ነገር አለ።

ትምህርትና ሙያ እስከ ዕለተ ሞት አይቋረጥም ይባላል። በእውነት እኔን ብዙ መምህራን አስተምረውኛል። ጥሬ ጥሬውን ያስተማሩኝ ልበላቸው። መቼም ሰብስቦ እቤት ማግባት ብቻ አይደለም። የገዛውን ደግሞ ወደ ሰው ጉርሮ እንዲደርስ እንዲገባ የሚያደርግ ሥራ ያስጠፈልጋል። እሁሉ አንድ ቤቱ አሥራ ሁለት ይባላል ከተረፉ። የሙያም

ሆነ የትምህርትን ነገር ከሊቃውንቱ በየጊዜው ማስተካከል ያስፈልጋል። በዚህ ዓይነት ከጠቀሙኝ መምህራን ዋናው መልአክ ብርሃን ናቸው። የሃይማኖቱን ትምህርት መልኩን ለይተው ጥርት አድርገው ደርዘን፤ ልዩነቱን፤ አቀራረቡን ሁሉንም ከእርሳቸው ነው ማጥናት የቻሉት። ስለ ምሥጢረ ሥላሴ፤ ምሥጢረ ሥጋዌ የሚመስለውን ሁሉ ዝምብዬ በዳሰሳ ያጠናቡትን ለይቼ እንዳውቀው ጣዕሙ እንዲጣክረኝ ያደረጉት ገሊናዬንም እንደግሥ ያደረጉት መልአክ ብርሃን ናቸው።

መልአክ ብርሃን ጠንካራ እምነት ነበራቸው። ታላቅ መንፈሳዊ የአሉት ሰው ናቸው። ምኅርካ ክርስቶስ የሚባለው ልጃቸው ታሞ ሞተ ተብሎ ቤተ ክመድ ሁሉ ሕዝቡ ተሰብስቦ ሲያለቅስ ለቀብር ሲዘጋጁ እሳቸው በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ስምንት የተጻፈውን እያነበቡ አዝዝ በቃልከ ይሕየው ወልድዬ ልጄ እንዲድን በቃልህ እዘዝ ብለው እንባቸውን ሲረገጩት ልጄ ተነሣ ይባላል። ይኸው ልጅ አሁንም በሕይወት ይገኛል። ዛሬ ትልቅ ሰው ነው።

ከመልአክ ብርሃን አድማሱ ጋር በአባትነት በመምህርነት ደረጃ ብቻ ሳይሆን በንደኝነት ደረጃም እንነጋገር ነበር። አንድ ነገር ሲመጣ ይሄንን እንዴት ታየዋለህ ይሉኛል። እኔ የምሰጣቸውን አስተያየትና ሃሳብ ካመኑበት ይቀበላሉ። ልክ ነህ እኔ አሳስቻለሁ ያንተን ተከት ዬአለሁ ይላሉ። ቅርብታችን እስከዚህ ድረስ ነበር። መኖሪያ ቤታቸው ጉለሌ ራስ ጋይሉ ሠፈር ነበር። ጠቅላይ ቤተ ክህነት ሥራቸውን ሲሠሩ ይውሉና እኔም እዚያው ውዬ ስንወጣ ጩዋታችን አላልቅልን እያለ ተያይዘን በእግራችን ከጠቅላይ ቤተ ክህነት /አራት ኪሎ/ ጉለሌ ድረስ እንሄድ ነበር። በእሳቸው ሞት በተለያየ አቅጣጫ ብዙ ጉዳት ደርሶብኛል። በቤተ ክርስቲያን አንጻር ደግሞ ምን ማለት ይቻላል የማይተካ ሰው ነው የቀረው። በሕይወቱም ሆነ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎቱ ያንን የመሠለ ሰው መተካት አይቻልም። በአገር አንጻርም ቢሆን ከፍተኛ አገልግሎት አበርክተዋል። በከፍተኛ ፍርድ ቤት በዳኝነት ይሠሩ ነበር። በሁሉም አቅጣጫ የተሟላ እኒህን የመሰለ ሰው ከየት ይገኛል።

መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀምሮ ለቤተ ክርስቲያን በአጠቃላይ ደግሞ ለኢትዮጵያ የበረከቱትን አስተዋጽኦ ይኸ ነው ተብሎ ተዘርዘሮ የሚዘለቅ አይደለም። ከአንድ ሰው ሕዋሳት ቢጉድል የማይጉዳ የለም። እርግጥ ማባባስ ከመጣ እግዚአብሔርም መምህራኑን ዓይኖች ናችሁ ነው ያሳቸው። ዓይን ማጣት ከባድ ነገር ነው። እንደ መልአክ ብርሃን ያሉ ርዕሶችን ማጣት ለቤተ ክርስቲያን ለሃገርም ጉዳቱ ያን ያህል ነው። ጭራሹን ሲታጠቁ ቀርቶ ደክመው ከኬት ሲውሉ ከሥራ ገበታቸው ሲለዩ እንኳን ይጉዳሉ። መማሩ ብቻ አይደለም። ለትውልድ ጠቃሚ የሆነን ነገር ጽፎ አዘጋጅተ ማቅረቡ ራሱ ታላቅ ተግባር ነው። በሚፈለገው ጊዜ ለሚቀርብላቸው ጥያቄ ሁሉ አስፈላጊውን መልስ መስጠት ተቀባይ ማግኘት ይኼ ሁሉ የተሟላለት ሰው ከየትም አይገኝም። መልአክ ብርሃን ይኼ ሁሉ የተሟላላቸው ነበሩ። አስበው ማዘጋጀት የሚችሉ፣ ያዘጋጁትንም ለሰው ማቅረብ የሚችሉ፣ ያቀረቡትም ደግሞ በሰው ፊት ተቀባይነት ያለው ሰው ነበሩ።»

አለቃ አያሌው ታምሩ

«የአባቴን ታሪክ የማስታወሰውን ያህል በጽሁፍ እንዲቀርፍ ቅርስነት አግኝቶ ለትውልድ እንዲተላለፍ በማድረጉ ላይ የማስታወሰውና የማውቀውን ያህል ለመናገር አጋጣሚውን ማግኘቱ ታላቅ ዕድል ነው። ሲሆን እኛ ራሳችን ተወላጅ ልጆቻቸው የምንደክምበት ጉዳይ ነበር። ግን ያ ሳይሆን ቀርቶ እንደዚህ ዓይነት ለሀገር ለቤተ ክርስቲያን የሚያስብ ማገበር ቢገኝ ደግሞ እኛ ስለ አባታችን የምናውቀውን ያህል የመግለጽ ግዴታ አለብን። ይህንን ዕድል በማግኘቴም በጣም ደስ ይለኛል።

ምገርካ ክርስቶስ አድማሱ ጀገበሬ አባላለሁ። መልአክ ብርሃን ሰባት ልጆች አፍርተዋል። እኔ የመጨረሻ ልጆቸው ነኝ። እኔ አባቴ በኖሩበት ሞያ ሳይሆን በተግርኩት የአካውንቲንግ ሙያ ዛሬ በአዲተርነት እያገለገልኩ አገኛለሁ።

መልአክ ብርሃን እኔ ሳውቅ ጀምሮ በቤት ውስጥ በጣም ትዕግሥተኛ ብዙ የማይቆጡ የማይናገሩ ሰው ነበሩ። በተለይ ደግሞ አሁን

ዲሞክራሲ ተብሎ እንደሚጠራው የእኩልነት መንፈስ በቤታችን ውስጥ በጣም የሠረዘ ነበር። የዚህ ምክንያቱ እሳቸው ናቸው። እኛ ልጆቼም ስናድግ በቤት ውስጥ ተጽዕኖ አልነበረብንም። ምናልባት ቁጣ ቢኖርም እንኳን በጊዜው ልንደርስበት የቻልነው ትምህርት ጻዊት፣ ውዳሴ ማርያም የመሰሉትን በምንማርበት ጊዜ እሳቸው የሚሉትን ሳንቀበል ስንቀር ወይም ደግሞ ግድፈት በሚኖርበት ጊዜ ከሚያደርጉት ቁጣ በስተቀር በሌላው ኑሯችንና ሁኔታችን እኔ ሲቆጡ የማስታወስበት ጊዜ የለም። ሌላውም የቤተሰብ አባል የተቆጡበትን ጊዜ የሚያስታውስ አለ ብዬ አላስብም። ሁሉንም በእኩል ሚዛንና መንፈስ የማየት አቀባበል ነበራቸው።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በቤተክርስቲያን ሊቅነታቸው አባትነታቸውና በመንግሥት አስተዳደር ውስጥ ያለባቸው ኃላፊነት በቤት ውስጥ የሚፈጥረው የተለየ ተጽዕኖ አልነበረም። ከልጆቻቸውም ሆነ ከቤተሰባቸውም አባላት ጋር ቀርበው በነፃነት የመወያየት ችሎታ ያላቸው ነፃ ነበሩ። ይኸንን በሠላት ብዙሉም ጥሩ መልክ ሊኖረው ይችላል።

እንደኛው ጎጃም የብቸና ቅዱስ ጊዮርጊስ መልአክ ብርሃን በነበሩበት በተለይም ቀደም ባለው ጊዜ በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም ይመስለኛል /ጊዜውን በትክክል መናገር ባልችልም/ ቤተ ክርስቲያኑን ሲያስተዳድሩ በወቅቱ የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ራሱ በጉልት ገዥነት ደረጃ ስለነበረ ሃያ አራት አገሮች /አጥቢያዎች/ በብቸና መሪነት በተጨማሪ ለአስተዳደሩም ሆነ ለዳኝነቱ የደብሩ አለቃ ሓላፊነት ነበረባቸው። እሳቸውም ይኸንን ሁሉ አጠቃለው ይሠሩ ነበር። በዚያን ጊዜ ሕዝብ ይመለከታቸው የነበረው እንደ ማንኛውም አገረ ገዥ ስለነበረ የውጪው ሰው ጌቶች ነበር የሚላቸው። በቤተሰብም ውስጥ ሌላው ሰው የሚለውን ተከትለን ጌቶች ነበር የምንለው። በዚያን ጊዜ ሰውም ለአባቸው የነበረው ከበሬታ በጣም ትልቅ ነው። እንደዛሬው የመንግሥት ሥራቸውን የሚያከናውኑበት የተለየ ቢሮ ስላልነበረ ችሎት የሚያስችሉበት ቦታ የተለየ ይሁን እንጂ ቢሯቸው ቤት ውስጥ ነው። በዚያን ወቅት ሁልጊዜም ለአስተዳደር ጉዳይም ሆነ ለዳኝነት ይመጣ የነበረውን ሕዝብ እናይ ነበር። ችሎት በሚያስችሉበት ጊዜ በትንሹ ከሠላላ እና

አርባ ሰው በላይ በግቢው ውስጥ ይኖር ነበር። ያን ጊዜ ሁሉ ነገር እርካሽ ነው። እንደልብ ይገኛል። እዚያ አደባባይ የዋለው ሰው ሁሉ ከእሳቸው ጋር ወደ ቤት ገብቶ ምሳ በልቶ ቡና ጠጥቶ ተጋብዞ ነበር የሚሄደው። እሳቸው ዘንድ ለአስተዳደራዊም ሆነ ለዳኝነት ጉዳይ የሚመጣው በደጅ ጥናት እንዲገነባታ በፍጹም አይፈልጉም ነበር። ወዲያውኑ ፍትሕ አግኝቶ ወደ መጣበት እንዲመለስ ያደርጋሉ።

አባታችን ወደ አዲስ አበባ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ተዛውረው በመጡ ጊዜ ብቸና የነበረው ነገር ሁሉ ቤተሰቡን ተከትሎ ወደ አዲስ አበባ አልመጣም። አብሮ የመጣው ቤተሰባዊው ፍቅርና መተሳሰብ ብቻ ነበር። በቤት ውስጥ የሚደረገው ነገር ሁሉ በነፃነት ነበር። ከገደብ የሚወጣ ነገር የለም። ሁሉም ነገር ሥነ ሥርዓት አለው። ሁሉ ነገር ሥነ ሥርዓት እስከተከተለ ድረስ በቤተሰቡ ላይ የሚደርስ ተጽዕኖና ገደብ አልነበረም። እኔ የመጨረሻ ልጅ በመሆኔ በወቅቱ ሕፃን ብሆንም እንኳን ትንሽ ነው ሳይባል ገበታ አብራሪያቸው አቀርብ ነበር። በውይይትም ጊዜ ትንሽ ናቸው፣ ልጆች ናቸው ሳይባል የፈለግነውን ጥያቄ መጠየቅ እንችላለን። በውይይትም ሳይ በነፃነት እንሳተፍ ነበር። ነፃ የአባትና ልጅ ቤተሰባዊ መቀራረብ ነበረን።

ጸሎት የሚያደርጉት ወንጌል ዘዮሐንሰ ነው። ሁልጊዜም አይቀርም። ዳዊት አይታጉልም። ሌሊት ተነሥተውም፣ በመንገድ ሲሄዱም ዳዊት ይደግማሉ። እና ውዳሴ ማርያም ያደርሳሉ። ከዚህ በፊት ፋሺስት ኢጣልያ ኢትዮጵያን በወረረበት ወቅት በተለይ በጸሎት የተወሰኑበት ጊዜ ነበር። በመንገድ ላይ ሲሄዱ ሁሉ ዳዊት እየደገሙ ነበር የሚሄዱት። በዚህ በጠላት ጊዜ ቅኔ እያስተማሩ ነበር ያሳለፉት። እኔ የተወለድኩበት የዘረዘር የምትባል ቦታ አለች። ከዲማ ወደ የዘረዘር በሚሄዱበት ጊዜ በሁለቱ መካከል ሳይ ገድ የምትባል ሽጥ አለች። እዚያ ሽፍቶች መንገደኛ እየጠበቁ ይዘርፋሉ። ሌላም ከፍተኛ ጉዳት ያደርሳሉ። አንድ የገበያ ቀን በዚያ መንገድ ብቻቸውን ሲሄዱ ሽፍቶች እየጠበቁ ይዘርፋሉ። በመንገድ ላይ አንዲት ቤት ከኋላቸው መጥታ እባክህ ከአንተ ጋር ልሂድ ትላቸዋለች። እኔስ እንደአንችው

ባዶ እጄን አይደለሁም ወይ ከምን አስጥልሻለሁ ይሏታል። ሴትየዋም ከአንተ ጋ ብሄድ ይሻለኛል በማለት አብራቸው መንዝ ቀጠለች። እሳቸው እንደተለመደው ዳዊት እየደገሙ ነው የሚገኙት። ከሴትየዋ ጋር አብረው ሲሄዱ ከፊታቸው ይጓዙ የነበሩትን ነጋዴዎች ሽፍቶች አስቀመው ሲዘርፏቸው ይደርሳሉ። እነዚያ ሽፍቶች ነጋዴዎቹን እየቀሙ በነበሩበት ጊዜ መልአክ ብርሃንን ያዩዋቸዋል። ወዲያውኑ መጣብን ብለው ሽፍቶቹ የሚቀሙትን ትተው እየተረገገው ወደ ጫካ ገቡ። እሳቸውም ከሴትየዋ ጋር በሰላም አለፉ። ኃይላቸው ጠባቂያቸው ጸሎታቸው እንደነበረ ብዙዎች ይናገራሉ።

በጣልያን ጊዜ አገራቸው ዲማ ሄደው በኃዘንና በጸሎት ተወሰነው ቅኔ እያስተማሩ በኖሩበት ጊዜ በብቸና አድባራት ሁሉ ምሕላ በማስያዝ ቆይተዋል። ከብቶች ጥጃ ከላሟ እየተለያዩ ሕዝቡ እየተሰበሰቡ በጸም በጸሎት ስለ አገር ነፃነት አምርረው ያለቅሱ ነበር። በዚህም ጣልያን በተለይ በብቸና አውራጃ ብዙ ጊዜ የሽፍታ አገር ነው በአውሮፕላን ይደብደብ እየተባሰ በእግዚአብሔር ጥበቃ ሳይፈጸም ቀርቷል። የእምነታቸውን ጽናት አስመልክቶ እኔ ልጃቸው ብሆንም ብዙዎቹ በሥራም ሆነ በተለያዩ ምክንያት የሚያውቋቸው ሁሉ ብዙ ይናገራሉ። ለምሳሌ እኔ በወቅቱ ባላስታውሰውም በኋላ ሲነገር እንደ ምንሰማው የአራት ዓመት ልጅ እያለሁ (፲፱፻፴፭ ዓ.ም ይመስለኛል)። በጠና ታመምኩ። ታምሜ በነበረበት ወቅት እናቴም ሆነች ሌሎች ዘመድ ወዳጆቻችን ሁሉ ተስፋ በመቁረጥ በየጊዜው ሞተ ይሉ ነበር። አንድ ቀን የባሰ ሁኔታ ተፈጠረ። እንደነገሩኝ በዚያን ጊዜ እኔን ይዘው ከፊታቸው የጌታችንን ሥነ ስቅለት አድርገው ወንጌሉን ከደገሙ በኋላ እጅግ በጣም እንደሚቀርቡትና አጠገባቸው እንጻል ሰው ነግግር ነበር የሚያደርጉት። <እንዴ... ሃይማኖት ያለው ይድናል ብለሃል። የዚያን የመቶ አለቃውን ልጅ እምነት ስለነበረው ነው ያዳንከው። እኔስ እምነት አለኝ አይደለም ወይ...በምን ምክንያት ነው የእኔን ልጅ የምትገድለው?> ከእምነታቸው ጥንካሬ የተነሣ እንደዚህ ነበር ንግግራቸው። በዚያን ጊዜ እዚያ ብቸና ግዛት እስላሞችም ይገኛሉ።

ብዙ እስላሞች ነበሩ። እንግዲህ በዚያን ጊዜ መልአክ ብርሃን የብቸና ሹም በመሆናቸው የሹም ልጅ ታመመ፤ ሞተ ሲባል ብዙ ሰው ወደ ቤት ይሰበሰባል። እስላሞቹም ሊጠይቁ መጥተው ነበር። እሳቸውም በጸሎታቸው <እነዚህ እኩ እስላሞች ናቸው። አንተን ልጄን ታድንልኛለህ ብዬ በፈታቸው ለምኔሃለሁ እና እነሱ ፊት እንደት ታሳፍረኛለህ?> ነበር የሚሉት። የእናቴ አባት ደግሞ ቄስ ነበሩ። በኋላ በምንኩስና ሕይወት የኖሩ ደግ ሰው ነበሩ። በዚያን ጊዜ እሳቸው ስለነበሩ አባቴን <ለምንድነው እግዚአብሔርን የምታስጨንቀው እሱ ሠራው የሠራውን ይውሰድ ለምን ታስቸግረዋለህ?> እያሉ በአንድ ወገን ይናገሯቸው ነበር። ከዚያ በኋላ እንደነገሩን ሁለት ጊዜ ሞተህ ነበር ነው የሚሉኝ። በእሳቸው ጸሎት ተነሣሁኝ።

ይኸ ሁኔታ በተፈጸመ ጊዜ መልአክ ብርሃን በብቸና ይሾማሉ። እርግጥ ብቸና ይወለዳሉ። ነገር ግን ተወልደው ያደጉት ዲማ ስለነበረ የዲማ ሰው ተብለው ነው በብቸና የሚታወቁት። ስለዚህ የብቸና ሰዎች እያሉ ከዲማ መጥቶ እንደት ተሾሙበን የሚል በወቅቱ የአካ ባቢው ሰዎች ቅሬታ ነበራቸው። እዚህ ላይ መቼም ሰዎች ነንና ሰዎቹ <ይኸ ደብተራ በድብትርናው ነው ይሄን ሹመት ያገኘው> እያሉ ያሟቸው ነበር። በኋላ የእኔን ከሞትኩ በኋላ በእሳቸው ጸሎት መኔ ሣቴን እዚያው አይተው የእምነታቸውን ጥንካሬ ካረጋገጡ በኋላ <ተሳ ስተናል እኚህ ሰው ለካ ጸድቅ ኖረዋል> በማለት ተናገሩ። ሕዝቡም ከዚያ በኋላ በእክብርት ይመለከታቸው ነበር። እኔንም አሁንም ድረስ ያን ጊዜ የነበሩ ሰዎች ባገኙኝ ቁጥር ሞቶ የተነሣው ልጅ ነው የሚሉኝ።

አባቴ አዲስ አበባ ከመጡ በኋላ ጊዜያቸው ሁሉ ከሥራቸው ጋር በማንበብና በመጻፍ የተጣበበና የተያዘ ነበር። የሥነ ጽሑፍ ስሜቱ አደረብኝ የሚሉት ከጠላት /የጣልያን ወረራ/ በፊት እሳቸው የሚ ያውቋቸው ውዳ የሚባሉ ሰው ነበሩ። እኚህ ሰው ጋዜጣ ላይ ጽፈው ስማቸውን አነበብኩ አሉ። <እሱ መጻፍ ከቻለ እኔስ ለምን መጻፍ አልችልም?> የሚለው ሃሳብ ያደረብኝ ያን ጊዜ ነው ይሉ ነበር።

በማንበብ በኩል መጽሐፍ አይመርጡም። የሃይማኖት መጽሐፍ ያዘውት ራሉ። የታሪክ መጻሕፍት፣ አልፎ አልፎ የሰዎች ግለ ታሪክ (Bibliography) እና ልዩል መጻሕፍት ማንበብ ይወዳሉ።

መልአክ ብርሃን አዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ ሰረፍት ብለው የተቀመጡበት ጊዜ ትዝ አይለኝም። ፍርድ ቤት በሚሠሩበትም ጊዜ ሆነ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ሲሠሩ ጠዋት መሥሪያ ቤት ይመጣሉ፤ ሥራ ውለው ወደቢታቸው ይመለሳሉ። ምሳ ወይም ራት ዘጠኝ ወይም አሥር ሰዓት ላይ ከበሉ በኋላ ወደ ጽሕፈት ጠረጴዛቸው ሄደው ይቀ መጣሉ። ከዚያ በኋላ መኝታ ነው። ምንጊዜም እረፍት አልነበራቸውም። እና በጣም ያነበና ይጽፉ ነበር። መጻሕፍቶቻቸውንም ያዘጋጁ ት በዚህ ሁኔታ ነው። ብዙ ሥራዎቻቸው በጠቅላይ ቤተ ክህነት ይገኛሉ።

አንድ መሠረታዊ የሆነ አሳብ ነበራቸው። ቤተ ክርስቲያንን የሚ መለከት ነገር ከሆነ በጣም ክብር የሚሰጡትና የሚያስቡለት ጉዳይ ነበር። ራሳቸውን አሳልፈው የሚሰጡለት ነገር ነበር። እና ካዘጋጁቸው ውስጥ ለምሳሌ ልዑል ማህለሥላሴ በሚያገቡበት ጊዜ የተክሊል ድር ሰት ተፈለገ። ከዚያም እሳቸው ሥርዓተ ተክሊልን በጥሩ ሁኔታ አዘጋ ጅተው አቀረቡ። ስሙም በቤተ ክርስቲያኒቷ እንጂ በራሳቸው ስም እንዲሆን አይፈልጉም ነበር። ብዙ ከማንበባቸው የተነሣ ነው ቤተ ክርስቲያንን በመንቀፍና የሃይማኖት ነፋቄን የሚመለከቱ መጽሐፍቶችን የሚያገኙት። በዚህም ምክንያት መልስ ሰጪ የሆኑ መጻሕፍትን ለማ ዘጋጀት ችለዋል።

አባቴ በዲያሎግ /ውይይት/ ያምናሉ። ይኸ እምነቴ ነው መደረግ አለበት አይሉም። እሳቸው እንደነገሩኝ ማስታወቂያ ማኒስቴር የሚ ሠሩ አንድ የቲያሎጂ ዶክተር ካቶሊክ ነበሩ። ይተዋወቁ ስለነበረ ውይ ዩት /ዲያሎግ/ እንዲያደርጉ ጠይቀዋቸው ሰውየው ሳይቀበሏቸው ቀር ተዋል። እኔ ልጅ ሆኜ በ፲፱፻፵፭ ዓ.ም ይመስለኛል። በኢትዮጵያ ሬዲዮ ጣቢያ በዐቢይ ጸም ማታ ማታ ያስተምሩ ነበር። ያን ጊዜ መሣ ሪያው /ቴክኖሎጂው/ ኋላ ቀር በመሆኑ በየቀኑ ማታ ማታ ራሳቸው

በአካል ሬዲዮ ጣቢያው ድረስ እየሄዱ ከዚያው ነበር የሚተላለፈው። እኔም አብሬአቸው ስለምሄድ ጨርሰው እስከሚወጡ ድረስ በጨለማው ውጪ ጠብቄአቸው ከዚያ በኋላ ከማስታወቂያ ሚኒስቴር ጉለሌ እቤታችን ድረስ በእግራችን እንሄድ ነበር። በዚህ ዓይነት የሰጡትን ትምህርት አሰባስበው ከአዘጋጅት በኋላ «ሐዲስ ሰውነት» ብለው በመጽሐፍ አሳተሙት። ከዚያ በኋላም እንደእነ «መድሎተ አሚን»፣ «ኩኩሐ ሃይማኖት» ያሉትን መጻሕፍት ጽፈዋል። በመጨረሻው ዘመናቸው «ዝክረ ሊቃውንት» የተባለውን መጽሐፍ በሚያዘጋጁበት ጊዜ በጣም ይጓጉ ነበር። የኢትዮጵያ ሊቃውንት ታሪክና ሥራ ተቀብሮ መቅረት የለበትም። እያሉ ያስሱ ነበር። የሊቃውንቱን ታሪክና ሥራ ማሰባሰቡን የጀመሩት ከብዙ ጊዜያት በፊት ነው። የከፍተኛ ፍርድ ቤት ጻኛ በሆኑበት ጊዜ በየአገሩ ሲሆኑ ዕድል አጋጠማቸውና የሚያገኟቸውን ሰዎች ሁሉ አምጡልኝ እያሉ ታሪካቸውን ሲያሰባስቡ ቆዩ። በዚህ ሁኔታ ዝክረ ሊቃውንትን አዘጋጁ። የመጀመሪያው ቅጽ /፱/ ሲያልፍ ሊያልቅ ቢል አላቸው ዐረፉ።

በዚያን ጊዜ አቡነ ቴዎፍሎስ ነበሩ። እኔን አስጠርተው መጽሐፉ የሚቀረው ዝግጅት ካለ እንዲያልቅና እንዲታተም ብለው አዘዙ። በአንድ ጥራዝ አለቀ። ከዚያ በኋላ አቡነ ቴዎፍሎስ «የሚቀጥለውም የመጽሐፍ ክፍል ተጻፍኖ መቅረት የለበትም ረቂቁን አምጥተህ ለሊቃውንት ጉባኤ ስጥ» ብለውኝ ረቂቁን ወሰጀ አስረከብኩ። በመካከሉ በተፈጠሩ ችግሮች የመንግሥት ለውጥ አብዮት መጣ። አቡነ ቴዎፍሎስም ታሠሩ ለሞት በቀ። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ሳይታተም ጊዜው አለፈ። በመጨረሻው ከብዙ ጊዜ በኋላ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የሚገኘው የኢትዮጵያ ጥናት ተቋም በአንስተኛ ቅጹ /ከ፲/ አሳተመው። ለሕዝብ የተጻፈ ግን አይመስለኝም።

መልአክ ብርሃን በሚጽፉበት ጊዜ እንግዲህ ሥራቸው በቤተ ክህነት ስለነበረ ገቢያቸውም ውስን ነበር። የምንኖርበትም ቤት ያን ያህል የሚያወላዳ ባለ መሆኑ የራሳቸው ጥናት ክፍል ወይም ጽ/ቤት በቤታቸው አልነበራቸውም። የሚጽፉትም ሆነ የሚያነቡት በሳሉን

ውስጥ ነው። የቤተሰብ ቤት ስለሆነ ሳሉን ያለውም ሰው ያወራል። ሥራውን ይሠራል። አላቸው ዝም ብለው ሥራቸውን ይሠራሉ። ስለ ቦታ አይጨነቁም ነበር።

መልአክ ብርሃን ለቤተ ክርስቲያን መብት በየአጋጣሚው ከመታገል ወደ ኋላ ያሉበት ጊዜ የለም። እኔ እንኳን ሕፃን ብሆንም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ሊቃና ጳጳሳት መሾም አለባት በሚለው ክርክር ጊዜ የሳጃምን ሊቃውንት ወክለው ወደ አዲስ አበባ የመጡት ታላቅ ወንድሜን አስከትለው ነበር። ከዚያ በኋላ ሲያወሩ እንደ ሰማሁት በጣም ትልቅ ክርክር ነበር። በዚያን ጊዜ እጨጌው እጨጌ ገብረ ጊዮርጊስ ነበሩ። አላቸው እንኳን ሳይቀሩ አሳቡን ተቃውመው ነበር። ነገር ግን በኋላ ፓትርያርክ የሆኑት ራሳቸው እጨጌ ገብረ ጊዮርጊስ /በጹዕ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስ/ ናቸው። በዚያን ጊዜ ብዙ አባቶች ተቃውመዋል። ኢትዮጵያ የራሱን ሊቀ ጳጳስ ይኑራት ማለትን ሃይማኖት እንደማሉለሰ አድርገው ይቆጥሩት ነበር። ብዙ ትግል ተደርጎ ይኸው ፍሬው ለዚህ በቃ። ከአቡ በኋላ ደግሞ በ፲፱፻፶፱ዎቹ ውስጥ ፕሮቴስታንቶች የብሥራተ ወንጌል ሬዲዮ ጣቢያ እናጽፉም ብለው መንግሥትን ጠየቁ። ጉዳዩም ወደ ቤተ ክህነት ተመራ። ጉዳዩ ለቤተ ክህነት እንደቀረበ በወቅቱ የነበሩ አባቶች ሁሉ በቀጣ ተቃወሙ። ወዲያውኑ ስብሰባ ተቀመጡ። በስብሰባው ላይ መልአክ ብርሃን ይኸ ሬድዮ ጣቢያ ይፈቀድላቸውና ይከፈላት። ግን ለእኛም የአየር ጊዜ ይሰጠንና እናስተምር። እነሱ አንድ ነገር ቢሉ እኛም በጥሩ ሁኔታ መልስ መስጠት ነው በማለት ተከራከሩ። በመጨረሻ ሃሳቡ ለንጉሠ ነገሥቱ ቀርቦ ሬዲዮ ጣቢያው ሲከፈት የአየር ጊዜም ለቤተ ክርስቲያን ተሰጠ። በቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ተምሮ ማስተማር በሚል ትምህርተ ወንጌል በዚህ የአየር ጊዜ ማስተማር የተጀመረው ያኔ ነው። መልአክ ብርሃንም በዚህ ሬዲዮ ፕሮቴስታንቶቹ የሚያስተላልፉትን አላቸው በጥሩ ሁኔታ መልስ እየሰጡ በማስተማር ብዙ ጊዜ አገልግለዋል። እንደውም በዚህ በፕሮቴስታንቶቹ ሬዲዮ ጣቢያ በብሥራተ ወንጌል ከተለያዩ አትጣጫዎች እጅግ ብዙ ጥያቄዎች

እየቀረቡላቸው የተሟላ መልስ በመስጠት ሰፊ ግብራሪያ በማቅረብ በራሳቸው በፕሮቴስታንቶች ፊደላዎች ግቢያ ተጠቅመው ከፍተኛ ሥራ ሠርተውበታል። በሚገባ አስተምረውበታል።

መልአክ ብርሃን በጣም ትዕግሥተኛ ነበሩ። የሚኖረዱበትን ጊዜ ወይም ተበሳጭተው አይቼ አላውቅም። ይኸ ጠባያቸው ከልጅነታቸው ጀምሮ በወጣትነታቸውም የነበረ ነው ይባላል። የሚያስቆጣ ነገር ቢ ያጋጥማቸውም ስሜታዊ ሆነው ወዲያውኑ የሚወስዱት እርምጃ አል ነበረም። አንድ እርምጃ ለመውሰድም ሆነ ለመወሰን በጣም ዝግተኛ ነበሩ። እስከ ዕድሜያቸው መጨረሻ ድረስ ይሠሩ ነበር። ያነሱ ይጽፉ መጻሕፍትን ያዘጋጁ ነበር። በመጨረሻው የታመሙ ዕለት እንኳን ቀን ሲሠሩ ውለው «ዝክረ ሊቃውንት» የተባለውን መጽሐፍ በትኩረት ሲ ያዘጋጁ ውለው ሌሊት ስድስት ሰዓት አካባቢ ነው በድንገት /ስትሮክ/ የሞቱት። መልአክ ብርሃን የመጠቀ አስተሳሰብ ነበራቸው።

በጣሊያን ጊዜ ይመስለኛል። በዲማ በጣም የታወቁ አባ እውነቱ የሚባሉ መነኩሴ ነበሩ። ዲማ ንዋያተ ቅድሳት የሚቀመጡበት ዋሻ ነበር። መነኩሴውም በዚያ ዋሻ ነበር የሚኖሩት። አንድ ቀን አባቴ

እርሳቸው ዘንድ ሄደው በነበረበት ወቅት... <ይሄ የአውሮፕላን ሥራ የጥበብ ይመስልሃል ወይስ የሰይጣን?> ብለው ጠየቋቸው። መል አክ ብርሃንም <የኔታ ይኼስ የጥበብ ይመስለኛል፣ ለምሳሌ ቶፋ /የሸ ክላ ድስት/ ውኃ ይጣድበታል። መግላሊት /ክዳን/ ከላይ አለው። ውኃው በሚፈላበት ጊዜ መግላሊቱን ወደ ላይ ያነሣል። ብዙም ጋር ተዛምዶ ያለው ይመስለኛል።> ብለው መለሱላቸው። መነኩሴውም እግዚአብሔር ይስጥህ ልጄ ተባረክ ብለው እንደመረቋቸው ይናገራሉ። ምክንያቱም ከዚያ በፊት ሌሎችን ካህናት ሄደው ይኸንኑ ሲጠይቋቸው «የኔታ ይኸማ የሰይጣን ሥራ ነው» ብለው ይመልሱላቸው ነበር። እና ብዙ ጊዜ አንድን የተለየ ወይም አዲስ ነገር ዝም ብለው አይቀበሉም። ይመራመራሉ። አመለካከታቸውም የቀደመ ነው።

መልአክ ብርሃን በዚያን ጊዜ ሁሉንም ተምረዋል። ነገር ግን እውቃሊሁ ብለው አይቀመጡም። ቅኔውን በልጅነታቸው ተምረዋል።

ከተለያዩ መምህራን ቀጽለዋል። መጻሕፍቱን ተምረዋል። ሌሎቹንም የቤተ ክርስቲያኒቷን ትምህርት ተምረዋል። ትምህርታቸው ግን ግብ ቂያ የለውም ነበር። በዚያን ጊዜ በትልቅ የቤተ ክርስቲያን ላላፊነትና ሥራ ላይ እያሉ ሊቅ ሆነው በሊቃውንቱ ዘንድ እየሄዱ ይጠይቁ ይመራመሩ ነበር።

እኔ የመጨረሻ ልጃቸው ብሆንም ቀደም ባሉት ጊዜያት አባታችን መልአክ ብርሃን ባለቤታቸውን /እናታችንን/ በተለይም ነፍሰ ጡር በሚሆኑበት ጊዜ እግራቸውን የሚያጥቧቸው አላቸው ነበሩ። ለባለቤታቸው የሚያደርጉት አክብሮትና ክብካቤ ለእኛም ለልጆቻቸው ታላቅ ትምህርት ሆኖናል።

ምሕርካ ክርስቶስ አድማሱ ከሞት የተነሣው ልጃቸው

ምሕርካ ክርስቶስ ማለት «የክርስቶስ ምርኮ» ማለት ነው

ምንጭ፡- ስምሀ ጽድቅ ጋዜጣ ታኅሣሥ ፲፱፻፺፩ ዓ.ም

ምንጭ፡-

- ⇒ መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ፣ ዝክረ ሊቃውንት ፲፱፻፷፫ ዓ.ም፣ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ
- ⇒ የክቡር መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ የ40 ቀን መታሰቢያ መጽሔት፣ ጳጉሜ ፫ ቀን ፲፱፻፷፪ ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ
- ⇒ «ዜና ቤተ ክርስቲያን» ሐምሌ ፲፱፻፷፪ ዓ.ም

መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ

(፲፰፻፺፱ - ፲፱፻፺፯)

«የኢትዮጵያ ሰው የቀደሙት አባቶች ያቆዩትን ትምህርት አጥብቆ መያዝ አለበት»

ለሰላሳ አምስት ዓመታት ያህል በቤተ ክርስቲያን ትምህርት በየ ጉባኤ ቤቱ አሳልፏል። ከዚያም ከሰላሳ ዓመታት በላይ አስተም ረዋል። በዚህ የረጅም ዘመን የመምህርነት ጊዜያቸው ሁሉ ጉባኤያቸው እንደደመቀ ቆይቷል። ዛሬ በዕድሜ ብዛት እርጅና ቢታገላቸውም እጃቸውን አልሰጡትም። በደብረ ጽጌ ቅጽበት ማርያም ገዳም የመጸሐፍቱ ሊቅ አልጋ ላይ ሆነው ደቀመዛሙርቶቻቸውን ያስተምሩ ነበር። ከሌሎችም የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና ምእመናን የሚቀርቡ ላቸውን ጥያቄዎች ይመልሳሉ፤ ያብራራሉ፤ ያሰረዳሉ።

መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ የተወለዱት ጳጉሜ ፩ ቀን ፲፰፻ ፺፱ ዓ.ም በድሮው ንጉሥ ክፍለ ሀገር በጠለምት አውራጃ ልዩ ስሟ ብልብላ ማርያም ከምትባል ደብር ነው። ወላጆቻቸው አቶ እንግዳ ወርቅ ወንድአፍራሽ እና ወይዘሮ የተመኙ ፋንታይ ይባላሉ።

በሕግንታቸው ትምህርታቸውን የጀመሩት እዚያው ሰሜን አጽገባ ጊዮርጊስ በሚባል አጥቢያ ነው። በዚያ አባ ወልደኪርስ ከተባሉ መምህር ዘንድ ከፊደል ገባብ ጀምሮ እስከ ቅዳሴ ድረስ ተማሩ። ከዚያም እልፍ ብለው ጃንአዎራ ከሚባል ቦታ ከመሪጌታ ይትባረክ ዘንድ ምዕራፍና ጸመድን ተምረዋል። እንደገና ወደ ጠለምት ተመልሰው ሰገነት ማርያም በምትባል ደብር ከመምህር /አለቃ/ ብርሃኑ ቅኔ ተማሩ። ቀጥሎም አለቃ ወልደ ኪዳን ከሚባሉ መምህር ዘንድ ቅኔውን አስፋፍተዋል።

በወቅቱ የጎጃምና በጌምድር ሊቀጳጳስ ከነበሩት ከብዑዕ አቡነ አብርሃም መጻርገ ዲቁና ተቀብለዋል። የመጸሐፍቱ ሊቅ /መምህር/ ገብረ ሕይወት ዲቁናቸውን ከተቀበሉ በኋላ በትውልድ አካባቢያቸው ለመቆየት አልፈለጉም።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ትምህርቷ ተዝቆ የማያልቅ ማዕጃ ሰፊ ነው። መምህር ገብረ ሕይወት ከሰፊው የትምህርት ማዕጃ በሰፊው ለመቋደስ ሊቃውንቱን ፍለጋ ከትውልድ አካባቢያቸው ርቀው ሔዱ። ከአለቃ ቀለመ ወርቅ ውዳሴ ማርያምንና ቅዳሴ ማርያምን፣ ከአለቃ /ሊቁ/ ቀጻላ ወንጌልን ተማሩ።

ባልያን ኢትዮጵያን ከመውረሩ በፊትና በወረረችበት ጊዜ ከቦታ ወደ ቦታ እየተዘዋወሩ ትምህርታቸውን ቀጥለዋል። ስመ ጥር ከሆኑት ከመምህር ሰይፈ ሥላሴ ሐዲሳትን በሚገባ ተማሩ። መምህር ገብረ ሕይወት የሚጠሩትም በእጅሁ መምህራቸው ስም ነው። መምህራቸው አዲስ አበባ መንበረ መንግሥት ቅዱስ ገብርኤል በነበሩበት ጊዜም ከእሳቸው አልተለዩም። ከመምህር ገብረ እግዚአብሔርም ዘንድ ሙሉ ሐዲሳትን ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል። አቡሻህርን ከይክተር አለቃ አዩላ ዘንድ ጠንቅቀዋል። ከዚያም በኋላ በመንበረ መንግሥት ቅዱስ ገብርኤል ገዳም ሐዲሱን እያስተማሩ መጸሐፍተ ብሉያትን ከታላቁ ሊቅ ከመምህር ፊላታዎስና ከመጋቤ ምሥጢር ጌራ ወርቅ አጠናቀዋል።

መምህር ገብረ ሕይወት አዲስ አበባ በማስተማር ላይ እንዳሉ በ፲፱፻፴፮ ዓ.ም ለጸበል ወደ ደብረ ሊባኖስ ገዳም በሄዱበት በዚያው ቆይተው ከአለቃ /አባ/ ይትባረክ ዘንድ የደብረ ዓባይን ቅዳሴ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል። ከደብረ ሊባኖስ ገዳም ተመልሰው ከመጋቤ ሐዲስ ወልደ ሚካኤልና ከአበነ ዮሐንስ ፍትሐ ነገሥትን፤ ከሊቀ ሊቃውንት ሞገስ ሃይማኖተ አበውን ተምረው ምስጢሩን በማገናዘብ ጠንቅቀው ተረድተዋል።

መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ ጉባኤያቸውን በተባሉትም ለማስ ተማር ስለመረጡ ደብረ ሐዋ ገዳም በመግባት ሥርዓተ ምንኩስናን ከመምህር ገብረ ሥላሴ መኖርገ ትሰናን ከብጡዕ አቡነ ዮሐንስ ከዚያም ቁምሰናን ከብጡዕ አቡነ እንደርያሰና ከብጡዕ አቡነ ሳዊርስ ተቀብለዋል።

ከ፲፱፻፴፮ ዓ.ም ጀምሮ ማስተማሩን የጀመሩት መምህር ገብረ ሕይወት በዳግማዊ ምኒልክ መታሰቢያ ቤት በአታ በሚገኘው ትምህርት ቤት በሐዲስና በፍትሐ ነገሥት መምህርነት ተመድበው ለዘጠኝ ዓመታት አስተምረዋል። በዚህም መጋቤ ሐዲስ ተብለዋል። ከ፲፱፻፶፪ ዓ.ም ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ደግሞ በሰሜን ሸዋ ሰላሌ ሃገረ ሰብከት በሚገኘው ደብረ ጸጌ ቅድስት ማርያም ገዳም ሳይታከቱ አልጋም ላይ ሆነው መጸሐፍትን በማስተማር ቆይተዋል።

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ በትጋት ባስተማሩባቸው ረጅም ዘመናት ብዙዎችን ጳጳሳትና ታላላቅ መምህራንን አስተምረው ለኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን አበርክተዋል።

ከሊቃኑ ጳጳሳቱ መካከል፡ ብጡዕ አቡነ ማቴዎስ፣ ብጡዕ አቡነ ሳሙኤል፣ ብጡዕ አቡነ ታዲዎስ፣ ብጡዕ አቡነ ናተናኤል፣ ብጡዕ አቡነ ኒቆሌሞስ፣ ብጡዕ አቡነ ጎርጎርዮስ/ካልዕ/፣ ብጡዕ አቡነ ኤልሳዕ፣ ብጡዕ አቡነ ፍርሐስ፣ ብጡዕ አቡነ ፈልጸስ ይገኙበታል።

ከመምህር ገብረ ሕይወት ዘንድ ተምረው ከወጡት ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት መምህራን መካከልም፡ አለቃ ልሳነ ወርቅ /የቅድስት ሥላሴ መምህር/፣ መምህር ፀሐይ፣ መምህር ክንፈ ርግብ፣ መምህር ሐዲስ፣ አለቃ ሐረገ ወይን፣ አለቃ ዓምደ ጸዮን፣ መሪጌታ

አድማሱ፡ መምህር ገብረ ጸድቅ፣ አለቃ ገብረ ጸድቅ፣ መሪጌታ አክሊ ሱ፣ አለቃ ሲራክ፣ መምህር ማኖስ፣ መምህር ተድላ፣ መሪጌታ ሣህለ ማርያም፣ አባ ገብረ ጸድቅ፣ መምህር ገብረ ማርያም፣ መምህር አሹቴ፣ መምህር ጸጌ፣ መምህር ዜና ደገፋው፣ መምህር ጥበቡ ወ/ማር ያም፣ አባ ሳዕከ ማርያም፣ አባ አፈ ወርቅ ዘንባ፣ መሪጌታ ቀለመወርቅ ገብረ ኢየሱስ፣ መምህር ልዑል ያሬድ፣ አባ መስፍን፣ መምህር ቃለ አብ፣ መምህር ዘገብርኤል፣ መሪጌታ ስብሐት መኮንን፣ አለቃ ተሰማ፣ አባ ዘሚካኤል፣ መሪጌታ ገብረ ሥላሴ፣ አባ ጸጌ ብርሃን፣ መሪጌታ ቃለ ጸድቅ፣ አባ ኃይለ ጊዮርጊስ፣ መሪጌታ ዘውዴ ተፈራ፣ ቄስ አዘነ፣ መሪጌታ ይትባረክ፣ አጋፋሪ ሐዋዘ፣ መሪጌታ መርጋዊ፣ መሪጌታ ዐቢይ፣ መሪጌታ ገብርኤል፣ መሪጌታ ዘውገ፣ መሪጌታ ገብረ አገዚአብሔር ኃይሉ፣ መሪጌታ ይኔይስ ተመስገን፣ መሪ ጌታ ገብረ ኢየሱስ ካማ፣ መሪጌታ ኃይለ ጊዮርጊስ፣ መሪጌታ ልሳነወርቅ ደሳለኝ ይገኙበታል።

አባ ገብረ ሕይወት ሰይፉ በማገበረ መነኮሳቱ ፈቃድ የደብረ ጸጌ ማርያም ገዳም ኃላፊ በመሆንም ገዳሙን አስተ ረዋል።

ከእርጅና ጋር ሐመም ቢጫጫናቸውም ብርቱ ነበሩ። በወ፣ ቱ አንደበታቸውም ጥርት ያለ ነው። በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ተጠይቀው የሰጧቸውን መልሶች እንደሚከተለው ይታወሳሉ።

በዚህ በእርጅና ዘመናቸው ያስተምሩ እንደሆነ ሲጠየቁ «ኃይለ ቃል እየመረጥኩኝ አስተምራለሁ። ወንጌሉን፣ ጳውሎስን ግብረ ሐ ዋርያትን አጥኑ እያልኩኝ አስተምራለሁ። ቅዳሜ ቅዳሜ እዚያ መማ ሪያ ቦታ አዳራሽ እዚያ ውስጥ ሆኜ እሑድ እሑድ የሚቀደሰውን ቅዳሴና ወንጌሉን ቀድሜ አስተምራለሁ። ሐዋርያውን፣ ግብረ ሐዋርያ ትን፣ ትርጓሜውን እናስጠናለን። ስብከቱን፣ ዳዊቱን የሚቀድሱትን ካህናት እናስተምራቸዋለን። እንዲህ እያደረጋችሁ እያስተማራችሁ ምእ መናንን እንድታሰናብቱ እያልን ቅዳሜ ቅዳሜ ሰሞኑኞችን ስብስቦን እናስተምራቸው ነበር። አሁን ከጊዜ በኋላ ጥያቄ መመለስ ነው እንጂ ለማስተማር ብዙም አልቻልኩም። ልጆቼ እየመጡ ጥያቄ ይጠይቁኛል።

ያንን ጥያቄ እመልስላቸዋለሁ። አሁን ትምህርተ ገብ-አትን ሲጻጹን ተርጉምልን እያሉ እተረገምላቸዋለሁ፤ አስተምራቸዋለሁ። ያሉት አይረሳም።

አንድ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ትርጓሜ መግር የገድ ያስፈልገዋል ብለው ያምናሉ? ተብለው ሲጠየቁ የሰጡት መልስ የሚስተላው ነው። ከጠየቀ መጽሐፉ የሚለው አንድ ካህን ሙሉ ሐዲሳቱን ማወቅ ይገባዋል ይላል። በአሁን ጊዜ ባይሆን ወንጌሉን እንኳን አራቱን ወንጌል ማወቅ አለበት። ይህን ሳያውቅ እንዳይቀድስ ነው የሚከለክል። ቅዳሴውም ይናገራል። ፍትሐ ነገሥት ይናገራል። በዲድስቅልያ ላይ ይናገራል። ሐዋርያትም ያን ወስነዋል። እና በኢትዮጵያችን ሰው ጠን ክር አይማርም እንጂ ትምህርቱ የሚያስፈልጋቸው ለቀሳውስት ነው።

ከፍ ያለ ሰውቀት ቀሳውስቱ እንዲኖራቸው ነበር የሚታዘዘው። ዛሬ ግን በሀገራችን ቀሳውስቱ እምብዛም አይማሩም። ድጓውን፣ ቅኔውን፣ ዝማሬ መዋሥዕት፣ አቋቋምን ከፍ ያለ ትምህርት የሚማሩ ደብተሮች ናቸው። የቀሳውስት መምህር እነሱ ናቸው። እነዛ ደብተሮቹ ቅዳሴ የማይቀድሱ ሰዎች የቀሳውስት መምህራን ናቸው። በኢትዮጵያ ዜጋ ነንም፤ መስተብቁቡንም፣ ሲጠኑንም እንዲህ አድርጉ እያሉ የሚነግሯቸው እነሱ ናቸው። ነገር ግን መሆን የሚገባው ዋና መምህር መሆን የሚገባቸው ቀሳውስት ናቸው። እንዴውም ምእመናን ጥያቄ ሲያቀርቡ መልስ መስጠት የማይችሉ ካህናት በየቦታው እየበረከቱ ነው ይባላል።

በየጊዜው ቀደም ቀደም ያሉ ሰዎች መምህራንም በያሉበት ያስተምሩ ነበር። ይልቁንም ይህ ችግር የመጣው ከግራኝ ወዲህ ነው። ግራኝ አሥራ አምስት ዓመት ሙሉ ሀገሩን አጠፋው፣ ቤተ ክርስቲያንን አቃጠለ፤ ካህኑን ሁሉ ገደለ። ከዚህ በኋላ እነ ዐፄ ገሳውዴዎስ፣ እነ ዐፄ ሚናስ ቤተ ክርስቲያንን ሠሩና ለጊዜው አገልግሎቱ እንዳይታገዱ እያሉ ግብር ዲቁና እየተማሩ ቀሳውስቱ መቀደስ ጀመሩ። እና በዚያ ጊዜ ብዙ ትምህርት ተማር እንዳይባል፣ ትምህርቱ ቃለ እግዚአብሔሩ በሰፊው ስለሌለ ቤተ ክርስቲያን ሊዘጋ ስለሆነ ቅዳሴው እንዳይታገድና ሕዝቡ ክርስትና እንዲነሱ በማለት ያኔ ግብር ዲቁና እና ቅስና አስተምረው ቶሎ ቶሎ እንዲቀድሱ አደረጉ። ሁሉም ትንሽ

ግብር ዲቁና እየተማረ መቀደስ መጣ። ከፍ ያለ ትምህርት መስፋፋቱ ቀረ። በኋላም በዚህ ዓይነት ልማድ ሆኖ መጥቷል።

ትምህርት ያስፈልጋል። ያኔ በማስተምርበት ጊዜ መቼም ቃለ እግዚአብሔርን አውጥቼ ይኸውና ካህናትም እንዲህ ያለ ትምህርት ያስፈልጋችኋል፤ ይሄ ትምህርት እንዲህ ያለ ነው እያልኩ ለካህኑ አስተምራለሁ። በኢትዮጵያ ደግሞ ክርስቲያኑ ስሙ ነው ክርስቲያን የሚባል እንጂ፣ ክርስቲያንነቱ የጸና አይደለም። በልማድ ነው ያለው። ምክንያቱም ምንድነው ክርስቲያን የሚባል ክርስትና ከተነሳ ጀምሮ አድጎ በሚያገባበት ጊዜ በተክሲል አግብቶ ሥጋውን ደሙን እየተቀበለ መኖር አለበት። ድንገት ኃጢአት ሠርቶ ወይንም ቢበካከል እንኳ ንስሐ ገብቶ ሰው ሥጋውን ደሙን መቀበል ነው እንጂ ሥጋውን ደሙን የማይቀበል የኢትዮጵያ ሰው ግን ብቻ ክርስትና ተነስቷል በል ጅነቱ እንጂ ከዚህ በኋላ አጥፍቶ ሲያበቃ ተመልሶ ንስሐ አይገባም። እንደውም ሥጋውን ደሙን የሚቀበል ሰው የለም፤ ካህናቱ ሲቀድሱ ይኖራሉ እንጂ አሁንም ሰው ሥጋውን ደሙን የሚቀበል አይገኝም።

ይህን ትምህርት በብዙ ዓይነት አስተምረናል ተቀባይ አላገኘንም። ሰው ሁሉ ያውቃል ትምህርቱን ያሰማል። አንድ ሰው ሰባት ጊዜም ቢሆን እየወደቀ በንስሐ እየተነሣ ሥጋውን ደሙን መቀበል አለበት እንጂ አንዴ ኃጢአት ሠርቻለሁ ብሎ አንዴ እንደራቀ መቅረት የለበትም። ምእመናኑን ለምን እንደዚህ ትዋናላችሁ እያልን ብናስተምራቸው በንላቸው አይሰሙም። ያው መቼም ሕዝቡ ልማድ አድርጎታል። ብቻ ክርስቲያን ነኝ እያለ ያውራል። በቅዳሴ ላይ ዓኡ ሲባሉ ሥጋውን ደሙን የማይቀበለው ሰው ሁላ በሙሉ ነው መውጣት ያለበት። አያስቀድስም። ወንጌሉ እስኪነበብ ድረስ አስቀድሶ ዓኡ ሲባል ሥጋውን ደሙን የማይቀበል ሰው ሁሉ መውጣት ነው ያለበት። ልማድ የለምና አይወጣም። ዝም ብሎ ያስቀድሳል እንጂ ዓኡ ዜማው ትዜማለች እንጂ ዜማ ሆኖ ይቀራል እንጂ የሚወጣ የለም። «ዓኡ ንዑስ ክርስቲያን፣ የክርስቲያን ታናናሾች ሥጋውን ደሙን የማትቀበሉ ሁሉ ውጡ» ተብሎ ነው የሚታወቅ።

አንድ ጊዜ የግብጽ ጋትርያርክ አቡነ ቄርሎስ የሚባሉ መጥተው ነበር። በአታ ቀደሱና ለሰው ሁሉ በሉ ሥጋውን ደሙን ይቀበል አሉ። አይ አይቀበልም አሏቸው። እንግዲያውስ ለምን አስቀደሱ? ሰው ልማድ የለውም አሏቸው። እንግዲያው ለምን ያስቀደሳል ፃኡ ሲባል መውጣት አለበት እንጂ ሙሉ ቅዳሴውን ማስቀደስ የለበትም። ምን ሲል ተቀመጠ በማለት ተናገሩ። ሌላ ጊዜ እናስተምራቸዋለን አባታችን ያልተለመደ ነውና ያንን የቀረበልዎትን ያቀብሉ አሏቸው። የሚል መልስ ሰጥተው ነበር።

አንዳንድ ምእመናን በልጅነታቸው ሲያስቀድሱ ሲቆርቡ ቆይተው ካደጉ በኋላ ይተዋሉ፤ ለምንደነው የማትቆርቡት፤ በተክሊል የማታገቡት ሲባሉ አይፈቀድም። ቅስፈት ልታስቀስቁን ነው የሚሉም አሉና እርስዎ ምን ይመክሯቸዋል? በማለት ለተጠያቂት ደግሞ፤ አራሳቸው የፍራቻ ምክንያት ያደረጉት ነው። አንድ ክርስቲያን ከሥጋውና ከደሙ መለየት የለበትም። ቀድሞ በተክሊል ተጋቡ ሲባሉ ወላጆቻቸው ደግሞ አይሆንም እኛ ልጆችን አትችልም ይሉ ነበር። ድሮ ተክሊል አድርጎ ሥጋውን ደሙን መቀበል ነበር እንጂ እንደዚህ ዝም ብሎ የሚሄድ አልነበረም። ነገር ግን ሥጋውን ደሙን ዝም ብላችሁ ተክሊል አድርገላችሁ ባትቀበሉም ግዴላም ተብሎ የተጀመረበት ጊዜ አለ። አዲስ አበባ ይህ የተጀመረ ቅድስት ማርያም ነው። ማነው የፊታውራሪ በየ፤ ልጅ ጸጋዬ የሚባል ሰው የራስ ጌታቸውን ልጅ ሲያገባ ሥጋውን ደሙን ሳያቀብሉ ይህን ተክሊሉን ብቻ አድርሰው ሰደዷቸው። ከዛ በኋላ በተለይ አዲስ አበባ እንዲህ ከሆነ ምን አለበት ተብሎ ልማድ ሆነ።

በቃ ይህን ተክሊሉን እንደቆብ የፎቶ ግራፍ መነሻ አድርገው እስካሁን ድረስ ሥጋውን ደሙን መቀበል ቀርቶ ነበር። አሁን ደግሞ ተክሊክሷል ቆርበው በተክሊል ያገባሉ ሲሉ እስማህሁኝ።

ለአቅመ አዳም ወይም ለአቅመ ሔዋን ስትደርሱ ቁርባኑን ተውት የሚል መጽሐፋዊ ቃል በጭራሽ የለም። አይገኝም። ራሳቸው ምእመናን ይተውታል እንጂ ሰው ሁሉ በልጅነቱ ክርስትና ተነሥቶ

ሥጋውን ደሙን ሲቀበል ከኖረ በኋላ አካል መጠን ሲያደርስ እንደልቡ ነው። ያረርሰና ዝም ብሎ ትቶ ክርስቲያን ነኝ እያለ ይኖራል። እንጂ ስታድጉ እፍርሱ የሚል ነገር እንደት ተብሎ ይደረጋል። ይልቁኑ ያጸናል እንጂ እንደት ይፈርሳል። ተክሊል አድርጎ ሥጋ ወደሙን መቀበል ነው እንጂ ሌላ ነገር አልታዘዘም። ይህን የሚያዙ ካሉ ክርስትና አልገባቸው ማለትኩ ነው። በማለት እንደመለሱ ይታወሳል።

የመጽሐፍ መምህር ከመሆናቸው ጋር በማያያዝ በጊዜያችን መናፍቃን በቀላል ቋንቋ በማለት አባዝተው መጻሕፍትን አያሠራጩ መሆኑንና እንደውም በመጽሐፍ ቅዱስ «ኢትዮጵያ» የሚለው ቃል እየተለወጠ «ሱዳን» በሚል ስለመተካቱ ሲነገር በታላቅ ቁጭት የሚከተለውን ብለው ነበር።

ነቢያት የተናገሩት፤ ሐዋርያት ያስተማሩት በቀጥታ ይተረጎማል እንጂ ቃሉ አይለወጥም። ሊቃውንት የጻፉትም እንደዚሁ። ሐዋርያት እንዲያውም አራቱ ወንጌል ቃሉ እንዳይሰረዝ አሞኒዮስ አውሳብዮስ የሚባሉ ሊቃውንት አንዳንድ ቃሉን ዘፍን ቆጥረው ዘጠኝ ሺሕ ዘጠኝ መቶ ዘጠና ዘጠኝ ነው ብለዋል። የወንጌሉን ቃል ብቻ። ሌሎች እንዳያበላሹ በእንዲህ ያለ ቆጥረው መሥመሩን፤ ሐሳቡን፤ ምዕራፉን ጽፈውት ይገኛል። እና ቃሉ ለምን ይለወጣል? መቼም ሰው በገንዘብ እየተለወጠ የመጣውን ሁሉ ይቀበላል። የኢትዮጵያ ሰው የቀደሙት አባቶች ያቆዩትን ትምህርት አጥብቆ መያዝ አለበት።

ሱዳን አሉት? ምን አገናኝቶት። እንደውም ሱዳን የኢትዮጵያ ግዛት የነበረ አገር ነው። የእኛ ግዛት ነበረ እንጂ እኛ ለእነሱ ልንገዛ አንችልም። መቼም ኢትዮጵያ የካም ሶጣ ነች። ኢትዮጵያ የሚባል የካም ልጅ መጥቶ ነው ያቀናው። ከዛ በኋላ ደግሞ የሴም ልጆች የሕርቃ ልጆች አቅንተዋታል ነው የሚባለው። ስለዚህ ሱዳን የእኛ ግዛት የነበረ ነው እንጂ ምን ሱዳን ያሰኘዋል። በዚህ ዓይነት ማወደፊትም የበለጠ ጥፋት እንዳይሠራ ትርጉም እንዳይዛባ ሊቃውንት፤ መምህራኑ፤ ጳጳሳቱ ተሰብስበው ኃይል ቃሉን አወጣጥተው ባጭሩ ለሕዝቡ የሚገባ ነገር መወሰን አለባቸው።

የኔታ በአሁኑ ጊዜ ግእዝ ጥቷል፡ አገልግሎት አይሰጥም ስለሚሉ ሰዎችና ግእዝ የእዳም ቋንቋ ስለመሆኑ ተጠይቀው እንደሚከተለው መልስ ሰጥተውበታል፡፡ ጥቷል? የኢትዮጵያ መጻሕፍት በሙሉ በግእዝ ነው ተጽፎው የሚገኙት፡፡ በአማርኛ የተጻፈው በአዲስ አበባ ዛሬ እንጂ በየታላላቁ አድባራትና ገጻማት ብትሂዱ በግእዝ የተጻፈ እንዳለ ይገኛል፡፡ መቼ ይሞታል፡፡ ዛሬ ቅኔ የሚማር ሰው የለም፡፡ አማርኛ መጻሕፍት ቅዱስ ተጠናች ያችን እየወራ በዛ ምክንያት ሐዲሳትን ትቶታል፡፡ መቼስ የኢትዮጵያ ቋንቋችን ግእዝ ነበረ፡ ግእዝ ነው ቋንቋችን፡፡ አማርኛው በኋላ ጊዜ በዐፄ ደኑኖ አምላክ ዘመን መን ግሥት ነው የተነሣው ተብሎ ይነገራል፡፡ በአርሳቸው ጊዜ ነው የተነገረው ይባላል እንጂ ግእዝ ነው ቋንቋችን የነበረ፡፡ ከመጀመሪያው ጀምሮ እስከአሁን ድረስ አለ፡፡ ሰው ሁሉ ግእዝ መማር ሲገባው ግእዝ የሚማር የለም፡፡ ያው የቅኔ ተማሪዎች አልፈው አልፈው እየሄዱ ይማራሉ፡፡ ሌላው ሰውም አይሰማውም፡፡ ትግራም ግእዝ ይናገራል፡፡ በትምህርት ስለማይቃና እንደው ወደ ጉርሮው እየሄደ አያስተካክለውም፡፡ አሁንም ሆነ ወደፊት ቤተ ክርስቲያን ግእዝን እየተገለገለችበት እንዴት ይሞታል፡፡

መጀመሪያ ዓለም የተፈጠረበት ቋንቋው ዕብራይስጥ ነው የሚባለው፡፡ የሁሉ ቋንቋ ዕብራይስጥ ነበር፡፡ ነገር ግን ባቢሎን በሚባል አገር እንደ ናምሩድ የሚባል የካም ልጅ ያንጊዜ ነግሥት ከዚያ ላይ ሆኖ የውኃ ፏፏቴ እየሰደደ ዘመዶቻችንን ያጠፋው አምላክ ይኸው ላችሁ ግንብ ሠርተን ወጥተን እንገለጻለን ብለው ባቢሎን ከሚባል ላይ ግንብ ሠሩ፡፡ ግንብ ሲሠሩ አርባ አምስት ሺህ የሚሆን አቀባት ከወጡ በኋላ ሥላሴ አይተው ሰዎች ኃጢአት እንዳይበዛ ባቸውና ከፈጣሪያቸው ተጣልተው ላይለዎቹ እኒህ ሰዎች እንዲህ ያለውን ሥራ መሥራት የጀመሩ በቋንቋ አንድ ስለሆኑ አይደሉም? ኑ በቋንቋ እንለያያቸው አሉና ሰባ አንድ ቋንቋ አመጡባቸው፡፡ በዚያን ጊዜ ቀድሞ የሚያውቁት ቋንቋ ጠፋባቸው፡፡ ተለያዩና ግንብ የሚገነቡት <ድንጋይ አምጣ> ሲለው ጭቃ ያመጣለታል፡፡ <ጭቃ አምጣ> ሲለው

ድንጋይ ያመጣለታል፡፡ አልሳካላቸው አለ፡፡ በቋንቋ ተለያዩ፡፡ ሰባ አንዱን ቋንቋ ለምስቱ ነገድ ተካፍለውታል፡፡ ለነገድ ቤም አሥራ አምስት፣ ነገድ ያፈት ሠላሳ ሁለት፣ ለነገድ ካም ሃያ አምስት ተካፍለውታል ይባላል፡፡ በዚያን ጊዜ ነው እንግዲህ ግእዝ የሚባለው የተጠገኘው፡፡ ናምሩድ የሚባል የካም የልጅ ልጅ ነው፡፡ ሙሴ እንኳን ምን አለው እንደ ናምሩድ ያለ አርበኛ የለም ነው ያለው፡፡ ሲሉ መልስ ሰጥተዋል፡፡

ሌላው የማይረሳው ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትርጓሜ ቤቶች ተጠይቀው የሰጡት መልስ ነው፡፡

መቼም አንድ ምስጢር ሆኖ ሳለ፣ አንዳንድ ሰው መለያየት አይቀርም፡፡ ትንሽ ትንሽ ነው የሚለያየው፤ መቼም የሐዲሳቱን አንድ መምህር ናቸው ያስተማሩት ጉንደር ላይ መምህር ወልደ አብ ወልደ ሚካኤል የሚባሉ አሥራ ሰባት ሰዎች አስተምረዋል፡፡ ከእነዚህ ከአሥራ ሰባቱ መምህራን ግማሾቹን ሱዳን አርዲቸዋል /ደርቡሾች/ ይባላል፡፡ የተረፉት ስድስቱ የርሳቸው ተማሪዎች

፩ኛ. አለቃ ካሣቤ ይባላሉ፡፡ በዚህ በደሴ ገድሞሽ፣ ግሸን ግድሞሽ እንደ አለቃ መንክር የሚባሉትን ያስተማሩ ናቸው፡፡

፪ኛ. በትግሬ ቁህ በሚባል ገዳም ያስተማሩ መምህር ወልደ ፍፋኤል የሚባሉ የሳይንት ሰው ነበሩ፡፡

፫ኛ. በሰሜን በደሴ ማርያም አለቃ ገብረ ማርያም የሚባሉ አስተምረዋል፡፡

፬ኛ. መምህር ወልደ ሚካኤል ዜና ማርቆስ በሩ ሂደው አስተምረዋል፡፡

፭ኛ. መምህር ወልደ ጊዮርጊስ የሚባሉ እንጠጦ ራጉኤል ሆነው ሃምሳ ዓመት አስተምረዋል፡፡

፮ኛ. አለቃ ገሩይ የሚባሉ የእነ ሊቀ ሊቃውንት መሐሪ መምህር ነበሩ፡፡ በኋላ ቤተ መንግሥት የሚባለው ጃንሆይ እልፍኝ ቤት ነበር የሚኖሩት፡፡ የአለቃ አየለ መምህር ናቸው፡፡ እነዚህ ስድስቱ ናቸው የመጻሕፍት ቤት መሠረቶች፡፡

የእነዚህ መምህራቸው ወልደ አብ ወልደ ሚካኤል ይባላሉ፡፡ ያስተማሩት ጉንደር ግምጃ ቤት ሁነው ነው፡፡ ያስተማሩበት ዘመን

ሱዳን መጥቶ ጉንደርን ባቃጠለበት ጊዜ ነው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ነው ሲወርድ ሲዋረድ የመጣው። ይኸው ነው እንግዲህ። እና እነዚያ ያልካችሁ ሰዎች የርሳቸው ተማሪዎች ናቸው። ወልደ አብ የሚባሉ የመንገዝ ሰው ነበሩ። እሳቸው አራቱን ጉባኤ አስተምረዋል ጉንደር ላይ። ሰውዬው የአራት መቶ ቤተ ክርስቲያን ሊቀ ካህናት ነበሩ። እያ በሉ እያጠጡ ብሉዩን፣ ሐዲሱን፣ ዚቁን፣ መጽሐፈ መነኩሳትን እስ ተምረዋል።

ከእርሳቸው በፊት ትርጓሜ አለ። እንዲህ አድርጎ እንደሳቸው ሰብስቦ ያስተማረ ግን የለም።

ከላይ ከተጠቀሱት ጉዳዮች ሌላ የኔታ ስለ ቅባቶች ትምህርት እንዲህ ይሉ ነበር።

ወልድ በተ ወነሰ ጊዜ ይሄውና አርባ ቀን ሲሆነው ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዶ የባሕርይ ልጅ ሆነ እያሉ ይቀልጻሉ። እኛ ግን እሱ የባሕርይ አምላክ ነው። የተዋሐደውን የለበሰውን ሥጋ ራሱ አከበረው እንጂ መንፈስ ቅዱስን አከባሪ አይሻም፤ ራሱ የተዋሐደውን ሥጋ በተዋሐዶ አከበረ እንጂ በቅባት አልከበረም እንላለን። እነሱ በቅባት ከበረ ይላሉ። እዎ ካልተመለሱ መለዩት አለባቸው።

ታዲያ የነሱ አንድ መምህራቸው ኢውስጣቴዎስ ይባላል። ሳንኳ ጊ የርገስ የሚባል የሚሜ ሰው ነው። ምን ይላሉ። ታላቁ ኢውስጣቴዎስ ሃይማኖታቸው ጸጋ፣ ቅባት ነው እያሉ ያስወራሉ። አውቀው ነው እንጂ የራሳቸው መምህር መምህራኑ ስሙን አውጥተውሰታል። መና ናቅ ኢውስጣቴዎስ ቆረንጭ ተክለ ሃይማኖት ይሏቸዋል። ያንን የጸጋ ዑን መምህር ቆረንጭ ተክለ ሃይማኖት የቅባቱን ጋዝሆ ኢውስጣቴዎስ ብለውታል። እና እነሱ ካፈርኩ አይመልሰኝ ብለው ይለፋሉ እንጂ ቃሉ ትንሽ ነገር ነው። ይህ መርጠላ ማርያም ብዙው የተዋሐዶ ሀገር ነበር። ዛሬ መምህራኑ አልቀዋል። እነ መምህር ፊላታዎስ፣ እነ ቄስ ገበዝ ደሳለኝ፣ እነ መምህር ዘውዱ የሚባሉ የተዋሐዶ ታላላቅ መም ሀራን ነበሩ ሞተዋል።

በመምህርነታቸውና በብፅዕናቸው ስለሚታወቁት ተማሪዎቻቸው እሱን ጎርጎርዮስ ካልፀ ማንነት የተናገሩት ደግሞ የሚከተለው ነበር።

አቡነ ጎርጎርዮስ ከሁሉ ሰው በላይ ንባብ አዋቂ ናቸው። መቼም ትርጓሜውን በአንድ ጊዜ ግልጽ ነው የሚያደርጉት። ባሕታዊ ነበሩ። ያን ጊዜ መቼስ ልብሳቸው ቆዳ ነው። ባሕታዊ ሆነው ነበር የሚኖሩ። ሦስት ዓመት ከዚህ ሃገር ተቀምጠው በሦስት ዓመት ሐዲሳትን በሙሉ ተምረው ፈጽመውታል። በኋላ እኔ ዘንድ ቁጭ ይበሉ ወይ ደግሞ ደብረ ሊባናስ ይቀመጡ አልኳቸው። መምህር ወልደ ሚካኤል እኚህ ሰው እዚህ ቢቀመጡልን እንደዚህ ዓይነት ሰው እንዴት ይሄዳል ብለው ይፈልጋቸው ነበር። አልተቀመጡላቸውም እንጂ።

እነዚህን ሁሉ ሊቃነ ጳጳሳት ያፈሩ፣ እጅግ በርካታ ታላላቅ መምህራንን ያወጡ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ ይህን ቃለመጠይቅ ባደረጉበት ወቅት በፅድሜ ዘመናቸው ፍጻሜ ዓይናቸው ደክሞ፣ ከንዳቸው ዝሎ፣ ጉልበታቸው ልሞ አልጋ ላይ ወለዋል።

ይኸም ሆኖ እርጅና፣ ጤና ማጣት፣ የጉልበታቸው መድከምና የአቅማቸው ማነስ ከስልሣ ዓመታት በላይ የዘለቁበትን አገልግሎት ከማ ስተማር ሥራቸው አላገዳቸውም። ብርቱ ናቸው። ተስፋቸውና የእም ነታቸው ጥንካሬ እንዳለ ነበር። ለቤተ ክርስቲያን ያላቸው ምኞት የማ ስተማር ፍላጎትና ዓላማቸው ለሥራ ታዋቂ እንደተነሣ አናላ ወጣት ትኩስ ነው፣ ጎና አልተነካም ነበር።

አልጋቸው ላይ ሆነው እርጅና ታግሎ ባላሸነፈው ጥርት ባለ አን ደበታቸው ከመምህራንና ደቀ መዛሙርት ለሚመጣ ጥያቄ መልስ ይሰጣሉ፣ ያብራራሉ፣ ያስረዳሉ። የመጻሕፍት ቤት ተማሪዎቻቸውን ወኪል መምህር አስቀምጠው ያስተምራሉ። ጉባኤያቸው እንደ ደመቀ ነበር። የሶውቀታቸውን አድማስ የሶድሜ ብዛት ግርጃ ሆኖ አልከለክ ሰውም። ከሰባና ሰማንያ ዓመታት በፊት የሆነን ነገር አስታውሶ ለመ ግለጽ መምህር ገብረ ሕይወትን እርጅና አላገዳቸውም። የማስታወስ ችሎታቸው እንዳለ ነበር።

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ የወር ደመወዛቸው ብር ሁለት መቶ ብቻ ነው። ሌላ ተጨማሪ መተዳደሪያ የሚሆን ገቢ የላቸውም። ለምግባቸው፣ ለልብሳቸውና ለሌሎችም አስፈላጊ ጉዳዮች የወጪዳታቸው ይችላሉ የወር ደመወዛቸው ነች። ከዚህም ላይ ተማሪዎቻቸውን ለሚያስተምሩ ወኪል መምህራቸው ይደገማሉ። ሲታመሙ ለመታከሚያና ለመድኃኒት መግዣ ያወጣሉ። ምግባቸውን ለሚያሰናዱ ዱላቸው ልብሶቻቸውን ለሚያጥቡላቸው ወጪ ሆኖ የሚከፈለው ከዚህ በወር ከሚያገኙት በጣም አነስተኛ ክፍያ ነበር።

እንዲህም ሆኖ ግን ሐሳባቸው ትኩረታቸው ጨዋታቸው ሁሉ ስለ ቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ነው።

መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ ጥር ሸጅ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም ዐረፉ። ሥርዓተ ቀብራቸውም ብፁዕ አቡነ ጳውሎስ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘእክሱም ወእጩ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖትን ጨምሮ ብፁዓን ሊቀነ ጳጳሳት በተገኙበት ጥር ሸ፱ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈጽሟል።

ምንጭ:- ስምዖን ጽድቅ ጋዜጣ ሰኔ ፲፱፻፺፮ ዓ.ም

መምህር ጥበቡ አስናቀ

(፲፱፻፲፩ - ፲፱፻፺፰)

እስራት እና እሳት ያልበገራቸው መምህር

በተሰባዎት ሃይማኖት

«የተማርኩት በእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ ነው»

መምህር ጥበቡ አስናቀ ሃብተ ሚካኤል የተወለዱት ታኅሣሥ ፲፫ ቀን ፲፱፻፲፩ ዓ.ም በወቅቱ መንዝ አውራጃ /ሰሜን ሸዋ/ ልዩ ስሙ ግሼ በተባለ ቦታ ነው። ወላጆቻቸው ሻለቃ አስናቀ ሀብተ ሚካኤል እና ወ/ሮ ልኪለሽ አስምሬ ይባላሉ።

የመምህር ጥበቡ ወላጆች በተለይም አባታቸው በቤተ መንግሥት በአገር አስተዳደር ሥራ የኖሩ በመሆናቸው ልጆቻቸውም እንደላቸው በቤተ መንግሥት እንዲሠሩ ነበር የሚፈልጉት። ፈቃድ እግዚአብሔር ደግሞ ሌላ ሆነ።

መምህር ጥበቡ አስናቀ ስለ አጠቃላይ ሕይወታቸው በራሳቸው የቀረበውን ገለጻ እንደሚከተለው ለማቅረብ ተሞክሯል።

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ የወር ደመወዛቸው ብር ሁለት መቶ ብቻ ነው። ሌላ ተጨማሪ መተዳደሪያ የሚሆን ገቢ የላቸውም። ለምግባቸው፣ ለልብሳቸውና ለሌሎችም አስፈላጊ ጉዳዮች የወጪዳታቸው ይችላሉ የወር ደመወዛቸው ነች። ከዚህም ላይ ተማሪዎቻቸውን ለሚያስተምሩ ወኪል መምህራቸው ይደገማሉ። ሲታመሙ ለመታከሚያና ለመድኃኒት መግዣ ያወጣሉ። ምግባቸውን ለሚያሰናዱ ዳላቸው ልብሶቻቸውን ለሚያጥቡላቸው ወጪ ሆኖ የሚከፈለው ከዚህ በወር ከሚያገኙት በጣም አነስተኛ ክፍያ ነበር።

እንዲህም ሆኖ ግን ሐሳባቸው ትኩረታቸው ጨዋታቸው ሁሉ ስለ ቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ነው።

መምህር ገብረ ሕይወት ሰይፉ ጥር ፳፰ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም ዐረፉ። ሥርዓተ ቀብራቸውም ብፁዕ አቡነ ጳውሎስ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወአጪጌ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖትን ጨምሮ ብፁዓን ሊቀነ ጳጳሳት በተገኙበት ጥር ፳፱ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈጽሟል።

ምንጭ:- ስምዖ አድቅ ጋዜጣ ሰኔ ፲፱፻፺፮ ዓ.ም

መምህር ጥበቡ አስናቀ

(፲፱፻፺፩ - ፲፱፻፺፰)

እስራት እና እሳት ያልበገራቸው መምህር

በተሰሰ የፊደል ገመድ ገን

«የተማርኩት በእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ ነው»

መምህር ጥበቡ አስናቀ ሃብተ ሚካኤል የተወለዱት ታንጣሥ ፲፫ ቀን ፲፱፻፺፩ ዓ.ም በወቅቱ መንዝ አውራጃ /ሰሜን ሸዋ/ ልዩ ስሙ ግሼ በተባለ ቦታ ነው። ወላጆቻቸው ሻለቃ አስናቀ ሀብተ ሚካኤል እና ወ/ሮ ልኬለሽ አስምሬ ይባላሉ።

የመምህር ጥበቡ ወላጆች በተለይም አባታቸው በቤተ መንግሥት በአገር አስተዳደር ሥራ የኖሩ በመሆናቸው ልጃቸውም እንደላቸው በቤተ መንግሥት እንዲሠሩ ነበር የሚፈልጉት። ፈቃድ እግዚአብሔር ደግሞ ሌላ ሆነ።

መምህር ጥበቡ አስናቀ ስለ አጠቃላይ ሕይወታቸው በራሳቸው የቀረበውን ገለጻ እንደሚከተለው ለማቅረብ ተሞክሯል።

የትምህርት ጅምር

«እኔ ወደ አብነት ት/ቤት የገባሁበት ምክንያት በእግዚአብሔር ፍቅር ነው እንጂ ቤተሰቦቼ መርተውኝ ወይም አስገድደውኝ አይደለም። ቤተሰቦቼ ወደ ትምህርት ቤት እንዳልሔድ ሦስት አራት ጊዜ አስረው ከቤት አስቀርተውኛል። ወደ ቤተ መንግሥት እንጂ ወደ አብነት ት/ቤት እንድሔድ አይፈቅዱልኝም ነበር። ምክንያቱም ትውልዳችን አባቴም ሆነ ዘመዶቻችን የሚያገለግሉት በቤተ መንግሥት ስለሆነ፤ እኔም በቤተ መንግሥት አገልግቤ ለመሾም እንጂ ትምህርት ለመማር አይፈቅዱም ነበር።

እኔ ግን ከልጅነቴ ጀምሮ ሐሳቤና ምኞቴ ሁሉ ይህንን ትምህርት ለመማር ነው። ፊደልና ንባብ ብቻ ስቆጥር ከቤተሰቦቼ እስከ አሥራ አምስት ዓመቴ ድረስ ቆይቻለሁ። ይኸውም ቤተሰቦቼ እንዳልማር እየከለከሉኝ፤ ሥራ እያሠሩኝ፤ ከብት እያስጠበቁኝ ነው። ከዚያ በኋላ አሥራ አምስት ዓመት ሲሞላኝ ከቤተሰቦቼ ጠፍቼ ለመማር ሔድኩ።

በአሥራ አምስት ዓመቴ ከቤተሰቦቼ ተለይቼ በወሎና ግሼ መካከል አርበንታይ ሚካኤል ከሚባል ደብር አለቃ ደስታ ከሚባሉ የዕድሜ ባዕለጸጋ ከሆኑ ታላቅ መምህር ዘንድ ንባብ፣ ጻፀት፣ ሰዓታት፣ ጸሎት ተማርኩ። ከዚያ ደሴ ሐይቅ እስጢፋኖስ አካባቢ መድኃኔዓለም ደብር ከአለቃ ገብረ ሕይወት ዘንድ ጸመ ድን ምዕራፍ ለሦስት ዓመታት፤ ከዚያ ቀጥሎ ላስታ ላሲበላ ከአለቃ ምሕረቱ የአቋቋምና ቅኔ መመህር ዘንድ ቅኔ ተማርኩ። እዚያው ሃመዶ ወርቅ ቂርቆስ አጠገብ ከአለቃ ብሉይ ውቤ ቅኔ፣ ቅዳሴ ማርያም፣ ጻፀት፣ እንዲሁም በዚያው አካባቢ አለቃ አወቀ ከሚባሉ መምህር ቅኔ ከነአገባቡ ተምራ አስመስከራ ያለሁ። ሰሜን ጎንደር አውራጃ ቅዱስ ያሬድ ተሰወረበት ከሚባልበት አጠገብ የድጓና አቋቋም መምህርት ከሆኑት ከመምህር ኃይሉ ዘንድ ሐዲሳት፣ ሦስት ዓመት ከዚያ ተመልሼ ቂርቆስ ዓመደ ወርቅ አካባቢ ከአለቃ ታምራት ዘንድ አምስት ዓመት አቋቋም ዝምራ መዋሥዕት ተምራለሁ።

እየተማሩ ማስተማር

ከዚያ ተነሥቼ በጌምድር በመሐድ መካከ ሊዮሴስ ከሚገኙት ከታላቁ ሊቀ ከመምህር ገብረ ጊዮርጊስ ፍትሐ ነገሥትና ቅኔ ሦስት ዓመት ተምርያለሁ። በእነዚህ በምንማርባቸው ወራት ቤቴ ሦስት ጊዜ ተቃጥሏል። ሁለት ጊዜ ሲቃጠል መጻሕፍቶቼ ድንውልኝ ነበር። በሦስተኛው ጊዜ ግን መካከ ሊዮሴስ ሳለሁ ዓመት ሙሉ በእጄ የጻፍኩት ፍትሐ ነገሥት ትርጓሜ፤ የሐዲሳትም ትርጓሜ መጽሐፍ ሌሎችም መጽሐፎቼ፤ የጽሕፈት መሣሪያዬ፤ የማስቀጽላቸው ተማሪዎች መሣሪያዎች ሁሉ ተቃጥለውብኛል። በዚህ ጊዜ የመምህራችን ቤት በተማሪዎች መኖሪያ ቤት መካከል ነበር። ጠዋት ጠዋት መምህራችን ጊባሌ አያስታጉሉም። የብዙ ተማሪዎች ቤት ሲቃጠል በመካከል የነበረውን የመምህራችንን ቤት እሳት ምንም ሳይነካው አልፎ የዕቃ ቤቴን አቃጥሎታል። ይህ የማይረሳኝ የተማሪነት ዘመኔ ተአምራት ነው። በሕይወቴ ብዙ ችግር ገጥሞኛል። ገንዘብ ችግርኛል። ታምሜ ጤና አጥቼ ተቸግራለሁ። ሆኖም በጣም ያዘንኩበት መጻሕፍቴ በተቃጠሉብኝ ጊዜ ነው።

የሐንሰ በበረሃ እናቱ ኤልሳቤጥ ሞታበት ብቻውን ተቀምጦ ሳለ እንዳገኘው ኃዘን ያለ ገዘን ነው ያገኘኝ። ከዚያ ከበጌምድር ወደ ደሴ ሐጂ እንደገና ገንዘብና ደብተር ሰጠሰቤ ተመልሼ መካከ ሊዮሴስ ሔድኩና ፍትሐ ነገሥት ትርጓሜን መጻፍ ጀመርኩ። ሰዎቹ በጣም ተደንቁ። ያንን የመምህራን መጽሐፍ እየገለበጥኩ በምጽፍበት ጊዜ ሌሊት ይጽፋል ተብሎ ለመምህር ተነገራቸው። መምህራም መጽሐፉን ወሰዱበኝ። አዘንኩ። እንደገና ወደ ገጠር ወጥቼ መጽሐፍ ስፈልግ ከእኛ ጋራ የተማሪ አንድ መምህር ታሞ ደብረ ታቦር ሐኪም ቤት ገብቶ ነበር። መጽሐፉ ከእርሱ ዘንድ መኖሩን አውቀዋለሁና ወንድሜ ፍትሐ ነገሥቴ ተቃጥሎብኛል፤ የአንተን ስጠኝ ለጻፍበት ብዬ ጠየኩት። እሱም አይ እኔ ከሞትኩ በኋላ ነው እንጂ ዓይኔ እያየ አልሰጥዎትም አለኝና ተመለስኩ።

በዚያ በበጎ ምድር አካባቢ ሕዝቡ ተሰብስቦ እንዳስተምር ጠይቀውኝ ተቀጥሬ ማስተማር ጀመርኩ። ያን ጊዜ ያንን መጽሐፍ ሳጠያይቅ አገኘሁትና ጽሑፉን በበጎ ሚካኤል ጀምሮ የኅዳር ሚካኤል ዕለት ጨረሰኩት።

ከዚህ በኋላ ኅንደር ሔድኩ። ጊዜው ከቃና ዘገሊላ በኋላ በጥር ወር ውስጥ ነበር። ተማሪዎቼን የጻፍኩትን ፍትሐ ነገሥቱን አሸከሚ ኅንደር ገብቼ ባደርኩበት ሌሊት በሕልሜ «ሽምብራ እሸት በእጅ ይገዙ ሕዝቡ ሁሉ እየተሻሻሉ ሲበላት» አየሁ። ያየሁትን ሀልም እንግዲህ ይቼን ሐዲ ሴን ሊቃውንት ሊማሯት ነው ብዬ ራሴ ፈታሁት። ወዲያው ዘጠኝ ሊቃውንት ሁሉም የአቋቋሙት የድጓ፤ የቅኔ መምህራን ናቸው። ከእኔ ዘንድ ገብተው ወንጌል መማር ጀመሩ። ወንበር የዘረጋሁት ኅንደር ዐብይ እግዚእ ኪዳን ምሕረት ደብር ነው።

እኔም እያስተማርኩ ከአለቃ ወልደ ሰንበት ዳዊትና ፍትሐ ነገሥት ለሁለተኛ ጊዜ ተማርኩ። ሐዲሳቱን እያስተማርኩ ግምጃ ቤት ከመምህር ክፍሉ ዘንድ እንደገና ሐዲሳቱን ከልሼ አዘጋጅቼ ከአሳቸው የምስክር ደብዳቤዬን ተቀበልኩና የአራቱ ገብኤያት መምህር ከሆኑት ከአለቃ አየሰ ዘንድ ገባሁ። ከአሳቸው ዘንድ ብሉያቱን በሚገባ ተምራ በመምህርነት ተመረቅሁ።

ከዚያ በኋላ የሔድኩት ዋልደባ ነው። ዋልደባ ዳልሻ ኪዳን ምሕረት በመምህር ወልደ ትንሣኤ እጅ ምንኩስና ተቀበልኩና ከዚያ ተመልሼ ኅንደር አባጃሌ ተክለ ሃይማኖት ተቀምጦ ሐዲሳቱን እያስተማርኩ መድኃኔዓለም እየተመላለሱ ብሉያቱን አሼድ ነበር። ሆኖም ከመንኩስ በኋላ ከከተማ መቀመጥ የሚሆን አይደለምና ዋልደባ ገዳም ተመልሼ ሔድኩ። በገዳሙ ብሉያትና ሐዲሳቱን የሚማርልኝ ባጣሁ ጊዜ ከገዳሙ ደብዳቤ ተጻፈልኝና ደብረ ዓባይ ሔድኩ። እዚያ እንደደረሰኩ ከአድራሾቼ ወንበር ባይኖራቸውም መምህራን ናቸው፤ ከእነሱ መጀመሪያ ቅዳሌውን በግእዝ ስድስት ጊዜ ዘለቅሁትና ዘሩን ከንግቡ ከነዚህም ያዝኩት። ከዚያም ከመምህር ገብረ ኪዳን የቅዳሌ መምህሩ ዘንድ ገብቼ ሦስት ጊዜ በህዝልም በግእዝም ዘልቄ አዘጋጀሁና

እዚያው ማስተማር ጀመርኩ። ከደብረ ዓባይ አስመስክሪ በመምህርነት ከተመረቅኩ በኋላ ተመልሼ ዋልደባ ዳልሻ ኪዳን ምሕረት ቅዳሌ ብቻ ሦስት ዓመት አስተማርኩ። በአራተኛው ዓመት ላይ ታመምኩና ወደ አዲስ አበባ መጥቼ ጥር ፩ ቀን ፲፱፻፶፭ ዓ.ም ከቅዱስ ፓትርያርኩ ግቢ ገባሁ። በቅዱስ ፓትርያርኩ /ብዑስ ወቅዱስ አቡነ ባበልዮስ/ ፈቃድ ታክሜ እዚያው እንድቀር ተደረገ።

ሰፊው የመምህርነት ዘመን

አዲስ አበባ በቅዱስ ፓትርያርኩ ግቢ በዐቢይ ጾም መጽሐፈ ኢሳይያስ መዝሙር ዳዊት፤ ወንጌል ሳስተምር ቆየሁ። በዓመቱ ቀጨኔ መድኃኔዓለም መጻሕፍተ ብሉያት፤ ሐዲሳትና ፍትሐ ነገሥት እንዳስተምር በ፲፱፻፶፮ ዓ.ም ተመደብኩ። ሹመት የሚባል ነገር አልፈልግም ብዬ ለቅዱስ ፓትርያርኩ ተናገራ ነበር። ሹመት የማይፈልጉ ከሆነ ተብሎ በ፲፱፻፶፱ ዓ.ም በንጉሠ ነገሥት ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ትእዛዝ በደብዳቤ ደብረ ሊባናስ ገዳም መጥቼ እስከ ዛሬ ፲፱፻፺፰/ድረስ መጻሕፍተ ብሉያቱን፤ ሐዲሳቱን፤ ፍትሐ ነገሥቱን እንዲሁም ቅዳሌውን በትርፍ እያስተማርኩ ሰፍር ቁጥር የሌላቸው ደቀ መዛሙርት አውጥቻለሁ። ወንበር ተክዬ ማስተማር የጀመርኩት በ፲፱፻፵፮ ዓ.ም ነው። በጠቅላላ ሃምሳ ሦስት ዓመት በመምህርነት ቆይቻለሁ። ማስተማር ከሁሉ በላይ መሆኑን ማንም ያውቀዋል። መምህርነት ከሥራ ሁሉ የበለጠ በዓለም የተወደደ ተግባር ነው።

ፈተናና ጽናት

በተማሪነትም ሆነ በማስተምርበት ዘመን የገጠመኝ ፈተና ብዙ ነው። ምክንያቱም እኔ የምኖረው በብሔትና ነው። እንደገለጽኩት ገና መጀመሪያ ትምህርት ለመማር ስሔድ ቤተሰቦቼ ተቃውመው አሰረውኛል። እኛ ሐሳባችን ልጃችን ለቤተ መንግሥት ሥራ እንጂ ለቤተ ክህነት አይደለም በማለት ወደ ትምህርቱ እንዳልገባ ይከሰክሉኝ ነበር። የተማርኩት በእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ ነው።

ትምህርት ከጀመርኩበት ጊዜ ጀምሮ መምህር እስከምሆንበት ድረስ የገጠመኝ ብዙ ፈተና አለ። ከልጅነቴ ጀምሮ ምኞቴ መማርና መምህር መሆን ይሁን እንጂ በልቡናዬ ይወጣና ይወርድ የነበረው ሐሳቤ ሁሉ ምናኔ ነው። ስማርም ሆነ ሳስተምር ዘወትር የማሰበው ወደ እግዚአብሔር መሆንን ነው። ዘላለማዊውን የማያልፈውን ዓለም መንግሥተ ሰማያትን ብቻ ነበር የማሰበው። አባቶቼ የሠሩትን ሥራ፣ አባቶቼ የገቡበትን ቦታ ነው እንጂ የዚህን ዓለም ተድላና ደስታ ምንም አሳብም። ደስ አያሰኝኝም ነበር።

በትምህርት ቤት ሳለሁ ምንናን እወድና እፈልግ ስለነበር ተባሕትም እይዝ ነበር። አስቀድሜ በጠቀሰኩት ጎንደር በሰሜን አውራጃ ሳለሁ በሰሜን ቆላ አንድ የበቃ ባሕታዊ ነበር። እሱ ዘንድ ሔጃ እባክህን የምዘጋበት ሱባኤ የምይዝበት ቦታ ስጠኝ አልኩት። ወቅቴ ፍልሰታ ነውና እሺ አለኝ። ይዞኝ ሔዶ በገደል መካከል ባለ ዋሻ ውስጥ አስገብቶ አስቀመጠኝ። በቀን አንድ ጊዜ ማታ በአሥራ ሁለት ሰዓት ምግብ በመጻፈ ልክ የምትሆን ቂጣ ውኃ በትንሽ ቆርቆሮ ያመጣል። እሷን እየተመገጠኩ ሰጸልይ ሰወድቅ ስነሣ በጸም፣ በጸሎት፣ በሰገደት ቆየሁ። አንድ ቀን እንደዚሁ የብራና ድርሳን ሚካኤል ዘርግቼ ስደግም ጥቁር አባብ መጣና መካከሉ ላይ ተጋደመዋል። እንዴት ላድርገው? እንዳልነከው ነገር ሊመጣ ነው። እሱን ትቼ ያለ ማቋረጥ በቃሌ መልክወ ሚካኤል እደግም ጀመር። ዓይኔን ከሌላ አድርጌ ስደግም ቆየሁና ገለጥ ባደርገው እባቡ ጠፍቷል። በዚህ ሱባኤ ሌላም መከራ አግኝተኛል።

ሱባኤው ሊፈጸም በአሥራ አምስተኛው ቀን እዚያው ዋሻ ውስጥ እንደ ፈረስ ግልበያ ኮቴ ድምጽ እያሰማ መጣና የዋሻውን መግቢያ በር ግጥም አድርጎ ያዘው። ያን ጊዜ በጣም ደንገጥኩ። ሰውነቴን ላብ አሰመጠኝ። የማደርገው ነገር ቸገረኝ። በቃሌ እየደገምኩ እንዳልጸልይ አንደቡቴን ያዘው። ከንባብ ስግደት እንደሚበልጥ አውቃለሁና ያለማቋረጥ ቶሎ ቶሎ ስሰግድ እልም ብሎ ጠፋ፤ ሔደ። በማገሥቴ ያ ባሕታዊ ወደ እኔ መጣና «እንዴት አደርክ? ሳሬ ሌሊት መጥቼ ነበር።

አይዞህ እንዳትፈራ» አለኝ። ወዲያው ተደወለ። ሌሊት ሔጃ ዋኔማ ቆሜ አደርኩ። ቀኑን ውዬ ከቅዳሴ በኋላ እጅግ በጣም አመመኝ። እዚያ ባሕታዊ ቤት ሔጃ ወደኩ። ወደላይም ወደታችም የሚለኝ ደም ነው። አሥራ አምስት ቀን ባሕታዊው ጠበል እያጠመቀ አስታመመኝ። በመጨረሻው ሰውነቴ መለስ አለልኝና ተሻለኝ። እኔም ባሕታዊውን ሐሳቤ ሁሉ ምንና ነው ስለው፣ አንተ ሥራህ ማስተማር ብቻ ነው በሰላም ሔድ በማለት እሰናበተኝና በጌምድር ሔጃ ማስተማር ቀጠልኩ። ስለዚህ ምንናውንም ሆነ መምህርነቴን በብዙ ድካም በሱባኤ ነው ያገኘሁት። በሕይወቴ ሁሉ የሚያጋጥመኝ ችግር የፈተና መሆኑን አውቄ እግዚአብሔርን አመሰግንዋለሁ እንጂ አልተሳቀኩም። ለቀም ነገር የሚበቃ ሰው ፈተና እንደሚያጋጥመው አውቃለሁ። ታዲያ እግዚአብሔርም በቸርነቴ ፈተናውን እያሳለፈልኝ ለመምህርነት አብቆቶ ይኸን ያህል ዘመን ለማስተማር ቻልኩ። በማለት ረጅሙን የሕይወት ዘመን ባጭሩ አቅርበውታል።

መምህር ጥበብ አስናቀ ዲቀና አዲስ አበባ ቅድስት ማርያም ከግብጻዊው ጳጳስ ብጹዕ አቡነ ቄርሎስ፣ ቅስና አክሱም ብጹዕ አቡነ ሙቃርዮስ ከሚባሉ ጳጳስ፣ ምንኩስና ዋልድባ ጻልሻ ኪዳነ ምሕረት ከመምህር ወልደ ትንሣኤ፣ ቆምስና አዲስ አበባ ከአቡነ ባስልዮስ ተቀብለዋል።

በረዥም የመምህርነት ዘመናቸው ያፈሯቸውን ደቀመዛሙርት ብዛት ያስታውሷቸው እንደሆነ ጠይቀናቸው ቆጥራ የማልዘልቃቸው እጅግ ብዙ ደቀመዛሙርት አፍርቻለሁ። ሁሉም ለቀምነገር ለመምህርነት ለከፍተኛ ደረጃ የበቁ ናቸው። ብጹዕ አቡነ ቄርሎስ፣ አቡነ እንድርዮስ፣ ብጹዕ አቡነ ዕንባቆም /ጸባቴ ተክለ ሐዋርያት/፣ ብጹዕ አቡነ ቀሌምንጦስ /ጸባቴ ክፍለ ዮሐንስ/ ሁሉ ከእኔ ዘንድ ተምረዋል አለ።

መምህር ጥበብ በአሁኑ ጊዜ የተለያዩ መጽሐፍ ቅዱስ እየታተመ እንደሚሠራጭና የተወሰኑትን በተማሪዎቻቸውና አንዳንድ ምእመናን አማካኝነት አምጥተው መመልከታቸውን ይገልጻሉ። የሚያገኛቸው

የትርጓሜ መምህራንም ትርጉማቸውና መልእክታቸው እየተዛባ የተዘጋጁ የመጽሐፍ ቅዱስ ንትመቶችን ተመልክተው ቅሬታቸውን እንደገለጹላቸው ይናገራሉ። ይኸንን አስመልክቶ የሰጡት ሐሳብ እንደሚከተለው ቀርቧል።

የተዛቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ንትመቶች

«ገንዘብ ስላላቸው ሕዝቡ በቀላሉ እንዲረዳው እያሉ አማርኛውን /ቋንቋውን/ እንዲገነዘበው ብለው ስሙን መጽሐፍ ቅዱስ በማለት እያሉት ምን ያህል ልምድ አንድ አይደለም። ሁሉም ሃይማኖቱ በየራሱ ሆነ። ሁሉም መምህር ነኝ ባይ ሆነ። መጽሐፍ ቅዱሱም ቋንቋው ተበላሽ። መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነው። ብሉይና ሐዲስ ነው። ሆኖም በቀላሉ እያሉ የሚያሳትሙት ቋንቋው የቀና አይደለም። ከአማርኛው መጥፋት የተነሣ ብዙ ሰዎች ተበላሽተዋል። ወደተሳሳተ መንገድ ገብተዋል። እግዚአብሔር ወልድ አማላጅ ነው የተባለው በዚህ መጽሐፍ ቅዱስ በተባለው የተዛባ መጽሐፍ የተነሣ ነው። ታዲያ ይኸ መጽሐፍ ቅዱስ ይባላል? «እግዚአብሔር ወልድ አማላጃችን ነው። ያማልደናል፤ የሱስቱ» እያሉ የተነሡት በዚህ የተዛባ ቋንቋና የተሳሳተ ትርጓሜ ነው። ድሮ እነ ንስጥሮስ፣ እነ አርዮስ፣ እነ ሰባልዮስ፣ እነ አርጌንስ፣ እነ መቅደንዮስ ... ይህ ሁሉ መናፍቃን ተወግዘው የተለዩት በመጽሐፍ ቅዱስ ነበር። እነዚህን ሁሉ ሐዋርያት እግዚአብሔር ሰላደረባቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው እያሳመኑና እየረቱ የለዩዋቸው።

አሁን ግን ከጊዜ ብዛት የተነሣ ሁሉም ልቅ ሆነ። ትርጓሜውን ሁሉም እንደፈለገው ይተረጎሙዋል። ጥንቃቄ የለም። ለዚህ መናፍቅ መጽሐፍ ቅዱስ እንደገና መታረም አለበት። የአርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ሃይማኖት ሊቃውንቱ ተመርጠው ጥርት አድርገው ማረም አለባቸው። እንደ ማገበር ሐዋርያት ያለ ጥርት ያለ መጽሐፍ ቅዱስ ማዘጋጀት ያስፈልጋል። እንደዚህ ከሆነ ለሰውም ለንባብ ይመቻል። የመናፍቃንን በር ይዘጋል።

ዛሬ ብቻ አይደለም። ጥንትም መናፍቃን ይነሣሉ። በትክክለኛው ትምህርት በዳኛ ፊት በክርክር ተረትተው ይወገሳሉ። ዛሬ ግን

የሚከበሩም የለ። በሃይማኖት የሚጻጻም የለ። ክርክርም የለም። ስለዚህ ሁሉም ሠለጠንኩ ብሎ የሃይማኖት አባት ነኝ ይላል። ዛሬ አንድ ሰው ተነሥቶ ሃይማኖት ቢያወጣ የሚከለክለው የለም። ይኸ ሁሉ ነገር መጽሐፍ ቅዱስ ነው እየተባለ ለሚወጣው የተዛባ መጽሐፍ መሠራጨትና መስፋፋት ምክንያት ነው።

ገድላትና ተአምራት

ገድላትና ተአምራት ችግር አለባቸው፤ በውስጣቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የማይስማማ የተጋነነ ነገር አለ፤ ተአምራት ውስጥም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚጋፈጩ ሐሳቦች አለበት የሚሉ እንጻለ ሰምቻለሁ። በእኔ በኩል መናፍቃን ይህንን የሚሉ ጻድቃን ሰማዕታትን የማይወዱ ስለሆነ ነው።

የጻድቃን የሰማዕታት እንኳን ገድሉ ጠበሉ ዓለምን እየቀደሰ ነው። ገድል ዓለምን የፈወሰ ነው። ርኩስ መንፈሱ ሁሉ እየወጣ የሚሔደው፤ ድውይ የሚፈወሰው ገድሉ ሲነበብ ነው። የሚያጠራጥር አይደለም። በተግባር የሚታይ ነው። ግብረ ሐዋርያት ምንድነው? ገድል አይደለም እንዴ?

ጻድቃን ሰማዕታት ገድላቸውና ጠበላቸው መጠኑ መድኃኒቱ በዓለም ይታወቃል። አያጠራጥርም። በዚህም በየቦታው ያለው ጠበል፤ ገድላቸው በዓይን የሚታይ ምስክር ነው። መናፍቃን የሚሉት ፈጠራ ነው። በአካል የሚታዩትን ፈውስ በማየት ለምን አያምኑም? ለተንኩል ነው እንጂ። እነሱ የሚሉትን መስማት አያስፈልግም።

ገድል የቅዱሳንን ተጋድሎ፤ ቃል ኪዳናቸውን፤ ተአምራታቸውን የሚንግረን የሚያስተምረን ነው። እግዚአብሔር ለአባቶቻችን ቅዱሳን የሰጣቸው ጸጋ ታሪካቸውን ይገልጻል። ይኸ ደግሞ ለትውልድ መማሪያ ምሳሌ ይሆናል። በቀናው መንገድ የሚመራ ነው።

መምህር ጥበቡ ቀድሞ በትምህርት ከዚያም ለረጅም ዘመን በማስተማር በትርጓሜ የሚያውቁትን አየሩሳሌም በእካል ከዚያው ድረስ ሐደው አይተዋታል። በመጽሐፍ ቅዱስ በትርጓሜ የሚያውቁትን አየሩሳሌምንና ዙሪያዋን በዓይን ሲያይ ቀድሞ በትምህርት የሚያውቁትን

በቦታው ተገኝተው የተመለከቱት ነገር ተገናኝልዎ? ወይስ የተለየ ነገር ገጠመዎ? ተብለው ለተጠየቁት ጥያቄ የሰጡት የማይረሳ መልስ ቀጣይ ነበር። «የተለያየ ነገር የለም። ሁሉም አንድ ነው። ያየሁት ቀድሞ እንደሰማሁት እንደማውቀው ነው የተሰማኝ። ያየሁት ሁሉ አገሮቹ፣ በመጽሐፍ የተጻፈው ታሪኩ ሁሉ እንዳለ አግኝቼዋለሁ። አስቤባት ሥራዬ ብዬ የሔደኩበት ስልገብ ሁሉን እየሀርኩ ተመልክቻለሁ። አብረን ከሔደነው ውስጥ ኢማሁስ ማንም የወጣ የለም። እኛ ብቻ ነን የወጣነው። ሃምሳ ደረጃ አለው። የተጻፈው ሁሉ እንዳለ ይገኛል። ኢየሩሳሌም ሔጀ ሁሉንም ካየሁ በኋላ እኔ የማመሰግነው ሠራተኞቹን ነው። ያንን ሁሉ ላይቃውሎ... ጌታ ያስተማረበት፣ የተቀመጠበት፣ የተጸነሰበት፣ የተወለደበት፣ የተጠመቀበት፣ የተገነዘበት፣ የተቀበረበት፣ መከራ የተቀበለበት፣ የተነሣበት፣ ያረገበት ይኸንን ሁሉ በሚገባ ለመጨወት ውልድ አዘጋጅተው ማኖራቸው እጅግ ያስደንቃል።

በመጽሐፍ ቅዱስ በትርጓሜ ቤት የማውቀውን ሁሉ ኢየሩሳሌም በሔደኩ ጊዜ እንዳሉ አግኝቻቸዋለሁ። በቃና ዘገሊላ የተደረገውን ድንጋዮችን አገኝቻቸው። ዮርዳኖስን አገኝሁት። ጨው ባሕርን፣ ናዝሬትን፣ ገሊላን ጌታ ያስተማረበቸውን ሁሉ ምንም የቀረኝ የለም። እንዳለ አግኝቼዋለሁ። በኢየሩሳሌም የእኛ ገዳማት የሚገኙት አባቶች መነኩሳትም ስለ ኢየሩሳሌምም ሆነ ስለ እናደራቸው በሚገባ ነግረውኛል። ጽፈውም ሰጥተውኛል። ገዳሙ የተቀደሰ የጸሎት ቦታ ነው፣ ነበር ያሉት።

መምህር ጥበቡ አስናቀ ባደረሰቸው ሕመም በተወለዱ በሰማንያ ሰባት ዓመታቸው ሚያዚያ ፲ ቀን ፲፱፻፲፰ ዓ.ም ዐረፉ። የቀብር ሥነ ሥርዓታቸውም ሚያዚያ ፲፩ ቀን ፲፱፻፲፰ ዓ.ም በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈጽሟል።

ምንጭ- ሰምዐ ጽድቅ ጋዜጣ ታኅሣሥ ፲፱፻፲፰ ዓ.ም

ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው

[፲፱፻፴ - ፲፱፻፸፰]

በአሥራት ከበደ

«ድን በመላው ዓለም አስደናቂ ሆኖ የሚያስራግ የሌተ ክርስቲያን ሰማዮ ሰበት ነው»

ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው ትውልዳቸው በደቡብ ጎንደር ዐረገ ስብከት ጋይንት ቤተ ልሔም ነው። ወላጆቻቸው እባ ገብረ ትርፌ እና ወ/ሮ ብሪቱ ተገኝ ይባላሉ። በ፲፱፻፱ ዓ.ም የተወለዱት ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው በሰባት ዓመታቸው የአባታቸው አጎት መሪጌታ ቢጋስ ከተባሉ መምህር ዘንድ ትምህርታቸውን ጀመሩ። ዳዊት ከደገሙ በኋላ ጸመ ድን ቅድስት ቤተልሔም ካሉ መምህራን ድን

አድራሾች ተማሩ። ድን ትምህርታቸውን ከጀመሩ በኋላ ምንጭ ሙታ ሚካኤል አለቃ አስካል ጉበዜ ከተባሉ የቅኔ መምህር ዘንድ ሃደው ሁለት ዓመት ተኩል ተምረው አጠናቀቁ። እንደገና ቤተልሔም ተመልሰው ድን ትምህርት ቤት ከመሪጌታ ሄኖክ ዘንድ ትምህርታቸውን ቀጠሉ። ከዚያም ጎጃም መሪጌታ መንክር ዘንድ ድን አንድ ዓመት ከመንፈቅ፣ ከመሪጌታ ዘርዓ ዳዊት ዘለለ እና ከተለያዩ መምህራን ዘንድ ሲማሩ ከቆዩ በኋላ በ፲፱፻፶፬ ዓ.ም. ተመልሰው ወደ ቤተልሔም ሄዱ። ከ፲፱፻፶፬-፲፱፻፷፰ ዓ.ም. ቤተልሔም ድን እየተማሩና እየገለገሉ ቆይተው ብራና ፍቀው ቀለም በጥብጠው በብራናው በዋናው የምሥክሩ ድን ትክክል ራሳቸው ጽፈው ጨርሰው በ፲፱፻፷፰ ዓ.ም. ተመረቁ። ከ፲፱፻፷፰ ዓ.ም. እስከ ፲፱፻፹፩ ዓ.ም. ድረስ የጋይንት አውራጃ ቤተ ክህነት ሊቀ ካህናት ሆነው በብፁዕ ወቅዱስ እቡን ቴምፍሉስ ተሾመው

ሲያገለግሉ ቆይተዋል። ከ፲፱፻፹፩ ዓ.ም. ጀምሮ በቅዱስ ሲኖዶስ ውሳኔ ወደ ቤተሌሌም ቅድስት ማርያም ተዛውረው በደብሩ አስተዳዳሪነትና መምህርነት አገልግለዋል። ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገሳው ስለ ቤተሌሌም ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያንና ትምህርት ቤት ከተናገሩት የተወሰደው እንደሚከተለው ቀርቧል።

ቤተሌሌም የድጋው የኒቮርሲቲ

ቤተሌሌም ቅድስት ማርያም

ቤተሌሌም ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን በ፫፻፲፩ ዓ.ም. አካባቢ በአክሱም የነገሡት አብርሃና አጽብሃ'እንደሠሯት ይነገራል። ይህች ቤተ ክርስቲያን የምትገኘው በደቡብ ጎንደር ሃገሪ ሰብከት የታች ጋይንት ወረዳ ከተማ ከሆነችው አርብ ገበያ ሰሜናዊ ምዕራብ አቅጣጫ ነው። ከደብረ ታቦር ከተማ ፩፻፴፮ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ትገኛለች። እስከ ቅድስት ቤተሌሌም ማርያም ቤተ ክርስቲያን ድረስ የመስኪና መንገድ ቢኖርም የትራንስፖርት አገልግሎት ግን አይገኝም። ስለዚህ በበቅሎ ወይም በፈረስ አለበለዚያም በእግር መጓዝ የግድ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ቤተሌሌም ተብላ ከመሰየሟ በፊት አብርሃና አጽብሃ አቤጌቴም የሚል ስም ሰጥተዋት ነበር። ከዚያ ቀጥሎም በዚያው ዘመን ቋንቋ ገንቢያ በመባል ትጠራ ነበር። ትርጉሙም ግንብ ማለት ነው። ከዐፄ ዳዊት ዘመን መንግሥት ጀምሮ ግን ቅድስት ቤተሌሌም ተብላለች። በሰሜን አፍሮጅኝ፣ በደቡብ በጌምድር፣ በምሥራቅ በሌሌ ኤፍራታ የሚባሉ ተራሮች የተከበበችው ታሪካዊ የቤተ ክርስቲያንና የአገር ቅርስ በደጋውና በቆላው መለያያ ድንበር በረባዳው ቦታ ላይ የምትገኝ ስትሆን ወይና ደጋማ የአየር ጠባይ አላት ።

ቤተሌሌም ቅድስት ማርያም የድጋ ምስክር ቦታ ለመሆን የቻለች በትን ምክንያት ሊቀምሁራን ሙሉ ገሳው እንዲህ ይገልጹታል። ዛሬ ለመላው ኢትዮጵያ የድጋ ምስክር የሆነው ቤተሌሌም በዐፄ ሠርጸ ድንግል ዘመን ነው። የቤተሌሌም ዜማ ራሱን የቻለ ነው። ሌሎች ዜማዎች አሉ። በፊት በተለያዩ ደብሮች ለየራሳቸው ነበር። ዜማውም

ቢሆን ወሰን የለውም። አሜብር ማለት ቆሚ የሚባል አለ። አሁን ግን ያሁሉ ቀርቷል። እያጸጸ ሄዷል። በጠቅላላው ዛሬ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምትቀደሰውና የምትወደሰው ወይም ደግሞ ማገሌቱ የሚካሄደው በቤተሌሌም ዜማ ነው።

ታሪኩ እንዲህ ነው። ግራኝ አሕመድ አብዛኛውን የኢትዮጵያን ግዛት በመውረር አብያተ ክርስቲያናትን በማቃጠል ቅርሶችን በመዝረፍና በማጥፋት ሊቃውንቱን ሁሉ በጨፈጨፈ ጊዜ ቅድስት ቤተሌሌም ምንም ዓይነት ጉዳት አልደረሰባትም። ይኸም በእግዚአብሔር ተአምራት የሆነ ነገር ነው።

ግራኝ አሕመድ ቤተ ክርስቲያን አቃጥሎ ለማጥፋት ከፍተኛ ጥረት አድርጎ ብዙ ደክሞ አልተሳካለትም። ከርቀት ከጋራ ላይ ሆኖ ሲመለከታት ከታች ቁልጭ ብላ ትታየዋለች። ሊያቃጥላት ሲመጣ ትሰወርበታለች። ታሪኩ «ደመና ብሩህ ከለላ ለቅድስት ቤተሌሌም» ይላል። ግራኝ «የጨረር» ከሚባለው በአካባቢው ከሚገኝ ጋራ ላይ ሆኖ ቁልቁል ያያትና ወደታች ወርዶ ወደ ቤተ ክርስቲያት ሲጠጋ በደመና ተሸፍና ሐረግ ለብላ ትጠፋበታለች። ሰባት ጊዜ ያህል እየወረደ እየጠመጠ ሞክሮ ከብዙ ችግርና ድካም በኋላ በቤተክርስቲያን አካባቢ ሲደርስ ጨለማ ዓይንን ጋርዶታል። በሁኔታው ተስፋ ቆርጦ ተመልሶ ወደ ተራራው ወጣ። ያን ጊዜ ቤተ ክርስቲያኗ ታየችው። ሌሎቹን አብያተ ክርስቲያናት አቃጥቶ ጨረሽ ስመለስ ቤተሌሌምን አቃጥላታለሁ በማለት ትቶ ሄደ። ነገር ግን በሄደበት ቦታ ባደረገው ጦርነት ደንቀዝ ላይ በመሞቱ አልተመለሰም።

በዚህ ምክንያት ግራኝ ቤተ ክርስቲያን ግቃጠል ባለመቻሉ ቤተሌሌም «የግራኝ እመቤት» ትባላለች። እንግዲህ ግራኝ ቤተሌሌምን ለማቃጠል በአካባቢው በሚደርሰበት ጊዜ በዚያን ወቅት የቤተሌሌም አለቃና መምህር የነበሩት ግራኝ መጥቶ ቤተ ክርስቲያን ቢያቃጥል መጽሐፍም አብሮ ይቃጠላል ብለው ዘግሰብ የድጋውን መጽሐፍ ወስደው ቀብረው ደብቀውት ነበር ይባላል። መጽሐፉን የቀበሩበት ቦታም ከቤተ ክርስቲያኑ በስተ ምሥራቅ በኩል ባለው ግዛ ውስጥ

ነው። መምህሩ መጽሐፉን ሰው አገኝቶ እንዳይወሰደው ወይም ጉዳት አንዳይደርስበት ለመጠበቅ ወይም ለማረጋገጥ በቀን ውስጥ ብዙ ጊዜ እየተመላለሱ በማየት የረጋገጡ ነበር። የመምህሩ ላይሰለቹ ሙሙ ላለስ ያስገረማቸው የአካባቢው ሰዎች መምህሩን «አይሰለቹም ወይ?» በማለታቸው የተነሣ ዋሻውም «አይሰለቹ» ተብሎ ይጠራል። መምህሩ ግራኝ መሞቱን ሰምተው ሀገሪቱም ሰላም እንደሆነች ካረጋገጡ በኋላ መጽሐፉን ከደበቁበት ዋሻ አውጥተው ወደ ቦታው መለሱት።

ከዚያ ሁሉ የግራኝ አሕመድ ጥፋት በኋላ ሀዲ ሠረጸ ድንግል መልሰው ለማቋቋም ሲሉ ከሞት የተረፉትን ሊቃውንት ማሰባሰብ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ ተጠርተው ነበር። ሊቃውንቱ በቃለ አግዚአብሔር በዚያው በዜማው አልሰማማ ብለው ይከራከሩ ይጣሉ ጀመር። ነገሩ መፍትሔ ስለጠፋለት ጉዳዩን እንዲያውቁት ከንጉሠ ዘንድ ቀረበ። መምህራኑ በዜማው ምክንያት መጣላታቸው ተነገራቸው። ንጉሡም ሊቃውንቱ መረጃ እንዳላቸው ጠየቁ። ሌሎቹ መረጃ የለንም ሲሉ መራሔ ዘቤተልሔም ልሳነ ዕፍረት እሳቸው የተናገሩት ትክክል መሆኑ መረጃ አለኝ ሲሉ አስታወቁ። አለኝ የሚሉትንም መረጃ ይዘው እንዲቀርቡ ታዘው ተደብቆ የቆዩውን የድጓ መጽሐፍ ይዘው ንጉሡ ዘንድ ቀረቡ። ሌሎቹ ሊቃውንት የሚያቀርቡት መረጃ አልነበራቸውም። የቤተልሔመ መምህር የኢትዮጵያ ሊቃውንት በተሰበሰቡት መጽሐፍን ዘርግተው አስረዱ። ንጉሡ ሀዲ ሠረጸ ድንግልም በመረጃው መሠረት የመምህሩን ንግግር አደነቁ። «በቃል ያለ ይረሳል በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል» ስለዚህ አንተ /ሊቁ ልሳነ ዕፍረትን/ የኢትዮጵያ የድጓ ምስክር አገሪቱም /ቤተልሔም/ የድጓ ማስመስከሪያ እንድትሆን ሲሉ አዋጅ አወጁ። ቅድስት ቤተልሔ ምም ከዐጼ ሠረጸ ድንግል ዘመን መንግሥት ጀምሮ ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የድጓ ምስክር ሆና ሊቃውንትን እያፈራች እስከ ዛሬ ታበረከታለች።

ድጓን ቅዱስ ያሬድ ከብሉይና ከሐዲስ ከሊቃውንት እያውጣጣ የረረሰው ነው እንጂ እንዲሁ ልቦለድ ድርሰት አይደለም። ቅዱስ ያሬድ ሁሉን ነገር አጠናቆ መጽሐፉን ከጻፈ በኋላ ሲወርድ ሲዋረድ

ሊቃውንቱ እያሻሻሉ ሲጻፉት ቆይተዋል። ቢሆንም ግን ዜማው ይለይ እንጂ ይዘቱም ሆነ መልእክቱ አንድ ነው። ትምህርቱ በጣም ሰፊና ጠለቅ ያለ ነው። ምክንያቱም አንድ ሰው ሙያውን ለመያዝ ልብን አስፈቶ በትዕግስትና በጥንካሬ አጠናቆ መማር አለበት። በአማርኛው ድጓ /በማላላት/ ይባላል። በድሮ ጊዜ «ደጓ» ማለት ለሰውነት ድጋፍ የሚሰጥ ማለት ነው። የቤተ ክርስቲያን መታጠቂያ /መገልገያ/ ማለት ነው። ወይንም ድጓ ቀለም ሰብስቦ ስለሚገኝ ነው። ጠቅላላ ከዓመት እስከ ዓመት ያለውን ስግዕታትን የሚያወላ መዝሙር ማለት ነው። ጌታየ እንግዳ መጽሐፍ ጥበብና ብርሃን ዓለም በመባል የሚታወቁ የድጓ ዓይነቶች አሉ። የተጻፉበት ጊዜ ካልሆነ በስተቀር ብዙ ልዩነት የላቸውም። የድጓ መዝሙር ሦስት ዜማዎች ሲኖሩት እነሱም ግእዝ አራራይ፣ አዝል ተብለው ይታወቃሉ። እንደሚነገረው ቅዱስ ያሬድ ድጓን የደረሰው አክሱም በኋላም ሰሜን /ጎንደር/ ውስጥ እያስተማረ እዚያው ተሰወረ ይባላል።

አንድ የድጓ ተመራቂ ወደ ትምህርት ቤቱ ለመግባት መመዛኛው ምን እንደሆነ ሲያስረዱ፣ ተማሪው በሚመጣበት ጊዜ በቅድሚያ ችሎታው ይመዘናል። በመጀመሪያ ከአስተማሪው መሪጌታ ወደ እኛ /ቤተልሔም/ ሲላክ የድጓ ትምህርቱን ማጠናቀቁ በመሸኛ ደብዳቤ ይገለጻል። ከዚያም በኋላ ቤተልሔም መጥቶ ከተቀበልነው በኋላ ተራ ወንበር ይሰጠዋል። እየተማረ እንዳለ ሊቃውንቱ በተሰበሰቡበት ድጓ ይሰጠውና ብቻውን እንዲያሄድ ይታዘዛል። ያለ ምስክር የተሰበሰቡት ሊቃውንት በዝምታ ያዳምጣሉ። ከዚያ መካከል ብቻውን ሲያሄድ የሚያጠፋ ከሆነ መምህሩም ሆነ ሊቃውንቱ ያስወጡታል። ከወንበሩ ወይም ከተሰጠው መድረክ ላይ እንዲወርድ ይደረጋል። በዚያ መካከል አጥና ይባላል። አጥንቶ አሻሽሎ ደግሞ እንደገና ይቀርባል። እርፍት የለም። ወንበር ተተክሎ አልተተክለ የለም። ያለማቋረጥ መቀጸል ነው። ቤተልሔም በትምህርት ሁለት ዓመት ከሞላቸው ከቆዩትና ከቀደሙት ካጠኑት ሰዎች ወይም መጽሐፋቸውን ካረሙት እየጠየቀ ይረዳል፣ ያስተካክላል። በሚገባ ያጠናል። ከዚያ በኋላ ትምህርቱን

ያጠናቅቃል ማለት ነው። ተመራቂው ፈተናውን የሚፈተነው በሊቃውንት መካከል ነው። የሚዘጋጅለትን ፈተና የሚፈተነው በተራ ወንበር ላይ ነው። ወንበር ተክሎ ጉባኤ ዘርግቶ ለማስተማር ገና አልተመራቀምና ባለወንበር አይደለም። በዚህ ዓይነት አንድ ተመራቂ ለተራ ወንበር መድረክ ተሰጥቶት ለመፈተን ከትማሪው ብዛት የተነሣ በሦስትና በአራት ወር ተራው ይደርሰዋል። በዚያ በተራው ተፈትኖ ከወደቀ እንደገና አጥንቶ አሻሽሎ በሌላ ተራ ተመልሶ እንዲቀርብ ይደረጋል። በዚህ ሁኔታ ቀደም ብሎ በውጭ በሚገባ አጥንቶ ወደ ቤተልሔም የመጣ ጉብዝ ተማሪ ከሆነ በቤተልሔም ቆይታ ተምር ለመመረቅ ሁለት ዓመት ይበቃዋል። ድን በዓመት አንድ ጊዜ ይዘለቃል። ስለዚህም ጉብዝ ከሆነ በሁለት ዓመት ሁለት ጊዜ ይዘለቃል። በተረፈ ግን ለመመረቅ ደንቡ /ሐገ/ የሚለው በሁለት ዓመት ከመን ፈቅ ነው።

ተማሪው ሲመረቅ የሚሰጠው ማረጋገጫ በአሁኑ ጊዜ ተመራቂው በማተሚያ ቤተ ታትሞ ተዘጋጅቶ የሚገኘውን ድን መጽሐፍ ይዞ ይቀርባል። ያንን ያርማል። ከታሪመና ከተጠናቀቀ በኋላ በሊቃውንቱ ይረጋገጣል። ከዚያም በመጽሐፉ መጀመሪያ፣ መጨረሻና በጎዳጉ ላይ የምሥክር መምህሩ ማኅተም ይደረግለታል። ሁለተኛ ደግሞ ተመራቂዎቹ የሚዘጋጅላቸው ጽሑፍ አለ። ቃለ በረከት ይባላል። የሚሰጣቸው ቃለበረከት /ደብዳቤ/ ለመጡበት ሀገረ ስብከት ለደብራቸው የሚሄድ ነው። የቃለበረከቱ መልእክት እገሌ የተባለው ከአጥቢያችሁ የመጣው ተማሪ በቤተልሔም የድን ትምህርቱን አጠናቆና ፈተናውን አልፎ ስለመመረቁ ይገልጽና ጉባኤ ዘርግቶ ለማስተማር የሚችል መሆኑን በማረጋገጥ የመጣበት ደብር /አጥቢያ/ እንዲቀበለው የሚገልጽ ነው። ሦስተኛና ዋናው በማተሚያ ቤት ታትሞ የተዘጋጀ ምስክር ወረቀት የተመራቂው ፎቶግራፍ ተደርጎ በማኅተም ተረጋግጦ ይሰጣቸዋል።

የቅድስት ቤተልሔም ታላቅ መንፈሳዊ ጉባኤ ምስክር ቦታ የመላ ኢትዮጵያ ሊቃውንት መፍለቂያ መሆኑ ይታወቃል። በዚያ በሐላፊነት

ማስተማር ከጀመርኩበት እስከ አሁን ድረስ ሁለት መቶ አስራ አምስት ሊቃውንት የድን መምህራን ተመርቀው በመላ ኢትዮጵያ ወንበር ዘርግተው እያስተማሩ ይገኛሉ። ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹም እዚያ ቤተልሔም የሚያገለግሉና የሚያስተምሩ አሉ። መምህር ሙሉ ገላው ባለብት ወቅት በመማር በወንበር የሚገኙት የድን አድራሾች ሰማንያ ናቸው።

የተማሪዎቹ ቁጥር ካለፉት ዓመታት እየጨመረ ነው እንጂ እየቀነሰ የሄደበት ጊዜ የለም። ትምህርቱ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጠቃሚ ነው። ያህ ድን መምህር ቤተ ክርስቲያን ጸመድን ሌላው መቆም አይችልም። ከባለሙያው ከድን መምህሩ ሌላ ሌላው አይቆምም። ቤተልሔም ያስመሰከሩ ከሆነ በየአብያተ ክርስቲያናቱ ቦታ አያጡም የድን ተመራቂዎቹ ደመወዝ ተቆርጦላቸው ይቀጠራሉ። ስለዚህ ሙያው ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ተፈላጊ በመሆኑ የድን ተማሪውም ቁጥር ከዓመት ዓመት እየጨመረ ነው።

ዛሬ ቤተልሔም በከፍተኛ ችግርና በአላሳኝ ሁኔታ ላይ ይገኛል። በዚያ የሚገኙ ታላላቅ የኢትዮጵያ ሊቃውንት በአሁኑ ጊዜ መጠለያ ቤት የላቸውም። የመማሪያ አዳራሹ በ፲፱፻፸፯ ዓ.ም. ብጾፊ ወቅት ስለሆነ ተክለሃይማኖት በነበሩበት ጊዜ አራት ሺ ብር ስጥተው የተሠራው ነበር። ያንንም ነፋስ ገነጣጥሎ ጥሎት ቤት የለም። ሊቃውን ቱንም ሆነ ተማሪዎቹን ረሃብ እየተፈታተናቸው ነው። የሚበሉት እየጠፋውን ጠጥተው የሚያድሩበት ጊዜ ይበሳል። ትንሽ ትንሽ አዲስ አበባ እየመጣን ከበጌ አድራጊዎች ከምናገኘው እርዳታ በስተቀር ሊቃውንቱ ቋሚ መተዳደሪያ ገቢ የላቸውም። የድን ተማሪዎችም ቀለብ የላቸውም። ቀደም ባለው ጊዜ በበጎ አድራጊዎች የተተክለ ወፍጮ ነበር። ከዚያ በሚገኘው ገቢ ሊቃውንቱ ይረዱበት ነበር። ዛሬ ወፍጮው በአገልግሎት ብዛት እርጅቶ ተበላሽቶ ከቆመ ቆይቷል። የሊቃውንቱም ርዳታ ቀርታለች። የድን ትምህርት ቤቱ በቅድስት ቤተልሔም ቤተ ክርስቲያን ሥር ነው። የቤተ ክርስቲያኑ ገቢ እጅግ በጣም አነስተኛ በመሆኑ ለአገልጋይ ካህናቱም በቂ አይደለም። አገሩ አካባቢው በድርቅ

የተጉዳ ስለሆነ ከሆናቱም በችግር ላይ ይገኛሉ። የትምህርት ቤቱ ሊቃውንትም ከቤተ ክርስቲያኑ ገቢ የሚረዱበት ሁኔታ የለም።

ተማሪዎቹ የመጡበት ሥራቸው ዓላማቸው ስለሆነ ምንም ዓይነት ችግር ቢያጋጥማቸው የከፋ ረሃብም ቢሆን ችግሩን ተቋቁመው በጽናትና በትዕግስት ይማራሉ እንጂ ትምህርታቸውን አቋርጠው ወደ የመጡበት እስከመሄድ የደረሱ ተማሪዎች እስከአሁን የሉም።

የአብነት ትምህርቱን ጠብቆ ለትውልድ ማስተላለፍ የሚቻለው፣ በእውነቱ ከሆነ የትምህርት ቢሆን ሊቃውንቱን ባሉበት ቦታ ለኑሮአቸውም ሆነ ለሚያስተመሩት የሚያስፈልጋቸው ነገር ሲገኝላቸው ተገቢው እንክብካቤ ሲደረግላቸው ነው። እንግዲህ የድን መጽሐፍ የተገኘው ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት በሊቀ በልሳነ ዕድረት ነው። እርሱ ይኸንን ታላቅ መጽሐፍ አጥፍተው ቢሆን ኖሮ ዛሬም አይገኝም ቀረ ነበር የሚባለው። አንዱ የድን መጽሐፍ ተቀብሮ ከተደበቀበት ከቃጠሎ ድኖ በመገኘቱ ዛሬ በኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ተስፋፍቶ ሊገኝ ችሏል። ምክንያቱም የተመለከተ /ምልክት ያለው/ ድን ያ ብቻ ስለነበር ነው። ለምሳሌ ቅዱስ ያሬድ የጻፈው ድን ምልክት የለውም። ስለዚህ ይኸ የምስክሩ ድን ምልክት አለው። ያንን ጠብቆ ይዞ በመገኘቱ ይኸው ለዛሬው ትውልድ ሊደርስ ችሏል። እንደገና ደግሞ የቤተክርስቲያን መምህራኑን መርዳት ያስፈልጋል። ከዚህ ቀደም የመምህሩ ማደሪያ ብቻ እራት መቶ ቀላድ መሬት ነበረው። ይኸ በመሬት አዋጅ ምክንያት ቀርቷል። መምህሩም ከፍተኛ ደመወዝ ነበራቸው፣ ቀርቷል። ከዚያ በኋላ ቅድስት ቤተልሔም ምንም ዓይነት ገቢ የላትም። ትምህርት ቤቱም እንዲሁ ምንም ዓይነት የነበረው ደመወዝ ካለፈው መንግሥት ጊዜ ጀምሮ ተቋርጦ ቀርቷል። የትምህርት ቤቱም ሆነ ሊቃውንቱና ተማሪዎቹ ምንም ገቢ የላቸውም።

ስለዚህ ቤተክርስቲያን ሊቃውንቱን መንከባከብ ለትምህርት ቤቱም መማሪያ ክፍሎች እና ዕቃዎች በማሟላት ቤተልሔም የድን ማስመስከርያን ጠብቆ ለትውልድ ማቆየት አለባት። ይኸን የመሰለ ታላቅ ሙያ የቤተ ክርስቲያን ትምህርት በሌላው ዓለም ጭራሽ የለም።

በመላው ዓለም አስደናቂ ሆኖ የሚያኮራን የቤተ ክርስቲያናችን ብቸኛ ሃብት ነው። ስለዚህ ይህ ታላቅ ሙያ ትምህርትና ታሪክ እንዳይጠፋ ምእመናን የቅድስት ቤተልሔም ድን ምስክር ቦታን ጠብቆ ለማቆየት ትምህርት ቤቱንና ታሪካዊ ቤተ ክርስቲያን መንከባከብ በሚቻላቸው ሁሉ መርዳት ይገባቸዋል። ሊቃውንቱን መደገፍ፣ ተማሪዎቹን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ መርዳትና ማበረታታት ይጠበቅባቸዋል። ይኸ የቤተ ክርስቲያንም ሆነ የአገር አደራ ነው። ዜማው ቅርሱ እንዳይጠፋ ተጠብቆ መቆየት አለበት። ምእመናን ልጆቻቸው የአብነት ትምህርቱንም እንዲማሩ ማሳወቅ ማበረታታት አለባቸው። ሊቃውንቱም ተምረው ከወጡ በኋላ ከሀገሩ ስብከትም ሆነ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ሊቃውንቱን ተቀብለው ቦታ በመስጠት ለኑሮአቸው የሚያስፈልጋቸውን በማሟላት እንዲያስተምሩ አስፈላጊውን ሁሉ ማድረግ አለባቸው። ሊቃውንቱም ትምህርቱን በማስተማር ተተኪዎቻቸውን ማፍራት አለባቸው። ሊቃውንቱን በአጥቢያቸው እንዲያስተምሩ የሚያስፈልጋቸውን ከሟሉላቸው ከቦታ ቦታ እየለቀቁ እንዳይሄዱ ማድረግ ይቻላል። ድንቸውንም እያጠፉ ተማሪ እየበተኑ እንዳይሄዱም መቆጣጠር ይቻላል። ብዙ ጊዜ ሊቃውንቱ እየለቀቁ ወደ ከተማ የሚወጡት የሚቀበላቸው የሚደግፉ ቸው በማጣት ነው። እነዚህን መምህራን ደመወዛቸውን ያሉበት ደብር ሊከፍላቸው ይችላል። አቅም ባይኖረው እንኳን የሕዝቡን ልጆች የሚያስተምሩ ስለሆነ ሕዝቡ የሚቻለውን ያህል የአቅሙን እያወጣ አሰባስቦ እንዳይገማቸው ለማድረግ ማስተባበር ነው። በዚህ ሁኔታ መምህራኑ ባሉበት እንዲቆዩ ማድረግ ይቻላል። የአብነት ትምህርቱንም ጠብቆ ለትውልድ ለማቆየት ይረዳል።

ከመጀመሪያው እሳቸው እስካሁን ድረስ ያሉትን የድን መምህራኑን /አባቶችን/ ሲዘርዘሩ ከቅዱስ ያሬድ ይጀምራል። ሳዊርስ፣ ስንድርስ፣ አንዲርስ፣ ብልዳዶስ፣ ኪፋ፣ ገብሩ፣ ጊራወርቅ፣ አባገዮርጊስ፣ ልሳነ ዕድረት፣ ዕንቆ ባሕርይ አስተማሩ። ግራኝ አብያተ ክርስቲያና ቱንና መጻሕፍቱን አቃጥሎና አጥፋቶ ሊቃውንቱን ፈጅቶ ከዚያ የጥፋት ዘመን በኋላ ልሳነ ዕድረት የድን መጽሐፍን አግኝቶ ቅድስት ቤተልሔም

የድን ምስክር ቦታ ሆኖ በዓዎጅ ጸናች። ከዚያ ልሳነ ዕፍረት፣ ቃለ አብ፣ ዕጩጌ ቃለ አዋዲ፣ ሕንፃ ሃይማኖት፣ ተጠምቀ መድኅን፣ እሸቴ ወልደ ገብርኤል፣ ሕንፃ ሃይማኖት፣ ወልደ መለኮት፣ ሠርፀ ድንግል፣ መምህር ክንፈ ሚካኤል፣ ገብረ እግዚአ ብሔር ደርሶ፣ መምህር መርሻ ወልደ ማርያም ገብረ መድኅን፣ አለቃ አምሳሌ መርሻ ስብሐተ ማርያም፣ ሊቀ ምሁራን ጥበቡ መንግሥቱ ተክለ ማርያም ናቸው።

ከላይ የተጠቀሰውን የቤተሰብ አጠቃላይ ሁኔታ የተረኩት ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገሳው ከሊቀ ምሁራን ጥበቡ መንግሥቱ ተክለ ማርያም ቀጥሎ የነበሩት ሊቅ ሲሆኑ በደረሰባቸው የራስ ላይ የነርቭ ሕመም ምክንያት እዲስ አበባ ሐያት ሆስፒታል ሲታከሙ ቆይተው ጥር ፳፮ ቀን ፲፱፻፺፰ ዓ.ም በተወለዱ በስልጣ ስምንት ዓመታቸው ዐርፈዋል። አስ ከሬናቸው ወደ ተወለዱበትና ሲያገለግሉበት ወደ ቆዩባት ቅድስት ቤተ ልሔም ቤተ ክርስቲያን ተወስዶ ወዳጅ ዘመዶቻቸውና ደቀ መዛሪቶቻቸው በተገኙበት የቀብራቸው ሥነ ሥርዓት የካቲት ፩ ቀን ፲፱፻፺፰ ዓ.ም ተፈጽሟል።

ምንጭ፡- ስምሀ ጽድቅ ጋዜጣ መጋቢት ፲፱፻፺፬ ዓ.ም

ፍቅር

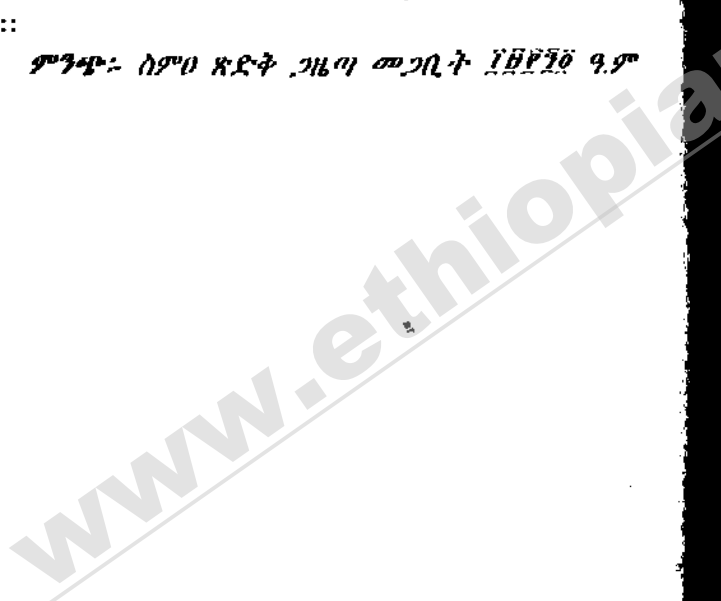
በግርማ ወ/ሩፋኤል

«እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን ሀውቀናል እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል።»
፩ዮሐ.፫+፲፮

በዓለማችን ላይ በተለያዩ አጋጣሚዎች ታላላቅ የኪነጥበብ ሰዎች የታወቁ ፈላስፎች ስለፍቅር ብዙ ብለዋል። ይሁን እንጂ የእውነተኛውን ፍቅር ምንነቱን የገለጹት፣ በተግዛርም ያዋሉት በጣም ጥቂቶች ናቸው። እውነተኛ ፍቅር ብዙ ስለተጻፈበት ወይም ተደጋግሞ ስለተነገረ ከሰው ልቦና አይገባም። እውነተኛ ፍቅር ከእግዚአብሔር የሚገኝ የተለየ ጸጋና የክርስትና ሃይማኖትም መሠረት ነው። «ወዳጆች ሆይ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለሆነ።» የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ እርሰበርሳችን እንዋደድ»
፩ዮሐ.፩+፯፣ ሮሜ. ፮+፭።

የሰው ልጆች በሃይማኖት ጸንተው በአግልግሎትም ተጠምደው ቢኖሩ ከዚያም አልፈው ንብረታቸውን ለነዳያን እየሰጡና እየመጸሙት መላ ሕይወታቸውን ቢያሳልፉ ቢጸሙ ቢጸልዩ ቢሰግዱ የሕግጋት ማሠሪያ የሆነውን ፍቅርን ካልያዙ ከንቱ ነው። ፩.ቆሮ.፲፫+፪-፫። ፍቅር ከሌለ ሰላም የለም። ፍቅር የሌለው ሰው ተሰላ ቢሰ ነው። ራሱን ይጠሳል። ቅናትና ምቀኝነትን ተመልቶ የሌሎችንም ሰላም ይነሣል። ኃጢአትን ያለ ይሉኝታና ያለገደብ ይፈጽማል። ሽንጋይና በመጨረሻም ሃይማኖት የለሽ ይሆናል። መዝ.፲፬ በእንጻፍ ፍቅር ካለ የነጸለው ይመላል፣ የጠመመው ይቃናል፣ መራራው ይጣፍጣል፣ ጥቂቱም ይሰዛል። «ፍቅር የኃጢአትን ብዛብ ይሸፍናልና» ፩ኢጥ.፩+፯፣ ማቴ.፲፬+፲፱.፳፣ ምላ.፲፮+፩።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ለደቀመዛሙርቱ አደራውንና ትእዛዙን በሚሰጥበት ጊዜ «እኔ እንደወደድኋችሁ እኛን ተደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት።» በማለት ፍቅርን ምላህ ሆኖ አስተምሯል። የሐ.፲፭+፲፫። ለዚህ ነው ፍቅርን ሐዋርያት

የትምርታቸው መጀመሪያና ማጠቃለያ ያደረጉት፡ ሊቃውንትም በመጻፍታቸው ሰፊ ዓምድ የሰጡት፡ መዘምራን ድምጻቸውን ከፍ አድርገው የዘመሩት።

ማንን ነው የምናፈቅረው?

ክርስቲያን እውነተኛ ፍቅር ሊኖረው ይገባል። የሚያመልከው የፍቅርን አምላክ ነው። ይህም እውነተኛ ፍቅር ሁለት ዘርፎች አሉት።

«ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህ በፍጹም አሳብህ ውደድ። ታላቂቱና ፈተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት። ሁለተኛይቱም ይህችን ትመሰላለች እርሰዋም። ባልንጀራህን እንደነፍስህ ውደድ የምትለው ናት። እሪትና ክቢያት በእነዚህ ዘላቂ ትእዛዞች ጸኑ።» ማቴ.፳፮፣፵፯።

ፍቅር እግዚአብሔር

«ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህ በፍጹም አሳብህ ውደድ። ታላቂቱና ፈተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት። ማቴ.፳፮፣፵፯። የሰው ልጅ ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ ባለውለታነቱን በውቅ ይወደው ያመልከው ያመሠግነው ከብሩኅም ዘወትር ይናገር ዘንድ ያሰፈልጋል። ፍቅሩ እግዚአብሔር እግዚአብሔርንና የእርሱ የዋናውን ሁሉ በመውደድም ይገልጻል።

ሀ. ትእዛዞቱን በመጠበቅ

«... ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለቸው የሚጠበቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው።» ዮሐ.፲፬፣፳፩።

«የሚወደኝ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ።» ብሎ በፍቅር የጠራን አምላክ «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» ብሎ ሕጉን በፍቅር አስቀመጠልን። ማር.፳፥፵፯፣ ዮሐ.፲፬፣፲፭ ሥጋውን ቆርሶ ደሙንም አፍሰሶ በሞቱ ፍቅርን አስተማረን። ይህንን ፍጹም ፍቅሩን አሰባን ስለምንወደው እንታዘዛለን። ስለዚህ ለክርስቲያኖች የተሠጠን የሐዲስ ዚዳን ሕግ የፍቅር ሕግ ነው። ለዚህም ነው ቅዱስ ጳውሎስ «ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው።» ያለው ሮሜ.፲፫፣፫። በመሆኑም ፍቅሩ እግዚአብሔር ፈቃዱን በመፈጸማችን ትዕዛዛቱን በመጠበቃችንና

ለእርሱም ከእውነት በመገዛታችን ይገለጻል። «ትእዛዜን ልንጠብቅ የእግዚአብሔር ፍቅር ይህ ነው።» ሸዮሐ.፭፣፫።

ለ. ቅዱሳንን በመውደድ

«... እግዚአብሔርን ስንወድ ትእዛዜንም ስናደርግ የእግዚአብሔርን ልጆች እንድንወድ በዚህ እናውቃለን።» ሸዮሐ.፭፣፪።

ፍቅሩ ቅዱሳን ለምእመናን ሁሉ የተሰጠ ታላቅ ጸጋ ነው። በመሆኑም እርቶዶክሳውያን እግዚአብሔር ለወደጸቸውና ላከበራቸው ቅዱሳን የተለየ ፍቅር አለን። ሮሜ.፰፣፱። ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ብለው ለጸድቅ የተሰደዱትን ነቢያት ቃሉን በዓለም ሁሉ ዞረው ያስተማሩትን ሐዋርያት በሰሙ መከራ የተቀበሉትንና ደግፈውን ያፈሰሱትን ሰማዕታት በሕይወት ዘመናቸው በተጋደሉ የኖሩትን ጸድቃን አገልጋዮቹን መላእክት መውደድ እግዚአብሔርን መውደድ ነው። ስለዚህም እርቶዶክሳውያን ቅዱሳንን እናከብራቸዋለን፤ ዘወትርም ስማቸውን እየጠራን በእማላጅነታቸው እንማጸናለን። ይህም እውነተኛ ፍቅር ምድራውያንን ከሰማያውያን ጋር ያገናዝበናል። በኋላም አንድ ያደርገናል። ይህ ፍቅር ነው ጌታችን በቤተሉኤም ሲወለድ ሰዎችንና ሰማያውያን መላእክትን አንድ ዓይነት ዝማሬ ያዘመራቸው፤ አንድ ዓይነትም ምሥጋና እንዲያቀርቡ ያደረጋቸው። ሉቃ.፪፣፫።

ሐ. የአገር ፍቅር

እገራችን ኢትዮጵያን የምንወዳት ወንዝ ተራሮችዋ ልምላሚዋ የተለዩ በመሆኑ አይደለም። ከብሉይ ዚዳን ጀምሮ ሕገ ነገሥትን ቀድሞ የተቀበለች በሕገ ወንጌልም የጸናች ታሪክ ጸኑንን እና ግማደ መስቀሉን ስለያዘች ቅዱሳን በዚደተ እግራቸው የባረኳት ለእመቤታችንም በአሥራትነት የተሰጠች የቃል ዚዳን ሀገር ስለሆነች ነው። በመሆኑም የአገር ፍቅር ከፍቅሩ እግዚአብሔርና ከቅዱሳን ፍቅር ጋር ይገናኛል። አባቶቻችን ይህ ፍቅር ኖሯቸው ነው ነፃነቷንና አንድነቷን አስከብረው ያቆዩልን። በሰላምና በነፃነት የሚኖሩበት አገር ከሌለ እግዚአብሔርን በነፃነት ማምለክ ለእርሱም መገዛት አይቻልም። በመሆኑም ክርስቲያን

አገሩን ሊያፈቅር ያስፈልጋል። ለዚህም ነው ቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር ስለ አገር ፍቅር የምታስተምረው፤ ስለ አገር ሰላምም የምትጸለፈው።

ኢትዮጵያውያን ይህ ፍቅር በልቦናቸው ስላለ በየትኛውም ዓለም ቢጓዙ ወገናቸውን የሚወዱ በራሳቸው ስም የሚጠሩ በራሳቸው ትውፊትና ሃይማኖት የሚመሩ ናቸው። ዛሬ መናፍቃን የሚሯሯጡት በእውነት ወንጌልን ሊሰብኩን ሳይሆን ለዚህች የቅዱሳን ሀገር ለሆነች አገራችን ያለንን ፍቅር ለማጥፋት እና ግድዮላሾች እንድንሆን ለማድረግ ነው። ወንጌልን መሰበክ እውነተኛ ዓላማቸው ቢሆን ምን ፍር በአገራቸው ወንጀልን፣ ዝሙትን፣ የአፅ ሱሰንነትን... መቆጣጠር ተስፋቸውና ስንቱስ ወገናቸው ወንጌል ጠምቶት አልነበር?!

ፍቅር ቢጽ

«... ማንም እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ለወደው እንዴት ይችላል? እግዚአብሔርን የሚወድ ወንድሙን ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን።» ጆዮሐ.፩+፳-፳፩።

ፍቅር ቢጽ /ባልንጀራን መውደድ/ ማለት በሥላሴ አርአያ የተፈጠረን የሰውን ልጅ ሁሉ በሰውነቱ መውደድ ማለት ነው። ክርስቲያን የሰውን ክፉ ምግባሩን ይጠላል እንጂ ሰውየውን ስለ ሰውነቱ እይጠላም። በመሆኑም ክርስቲያን አብርት ካለው ባልንጀራው ወይም ወንድሙ ጀምሮ ለነፍስ እስከሚፈልገው ጠላቱ ድረስ ሊወደው ይገባል። ይህ ማለት ግን በሃይማኖት ከማይመስለንና የቤተ ክርስቲያን ጠላት ከሆነው ጋር እንተባበር፤ አንድ አንዱን ማለት አይደለም። እንደዚህ ዓይነቱ ፍቅር ሳይሆን ሞኝነት ነው። ይህንንም «በክርስቶስም ትምህርት ለማይኖር ሰው እምላክ የለውም በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና ወልድ አሉት። ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ ይህንንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት ሰላምም አትበሉት፤ ሰላም የሚለው ሰው በክፉ ሥራው ይካፈላልና» በማለት ሐዋርያው በሚገባ ገልጸልናል። ጆዮሐ.፲ ይህንን ባለመረዳትም ነው ብዙዎች በሃይማኖት ከማይመስሏቸው ጋር አጉል ወዳጅነት ፈጥረው በመጨረሻ የካዱት፤ ከፍቅር

እግዚአብሔርም የተለዩት። በመሆኑም በፍቅር ቢጽ ጠላትን እስከ መውደድ መድረስ ማለት ሃይማኖትን የሚያስከድ ከፍቅር እግዚአብሔርም የሚለይ ይሁን ማለት አይደለም። ፍቅር ቢጽ የሚገለጠው በሃይማኖት ነውና! ለዚህም ነው ቅዱስ ጳውሎስም «ምት ቢሆን ሕይወትም ቢሆን መላእክትም ቢሆኑ ግዛትም ቢሆን ኃይላትም ቢሆኑ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለዩን እንዳይችል ተረድቼ አለሁ፤» ያለው። ሮሜ.፰+፱፰-፱፱። ስለዚህ በሃይማኖት ከማይመስሉን ከቤተ ክርስቲያን ጠላቶች ጋር /በጋብቻ፣ በዝምድና፣ በጓደኝነት፣ ወዘተ .../ መወዳጀትና የጥፋታቸው ተባባሪ መሆን ፍቅር ቢጽ ሊሆን አይችልም። «ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ ጽድቅ ከአመጸ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና? ጆዮሐ.፲፮+፲፬።»

ይሁን እንጂ ለእንደዚህ ዓይነቱ ሰውም ሆነ በጊዜያዊ ግጭት የተጣሉት ሰው ቢኖር ከጥፋቱ ሳይተባበሩ ቢቸገር በመርዳት በቀል ሳይዙ በጸሎት በማሰብ ፍቅርን መግለጽ ያስፈልጋል። «... ጠላትህ ግን ቢራብ አብላው ቢጠማ አጠማው» ሮሜ.፲፪+፳። ይህንንም የሲፍ በጠላትነት ለሸጡት ወንድሞቹ ቅዱስ እስጢፋኖስም በድንጋይ ለወገሩት ወገኖቹ ይቅርታ በማድረግ ፈጽመውታል። ዘፍ.፵፮+፳-፯፤ የሐዋ.፮+፳። እነ ቅድስት ክርስቶስ ሠምራም ጠላትን በጸሎት በማሰብ በግብር አውለውታል።

ዛሬ ብዙዎች ስለ ፍቅር ቢጽ ሲናገሩ እንጂ በተግባር ሲያውሉት አይታይም። ከቤተሰባቸው ጀምሮ ሰላም የላቸውም፤ አንዳቸው ሌላውን በክፋት ዓይን ያያሉ፤ ከኑረቤተቻቸው ጋር ስምምነት የላቸውም፤ በሥራ ቦታ እርስ በርሳቸው ይቀናናሉ ይጨቃጨቃሉ ነገር ግን ስለ ፍቅር ይሰብካሉ። ፍቅር አላቸው የሚባሉትም ፍቅራቸው የታይታና ውጭአዊ ነው። አንዳንዶችም ወረተኞች ናቸው፤ ፍቅራቸው ጊዜአዊና የአንድ ሰሞን ብቻ ያውም በጥቅም ሳይ የተመሠረተ። ነገር ግን እውነተኛ ፍቅር በቃላት ብቻ ተወስኖ የሚቀር አይደለም፤ ራስን ለሌላው አላልፎ እስከ መስጠት የሚያደርስና በተግባር የሚገለጥ እንጂ! «... በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በእንደበት እንዋደድ» ጆዮሐ.፲+፲፭

ፍቅር ቢጽ በተግባር እንዴት ይገለጻል?

ሀ/ በመርዳት

ፍቅር ቢጽ የተራበን በማብላት የተጠማን በማጠጣት፤ የታሪክን በማልበስ፤ ያዘንን በማጽናናት፤ የታመመን በማከምና በማሳከም፤ ... ይገለጻል። ይህ በፍኖተ እያሪኮ በዱላ ተቀጥቶ የወደቀውን መንገደኛ እንድናስታውስ ያደርገናል። ይህ ሰው ቀና አድርጎ ውኃ የሚያጠጣው ቁስሉን የሚያክምለት እውነተኛ ወዳጅ ይሻ ነበር። ብዙዎች ከንፈራቸውን መጠውለታል። ፈረሳውያንም እያዩ አልፈውታል። ሣምራዊው ግን ደረሰለት፤ ተቀጥቶ የወደቀውንና የተሰቃየውን መንገደኛ እስከ ሥቶ ቁስሉን እከመለት። የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጎ ፍቅርን ገለጠለት። እውነተኛ ወዳጁም ሆነ። ሉቃ.፲+፳፱-፴፮። እውነተኛ ፍቅር እንደዚህ በተግባር የሚገለጥ እንጂ በመመቻትና ባለመመቻት፤ በማግኘትና በማጣት ተወስኖ በቃላት የሚቀር አይደለም።

እንዲሁም ክርስቲያን ቢተሰቡን ሊረዳ ሳሳደጉት ወላጆቹ መልካም ነገር ሊያደርግ ያስፈልጋል። ይህንን ሳይፈጽም ለተቸገሩት ሁሉ ሲመጽዎት ቢውል ፍቅርን ገልጧል ማለት አይቻልም። «ነገር ግን ለእርሱ ስለ ሆኑት ይልቁንም ስለቤተሰቦቹ የማያስብ ማንም ቢሆን ሃይማኖትን የካደ ከማያምንም ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው።» ሸጢዋ.፩+፮።

ለ- በጎዳጌ በቀልነት

ክርስቲያን በተለያዩ አጋጣሚዎች ከጠው ጋር ሊጋጭ ይችላል። ይሁን እንጂ ቂም ሊይዝና ሊበቀል አይገባም። ... በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ የሚረግሙአችሁን መርቁ ለሚጠሉአችሁ መልካም አድርጎ ስለ ሚያሳድዷችሁ ጸልዩ እርሱ በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና በጻድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና።» ማቴ.፩+፵፪-፵፩። ሐዋርያው ትዱስ ጳውሎስም ለጠላት መልካም ማድረግ እንደሚገባ ከገለጸ በኋላ «ክፉውን በመልካም አሸንፎ እንጂ በክፉ አትሸንፍ» በማለት ገደጌ በቀል መሆን እንደሚገባ ተናገሯል። ሮሜ.፲፮+፳። ስለዚህ ፍቅር ቢጽ በቀል ሳይዙ ለጠላት መልካም በማድረግና በጸሎት በማሰብ ሊገለጽ ይገባል።

ሐ. በማስተማር

እውነተኛ ፍቅር ገንዘብን በማውጣት እንዲሁም በጉልበትና በዕውቀትም ይገለጻል። ፍቅር ያላቸው ገንዘባቸውን በመስጠት የተቀሩትም በጉልበታቸው ሲረዱ መምህራንም ደግሞ ዕውቀታቸውን በማካፈል ይገልጡታል። ኃጢአተኛውና እውነተኛው መንገድ የጠፋው ቃለ እግዚአብሔርን ሰምቶ በንስሐ እንዲመለስ ማይምነትና ድንቁርና እንዲጠፋ ማስተማር ፍቅር ቢጽ ነው።

ከዚህም ሌላ «ፍቅር ይታገሳል ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታበይም፤ የማይገባውን አያደርግም የራሱንም አይፈልግም አይበሳጭም በደልን አይቆጥርም ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ግመጽ ደስ አይለውም፤ ሁለን ይታገሳል ሁሉን ያምናል ሁሉን ተስፋ ያደርጋል በሁሉ ይጸናል።» ሸቆር.፲፫+፱-፯።

በአጠቃላይ እውነተኛ ፍቅር የሃይማኖት ዋልታ የምግባራት ራስ ነው። ያለ ፍቅር ሃይማኖተኛ መሆን ለእግዚአብሔር መገዛትም አይቻልምና! ፍቅር የተለያዩትን የሚያዋህድ የተራራቀትን የሚያቀራርብ የጥልን ግድግዳ አፍርሶ ሰላምን የሚያንጽ የሕይወት መሠረት ነው። ሌላው ይቅርና አባ ሕርያቆስ በትዳሴው «ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ኃያል እመንበሩ ወአብጽሐ እስከ ለሞት» ብሎ እንደተናገረው አምላካችንን ከሰማያዊው ዙፋን ያወረደው እስከሞትም ያደረሰው ፍቅር ነው። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከመስጠት ድረስ ዓለሙን ወድዶታልና።» ዮሐ.፫+፲፮

እንግዲህ አምላካችንን እስከ ሞት ያደረሰውን ፍቅርና ለእኛ ያደረገልንን ውለታውን እያሰብን ለሕገ በፍቅር ተገዝተን እርስበርሳችንን እየተዋደድን ለሰማያዊ መንግሥት እንድንበቃ የእርሱ የአምላካችን ፈቃድ የቅዱሳን አማላጅነት አይለዩን።

«ሰው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው።» /ሰፊ.አር.፫-፳፯/

ተሰባ ያሬድ ማመድንን

በመከራ ዘመን ለእስራኤል ልጆች የተነገረ ቃል ነው። ተናጋሪው ነቢዩ አርምያስ ነበር። ነቢዩ ከእግዚአብሔር ፈቃድና ሐሳብ ውጭ በመሆናቸው ለመከራ የተጋለጡ በምርኮ ምክንያት በባዕድ ሀገር የሚሰቃዩ ወገኖቹን የፈጣሪን ምሕረት በዝምታ ጠብቀው ይላቸዋል። በራሳቸው ጥበብ ምርኮን እናስወግድ ብለው አሳስፈላጊ ሰማዕትነት ውስጥ እንዳይገቡ ከዚያ ይልቅ እግዚአብሔር የሚወራውን በዝምታ እንዲጠብቁ ይመክራቸዋል።

ዝምታ አስፈላጊ ነው። የፈጣሪያችሁን ምሕረት ተስፋ እያደረጋችሁ በዝምታ ጠብቀው የተባለውም ለዚህ ነው። በመሠረቱ «ዝምታ» ስንል ዓይነቱ ብዙ ነው። ለምሳሌ ሲናገሩን ሲተቹን ... ሰምቶ መልስ አለመስጠት ዝምታ ነው። መንፈሳዊ ሰው ሰምቶ ማሳለፍ ስላለበት ነቃፊዎች ቢመጡበት ተናግረው የሚያናግሩ ቢቀርቡት በዚህ የዝምታ ዓይነት /መልስ ባለመስጠት/ ድል ይነሳቸዋል። ጌታችን በስቅለቱ ወቅት አይሁድ ሲሰድቡት በዝምታ ሲሰማቸው የምናየው ለዚህ ነው። ይህ ዝምታ ግን ሁልጊዜ ላይሠራ ይችላል። አንዳንድ አስፈላጊ የማይሆንበት ጊዜ አለ። ሃይማኖትን የሚደፍር፣ በሕልውና ላይ የሚነሣ ትህትናን እንደ ሰንፍና የሚቆጥር ሲኖር በመጠኑም ቢሆን መናገር ያስፈልጋል። ነቢዩ ኢሳይያስ «ስለ ጸዮን ዝም አልልም» ይለናል። ኢሳ.፳፪-፩። የእናታችን የጸዮንን ክብር የሚያቃልሉትን በዝምታ ማሳለፍ አልቻልም። ክብሯን እየመሰከርኩ መልስ እሰጣቸዋለሁ ሲል ነው። አባ እንጠንሰ በዘመኑ ከሰዓቱ ወጥቶ አያውቅም። መናፍቃን በቤተ ክርስቲያን ላይ ሲነሡ ግን ሃይማኖትን ለመመስከር መናፍቃንን ለማሳፈር ይወጣ ነበር። ምክንያቱም ወቅቱ በዝምታ የሚታለፍ ሰላል ነበረ ነው። ከዚህ ውጭ በራስ ህልውና ላይ ሲመጡ መብትን ሲነጠቁም መናገር የሚያስፈልግበት ጊዜ አለ። አባ አጋቹን ድንጋይ ገርሶ

የኖረ አባት ነው። ድንጋይ ከጎረቤት በኋላ ተናግሮ አያውቅም። ሰይጣንም ብዙ ጊዜ እየመጣ ይሰድብው አርሱም ሰምቶ እንዳልሰማ ሆኖ ያሳልፍ ነበር። አንድ ቀን ግን «መናፍቅ አንተ» ብሎ ስለሰደበው ይህ ግን ሰምቶ ማሳለፍ አልቻልም። ስለዚህ ድንጋይን እንገምቶ «መናፍቅ» አይደለሁም ብሎ መለሰ። ሆኖም መብት ሳይጣስ ሃይማኖታዊ በሆነ ጉዳይ ላይ ሳይሆን በተገኘው ሁሉ ግን መናገር አይገባም።

የሰው ልጅ በድርጊቱ የሚናገርበት ወይም ዝም የሚልበት ወቅት አለ። ለምሳሌ አንድ ሰው ፈጣሪው ሁሉን እንደሚያደርግለት አስቦ አንተ ታውቃለህ በማለት ለፈጣሪው ሁሉን ቢሰጥ ይህ ዝምታ ነው። ማድረግ የሚገባውን አድርጎ ከዚህ በላይ የአንተ ፈንታ አይደለም። ያሰብኩትን አስፈጻሚነት ብሎ ውጤቱን ለአምላኩ ባተው ይህ ዝምታ ነው። በተቃራኒው ደግሞ ያሰብኩት ካልተሳካ ብሎ ቢጨነቅ ሐሳብ ቢያበዛ ከዝምታ ውጭ መሆኑ ነው። የድርጊት ዝምታ የሚባለው መታገሥ ልቅደም አለማለት ነው።

ከላይ ባየነው ምዕራፍ የተጠቀሰውም ይህ ነው። ሰው ዝም ብሎ እግዚአብሔርን ተስፋ ያድርግ ያለው በትዕግሥት ሆኖ መንገዱን ለእግዚአብሔር አደራ ሰጥቶ ሳይጨነቅ ሐሳብ ሳያበዛ በተስፋ ይጠብቅ ሲል ነው።

ነቢዩ እንዳለው የሰው ልጅ ሲቸገር ሲጎላቆል ሲራብ ሲጠማ ራሱን ሁሉን ማድረግ ለሚችል ፈጣሪ ሰጥቶ መታገሥ አለበት። አለበለዚያ ግን የፈጣሪውን ቸርነት ተስፋ ማድረግ ትቶ በራሱ ጥበብ ለመጓዝ ቢሞክር ሕይወት በራሱ ውስብስብ ይሆንበታል። ነገሮች ከቁጥጥሩ ውጭ ሆነው ይበላሹበታል። ጌታችን «ከእናንተ ተጨንቆ ከቁመቱ ላይ አንድ ከንድ የሚጨምር ማን ነው» /ማቴ.፮-፳፯/ እንዳለ ሰው በገዛ አካሉ ላይ የሚሆነውን እንኳን መቆጣጠር የማይችልበት ወቅት አለ። ስለዚህ ሁል ጊዜ ራሱንም ሆነ በዙሪያው ያለውን ለፈጣሪው መስጠትና መታገሥ ይገባዋል።

አንዳንድ ጊዜ ውስጣችን ሰላም ሲያጣ ያሰብነው አልላካ ሲለን የእግዚአብሔርን ቸርነት እንረሳለን። ትላንት አብሮን የነበረውን ዛሬም

አብርን ያለውን ነገም ረጅሙን ገዝ የሚያሰጉዘንን አምላክ እንዘነጋ ለን። በራሳችን ጥበብ የምናመጣው ያለ ይመስል ችግሮችን ለመፍታት ብቻችንን ተነሥተን ያለ የሌለ ጋይሳችንን እንጠቀማለን። እግዚአብሔርን ትተን በራሳችን እንርጣለን። ግን ሁሉም እንዳሰብነው አይሆንም። እርሱ በወሰነው ሰዓትና ወቅት ካልሆነ በእኛ ሐሳብ የሚሆን ስለሌለ የሩሜችን ፍጻሜ በተነሣንበት ቦታ መልሰን ማረፍ ይሆናል። ስለዚህ የሰው ልጅ ሁል ጊዜ እግዚአብሔርን እየጠበቀ በተሰፋ ቢጽናና በትዕግሥት መጨረሻውን ቢመለከት መልካም ነው።

አባታችን አዳም ከገነት ሲወጣ ያጣትን ርስት ለማግኘት ብዙ እንደጣረ መጻሕፍት ይነግሩናል። ደሙን ከእህል ጋር ለውሶ እስከ ማቅረብ ድርሰ ነበር። ግን ይህንን ሁሉ ቢያደርግም ገነትን ማግኘት አልቻለም። እርሱ ባሰበው ወቅትና ጊዜ ወደ ቦታው አልተመለሰም። በዚህ ፈንታ ከእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ተገባለት። ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንገላሁ ተባለ። ይህንን የተሰፋ ቃል የሰማው አዳም አልተከራከረም። አንተ ጅሺጅጅ ዘመን ብትልም እስከዚያው እኔ በራሴ እሞክራለሁ በሦስተኛውና አራተኛው ሺህም ልገባ እችላለሁ አላለም። ከዚህ ይልቅ ሲያል ሆኖ የተገባለት ቃል ኪዳን እስኪፈጸም መጠበቅ ጀመረ። በእርሱ ሩሜና ጥበብ የሚያመጣው ስለሌለ የአምላኩን ችርነት እየጠበቀ ቆየ። እግዚአብሔር ትዕግሥቱን እይቶ ደረሰለት። በወሰነለት ጊዜና ሰዓት ከሞት አዳነው።

በእኛም ሕይወት ያጣነውን የምናገኝበት ያሰብነው የሚላካበት ጊዜ አለ። ለዚህ ግን በትዕግሥት መጠበቅ ይገባናል። አዳምን ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ ያዳኑ ፈጣሪ እንደማይረሳን አስበን መታገሥ ይኖርብናል። ዝምታ የተባለው ይህ ነው። አንተ ሁሉን ማድረግ ትችላለህ ብሎ ለፈጣሪ መስጠት፣ የአምላክን መለኮታዊ ጥበብ በትዕግሥት መጠበቅ።

አረጋዊው ስምዖን የጌታችንን መወለድ ሳያይ እንደማይሞት ተነገረው። ለ.ቃ.፪.፳፮። ጊዜው ድርሰ የፈጣሪውን ልደት እስኪመለከት

ጅጅ ዘመን ኖረ። እርጅና እየተሟነው ሰውነቱ እየደከመ ቢሄድም ሁሉን በትዕግሥት ጠበቀ። እግዚአብሔር የገባለት ቃል ኪዳን ነበርና ይኸው እስኪፈጸም ቆየ። እኔም እርጅና ተሟነኝ አንተም ዘገየህ አላለም። አንተ የምትቆይ ከሆነ እኔን ውሰድኝ ብሎ አለመነም። ሁሉን በጊዜው የሚፈጽም አምላክ በጊዜው እንደሚያሳየው አምኖ ጸና። በዚህ የተነሣ በእርጅናው ወራት ከቤተ መቅደስ ሲወጣ የተሰጠው ቃል ኪዳን ተፈጸመለት። ጌታችንን በእናቱ እቅፍ ሆኖ አየ። ከዚህ በኋላ ነው «ዓይኖቼ ማዳንህን አይተዋል፤ እንግዲህ እንደ ቃልህ ባሪያህን ታሰና ብተዋለህ» ያለው። /ሉ.ቃ.፪.፳፱/።

ዓይኖቻችን የእግዚአብሔርን ማዳን የሚያዩበት በሰላም ግብ የምንባልበት ጊዜ አለ። የነበጠ ሲቀና የተበላሸ ሲስተካከል የጠፋ ሲመለስ... የምናይበት ጊዜ አለ። ቢዘገይም እግዚአብሔር ሊሠራው ያሰበው ሁሉ አንድ ቀን ይከናወናል። የቤተሰባችን የራሳችንና የቤተ ክርስቲያን ችግርና ጭንቀት ተወግዶ የምናይበት ጊዜ ይኖራል። ይህን ወቅት መቼም ይህን መቼ የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ እንደስምዖን ዓይኖቻችን ማዳንን የሚያዩበት ጊዜ በትዕግሥት /በዝምታ/ መጠበቅ ነው ድርሻችን።

አባታችን አብርሃም ዘሩ እንደ ምድር እሸዋ እንደ ሰማይ ከዋክብት እንደሚሰጡ ተነገረው። /ዘፍ.፲፪.፪/። ይህን ቃል ከሰማ በኋላ ግን ተፈተነ። ልጅ ሳይወልድ ለብዙ ዘመን ኖረ። እርሱም ሚስቱም እስኪያረጁ ድረስ ፍሬ አልባ ሆነው ቆዩ። እንዲያውም ሣራ ልጅ መውለድ አትችልም የሚባልበት የእርጅና ደረጃ ደረሰች። በሴቶች ያለ ልማድ ከሰውነቷ ቀረ። ይህ ሁሉ ሲሆን ለምን ብለው አልተቃወሙም። በመጨረሻ እግዚአብሔር ለአብርሃም ተገለጠለት። ሚስቱ ሣራ ፀንሳ ወንድ ልጅ እንደምትወልድ፣ ማገፈኛን አለምልሞ ዘር እንደሚሰጣት ነገረው።

የእኛም ሕይወት እንዲህ ነው። ነገሮች ሁሉ ተበላሹ ባልንበት ወቅት ባላሰብነው ጊዜና ሰዓት እግዚአብሔር ሥራ ይጀምርና ችግራችንን ይፈታል። አብርሃምን ከርሞ የልጅ አባት ትሆናለህ እንዳለው

እኛንም ከርሞ ይህን ታገኛለህ እንዲህ ትሆናለህ ይለናል። ያጣነው ጽናት ከሆነ ጽናት፣ ትዕግሥት ከሆነ ትዕግሥት፣ ዕውቀት ከሆነ ዕውቀት፣ ፍቅር ከሆነ ፍቅር ያድላናል። ሌላም ምድራዊ ሥጋዎች ግር ካለብን ያንን ሰጥቶ ያስደስተናል፤ ሥራ ላጣነው ሥራ፣ ትጻር ለሌሎች ትጻር፣ ቤት ለምናሰብ ቤት የሚሰጥበት ጊዜ አለው። እንደ አብርሃም እኛም ተፈጸመ የምንልበት ጊዜ መድረሱ አይቀርም። ለዚህ ግን ዝምታ ያስፈልጋል። ጊዜ ሁሉ ያንተ ነው ለእኔ የመሸ የምለው ወቅት ለአንተ ጠዋት ነው። እኔ ተፈጸመ የምለው ጊዜ ላንተ መነሻ መጀመሪያ ነው ብሎ መታገሥ። ነቢዩ በዝምታ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጎ የሚ ለንም ለዚህ ነው።

ነቢይቱ ሐና ከነገደ አሴር የተወለደች የፋኑኢል ልጅ ነበረች። ሉቃ ፪፥፱፤። ይህች ቤት አሥራ አምስት ዓመት በድንግልና ከኖረች በኋላ ባል አግብታ ሰባት ዓመት ቆየች። ከዚያም ከባሏ ተፋታ ሰማንያ አራት ዓመት በቤተ መቅደስ እያገለገለች ኖረች። በአጠቃላይ መቶ ስድስት ዓመት እስኪሆናት ከቤተ መቅደሱ ሳትርቅ ትንቢት እየተ ኖገረች በጸምና በጸሎት ተጠምዳ የጌታችንን መምጣት እየጠበቀች ኖረች። በመጨረሻም ጌታችን ሲወለድ ተነሥታ ለሕዝቡ ሁሉ መስ ከረች። የተወለደው ሕፃን የዓለሙ መድኃኒት እንደሆነ ነገረች። ከቤተ መቅደስ ባለመራቋ ይህንን ሁሉ ዘመን በመታገስ የምትጠብቀውን ሁሉ ለማየት በቃች። ትንቢቷ ሠመረላት። አስቀድማ የተኖገረችለት እርሱ መሆኑን አሳይታ አለፈች።

እኛም እንደ ነቢይት ሐና ነገ ይሆናል ብለን የምናሰባቸው ብዙ ጉዳዮች አሉ። በቤተ ክርስቲያን አካባቢ እንዲሰጡ የምንመኛቸው ምኞቶች አሉ። ለምሳሌ ሰው ሁሉ ንስሐ ቢገባ፣ ቆራቢ ቢሆን፣ ከኃጢ አት ወደ ጽድቅ ቢመለስ ምኞታችን ይሆናል። ስንበት ት/ቤቶች ሁሉ ጽናት ያለው መንፈሳዊ ወጣት ቢያፈሩ አንድ ዓይነት የዕድገት ደረጃ ይዘው ቢራመዱ ብለን እናስብ ይሆናል። ጉባኤያት እየሰፉ የአብነት ት/ቤቶች ችግራቸው ተወግዶ ከአሁኑ በበለጠ ተማሪ ሲሰበሰቡባቸው ማየትም እንሻ ይሆናል። ይህንን ያሰብነውን በዓይኖችን ለማየት ግን ትዕግሥት ሊኖረን ይገባል። እንደ ነቢይት ሐና ነገን ለእግዚአብሔር

ሰጥቶ ወገብን ታጥቆ ማገልገል ያስፈልጋል። እግዚአብሔር አንድ ቀን ሐሳባችንን አሳክቶ እንደሚያሳየን ምኞታችንን ፈጽሞ እንደሚ ያስደስተን በማመን በዝምታ መዓዝ ይኖርብናል። ነገን በተስፋ ከጠበ ቅነው ብሩህ ሆኖ እንደሚገለጹ ማመን ይገባናል።

ጻድቁ ኢዮብ ልጆቹን ሀብቱን በአንድ ወትት አጣ። /መጽሐፈ ኢዮብ ፩ እና ፪። እግዚአብሔርን ካድ ጠ ሚታቱ እስከተፈትነው ድረስ ተቸገረ። ሰውነቱም ተገልጠ በቀበል ተመታብተ። ይህ ሁሉ ሲሆን ግን ያጣውን እያሰበ አልተማረረም። ይልቁን እግዚአብሔር ነገ እንደ ሚገለጥለት የነጣውን ሰጥቶ ሲያስደስተውም እንደሚችል እያሰበ በትዕግሥት ጠበቀ። በዙሪያው ያለው ፈተና የሰዎች ጉትነታ ሳይረብ ሽው በዝምታ ቆየ። ለዚህም ፈጣሪው ትዕግሥቱን ተመልክቶ የመሰደበትን ሁሉ መለሰለት። የቀደመ ሀብቱን ጸጋውን አገናኝረው፤ ልጆቻችንም ሰጠው።

ዛሬም ቀድሞ የነበረንን ያጣን መንፈሳዊ ጥንካሬያችን ተሰርቆ ጽና ታችን ጠፍቶ ታሪክ ተራቱ ሆነን የቀረን እንኖራለን። ድር እኮ አስ ቀድሰ ነበር። ያን ጊዜ እጸለይ ነበረ። መንፈሳዊ ሕይወቴ እግዚአብሔ ርን የሚያስደስት ነበረ በማለት ብቻ የምንኖር የትላንቱን ከግሰብ ውጭ ዛሬ የምንለው የሌለን ውሉ እንደጠፋበት ቋጠር መንፈሳዊ ሕይ ወታችን የተናጋብን እንጠፋም። እንዲህ የሆነን እግዚአብሔር ወደ ቀደመ ቦታችን እንዲመልሰን ማጉረምረም ሳይሆን መታገሥ ይገባ ናል። ስለማይፈልገኝ ተወኝ። ጽናት ላጣ መንፈሳዊ ጥንካሬ ቢለ የኝ ዐይቶ እንዳላየ ሆነ ብለን የመሰደብንን ጸጋ እያሰብን ከግጉረምረም ነገ የቀድሞው ሀብታችን እንደሚመለስ ተስፋ እናድ ርግ። ላንግረር ፈጣሪን ደጅ እንጥና፤ አቤቱ መሬት መሆኔን እስብ የበደልኩትን በደል ሳትመለከት ወደ ትላንትና ጽናት ወደ መጀመሪያው መንፈ ሳዊ ሕይወት መልሰኝ እንበለው። የኢዮብን ትዕግሥት አይቶ የወሰደ በትን ሁሉ እንደመለሰለት እኛም ከታገሥን የተነጠቅነውን ሁሉ መል ሰን እናገኛለን። ነገ እንደ ትላንቱ ብሩህ ዘመን ሆኖ ይገለጥላል። ለሁሉም ግን በዝምታ /በትዕግሥት/ ፈጣሪን ደጅ መጥናት ያስፈልጋል። ችግርን መከራን በጸጋ ተቀብለን እርሱን ተስፋ በግድረን በትዕግሥት /በዝምታ/ ለመጽናት እንድንበቃ ረድኤተ እግዚአብሔር አይለየን።

«የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ» ዘጸ.፫፡፯

በተሰባ ደጀኔ ሽፈራው

ይህን ቃል የተናገረው እግዚአብሔር ነው። ሕዝቤ የተባሉት እስራኤል ዘሥጋ ሲሆኑ ቃሉ የተነገረበት ቦታ ደግሞ ደብረ ሲና ነው። ይህ ተራራ የሚገኘው ከግብጽ በስተምሥራቅ ነው ቃሉን የተናገረውም ሰው ሙሴ ነው። ሙሴ በእግዚአብሔር ጥበብ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ያደገ ቢሆንም የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እንቢ ብሎ ከግብጽ ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ ባለጠግነት መሆኑን አሰባ፤ ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መርጦ የተሰደደ ሰው ነበረ። ዕብ.፲፩፡፳፭።

በምድያም ምድር እርኻነት ተቀጥሮ የቶርን በነች በሲና ተራራ ላይ ሲጠብቅ እግዚአብሔር በእሳት ክበልባል ምሳሌ ከዕፅ ጳጳስ ተዋሕዶ ተገለጠለት። እሳቱ ሐመልማሏን ሳያቃጥላት ሐመልማሏ እሳቱን ሳታጠፋው አየ። ተደንቆ ወደ ምሥጢረ ተዋሕዶው በቀረበ ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማ። የቆመበትም ሥፍራ ቅዱስ በመሆኑ ሚማውን እንዲያወልቅ ተነገረው። የተነገረውንም ፈጸመ። እግዚአብሔርን ያይ ዘንድ ፈርቶ ፊቱን ሸፈነ።

እግዚአብሔርም ከአስገባሪዎቻቸው የተነሣ የሚጮሁትን የሕዝቡን ጨኸት ሰምቶ መከራቸውን በእውነት አይቶ ስቃያቸውንም ሀውቆ ከግብጻውያን እጅ አድኖ ማርና ወተት ወደምታፈሰሰው አገር ወደ ሰፊይቱና ወደ መልካሚቱ ምድር ወደ ምድር ከነፃን ያወጣቸው ዘንድ እንደወደደ ለወዳጁ ለሙሴ ነገረው። እንደተናገረውም ከግብጽ በተለምዶት አውጥቶአቸው ከነፃን በማውረስ ቃሉን ፈጸመ።

ግብጽ የሲኦል፣ ከነፃን የገነት፣ ዕፅ ጳጳስ የድንግል ማርያም፣ እሳት የመለኩት፣ ደብረ ሲና የቤተ ክርስቲያን፣ ሙሴ የካህናት፣ በትሩ የመስቀል፣ በጌች የምእመናን ምሳሌዎች ናቸው። በረሀብ ምክንያት ወደ ግብጽ የተሰደዱ እሥራኤል ዘሥጋ በግብጻውያን እጅ ተይዘው እንደተቀጠቀጡ፣ በኃጢአት ምክንያት ወደ ሲኦል ተሰደደው የነበሩ

ነፍሳትም በመከራ ተይዘው በእግረ አጋንንት ተረገጠው ይኖሩ ነበር። ያኔ እነዚያን ለማዳን በእሳት ምሳሌ ወርዶ እንደታየ ከግብጽ አውጥቶ ከነፃንን አውርሶ እንዳዳናቸው በሲኦል የነበሩትንም ነፍሳት ከመከራ ከጨኸት ከስቃይ ለማዳን ከሰማይ ወረደ። ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷም ነፍስ ነሥቶ ተወለደ። ሰው ሆነ። በመስቀል ላይም ስለ እኛ ብሎ ሥጋውን ቆረሰ። ደሙን አፈሰሰ። በአካለ ሥጋ ወደ መቃብር ወርዶ ሙስና መቃብርን አጠፋ። በአካለ ነፍስም ወደ ሲኦል ወርዶ ነፍሳትን አወጣቸው ወደ ገነትም አስገባቸው።

እንግዲህ እሱ እንዲህ አድርጎ ከሲኦል ካወጣን በኋላ ለምንድነው ወደ ሲኦል የምንጓዘው? በደልን መፈጸም በኃጢአት መመላለስ ወደ ሲኦል መጓዝ ነው። ምናልባት የተያያዘነው መንገድ ቅን ሊመስለን ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል ግን «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው።» ይለናል። ምሳ.፲፬፡፲፪። ዛሬም መከራ፣ ጨኸትና ስቃይ አለ። በኋላማችን በመከራ ማሰባሰብ የማይንገታ ሰው የለም። ለመሆኑ መከራ ለምን ይመጣል? መከራ ጥሩ ነው ወይስ መጥፎ? በእንዴት ያለ የመከራ ጊዜስ ነው እግዚአብሔር በፍቅር የሚያየን?

፩. መከራ የኃጢአት ውጤት ሊሆን ይችላል። እኛ ፈቃደ እግዚአብሔርን ትተን በፈቃደ ሥጋ ስንመራ መከራ ይመጣል። የሥጋ ምኞታችንን እና የዐይን አምርታችንን ብቻ ለመፈጸም ስንሮጥ በመከራ ወጥመድ እንያዛለን። ጣዖትን ለማምለክ ለሟርት፣ ለጥል፣ ለክርክር፣ ለቅንፃት፣ ለቁጣ፣ ለአድመኝነት፣ ለመለያየት፣ ለመናፍቅነት፣ ለመግደል፣ ለሰካር፣ ለዘፈንና ይህንን ሁሉ ለመሰለው ስንጣደፍ መከራ ይመጣል። አንደሥራቸንም ይከፈለናል። የምናቀደውም ያንኑ የዘራ ነውን ነው። ሞትን ወይም ሕይወትን «በገዛ ሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መበስበስን ያቀዳልና። በመንፈስ ግን የሚዘራ ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያቀዳል።» ገላ.፮፡፳።

፪. መከራ ሰዎች ከከፋታቸው እንዲመለሱ የእግዚአብሔር ቅጣት ሊሆን ይችላል። ብዙውን ጊዜ ሰዎች በከፋት እየባሰን ስንሔድ እንጂ

በንመለስ እንታይም። መልካሙን ትተን የምንጓዘው በክፉ መንገድ ነው። መንገዱም ሰፊ ስለሆነ ለጊዜው ለገዛ አያስቸግረንም። እንኳን ለወገኖቻችን ለራሳችንም ቢሆን ክፉዎች ነን። እግዚአብሔር ግን ደግ ስለሆነ ስለሚወደንም በክፉት ወደ ጥፋት ስንርጥ ዝም ብሎ አይመለከተንም። በመከራ አለንጋ እየገረፈ እየገሠፀ ይመልሰናል። እኛም በመከራው ሳንመረር ለጥቅማችን መሆኑን ሀውቀን ከክፉት ወደ በጉነት እንመለስ። አባታችን ስለሆነ ከቤት ወጥተን በዚያው ጠፍተን እንዳንቀር በመከራ ቀጥቶ በደሙ ወደ መሠረታት ቤቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንድንመለስ ይፈልጋል። «ልጄ ሆይ የእግዚአብሔርን ተግላፅ አትናቅ በገሠፀህም ጊዜ አትመረር። እግዚአብሔር የወደደውን ይገሥዳልና። አባት የሚወደውን ልጁን እንደሚገሥድ።» ምዳ.፫.፲፪

፫. መከራ፣ ሰዎች የሚፈተኑበት የሚጸኑበትም ነው። ወርቅ በእሳት እንደሚፈተን እውነተኛነት ክርስቲያኖችም በመከራ እሳት ይፈተናሉ። ረሀቡን፣ ጥማቱን፣ መራቆቱን፣ ስደቱን፣ እሳቱን ስለቱን ሁሉንም ነገር ታግሰው በመከራ መካከል ጸንተው ይቆማሉ። በዐለት ላይ እንደተመሠረተው ቤት አይወድቁም። የመከራው ዝናብ አያደክማቸውም። ጉርፋ አይጠራርጋቸውም። ነፋሱም አያንሳፍፋቸውም። በመከራውም ብቻ አይደለም። በዚህ ዓለም ያለው ደስታው፣ ሀብቱ፣ ሥልጣኑ ይኸን የመሳሰለውም ሁሉ አይችላቸውም። በጊዜውም ያለጊዜውም ጸንተው ይገኛሉ። እኛስ? የጣለን ምንድነው? ለምን መጽናት አልቻልንም? ብለን ራሳችንን የምንጠይቀው ዛሬ ነው። ነገ የእኛ አይደለምና። የእኛ ችግር በቃሉ አለመታነጻችን ነው። በቃሉ ብንታነጽ ኖር በእምነት ቆመን በምግባር ጸንተን እንገኛ ነበር። ከእንግዲህ ራሳችንን እናስተካክል። በዓለሙ ሐሰት በነገሠበት ዘመን ስለ እውነት በመመስከር የሚመጣብንን መከራ በትዕግሥት እንቀበል። በመከራችን እንመካ እንጂ አንፈር በመከራ ጊዜ ሰዎች ባያዩንም እግዚአብሔር በእውነት ያየናል። «ነገር ግን መከራ ትዕግሥትን ትዕግሥትም ፈተናን፣ ፈተናም ተስፋን፣ እንዲያደርግ እያወቅን በመከራችን ደግሞ እንመካለን።» ሮሜ.፮.፫። መከራን በትዕግሥት መቀበል ክርስቶስን መምሰል

ነው። በእምነት የምንቀበለው መከራ ትዕግሥተኞች እንደሚያደርገን እንወቅ። እስከመጨረሻው የታገሠ እርሱ ይድናልና በትዕግሥታችሁ ብዛት ነፍሳችሁን ታድናላችሁ የተባለውም የሚፈጸመው በመከራ ነው። በመሆኑም በመከራ ጊዜ ጸንቶ መገኘት ይገባል።

፬. በእምነት፣ በመከራ መካከል ማለፍ ለክብር ነው። በመከራ የተፈተነ እምነታችን ያስከብረናል። ያሰመሰግንናል። ለጸጋም ያበቃናል። በመከራ ጊዜ በሐዘን ብንጨበጥም ለጥቂት ጊዜ ነው። ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ አየሱስ ክርስቶስ ሲገልጥ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዘናችኋል። ፩ኛ.ጲ.፩.፮።

፭. መከራ፣ ሰዎች በይበልጥ እግዚአብሔርን እንዲያውቁ ያደርጋቸዋል። እኛ ምድራውያን በዚህ ዓለም ሳለን ሁሉ ነገር ሲግላልን በጥበቃችን በጉልበታችን እና በሀብታችን የሆነ እየመሰለን በራሳችን መመካት እንጀምርና ወደ ስህተት እናመራለን። ሐሰት መናገር፣ ማጭበርበር ብልህነት ይመስለናል። ዝሙት፣ ርኩሳት ሳይሆን ቅድስና ይመስለናል። ነፍስ መግደል እንደ ኃጢአት ሳይሆን እንደ ጽድቅ ይታያል። ነውርን እንደ ክብር እንቆጥራለን። ሕገን መጣስ ትእዛዙን ማፍረስ ድንቁርና ሳይሆን ዕውቀት ነው ወደማለት እናዘነብላለን። በዚህ ጊዜ የገዛ ሥራችን መከራን ጌትቶ የመጣብናል እግዚአብሔርም አቅማችንን በውቀት እጅ እስክንሰጥ ዝም ይለናል።

እኛም መከራው ያስተምረንና እግዚአብሔርን በውቀት ሕገን ወደ መፈጸም ትእዛዙን ወደ መጠበቅ እንመለሳለን። መጀመሪያም ቢሆን ሳንጨነቅ መሳታችን ጉዝ ይለናል። «እኔ ሳልጨነቅ ሳትሁ አሁን ግን ቃልህን ጠበቅሁ» መዝ.፩፻፲፭.፳፯

፮. መከራ፣ ግብዣችን ከእግዚአብሔር ያርቃቸዋል። ያልሆኑት ወይም የማያውቁትን ለመምሰል መመገድ ግብዣነት ነው። እምነትና ምግባር ሳይኖር ከእግዚአብሔር በራቀ ልብ በሰው ፊት ራስን ጸድቅ ማድረግ ግብዣነት ነው። ጸሎትና ፈሪሳውያን ግብዣች ነበሩ። ግብዣች

በመከራ ጊዜ ይከፈሉ በከህደት ሲወድቁም አወጃደቃቸው የከፋ ይሆናል። እኛስ ግብዣች አይደለንም ወይ? ከህደት ሲባል በቃል ብቻ አይደለም። ከፋ መሥራትም ከህደት ነው ከዚህም ሁሉ ጋር ግብዣች በመሆናችን ጥቂት መከራ መታገሥ እያቃተን በአሳብ በቃልና በሥራ ከእግዚአብሔር ርቀናል። «በጭንጫ ላይ የተከራውም ይህ ቃሉን ስምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው። ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም። በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል።» ማቴ. ፲፫፡፩።

፮. መከራ ለእውነተኛች ይጠቅማል። በእውነተኛች ላይ መከራ የሚመጣቸው ለበጎ እንጂ ለከፋ አይደለም። በመከራ መካከል ካለፉ በኋላ ክብራቸው ይገለጻል። ጽናታቸው ይታወቃል። እኛ ግን መከራ በመጣ ጊዜ እንደነግጣለን። መከራ ሁሉ ለከፋ እየመሰለን እንማረራለን። ተሎም ተስፋ እንቆርጣለን። የሚታደገንም እንደሌለን እንጨነቃለን። እንዲህ መሆን ግን አይገባም። እውነትን ይዘን ስለ እውነት በምንመሰክርበት ጊዜ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ለበጎ እና ለጥቅማችን እንደሆነ በማመን በጸጋ መቀበል አለብን። «እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠፋት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እና ውቃለን።» ሮሜ. ፰፡፩።

፯. መከራ፣ ወደ ክብር ይመራል። ክርስቶስን ለመከተል ወይም በመከራው እርሱን ለመምሰል የምንፈልግ ከሆነ ሰውነታችንን ለመከራ ለላልፈን ሰጥተን ጨካኝነት ነፍሳችን ከሥጋችን የሚለይበትን መከራ እንኳ ቢሆን መቀበል አለብን። በዚህም የከፋለንም ክብር እናገኛለን። ነገር ግን ወደ ዘላለም ክብር የሚመራንን ጥቂት መከራ ጨካኝነት መቀበል አቅጥን ብንሸሸ የከፋለንም መከራ ይመጣብናል። «እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ። መስቀሉንም ተሸከሞ ይከተላች። ... ስለእኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል።» ማቴ. ፲፮፡፩። መስቀልን መሸከም ማለት መከራን መታገሥ ማለት ነው።

፱. ምእመናን መከራን በደስታ ሲቀበሉ ይገባቸዋል። ቅዱሳን የተለያዩ ጸዋት መከራ ሲቀበሉ አንድም ቀን አዝነው አያውቁም ነበር።

እንዲያውም መከራን ይናፍቁ ነበረ። እሳቱ ስለቱ ደስታቸው ነበር። እኛንስ የሚያስደስተን ምንድነው? ብዙዎቻችን የሚያስደስተን የሥጋ ፍላጎታችን የዐይን አምርታችን ሲሟላ ነው። ከዚህም በላይ በወገኖቻቸው ላይ ግፍ በመፈጸም በመገደል በሐሰት በመክሰስና በመወንጀል ደህ በመበደልና ፍርድ በማገደል የምንደስትም አለን። የክርስቶስ የሆኑ ሁሉ ግን ደስ የሚላቸው ስለ እውነት ብለው መከራን ሲቀበሉ ብቻ ነው። «አጥርያትንም ወደ እነርሱ ጠርተው ገረጁቸው በኢየሱስም ስም እንዳይናገሩ አገዘው ፈቅደው እነርሱም ስለሰሙ ይናቁ ዘንድ የተገደቡ ሆነው ስለ ተቆጠሩ ከሸነገው ፈት ደስ እያላቸው ወጡ።» የሐዋ. ፭፡፱። «ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ በውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደሙሉ ደስታ ቆጠሩት» ያዕ. ፩፡፩።

፲. በመከራ ጊዜ ድንቅ ነገር እንደመጣ መደነቅ አይገባም። ብዙዎች መከራ ሲመጣብን እንደ ድንቅ ነገር ቆጥረን እንረበሻለን። በሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ሲገባን እናማርራለን። ቀኑን በትካዜ እናላልፋለን። ሌሊቱን ደግሞ በአሳብ ውጣ ውረድ ያለ እንቅልፍ እናድራለን። ሰው የሚባል ነገር ያስጠላናል። አካባቢያችን ያስጠላናል። ራሳችንንም ያስጠላናል። ተስፋም እንቆርጣለን። ክርስቲያን ግን በእምነት ቆሞ በምግባር ጸንቶ ነፍሱን ከሥጋ የሚለይ አስቃቂ መከራ ቢመጣ እንኳ አይደነቅም። እንግዲህ ክርስቲያኖች ከሆንን ሃይማኖት እንደሌለው ሰው ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ከፋ አድራጊ በመሆን ወይም በሌሎች ሥጋውያን ጉዳዮች በመግባት መከራ እንቀበል ዘንድ አይገባም። ክርስቲያኖች በመሆን መከራን ብንቀበል ግን ስለዚህ ጸጋው እግዚአብሔርን እናመስግን እንጂ አንፈር። አንሸግቀቅ።

«ወዳጆች ሆይ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደመጣችሁ አትደነቁ። ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሴት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ። በክርስቶስም ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ» ፩ኛአጥ. ፩፡፲፪

፲፩. መከራ ከፍጹምነት መፃርግ ያደርሳል። ሰው ታግሦ ስለ እውነት በእውነት ጥቂት መከራ ከተቀበለ የጠራው የመጠኑና የጋበዘው እግዚአብሔር በመከራ ጊዜ ካጸናው በኋላ ከፍጹምነት ያደርሰዋል። ዋናው ነገር የምንቀበለው መከራ ለጥቂት ጊዜ መሆኑ ነው። የጠራን አምላክ የጸጋ ሁሉ አምላክ ስለሆነ ጸጋውን ያደለናል። ያጸናል። ያበረታናልም። «በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ከብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል። ያጸናችኋልም ያበረታችሁግል።» ፩ኛ.ኢጥ.፩+፲፡፡

፲፪. ወደዓለም መጨረሻ ከፍ ያለ መከራ አለ። ጌታችን በማቴዎስ ፳፬ ላይ የተናገረው ሁሉ እየተፈጸመ ነው። አሁን የምንገኘውም በዋዜማው ላይ ነው። ጦርን የጦርን ወሬ እየሰማን ነው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ተነሥቷል። ራብ ቸነፈርና የምድር መናወጥ በየሥፍራው እየሆነ ነው። ወገን ወገንን ለመከራ አሳልፎ እየሰጠ እየገደለም ነው። በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር ቸርነት ስለማይለየን ቅዱሳን መላእክት በተራዳኢነት ይቆሙልናል። «በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል ሕዝብም ከሆነ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያልሆነ የመከራ ዘመን ይሆናል» ዳን.፲፪+፩።

፲፫. በመከራ ጊዜ እግዚአብሔር ያድነናል። ሠለሰቱ ደቂቅን ከእሳት፣ ዳንኤልን ከአፈ እናብስት፣ ሶስናን ከዕደ ረባናት ያዳነ አምላክ እኛንም ያድነናል። እግዚአብሔር ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ የሚያድን አምላክ ነውና። «ከሰማይ ልኮ አዳነኝ» ማለት መዝ.፶፯+፫። ረድኤቱን ልኮ አንድም ልጁን ልኮ አንድም መልእኩን ልኮ አዳነኝ ማለት ነው። እግዚአብሔር በመከራዬ ቀን ደረሰልኝ። እግዚአብሔር ግን ደጋ ፈዬ ሆነ ወደ ሰፊ ሰፍራም አወጣኝ። ወድደኛልና አዳነኝ። ፪ኛ.ኢጥ.፳፪+፲፩

ወገኖቹ አስተውሉ እኛ መከራ የምንቀበለው ነገ በገሃነመ እሳት ሳይሆን ዛሬ በምድር ሳለን መሆን አለበት። ይቺ ዓለም አውነት በሐሰት ማሰባሰብ የምትንገላታባት ስለሆነች እውነትን ይዘን ከእውነት ጋራ በመንገላታት መከራን እንቀበል ዘንድ ይገባናል። እንዲህ ከሆነ እውነት

ስለማትወድቅ አንወድቅም። ስለማትጠፋም አንጠፋም። ይህ ሳይሆን ቀርቶ ከሐሰተኞች ጋር ብንሰለፍ ፍጹሚያችን እያምርም። እግዚአብሔር ገጸ መጋቱን ያዘርብናል» የእግዚአብሔር ፊት ከፋን በሚያደርጉ ላይ ነውና» መዝ.፴፫+፲፮

ስለዚህ ዛሬውኑ እግዚአብሔርን እንፈልገው። እርሱም ይመልስ ላናል። ከመከራችንም ሁሉ ያድነናል። መዝ.33፣፵4። ችግረኞች ስለሆን እንጨቴኝ እግዚአብሔርም ጨቴኝታችንን ሰምቶ ስቃያችንንም ዐውቆ መከራችንንም በእውነት አይቶ ያድነናል። «ይህ ችግረኛው ጮኸ እግዚአብሔርም ሰማው። ከመከራውም ሁሉ አዳነው» መዝ.፴፫+፮። የእምነት፣ የምግባር፣ የሰላምና የፍቅር ችግር ያለብን ሁሉ ዛሬውኑ እንጨቴኝ እርሱ ይሰጠናል። ሙሴ ከግብጽ ወደ ምሥራቅ ቢጓዝ በደብረ ሲና እግዚአብሔር ተገለጠለት። ከወገኖቹ ጋር መከራ መቀበልን ምርጫ ነበርና። እርሱንም ወገኖቹንም ያድን ዘንድ እግዚአብሔር ወረደ።

እኛም ከእውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን ጋር መከራ መቀበልን እንምረጥ። ጋጢአትንና በደልን ትተን አማናዊነት ደብረ ሲና ወደ ሆነች ቤተ ክርስቲያን እንጓዝ ወደ ምሥራቅም ዞረን እንጸልይ። ምሥራቅ እመቤታችን ናትና አማልጂን እንበል። ሥጋውንና ደሙንም እንቀበል። ፈጣሪያችን ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ያድነናል። የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለዩን፤ አሚን።

ምጽዋት

በቀሲስ ያሬድ ሃመድገን

ምጽዋት ከርኅራኄ ወገን የምትሆን የመንፈስ ፍሬ ናት። ይህም ሰው ምጽዋቱን ለሚሾት ሰዎች ወጥቶ ወርዶ በድካሙ በወዙ ባገኘው ገንዘብ የሚያደርገው ርኅራኄ ነው። የተራበውን ቆርሶ ማብላት የተጣ ማውን ማጠጣት፣ የታረዘውን ማልበስ ነው። በአጠቃላይ በፍጹም ርኅራኄ የባሰባቸውን፣ ቀን የጉደለባቸውን ነጻያንን ማሰብ ነው። ጠቢቡ ሰለሞን «ርኅሩኅ የተባረከ ይሆናል፤ ከአንጀራው ለድህ ሰጥቶአልና።» ያለው ለዚህ ነው። ምሳ.፳፪፥፱ በአጠቃላይ ምጽዋት ማለት ህብትን ብልና ዝገት በማያጠፋት ሌቦችም ግድግዳውን ምሰው ግምቡንም አፍርሰው በማይወስዱበት ሥፍራ በሰማያዊ መዝገብ ማከማቸት ነው። ማቴ.፮፥፩። አንድም በበረከት ለማጨድ በበረከት መዝራት ነው። ፪ኛቆሮ.፱፥፮። አንድም እግዚአብሔርን ማክበር ነው። ምሳ.፲፩፥፴፩።

ምጽዋት የሚመጸውተው ከአሥሩ እጅ ለእግዚአብሔር አሥራት /አንድ አሥረኛውን/ ካወጣን በኋላ ከሚቀረው ከዘጠኙ ላይ ነው። ከዚህ ውጭ አሥራት አጠራቅም ለነጻያን መመደወት ትክክል አይደለም። ምክንያቱም አሥራት የእግዚአብሔር ድርሻ ስለሆነ መስጠት የሚገባው ለቤተ ክርስቲያን ብቻ ነው። ደግሞም የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ገንዘብ ላይ ሥልጣን የለውም። በመሆኑም «የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር የቆሳርንም ለቆሳር» እንደተባለ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ካሰረከቡ በኋላ ከሚቀረውና ለእኛ ከተፈቀደው ላይ ቀንሶ መመደወት የሚገባው በወዙ ካገኘው እንጂ ስርቆና ቀምቶ፣ ሞሽቶና አጭብርብሮ ካመጣው፣ በኃጢአትና በበደል ካጠራቀመው አይደለም። ስለሆነም እያንጻጻፉ ሰው እግዚአብሔር አምላክ እንደሰጠው በረከት መጠን እንደችሉታው መስጠት አለበት። ዘጸ.፲፮፥፲፩ ነገር ግን የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው ወንድሙም የሚያሰፈልገውን ሲያጣ አይቶ ያልራራለት ማንም ቢሆን የእግዚአብሔር ፍትር በእርሱ ውስጥ ሊኖር አይችልም። ምክንያቱም ክርስትና ማለት በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት መዋደድ አይደለምና። ፩ኛዮሐ.፫፥፲፯

ምጽዋት የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነው። በመሆኑም ጸጸትና ቁጭት የሌለበት ንጹሕ ምጽዋት ለነጻያን መስጠት ይገባል። ምክንያቱም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ለነጻያን አለመመደወት ኃጢአት ነው። ይኸንን በተመለከተም «አምላክህም እግዚአብሔር በሰጠህ በአገርህ ደጅ ውስጥ ከሚኖሩ ወንድሞችህ አንዱ በደኸይ፣ ልብህን አታጽፍ በድሀው ወንድምህ ላይ እጅህን አትጨብጥ። ነገር ግን እጅህን ለእርሱ ክፈት። ... ለድሀውም ወንድምህ አንዳች የማትሰጥ እንዳትሆን፤ ዓይንህም በእርሱ ላይ ክፋ እንዳይሆን እርሱም ወደ እግዚአብሔር በአንተ ላይ እንዳይጮኹ፤ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ተጠንቀቅ። እጅህን በምትጥልበት ሁሉ አምላክህ እግዚአብሔር ስለዚህ በሥራህ ሁሉ ይባር ከሃልና ፈጽመህ ስጠው፤ በሰጠኸውም ጊዜ በልብህ አትጸጸት። ድሆች ከምድራቱ ላይ አያልቁምና፤ ስለዚህ እኔ፣ በአገርህ ውስጥ ላለው ድህ ለተቸገረም ወንድምህ እጅህን ትከፍታለህ ብዬ አዝዝሃለሁ።» ተብሏል። ዘጸ.፲፩፥፮-፲፩ በተጨማሪም ለጠላትም ቢሆን መመደወት እንደሚገባ ታዘዟል። ይህም «ጠላትህ ቢራብ አብላው ቢጠማ አጠጣው። ይህን በማድረግህ በራሱ ላይ የላሳት ፍህም ትከምራለህና» ተብሎ ተነግሯል። ምሳ.፳፰፥፳፯፤ ሮሜ.፲፪፥፩። ትርጉሙም ምጽዋቱን በትግትና ቢቀበል ራሱን በነፍረት እንዲደፋ እንዲጸጸት ታደርገዋለህ ነገር ግን «እየጠላሁት የመጸውተኝ ቢፈራኝ እንጂ ነው፤» ቢል በገሃነመ እሳት ታሰፈርድበታለህ ማለት ነው።

ምጽዋት በማናቸውም መንገድ ከነጻያኑ ብድራትን ላይሹ የሚፈጸም መሆን አለበት። ብድራቱን የሚከፍል እግዚአብሔር ስለሆነ ከነጻያኑ ከ«እግዚአብሔር ይስጥህ» በላይ ምንም ዓይነት ነገር መጠበቅ አይገባም። ለዚህም ነው ጌታችን «ምሳ ወይም አራት ባረገህ ጊዜ፣ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት እንዳይጠፍህ ብድራትም እንዳይመልሱህ ወዳጆችህንና ወንድሞችህን ዘመዶችህንም ባለጠገኝ ጉረቤቶችህንም አትጥራ። ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሳችንም ሰውሮችንም ጥራ፣ የሚመልሱት ብድራት የላቸው ምና ብጹዕ ትሆናለህ፤ በጸድቃን ትንግሌ ይመለስላሃልና።» ያለው።

ሉቃ ፲፫፡፲፪-፲፬ የጻድቃን ትንሣኤ የተባለችው ሰለተ ምጽአት ናት። በሰለተ ምጽአት ጌታችን በጌቹን ዘፍየሎቹ እንደሚለይ እረኛ ጻድቃንን ለይቶ በቀኙ ያቆማቸዋል። ጻድቃንን በምሥጋና ቃል «እናንተ የአባቴ ቡሩካን ኑ። ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። ተርቤ አብልታችሁኛልና ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገፄ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና።» ይላቸዋል። እነርሱም «ጌታ ሆይ ተርባህ አይተን መቼ አበላንህ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለ በሰንህ? ወይስ ታመህ ወይስ ታሰረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን?» ይሉታል። እርሱ መልሶ «እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ከወንድሞቼ /ከድሆች/ ለአንዱ ሰላደረጋችሁ ለእኔ አደረጋችሁት» ይላቸዋል። ኃጥአንን ግን በወቀሳ ቃል «ይኸንን ሁሉ አላደረጋችሁልኝምና እናንተ ርጉሣን ለሰይጣንና ለመልአክተኞቹ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ሂዱ» ይላቸዋል። እነርሱም በተራቸው «መቼ አይተንህ አላደረግንልህም?» ይሉታል። እርሱም መልሶ «እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ሰላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም» ብሎ ይመልስላቸዋል። ማቴ. ፳፮፡፱፩-፱፮። ስለሆነም ምጽዋትን እንዲሁ በልግስና መስጠት ያስፈልጋል።

የሚመጸውት ሰው ዋጋው በምድር እንዳይቀርበት ውዳሴ ከንቱን መሸሽ አለበት። ምክንያቱም ውዳሴ ከንቱ ሰሚያዊ ዋጋን ያሰጣልና። ስለዚህም ጌታችን ሲናገር «ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም። እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ ግብዞች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምክራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ምጽዋት ስታደርግ ምጽዋትህ በሰው ሁሉ እንዲሆን በቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤ በሰው የሚያይ አባትህም በግልጽ ያስረዙላል» ብሏል። ማቴ. ፳፮፡፩-፩። እዚህ ላይ ምክራብና መንገድ የተጠቀሰው በቤተ ክርስቲያንና በጉዳና

መርዳት አይገባም ለማለት አይደለም። ጌታችን እነዚህን የጠቀሰው ግብዞች ሰዎች እንዲያይዘውና እንዲያመሰግኗቸው ሰዎችን ሰብስበው ቀን ቆጥረው በተመሳቀለ ጉዳና በአደባባይና በምክራብ «አቦ አቦ» እየተባሉ ይመጸውቱ ስለነበር «እንዲህ አታድርጉ፤ ውዳሴ ከንቱ ፈልጋችሁ የምትሠሩት ሥራ አይነር።» ሲላቸው ነው። «ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤» ያለው ደግሞ «ሚስትህ ልጆችህና ቤተሰቦችህ እይወቁ፤» ሲል ነው። ምክንያቱም በእምነት ካልጸኑ በስተቀር ያላንቶታልና። እርሱ ለመጽውት ሲል ሚስት፡ «አይሆንም ንብረቱ የጋራችን ነው።» ትለዋለችና፤ ልጆችም «ዛሬ መጽውተህ ጨርሰህ ነገ ምን ልንወርስ ነው? ይሉታልና፤ ዘመድ አዝማይቱ ደግሞ «የጌታችን ወርቀ ለዝና፤ ልብሱ ለእርዝና፤ እሁሉ ለቀጠና።» እያሉ ያዳክሙታልና በእምነት ከጸኑ ግን «አንስ ጨምር» ይሉታል እንጂ «በዛ ቀንስ» አይሉትም።

እንዲሁም ሲባል ምጽዋት መስጠት የሚገባው በሰው ጠቅ ነው ማለት አይደለም። በግልጽም ይሰጣል። ምክንያቱም ከቤተ ክርስቲያን ደጅ ወድቀው በየጉዳናው ዳር ተኩራምተው በቤታችንም ደጃና ቆመው ስመ እግዚአብሔርንና ስመ ቅዱሳንን እየጠሩ ሲማጸኑን ዝም ብሎ ማለፍ አይገባምና። ይኸንን በተመለከተ ጌታችንና አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ለሚለምንህ ስጥ፤» ብሏል ማቴ. ፩፡፱፪። ዋናው ነገር ሰውነታችን እንዳይገበዝ ልቡናችንም ውዳሴ ከንቱን እንዳይፈልግ በትኅትና መጋረጃ ውስጥ መሰወር ነው። ሲያመሰግኑንም «አይገባኝም» እያልን በውስጥ መቃወም ነው። ምጽዋት መስጠት የሚገባውም በእግዚአብሔር በእመቤታችንና በቅዱሳን ስም ነው። ፩ኛ፡፳፫፡፲፡፱፩፤ ቆላ. ፫፡፲፮፤ ማቴ. ፲፡፱፡፱፪።

ምጽዋት ዝም ተብሎ በግብር ይውጣ ወይም በዘፈቀደ የሚሰጥ አይደለም። ዓላማ አለው። ዓላማውም ነጻያንን ከችግር ማላቀቅ ነው። ነገር ግን ያ ሰው ሲጋራ እንደሚያጠሰበት ጫት እንደሚቅምበት፤ ጠጥቶ እንደሚሰክርበት በዝሙት ቤተ መቅደስ ሰውነቱን እንደሚያረከስበት እያወቅን የምንሰጥ ከሆነ በደል ነው። ላናውቅ ከሆነ ግን በደሉ በራሱ ላይ ይሆናል። ስለዚህ ስንመጸውት የዚያን ሰው የችግር ቀዳዳ በመጠኑም ቢሆን ለመድፈን በማሰብ መሆን አለበት።

ምጽዋት መመገብ ያለባቸው ባዕለጸጉች ብቻ አይደሉም። ድሆችም ከእነርሱ ለሚያንሱት ያላቸውን መመገብ አለባቸው። ምክንያቱም የምጽዋት ትንሽ የለውምና። ለምሳሌ በወንጌል እንደተጻፈው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሙዳዩ ምጽዋት አንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በሙዳዩ ምጽዋቱ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንደሚጥሉ ሲያይ ብዙ ባለጠጎች ብዙ ይጥሉ ነበር፤ አንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች። ደቀመዛሙርቱንም ጠርቶ «እውነት እላችኋለሁ በመዝገብ ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሀ መበለት አብልጣ ጣለች፤ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትጸርዋን ሁሉ ጣለች።» ብሏቸዋል። ማር.፲፪-፵፩-፵፬። በሌላ በኩልም ድሆች ፍቅራቸውን ምክራቸውንና ጉልበታቸውን መመገብ ይችላሉ። ባለጸጉች ደግሞ እንዲያውም አምስትና አሥር ሣንቲም መጣል ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር በሰጣቸው ጸጋ ድሆች ለዘለቄታው ከችግር የሚላቀቁበትንና ራሳቸውን ችለው በሁለት እግር የሚቆሙበትን መንገድ መፈለግ አለባቸው። አለበለዚያ «የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ፍራችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ የተባለውን ቃል ዘንግተን እኛ ከመጠን በላይ እየኖርን ድሆቹ ግን ከመጠን በታች የሆነ አሳዛኝ ነጭ ሲኖሩ እያየን ዝም ማለት በደል ነው።» ፩ኛጴጥ.፩-፲፫ እነርሱ ቆሎ እንኳ አርርባቸው እያየን እኛ ግን በውስጤ የምንራጭ ከሆነ ግፍ ነው። እነርሱ አንጀታቸው ታጥፎ በራሃብ አለንጋ እየተገረፉ እኛ ግን ተርፎን የምንደፋ ከሆነ የበደል በደል የግፍ ግፍ ነው። በዚህም ምክንያት ድሆች ወደ እግዚአብሔር ይራኩላሉ። ዘጸ.፲፭-፱። እግዚአብሔርም ጨኸታቸውን ይሰማል። መዝ.፴፫-፯፤ ለምሳሌ ነጭ የተባለው ባዕለጸጋ ወደ ሲያል ተጥሎ የተሰቃየው ከደጃፋ ላይ ወድቆ የነበረውን ድሀ አልዳዛርን ባለሙጉ በነጭ ነው። አልዳዛር ከባዕለጸጋው ደጅ ወድቆ ከማዕዳ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር። ውሾች እንኳ መጥተው ቁስሎቹን ይልሱ ነበር። በሞተ ገዜ ግን እንደ ድሮው ውሾች ሳይሆኑ ቅዱሳን መላእክት ከበቡት፣ ወደ ሰማይም አሳርገው በአብርሃም ቀኝ እስቀመጡት። ሉቃ.፲፮-፲፱-፴፩።

ባዕለጸጉንት ጌታ በወንጌል በምሳሌ እንዳስተማረው በድሆች ላይ መጋቢ ሆኖ መሾም ነው። ሺሚውም እግዚአብሔር ነው። በመሆኑም የሹመቱን ግላማ በግወቅ ድሆችን መመገብ ያስፈልጋል። ከሁሉም በላይ ድሆች ፍቅርን ይሻሉ። ይህ ካልሆነ ግን ድሆች መጋቢዎቻቸውን ይከሰሳሉ። እግዚአብሔርም መጋቢዎችን ይጠይቃቸዋል «ይህ የምሰማ ባችሁ ነገር ምንድር ነው? ወደፊት ለእኔ መጋቢ ልትሆኑ አትችሉምና የመጋቢነታችሁን ሂሳብ አስረክቡኝ።» ይላቸዋል። ሉቃ.፲፮-፩-፪ «እናንተ ባለጠጎች፣ ስለሚደርስባችሁ ጭንቅ ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ። ሀብታችሁ ተበላሽቶአል ልብላችሁም በብል ተበልቶአል። ወርቃችሁም ብራችሁም ዝጎአል ዝገቴም ምስክር ይሆንባችኋል፤ ሥጋችሁንም እንደ አሳት ይባላል።» እያለ ይወቅሳቸዋል። ያዕ.፩-፩-፫። በመጨረሻም «እናንተ ሰነሮች በዚች ሌሊት ነፍሳችሁን ከእናንተ ሊወስዱለት ይፈልጋል፤ ይህን የሰበሰባችሁት ለማን ይሆናል? ለራሳቸው ገንዘብ የሚያከማቹ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለጠጎች ያልሆኑ እንዲህ ናቸው» ብሎ ይፈርድባቸዋል። ሉቃ.፲፪-፳-፳፩።

ማንኛውም ሰው እግዚአብሔር ከሰጠው ጸጋ በፍቅር ቢጽ ላይ ተመሥርቶ በፈሪሃ እግዚአብሔር የሚመጸውተው እምነት ሲኖረው ነው። በመሆኑም ከሁሉ አስቀድሞ በእምነት መታነጽና ማደግ ያስፈልጋል። ፩ኛቆሮ.፲፮-፲፫ ምክንያቱም የበጌ ምግባር ሁሉ መሠረት እምነት ነውና። እግዚአብሔርም ደስ የሚለው መንፈሳዊ ሥራ ሁሉ በእምነት ሲፈጸም ነውና ፅብ.፲፩-፮። አለበለዚያ አሕዛብ ከሚያደርጉት ምንም ልዩነት አይኖረውም። ማቴ.፭-፵፮-፵፰።

በእምነት የሚፈጸም ምጽዋት ሁሉ ዋጋ አለው። ዋጋውም ሰማያዊ ነው። ማቴ.፳፭-፴፬፤ ሉቃ.፲፩-፲፬ በምድርም ቢሆን ለደጋጌች በረከት ይትረፈረፈሩላቸዋል። ይኸንን በተመለከተ ጠበቡ ሰሎሞን «ያለውን የሚበትን ሰው አለ ይጨመርለታልም። ያለቅጥ የሚነፍግም ሰው አለ ይደኸያልም። ለደሀ የሚሰጥ እየጣም» ብሏል። ምላ.፲፩-፳፬፤ ምላ.፳፰-፳፯። ነቢዩ ጻዊትም «ለችግረኛና ለምስኪን የሚያስብ ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል። እግዚአብሔር ይጠብቀዋል ሕያውም

ያደርገዋል በጠላቶቹም እጅ አያሳልፈውም። እግዚአብሔር በደዌው አልጋ ሳለ ይረዳዋል፤ መኝታውን ሁሉ በበሽታው ጊዜ ያነጥፍለታል።» ብሏል። መዝ. ፱፡፩-፫። በመሆኑም በፍጹም እምነት ከእግዚአብሔር የሚገኘውን የተትረፈረፈ በረከትና በኋላም የምትወረ ሰውን የማታልፍ የእግዚአብሔር መንግሥት በማሰብና ተስፋ በማድ ረግ እጅን ለም ጽዋት መዘርጋት ይገባል። ምክንያቱም ምጽዋት ከጸሎት ጋር ቅድመ እግዚአብሔር ይደርሳል። የእግዚአብሔር መልአክ ቆርኔሌዎስን «ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ።» ያለው ለዚህ ነው። ዮሐ. ፲፡፩።

እንግዲህ «የሰማይ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ ርኅሩኅዎች ሁኑ፤» እንደተባለ በርኅራኄ በመመደወት ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በመልክ ብቻ ሳይሆን በግብር ልንመስለው ይገባል። ሉቃ. ፮፡፱። እግዚአብሔርም ከመሥዋዕት ይልቅ ርኅራኄን ይወዳል። ሆሴ. ፮፡፮፤ በእጠቃላይ ምጽዋት አበው እንደሚያመሠጥሩት፡

- ⇒ ለአምላክ የሚያበድሯት ብድራት ናት፤
- ⇒ ወደ አምላክ የሚነገዱት የታመነችና ትርፍ ያላት ንግድ ናት፤
- ⇒ ወዶ እስኪያሰነዝት ድረስ ብልህ ሰው ከፈጣሪው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚያኖራት አደራ ናት፤
- ⇒ በጉ ሥራን ሁሉ ንጹሕ የምታደርግ ናት፤
- ⇒ ኅልፈት ጥፋት የሌለባት ሰማያዊ ድልብ ናት፤
- ⇒ እግዚአብሔር ከርሠ ነዳያንን መቅደስ አድርጎ የሚቀበላት መብዓ ናት
- ⇒ የአምስቱ ትጉጋን ቆነኛዎች መብራት ናት፤ ማቴ. ፳፮፡፮
- ⇒ የቅዱሳን ትጋት ናት፤ ገላ. ፪፡፫

የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን አሜን።

«የተባረከሽ ነሽ» ሉቃ. ፩፡፱፱-፵፮

በቀሲስ ደጅኔ ሸፈራው

ሰማያዊ ንጉሥ ውበቷን /ንጽሕናዋን ቅድስናዋን/ የወደደላት ማረሪያው /እናት/ ትሆነው ዘንድ የመረጣት ለዘላለም ማረፊያው እንድትሆን የወሰነላት መንፈስ ቅዱስ ያጸናት ወልድ ያደረገት ኃይለ ልዑል የጸለላባት እመቤት ቅድስት ድንግል ማርያም «እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» ብላ ብሥራተ ገብርኤልን ከተቀበለች በኋላ በዚያ በብርድ እና በውርጭ ወራት ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች። ይሁዳ በደቡብ ከነዓን ያለ አገር ነው። የእሥራኤል ልጆች ከባቢሎን ምርኮ ተመልሰው ወደ አገራቸው ሲመጡ አብዛኞቹ ከይሁዳ ወገን ስለሆኑ በከነዓን አገር የተቀመጡበት ሥፍራ ይሁዳ ተባለ። ሰዎቹም አይሁድ ተባሉ። ሕዝ. ፩፡፳። ይሁዳ ከታላቁ ባሕር እስከ ጨው ባሕር ከአዮጴ ከተማ እስከጋሳ ይደርሳል።

እመቤታችን ወደ ዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት። ኤልሳቤጥ ለእመቤታችን አክስቷ ናት። ዘመዷ መሆኗንም ቅዱስ ገብርኤል ተናግሯል። ዘካርያስና ኤልሳቤጥ በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሔዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። ሉቃ. ፩፡፳፯።

ኤልሳቤጥ በእመቤታችን በመጉበኘቷ ድንቅ ነገር ተደረገላት የድንግል ማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ዕንሱ በማንፀንዋ ውስጥ ዘለለ። «አንፈርፀ አንል በውስተ ከርሣ» የሚለውን ቅዱስ ያሬድ «የሐንስ ሰገደ ውስተ ከርሠ እሙ» ዮሐንስ በእናቱ ማንፀን ሳለ ሰገደ ብሎ ተርጉሞታል። በኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ ሞላባት ምሥጢርም ገለጠላት በታላቅ ድምፅም እየራሸች ድንግል ማርያምን እንድታመስግን አደረጋት። በሰድሜዋ ብታረጅም በመንፈስ ቅዱስ ታድሳ አመሰግንቻት።

ምስጋናዋም ከሰማያዊው መልአክ ከቅዱስ ገብርኤል ጋር ተመሳሰለ አንድ ሆነ «አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ የማንፀንሽም ፍሬ አምላክ ወልደ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው» አለች። ከዚህም አከታተላ የትሕትናን ነገር ተናገረች። የጌታዬ እናት ወደ እኔ

ትመጧ ዘንድ አይገባንም በማለት የራሷን ታናሽነት የእመቤታችንን ታላቅነት መሰከረች። ይህ ታናሽነት እና ታላቅነት በዕድሜ ሳይሆን በክብር ነው። በዕድሜ ሌላሳቤጥ አረጅታለች። ለቃ.፩+፲፰ ኤልሳቤጥ እንደገለጠችው በጌታ /በአምላክ/ እናትነቷ ከፍጡራን በሳይ ከፈጣሪ በታች ናት በክብርም የሚተካከላት የለም ምስጋናዋ በሰማይም በምድርም የመላ መሆኑ በዚህ ታወቀ። ከሰማያውያን ቅዱስ ገብርኤል ከምድራውያን ኤልሳቤጥ በአንድ ቃል አመሰግናለች።

ኤልሳቤጥ በእመቤታችን ምክንያት የተደረገላትን ተአምር አልሽሽኝም ያደረገት መንፈስ ቅዱስ የእመቤታችንን ነገር የሚሸሸግ ሳይሆን የሚገልጥ ነው። ጸሩ መንፈስ ቅዱስ የሞላበት እመቤታችን ስለቀረበቻትና ስለተሳለመቻት አይደል። ድንግል ማርያም እንደማናቸውም ሴቶች እንደ አይደለች ከሴቶች ሁሉ ተለይታ እንደተባረከች ከተለዩ የተለዩች እንደሆነች የማገፈፈም ፍሬ በሩክ አምላክ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አስተማራት። «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕራት ናት» በማለት በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል አንደበት የተነገረው አስቀድሞም በቅዱሳን ነቢያት በግልጽም በምሳሌም ለእመቤታችን ሲነገር የኖረው ቃል እግዚአብሔር በእውነት እየተፈጸመ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አፎን ከፍቶ ፈቷን ጸፈቶ አናገራት። የአምላክ እናት የመሆኗን ነገር መሰከረች።

ለእመቤታችን ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር የተነገረላት ቃል እጅግ የበዛ ነው። «ከምሩ ለእግዚአብሔር ዘየንድር ውስተ ጸዮን፣ ጸዮን ለሚያደር ለእግዚአብሔር ዘምሩ» መዝ.፱+፲፩ «ዛቲ ይለቲ ምዕራፍየ ለዓለም ዝዮ አጎድር እስመ ኅረይክዋ፣ ይቺ የዘለሃለም ማረፊያዬ ናት መርጫታለሁና፣ በዚች አድራሲ።» መዝ.፩፻፴፩+፲፬ ተብሎ በቅዱስ ጳውሎስ ተነግሮ የነበረ ቃል ፍጻሜውን አገኘ። እግዚአብሔር ወልድ እግዚአብሔር ቃል ጸዮን ተብሎ ትንቢት በተነገረላት በድንግል ማርያም ማገፈፈን አደረገ። ምሥጢሩም በመንፈስ ቅዱስ ለኤልሳቤጥ ተገለጠ። ጸዮን ማለት በትርጉሙ አምባ መጠጊያ ማለት ነው። አማናዊት ጸዮን እመቤታችንም በእማላጅነትዋ ለምእመናን አምባ መጠጊያ

በመሆን ተሰፋቸው ናት። «ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች።» ኢሳ.፯+፲፬ ተብሎ በኢሳይያስ የተነገረላት ቃል በእግዚአብሔር ይፈጸማልና አምላክን በድንግልና ፀንሰች አምላክንም በመንፈስ ቅዱስ ግብር ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ በማገፈፈን ድንግል አደረገ። ቡሩክ አምላክ በማገፈፈን አድር ቡር ከት ትባል ዘንድ ወደደ ፈቀደ እርሱ በሰማይ በምድር ቡሩክ እንደሆነ እርሷም በሰማይ በምድር ቡርክት ሆነች፤ እሱ በሰማይ በምድር ምስገን እንደሆነ የወደዳት የመረጣትና ያደረገት እናቱም በሰማይ በምድር ተመሰገነች።

ኤልሳቤጥ እንደተናገረችው አምላክን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና እንደምትወልድ በመልአኩ አንደበት የተነገረላትን የሚፈጸመውን የእግዚአብሔርን ቃል በፍጹም እምነት የተቀበለች እመቤት እውነትም ብዕራት ናት። እግዚአብሔር ተናግሮ የሚያስቀር አምላክ አይደለምና፤ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ እናገራለሁ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል ደግሞም አይከፈይም።» በማለት አረጋግጦልናል። መዝ.፲፪+፳፭። በኢሳይያስ ስም አድር «... ከአፈ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ነው የምለውን ያደርጋል። የላክሁትንም ይፈጽማል ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም።» ሲል መናገሩ ለዚሁ ነው። ኢሳ.፶፩+፲፡፡

ጠቢቡ ሰሎሞን በመጋ.፱+፲ ሳይ «ርግቤ አንዲት ናት። መደምደሚያዬም አንዲት ናት። ለወለደቻት የተመረጠች ናት ልጆችም ባዩለት ጊዜ አመሰገኑአት ገግሥታትና ዕቁባትም ምስጋና ሰጡአት። ይህች ማን ናት? እንደ ማለዳ ብርሃን የምትጉበኝ እንደወረረቃ የተዋበች እንደ ፀሐይ የጠራች እንደ ኮከብም ጦር የምታስፈራ፤ «ብሎ የተናገረላት የዋሂት ርግብ እመቤታችን በሁሉ የተመሰገነች ናት። ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ስትመሰገን ትናራለች። የቤተ ክርስቲያን ሊት አባ ጊዮርጊስ «ውድስት አንቲ በአፈ ነቢያት ወስብሌት በሐዋርያት» በማለት እመቤታችንን በነቢያትም በሐዋርያትም እፍ የተመሰገነች ነች ብሎላታል። ነቢያት ትንቢት የተናገሩለትን ሐዋርያት ወንጌል ያስተማሩለትን ሰማዕታት በሰሙ የተጋደሉለትን ጸድቃን ከጌታ

የተለዩለትን ቢሩቤል መንበሩን የተሸከሙለትን ሱራፊል ያለ እረፍት የሚያመሰግኑትን መላእክት ለተልእኮ የሚፋጠኑለትን አምላክ በማገገግ ተሸከማላቸዋለችና ሁሉም በአንድ ቃል ያመሰግኗታል። መላእክት እን ታችን ጸድቃን እመቤታችን ሰማዕታት እናታችን ምእመናን መመዘያ ዘውዳችን ጥንተ መድኃኒታችን ይህ ታል። የምድረ ባለጠጎች አሕዛብ በፊቷ ይማልላሉ» መዝ.፱፬፡፪።

እኛም ከሰማይ ቅዱስ ገብርኤልን ከምድር ኤልሳቤጥን አብነት መንፈስ ቅዱስን ምስክር አድርገን «ሰብሐት ለእግዚአብሔር ማርያም ድንግል ወላዲቱ አምላክ አምላክን የወለደች ለእመቤታችን ለድንግል ማርያም ምስጋና ይገባል። እውነት ነው ምስጋና ይገባል» እያልን እናመሰ ግና ታለን። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴው አባ ጊዮር ጊስ በድርሰቱ እንዳመሰገናች በአባቶች ፈንታ የተወለድንላት ልጆቿም የጌታን እናት ከማመስገን ቸል አንልም። በመዝሙራችንም ሆነ በቅዳ ሴላችን ከሰመ ሥላሴ ቀጥለን የምንዘምረው የእመቤታችንን ምስጋና ነው። እንኳን የአምላክ እናት «በከተቃች ምክር ያልሔደ በኃጢአተ ጥቸም መንገድ ያልቆመ ሰው ምስገን ነው። መዝ.፩፡፩። እግዚአብሔርን የማፈራ ትእዛዝንም እጅግ የማወድ ሰው ምስገን ነው። መዝ.፩፻፲፩፡፩። በመንገዳቸው ገጽሐን የሆኑ በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሔዱ ምስገና ጥቸ ናቸው። ምስክሩን የሚፈልጉ በፍጹም ልብ የሚሹት ምስገና ጥቸው። መዝ.፩፻፲፮፡፩። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ የአምላክ አገልጋዮች ምስገና ጥቸ ከሆኑ አገልጋይነትን ከአምላክ እናትነት ጋር አስተባብራ የተገኘች እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋናዋ ከሁሉ ከፍ ያለ ነው።

በዘመናችን የእውነት መንፈስ ከሰዎች በመለየቱ እንጂ ሁሉም በአንድ ቃል እንደ ኤልሳቤጥ በመንፈስ ተሞልተው እመቤታችንን የጌ ታችንን እናት በመሰገኑአት ነበር። ሰው ሥጋዊ ደማዊ ሲሆን ማለትም ለሥጋ ምኞቱ ለዓይን አምሮቱ ሲገዛ የእግዚአብሔር መንፈስ ለዘ ለዓለሙ ይለየዋል። ዘፍ.፮፡፫።

ድንግል ማርያምን የባረከና ያሰባረከ እግዚአብሔር ነው። ከእግዚአ ብሔር የሆነ ሁሉ ደግሞ «ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ የተባረከሽ ነሽ።» እያለ ያመሰግናታል። ከፍጡራን ወገን ከማንም አያወዳድራትም። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው «በመኑ ወበአምላላ መኑ ናስተማሰለዚ በማንና በምን ምላሌ እንመስልሻለን» ያለው ወደ አይደለም። እግዚአብሔር ለዘለዓለም ማረፊያዬ ናት ያላት አማናዊት ጽዮን ድንግል ማርያም ለዘ ለዓለሙ የተባረከች መሆኗን ሁሉ ማወቅ አለበት። ይህ ዕውቀት የሚገኘው በመንፈስ ቅዱስ ነው።

እመቤታችንን የሚገርኩ ሁሉ በሩካን ይሆናሉ ለዚህም የአበ ብዙ ገን የአብርሃም ሕይወት ትልቅ ትምህርት ይሆናል። «እግዚአብሔር አብራምን አለው። ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ። እባርከሃ ለሁ ስምህንም አስብረዋለሁ። ለበረከትም ሁን የሚገርኩህንም እባርክ ለሁ። የሚረግሙህንም እረግማለሁ።» ዘፍ.፲፪፡፩። ከዚህ የምንማረው እግዚአብሔር የባረከውን ስሙንም ያከበረውን ለበረከትም ያደረገውን አብርሃምን የሚገርክ ሰው በሩክ የሚረግም ደግሞ ርጉም እንደሚሆን ነው።

እመቤታችንም አባቷ ዳዊት በመንፈስ በመዝ.፱፬፡፲ ላይ «ልጅ ሆይ ስሚ እዩ ጆርሽንም እዘንብዩ ወገንሽንም ያባትሽንም ቤት እርሺ ገጉሥ ውበትሽን ወድዶአልና» ባለው መሠረት ገና በሦስት ዓመቷ ከቤተሰቦቿ ተለይታ ለቤተ መቅደስ ተሰጥታ መላእክት እያረጋጓት ሰማያዊ ምግብ እየተመገበች በቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ናራለች። ብሥራተ ገብርኤልን እንደሰማች የበረከተ ሥጋ ወነፍስ ማደሪያ ሆነች። እግዚአብሔር አስቀድሞ የመረጣት ምርጫና የባረካት በረከት በቅዱስ ገብርኤልና በኤልሳቤጥ ምስጋና ተገለጠ። ይፋ ሆነ። እግዚአብሔር መልእክትን ልኮ መንፈስ ቅዱስ ኤልሳቤጥን ገፋፍቶ የም ስጋናዋ በር ተከፈተ እንግዲህ ሁለቱ በገቡበት የምስጋና በር ገብቶ ከምስጋናው አዳራሽ እሷን ማመስገን ይገባል።

አብርሃምን ለበረከት ሁን «ያለ አምላክ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እንድታስጥ ድንግል ማርያምን መረጠ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስን

የምታሰጩ የጌታችን እናት ሆይ እውነትም የተባረክሽ ነሽ» እንበላት። የአብርሃምን ስም ያከበረ አምላክ የእናቱንም ስም አክብሯል። ስለዚህ በሰሚም ጭምር እንግዳላን። ስምዋን መማለጃ እናደርጋለን። «በእንተ ማርያም መሐረን ክርስቶስ ስለማርያም ብለህ ክርስቶስ ሆይ ማረን።» በእንተ ማርያም ወላጁትከ ሥረይ ኃጢአተ ሕዝብከ ስለ እናትህ ስለ ማርያም ብለህ የሕዝብህን ኃጢአት ይቅር በል» እንላለን።

«የሚባርኩህን እባርካለሁ የሚረግሙህንም እረግማለሁ» ብሎ ለአብርሃም ቃል ኪዳን የገባ አምላክ እመቤታችንን እንደ ቅዱስ ገብር ኤልና ኤልሳቤጥ የምንባርካትን ሁሉ ይባርከናል። ለእሷ ለባሕርይዋ የማይሰማማ ትምህርት እያስተማርን የምንረግማትም ከሆነ ርጉማን እንሆናለን። እንግዲህ ከባርከትና ከርግማን ከሞትና ከሕይወት እንም ረጥ በኢየሱስ ክርስቶስ ክርስቲያን ተብለን የተጠራን ሁሉ ምርጫችን በረከትና ሕይወት እንደሚሆን አልጠራጠርም። እንዲህ ካልሆነ ግን በስሙ እየተጠራን ገና ክርስትናው እንዳልገባን ያመለክታል። ይሄም ብቻ አይደለም እንደ ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከን አይ ደለንም። እንደ ኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ አሳደረብንም ማለት ነው።

ጌታን በማገፀኗ ተሸከማ ወደ ኤልሳቤጥ ቤት የገባች እናት ዛሬም የጌታን ቸርነት ይዞ ወደ ቤታችን ለመግባት ፈቃደኛ ናት። እኛ ግን በራሳችንን አንዝጋባት። ለኤልሳቤጥ የተደረገላት እንዲደረግልን ከፈለ ግን በራችንን ክፍት እናድርግ ለእኛም እመቤታችን ድምፅዋን ታስ ማናለች። በዚህን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነ ደስታ በውስጣችን ይላወቃል። ሕይወታችን በመንፈሳዊ ደስታ ይሞላል። በሐዘን መኮራ መት በጭንቅ መወጠር ይቀርልናል። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልታ ጌታንም እመቤታችንንም እንዳመሰገንች ጌታን ከእናቱ ጋር የምናመሰግን እንሆናለን። ምናልባት አንዳንዶች እሷን ስናመሰግን የጌታን ምስጋና ወደ ጎን የተውን ሊመሰገላቸው ይችላል።

ይህ ግን ትልቅ ስህተት ነው። እኛ ከፈጣሪያችን ከኢየሱስ ክርስ ቶስ ማንንም እናስቀድምም። መጀመሪያ ጌታን ቀጥለን እመቤታችንን እናመሰግናለን። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ጌታን አመሰግና እመቤታ ችንን ወይም እመቤታችንን አመሰግና ጌታን አልተወችም። እኛም

እንዲሁ ነን። እንግዲህ እግዚአብሔር የባርካትንና ያስባረካትን እመ ቤት ትርጓሜያቸው ባልገባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እየተሰናከሉ የሚራገሙ ሁሉ ሊመለሱ ይገባቸዋል የዘላለም ድንግል በሆነች የጌታ እናት ላይ የማይገባ ነገር መናገር እርግጥን ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የባርካትን ደረግም ዘንድ ለማንም ሥልጣን አልተሰጠ ውም። እሷ የአምላክ ዙፋን ናት በመሆኑም በአምላክ ዙፋን ላይ ሰውን ለማስቀ መጥ የሚጥፍ ርጉማን ዛሬም ስላለ «ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ አንቺ የተባረክሽ ነሽ።» ወደሚለው ዘላለማዊ ቃል ሊመለሱ ይገባቸዋል።

በላዕም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገም በባላቅ ጥሪ ሲጓዝ የእግዚአብሔር መልአክ ተቃወመው። እንዲያውም በሰው አን ደበት የገሰፀችህ አሁያህ ሦስት ጊዜ ከፈቴ ፈቀቅ ባትል ፍር አሁን አንተን በገደልኩህ ነበር አለው። በመጨረሻም የምናገርህን ቃል ብቻ ትናገራለህ ሲል አስጠነቀቀው። በላዕምም ከባላቅ ጋር ከተገናኘ በኋላ «ባላቅና ያዕቆብን ርገምልኝ። ና እሥራኤልን ተጣላልኝ ብሎ ጠራኝ። እኔ ግን እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? እግዚአ ብሔርሰ ያልተጣላውን እንዴት እጣላለሁ?» ብሎ ተናገረ ባላቅ በላዕምን «ያደረግህብኝ ምንድር ነው? ጠጣቶቼን ትረግምልኝ ዘንድ ጠራሁህ። እነሆም ፈጽመህ ባረክሃቸው አለው። እርሱም መልሶ በውኑ እግዚአ ብሔር በአፌ ያደረገውን እናገር ዘንድ አልጠነቀቅምን አለው። «ዳግ መኛም» እነሆ ለመባረክ ትእዛዝን ተቀብያለሁ። እርሱ ባርኮአል። እመልሰውም ዘንድ አልችልም» አለ። ባላቅም በላዕምን «ከቶ አትርገ ማቸው ከቶም አትባርካቸው።» አለው። በላዕምም መልሶ ባላቅን «እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ አደርጋለሁ ብዬ አልተናገርሁምን?» አለው ሦስተኛም «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያ ዎችህ ምንኛ ያምራሉ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን። የሚረግ ምህም ሁሉ የተረገመ ይሁን።» በማለቱ ባላቅ ተበላጩ በላዕምም ባላ ቅን «በቤትህ የሞላው ብርና ወርቅ ቢሰጠኝ መልካሙን ወይም ክፉ ውን ከልቤ ለማድረግ የእግዚአብሔርን ቃል እተላለፍ ዘንድ አይቻለኝም

እግዚአብሔር የተናገረውን እርሱን እናገራለሁ። ብዬ ለላክሃቸው መልእክተኞችህ አልተናገርኳቸውምን?» አለው። በመጨረሻም «አየዋለሁ ኣሁን ግን አይደለም እመለከተዋለሁ በቅርብ ግን አይደለም። ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል» ሲል ትንቢት ተናገረ። ዞነ.፳፪-፳፫-፳፬።

ከላይ የተጠቀሰውን ታሪክ ምሳሌ ብናደርግ የሚያስተምረን መሠረታዊ ትምህርት አለ ይኸውም ትናንትም ሆነ ዛሬ በዘመናችን ብዙ ባላቆች እንዳሉ ነው። ባላቅ ምንም እንኳን የእግዚአብሔርን ስም ቢራገም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገምና ለማስረገም ሲጣደፍ ተገኝቷል። ሆኖም አልተሳካለትም። በለዓምም እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? ያልተጣለውን እንዴት እጣላለሁ ሲል ተጠንቅቆ እግዚአብሔር በአፋ ያኖረለትን የበረከት ቃል ተናገረ እሥራኤልን ባረከ።

እንግዲህ የዛሬ ባላቆች ከዚህ መማር አለባቸው። እግዚአብሔር የባረከትን ድንግል ማርያምን መርገም የወደዳትን መጣላት አይቻልም። በለዓም እሥራኤልን ለመባረክ ከባራኪው ከእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደ ተቀበለ ቅዱስ ገብርኤል እና ኤልሳቤጥም እግዚአብሔር ቢያዝዛቸው ቃሉንም በአንደበታቸው ቢያኖርላቸው ነው በአንድ ቃል ድንግል ማርያምን ያመሰገኑት። በለዓም ቡራኬውን ወደ መርገም መለወጥ አይቻለኝም እንዳለ እኛም እግዚአብሔር ለዚህ መርጫታልና ፍቅርን በጥላቻ የአምላክ እናትነቷን ወደ ሰው እናትነት መለወጥ አይቻለንም። የሰዎች እምነት መለዋወጥ የዘለዓለም ድንግል እና የአምላክ ብቻ እናት የሆነችውን የድንግል ማርያምን ማንነት አይለውጠውም።

በለዓም ለሦስተኛ ጊዜ በሞላብ ማዶ የሰፈረውን ሕዝብ አሻግሮ እያየ የተናገረው፤ «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያዎችህ ምንኛ ያምራሉ። ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን የሚረግምህም ሁሉ የተረገመ ይሁን።» የሚል ነበረ። ድንቅ ቃል ነው። በዚህም ምሳሌ ቅዱስ ገብርኤልንና ኤልሳቤጥን ተከትለን የያዕቆብ አምላክ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ማደሪያህ ድንግል ማርያም ምንኛ ያማረች የተባረከች ናት እንላለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም አባ ጊዮርጊስ በሰዓታት ድርሰቱ ለእመቤታችን በለዓለም በእግዚአብሔር ቃል ለእሥራኤል እንደተናገሩት፤ እኛም ድንግል ማርያም ሆይ የሚመርቅሽ የተመረቀ የሚረግምሽ ደግሞ የተረገመ ይሁን እንላለን። መራገማችን ወይም መፍረዳችን አይደለም። የሚፈርደው ዘለዓለማዊ ቃሉ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው። እኔ የተናገረሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።» ማለቱ ለዚህ ነው። ዮሐ.፲፪+፱፰።

በለዓም በመጨረሻ «ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል።» እንዳለ ከያዕቆብ ወገን ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሳይከፍት ገብቶ ሳይከፍት ይወጣ ዘንድ ኮከብ የተባለ ኢየሱስ ክርስቶስ ጊዜውን ሲደርስ በማገፀን ድንግል አደረ። በኤልሳቤጥ አንደበት ቡፍክ ተባለ። እናቱም ቡርክት ተባለች። እዎ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እናት ድንግል ማርያም ሆይ የተባረክሽ ነሽ የማገፀንሽም ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው። እመቤታችን ሆይ ሥጋውን ደሙን ተቀብለን የዘለዓለም ሕይወት እንድናገኝ የልጅሽ ቸርነት የአንቺ አማሳጅነት አይለዩን። አሜን።

«ጸሎትህ ተሰምቶልሃል» ሉቃ ፩፡፲፫

በዲ/ን ተክለወልድ

ሰው በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ ለእግዚአብሔር ስለተፈጠረ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ይፈልጋል። መገናኛውም ጸሎት ስለሆነ ይጸልያል። ቀደምት አበው /የቀደሙ አባቶች/ ጸሎት በሰቀለ ጎሊና በአንቃዕድም ለቡና በሰፊሃ እድ ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር እንደሆነ ነግረውናል። ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የመገናኛ ምልክትና ማጽኛ ነው። ጸሎት ኅብረትን ምስጋናን ስግደትን ንስሐን ልመናን ምልጃን ያጠቃልላል። ሰዎች በልዩ ልዩ አቋቋም ቦታና ጊዜ ሊጸልዩ ይችላሉ። ዋናው ነገር ግን የልብ መሰበር ነው። ነቢዩ ዳዊት እንዳለ «የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም» መዝ. ፲፭፡፲፯ ቃሉም ትሕትናን ገንዘብ ማድረግ እንዲገባ ያስተምረናል።

በሕይወቱ ውስጥ ጉድለት ያለበት ሰው ሁሉ የጨለመው እንዲበራለት የጠመመው እንዲቃናለት የጠወለገው እንዲለመልምለት የተዘጋው እንዲከፈትለት የዘራው እንዲበቅልለት የተተከለው እንዲጸድቅለት የተወለደው እንዲያድግለት የተበተነው እንዲሰበሰብለት የተሰበሰበውም እንዲባረክለት ልመናውን በጸሎት ለእግዚአብሔር ያቀርባል። እግዚአብሔርም የልጆቹን ጸሎት በደስታ ይሰማልና ጸሎት ብዙ ኃይል አለው። ስጴጥ. ፫፡፲፪፣ ያዕ. ፩፡፲፯ ጸሎቱ የተሰማለት ሰው ፈጥኛ ከሐዘን ይጽናናል። ከጭንቀቱ ይረጋጋል። ከትካሄ ዛጎር ይወጣል ከድካሙ ይበረታል።

በትእዛዙና ሕግጋቱ ሲመዘን ያለነቀፋ የሄደና በእግዚአብሔር ፊት ጸድቅ የነበረ ካህን ዘካርያስ በአዲስ ኪዳን ዋዜማ እንደ ካህናት ሥርዓት ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ጽንሐውን ይህ በሚያጥንበት ጊዜ ከዕጣኑ መሠዋያ በስተቀኝ መልእክትን በማየቱ ደነገጠ። ፍርሃትም ወደቀበት። ሉቃ. ፩፡፲፩-፲፫ ተፈጥሮአቸው ከማይጠፋ አላትና ነፋስ የሆኑ ትዱላን መላእክት ኃይላቸው ታላቅ ስለሆነ የሚያስፈራራና የሚያስደንግጥ ግርማ አላቸው። መዝ. ፲፪፡፳፣ ፲፫፡፱። እንኳን ሰው ምድር በፊታ

ቸው ትንቀጠቀጣለች። እጅግም የሚያስፈራናቸው። መልካቸው እንደ ሙብራት ልብላቸውም እንደ በረዶ ነጭ ነውና። ማቴ. ፳፰፡፪።

በዚህ ሁኔታ ለዘካርያስ የተገለጠው መልእክ «ዘካርያስ ሆይ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ» ብሎ ካረጋጋው በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ እንደምትወልድ ስሙም የሐንስ እንደሚባል ለዘካርያስም ተድላና ደስታ እንደሚሆንለት በመወለዱም ብዙዎቹ ደስ እንደሚላቸው በጌታ ፊት ታላቅ እንደሚሆን የወይን ጠጅና የሚያሰክር መጠጥ እንደሚይጠጣ በእናቱም ማግፀን ሳለ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚቃኝ ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎቹን ወደ አምላካቸው እንደሚመልስ የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንደሚያሰናዳ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ እንደሚሔድ ለዘካርያስ በዝርዝር ነገረው። ይህ ሁሉ ሲሆን በሰጣኑ መሥዋዕት ጊዜ በውጭ ይጸልዩ የነበሩት ሕዝብ በዘካርያስ መዘገየት ከመደነቅ በቀር ምንም አላወቁም። ዘካርያስ «አኔ ሽማግሌ ነኝ ሚስቴም በዕድሜዎ አርጅታለችና ይህን በምን ዐውቃለሁ» በማለቱ መልእክት መልሶ «እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ እንድናገርህም ይህችንም የምሥራች እንድሰብክልህ ተልኬ ነበር። እነሆም በጊዜው የሚፈጸመውን ቃሉን ስላላመንዝ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም» ስለአለው ወዲያው ዲዳ ሆነ። ከመቅደስም በወጣ ጊዜ ልመናገር ባለመቻሉ ሕዝቡ ራእይ እንዳዩ አስተዋሉ። እግዚአብሔር ለወዳጆቹ በራእይ ይገለጣልና በሐልምም ያነጋግራቸዋልና። ዘካርያስ. ፲፪፡፳፣ ሉቃ. ፩፡፳፫።

በብሉይ ኪዳን ታሪክ ነቢዩ ዳንኤል በሁባል ወንዝ መካከል ቀዱስ ገብርኤልን ጤግሮስ በተባለው በታላቁ ወንዝ አጠገብ በፍታ የለበሰውንም ጥሩም የአፈዘን ወርቅ በወገቡ የታጠቀውን አካሉም እንደ ብርሌ፣ ፊቱም እንደ መብረቅ እግሮቹም እንደ ጋለ ናስ የሚመስለውን የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ የነበረውን መልእክት ባዩ ጊዜ እንደ ፈራ እንደተንቀጠቀጠ፣ እንደ ደነገጠ እና እንደሰገደ የዘካርያስም ፍርሃትና ድንጋጤ ከዚህ አንጻር ነበር። በዚህም አባቶቹን ነቢዩ ትን መስሎ ተገኝቷል። ዳን. ፳፡፲፯፣ ፲፡፳። አባቱን የማይመስል ልጅ ግን

ዲቃላ ነው። ዘጸግ.፳፫፡፮። ዕብ.፲፪፡፳። ዲቃላ ያይደለ የሕግ ልጅ ዘካርያስ መላእክትን ማክበር እንደ አባቶቹ ገንዘብ አደረገ።

ነቢዩ ዳንኤል በግታ መሥዋዕት ጊዜ ስለራሱና ስለሕዝቡ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ሲጸልይና ሲናዘዝ ጸሎቱ ስለተሰማለት መሥዋዕቱ ስለመረጠለት ቅዱስ ገብርኤል እየበረረ መጥቶ ዳስሰው፡ አስተማረው፡ ተናገረው። በአዲስ ኪዳን መግቢያ በር ላይ የነበረውም ጻድቅ ካህን ዘካርያስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ስለራሱም ሆነ ስለሕዝቡ ሲጸልይና መሥዋዕተ ዕጣን ሲያሳርግ መልአኩ ተገልጦ አነጋገረው። ዳን.፱፡፩። ሉቃ.፩፡፲፫። ዕጣን ጸሎትን የሚያሠምር የመግዛ መሥዋዕት ነውና። ራእ.፰፡፫፡፩።

ሥጋንና እንጀራን ከመብላት የወይን ጠጅን ከመጠጣትና ዘይትም ከመቀባት ተከልክሎ ሰውነቱን በጸምና በጸሎት በእግዚአብሔር ፊት አዋርዶ ለነበረው ነቢይ ለዳንኤል መልአክ እግዚአብሔር ተገልጦ የተወደደህ ሰው ዳንኤል ሆይ አትፍራ ልብህ ያስተውል ዘንድ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረገህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል። እኔም ስለቃልህ መጥቻለሁ በማለት ፍርሃትን አርቆ እንዳበሰረው ለዘካርያስም «ዘካርያስ ሆይ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ» ብሎ ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር መድረሱን ነገረው። ዳን.፲፡፲፪። ሉቃ.፩፡፲፫ በዘመነ ሐዋርይት ለቆርኔሌዎስ «ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ» ተብሎ በመልአክ ቃል እንደተነገረው ማለት ነው። የሐዋ.፲፡፩።

ባለጠገነቱ ጥበብና ዕውቀቱ ፍርዶ የማይመረመር ለመንገዱም ፍላጎት የሌለው እግዚአብሔር ለሣራ ካረጀች ካፈጀች በኋላ ይህ ስራ ቀን፡ ለመካኒቱ የማይሄ ሚስት በብሥራተ መልአክ ኃያሉ ለምሳንን፡ በልጅ ዕጦት ብስጭት ከስታ ጠቀራ ከመብል ከመጠጥም ተከልክላ ለነበረች ለሕልቃና ሚስት ለሐና ካቢዩ ሳሙኤልን እንደሰጠ ለዘካርያስና ለኤልሳቤጥም የሆድ ፍሬ ዋጋ ሊከፍላቸው የልጅ ስጦታ ሊሰጣቸው ፈቀደ። ዘፍጥ.፲፰፡፲፩ መሳ.፲፫፡፮። ስላሙ.፩፡፲፱ ሮሜ.፲፩፡፴፫። ካቢዩ ዳዊት እንዳለው «እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው የማገፊትም ፍሬ ዋጋ ናቸው» መዝ.፩፻፳፯፡፫። ዘፍጥ.፱፡፮።

ዘካርያስ ሕገ እግዚአብሔርን አክብሮ የመቅደስን አገልግሎት አጽንቶ እምነትን ከምግባር አዋሕዶ በመገኘቱ በፍሬ ምግባር ላይ ፍሬ ማገፊትን እንደሚጨመርለት የሚገልጠውን ቃል ሰማ፤ ይህም በጸጋ ላይ ጸጋ በበረከት ላይ በረከት መሆኑ ነው። በብሉይ ኪዳን ልጅ አለመውለድ ልዩ ትርጉም ነበረውና የዘካርያስም ገዘኑ ይኸው ነበረ። ይሁን እንጂ መልአኩ፡ «ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድላለች። ስሙንም የሐንሰ ትለዋለህ ደስታና ተደላም ይሆንልሃል» አለው። የያዕቆብ ሚስት ልያ ለባልዋ ደጋግማ ወንዶች ልጆች በመውለድዋ «ደስታ ሆነልኝ ቤቶች ያመሰግኑኛልና» ብላለች። ዘፍ.፱፡፲፫ ፩ቆሮ.፲፩፡፫።

የይስሐቅ መወለድ የአብርሃምና የሣራ፡ የሰምሶን መወለድ የማኑሄና የሚስቱ፡ የሳሙኤል መወለድ የሕልቃናና የሐና ደስታ ነበረ። የዮሐንስ ግን ልዩ ነው። ምክንያቱም ደስታው በወላጆቹ ብቻ የሚወሰን ሳይሆን ለብዙዎች ሰዎች ጭምር እንደሚሆን መነገሩ ነው። ከመን ፊስ ቅዱስ ፍሬያት እንዱ ደስታ በመሆኑ የሐንሰን ደስታ ነው ለማለት ይቻላል። ገላ.፩፡፳፪። ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ፍሬ ደስታ የሐንሰን እንዲያፈሩ እግዚአብሔር የተከላቸው ዛሬች ናቸው «መልካም ዛፍ መልካም ፍሬ ያፈራልና» ማቴ.፯፡፲፯ መልካም ዛፍ የደጋግ ሰዎች ቅጠል የሃይማኖታቸው ፍሬ የምግባራቸው ምሳሌ ነው።

የዘካርያስና የብዙዎች ሰዎች ተደላና ደስታ የሚሆን የሐንሰ ወደፊት ጌታን በማጥመቅ መጥምቀ መለኮት በመሰኘት ታላቅነቱ የሚገለጥ ነውና «በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና» ተባለ። ይህ ታላቅነት የሚገኘው ራሱን በሰውና በፈጣሪ ፊት በትሕትና በማሳካስ ነው። ማቴ.፩፡፳፮፤ ፩፫፡፲፪ ሉቃ.፳፪፡፳፮። ያዕ.፩፡፱፤ ፱፡፲። ምላ.፳፱፡፩፫። ከማገፊት ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ በመሆኑ የወይን ጠጅና የሚያሰክር መጠጥ እንደማይጠጣ ተነገረለት። ይህ ምልክት በእሥራኤል ዘንድ ልማድ ነበረ። «ሰው ወይም ቤት ለእግዚአብሔር ራሱን የተለየ ያደርግ ዘንድ የናዝራዊነት ስዕለት ቢላል ከወይን ጠጅና ከሚያሰክር መጠጥ ራሱን የተለየ ያደርግ» ይላል። ዘጉ.፯፡፮። ለምሳን ከእናቱ ማገፊት ጀምሮ

ለእግዚአብሔር የተለየ ናዝቆዊ እንደሚሆን ተነግሮለት ነበር። መሳ.፲፫፡፯።
ዋናው ነገር ለአገልግሎት የተመረጠና የተለየ ሰው መሞላት ያለበት
በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በወይን ጠጅ አይደለም። ለ.ቃ.፳፩፡፴፬።
ሮሜ.፲፫፡፲፫ ኤፌ.፩፡፲፰

ነቢዩ ዳዊትን በእናቱ ማገገን ሳለ ሰውሮ ግሩምና ድንቅ ሆኖ እንደ
ዲፈጠር ያደረገ፤ ነቢዩ ኢርምያስንም ገና በማገገን ሳይፈጠረው ያወ
ቀው በማገገንም ሳለ የቀደሰው አምላክ የሐንሰም በእናቱ ማገገን እያለ
በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞላ እንዲቀደስም ፈቃዱ ሆነ። መዝ.፩፻፴፰፡፲፫
ኤር.፩፡፭። ለ.ቃ.፩፡፲፩። እግዚአብሔር የልጁን መልክ እንዲመስሉ
አስቀድሞ ከወሰነላቸው፣ ከጠራቸው፣ ካጸደቃቸውና ካስበራቸው መካ
ከል ታላቁ የሐንሰ መጥምቀ መለኮት ነው። ሮሜ.፰፡፳፱። ጌታም በወ
ንጌል፣ «ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንሰ የሚበልጥ
የለም» ማለቱ ለዚህ ነው። ማቴ.፲፩፡፲፩

የሐንሰ በድንቁርና ጨለማ ያሉትን ወደ ሰውቀት ብርሃን ክርስቶስ
እንዲመራ፣ በኃጢአት ያሉትን በንስሐ ወደ ጽድቅ እንዲመልሱ፣ በአ
ምልኮተ ጣዖት የተመሰዱትን ፈትቶ ወደ አምልኮተ እግዚአብሔር
እንዲያመጣ የተመረጠ ነውና «ከእሥራኤል ልጆች ብዙዎችን ወደ
ጌታ አምላካቸው ይመልሳል» ተባለ። እሥራኤል አብዛኞቹ በኃጢአ
ትና በበደል ምክንያት ከጌታ ተለይተው ነበርና ነው። በደል ከእግዚ
አብሔር ይለያል ኃጢአትም ከእግዚአብሔር ቸርነት ያርቃል። ይህም
ምሕረቱ፣ ቸርነቱ፣ በረከቱ፣ ረድኤቱ፣ ርገራኒውና ይቅር ባይነቱ
ይሰውራል። ይርቃል ማለት ነው። ኢሳ.፶፱፡፪።

በነቢዩ በኢሳይያስ እንደተነገረ ቃለ ግዋዲ የሐንሰ ለጽድቅ ምድረ
በዳ እና በረሃ የሆነውን የሰው ልቡና ጠርጉ አስተካክሎ ምቹ ጉዳና
/ፍፍተ እግዚአብሔር/ እንዲሆን የሚያመቻች፣ በኃጢአት ተሸርሽር
ሸለቆ፣ በትዕቢት አብጦ ተራራ፣ በክፋት ጸንቶ ጠግማ የሆነውን ልብ
የተስተካከለ ትሁትና ቀና አድርጎ መሢሐ ክርስቶስን እንዲቀበል የሚ
ያሰናዳ፣ ነቢዩ ሚልክያስም እንደተናገረ በድንገት ወደ መቅደሱ
ለሚመጣ ጌታ መንገድን በፊቱ የሚያስተካክል በመሆኑ የተዘጋጁ

ትን ሕዝብ ለጌታ እንደሚያሰናዳ ተነገረለት። መንገድ ጠራጊ መባ
ሉም ለዚህ ነው። ኢሳ.፱፡፫። ሚል.፫፡፩። ለ.ቃ.፩፡፲፯

ጌታ በወንጌል ወደ መንግሥተ ሰማያት እንድትገቡ ታላቅም እን
ድትሆኑ ተመለሱ እንደ ሕፃናትም ሆናችሁ ራሳችሁን አዋርዱ ባለው
መንገድ የሐንሰ መንግሥተ ሰማያት ወንጌል ቀርባለችና ንስሐ ግቡ
ብሎ የሚሰብክ፣ ብዙዎች በትሕትና ተዋርደው ለክፋት ነገር ሕፃናት
እንዲሆኑ የሚመክር፣ እግዚአብሔርን የመፍራት ጥበብ የጉደላቸውን
መንግሥቱንና ጽድቁን ወደ መፈለግ ጥበብ የሚመልሱ፣ ከኃጢአት
አዋቂነት ወደአለማወቅ ሕፃንነት የሚለውጥ በመሆኑ የአባቶችን ልብ
ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጸድቃን ጥበብ ይመልሳል ተባለ።
የጸድቃን ጥበባቸው መሠረቱ እግዚአብሔርን ማፍራት ነው። ምሳ.፩፡
፮። ማቴ.፫፡፩። ማቴ.፲፰፡፫። ጄቆብ.፲፩፡፩። ፍርሃት ሲባልም መጋቢ
ነቱን፣ ፈጣሪነቱን፣ ጌትነቱን፣ ኃያልነቱን ዐውቆ በመንግሥቱ ሽረት
በባህርዩ ሞት የሌለበት ጸድቅ ፈራጅ መሆኑን ማመን ነው።

ግሪ። «ካረጀሁ በኋላ በውኑ ፍትወት ይሆንልኛልን? ጌታዬም ፈ
ጽዋ ሸምግሎአል» እንዳለች ዘካርያስም እኔ ሽማግሌ ነኝ፣ ሚስቴም
በዕድሜዋ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ? በማለቱ በእግዚአ
ብሔር ፊት የሚቆመው መልእክ ቅዱስ ገብርኤል ይህ ቃሌ እስኪፈ
ጸም ድረስ ዲዳ ትሆናለህ አለው። ሆኖም ዘካርያስን ተገመ። «አባት
የሚወደውን ልጅ እንደሚገሥፅ እግዚአብሔርም የወደደውን ይገሥ
ፃልና።» ዘፍ.፲፰፡፲፪ ምሳ.፫፡፲፩ ለ.ቃ.፩፡፲፰ ተግሣጥሞ በዘካርያስ ልብ
የተከሰተው ጥርጥር እንዲወገድ ነው። ሕዝቡ ለከበረ አባታችን ራእይ
ተገልጦለት ነው አሉ እንጂ እንደ ደካሞቹ በኃጢአቱ ምክንያት
ይሆን? ብለው አልተጠራጠሩም። ለመፍረድም አልቸኩሉም። እርሱም
የአገልግሎቱ ወራት እስኪፈጸም ድረስ ከሌተ መቅደስ አልተለየም።

እንግዲህ ከዚህ የምንማረው ምንድነው? እኛስ ጸሎታችን እንዲ
ሰማልን ምን እናድርግ? ከሐዘን ይልቅ ደስታን፣ ከጦርነት ይልቅ
ሰላምን፣ ከመርዶ ይልቅ የምሥራችን የምንሰግወው ምን ስንሆን ነው?

ከሥር ጀምሮ ታሪኩን እንደተመለከትነው የሚያስፈልገው ነገር ዘካርያ ስንና ኤልሳቤጥን ሆኖ መገኘት ነው። ይኸውም በጌታ ሕግጋትና ትእዛዛት መኖር፣ ከጌታ ቤተመቅደስ አለመለየት፣ ከዕጣኑ መሥዋዕት አለመራቅ ነው። ዕጣኑ የዘላለም መሥዋዕት ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና ከቅዱስ ቁርባን አለመለየትን ያመለክታል። ዘካርያስ በቤተ መቅደስ ቢዘገይም ሕዝቡ በትዕግሥት እንደጠበቁት ቅዳሴው ቢረዝምም ከሆናቱ ከመቅደስ ወጥተው እስኪያቆርቡን በትዕግሥት መጠባበቅ አለብን። እነዘካርያስ ተስፋ ሳይቆርጡ እግዚአብሔርን ተስፋ በማድረግ የሚፈልጉትን ለማግኘት እስኪያረጁ ድረስ እንደጸለዩ እኛም እስከመጨረሻው ተስፋ ሳንቆርጥ እንጸልይ። ስንጸልይም በአዋፍ አራት ነገሮችን እናስተውል።

፩. መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ.፳፩-፳፪ «አምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ» ባለው መሠረት ያደርጠግልኝ ይሆን? ወይስ አያደርግልኝ ይሆን? እያልን ሳንጠራጠር በእምነት እንጸልይ። ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ «ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጉድለው ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን። ነገር ግን በምንም ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን። የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕር ማዕበል ይመስላልና። ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች የሚያገኝ አይምሰለው» በማለት አስተምሮናል። ያዕ.፩+፩። የጥርጥር ማዕበል በልባችን ውስጥ የተነሣ እንደሆነ ኑሮአችን ሁሉ ማለት ሥጋዊውም ሆነ መንፈሳዊው በሁከት የተሞላ ይሆናል። የምንሻውንም አናገኝም። ይህ እንዳይሆን ነው የእምነት ጸሎት የሚያስፈልገው። እንዲያውም እግዚአብሔር የነገሩትን የማይረሳ የለመኑትን የማይነሳ አምላክ ነውና «የጸለያችሁትንና የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ ይሆንላችሁማል» ትዕግሥቱ ካለ መቼም ይሁን መቼ አያስቀርባችሁም ማለት ነው። ማር.፲፩-፳፫።

፪. የምንለምነውን እንወቅ። የዘብደምስ ልጆች እናት ሳታውቀው ለልጆቿ መስራና ሞተ እንደለመነች ጌታም «የምትለምኑትን አታውቁም»

እንዳላት እኛም አለማመኑን አጥተንበት ጌታ ጨክነብኝ ስንል እንዳንገኝ ምን እንደምንለምንና ለምን እንደምንለምን ማወቅ አለብን። የሚቀረውን ርስት ምድራዊ ሳይሆን ርስት ዘላለማዊ መንግሥቱን፣ የሚጠፋ ሀብትን ሳይሆን የማይጠፋ ሀብተ መንፈስ ቅዱስን፣ ሥጋዊ መብልን መጠጥን ሳይሆን መንፈሳዊውን ሥጋ ወደሙን እንለምን ይሰጠናል። «ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ሌላው ሁሉ ይጨመርላችኋል» ተብሎናልና። ማቴ.፶፮+፴፫። መንግሥቱን ሲል ሃይማኖትን ጽድቁን ሲል ምግባርን ነው።

«የሰው ሕይወት በገንዘብ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ ከመጉም ጀትም ሁሉ ተጠበቁ» መባሉ ለዚህ ነው። ሉቃ.፲፪+፲፫

፫. እንደ ፈቃዱ እንጸልይ። ሐዋርያው ዮሐንስ፣ «በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው። እንደፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል የምንጠለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመንነውን ልመና እንደተቀበልን እናውቃለን» ባለው መሠረት የእርሱ ፈቃድ መንፈሳዊውን ነገር እንድንለምነው ነው። ሸዮሐ.፭+፲፬ የሚቼን ሞት አይፈቅድምና ከዘላለም ሞት አድነን ብለን እንለምነው። ሕዝ.፲፰+፴፪ ለዚህም ከኃጢአት መመለስ በደልን ማራቅ ተገቢ ነው።

፬. በጸሎታችን ኃጢአታችንን እንናዘዝ «ቀም ይዞ ጸሎት ላል ይዞ ስርቆት» አይሆንምና አስቀድመን በሕይወታችን ውስጥ ያቁምነውን ኃጢአት በንስሐ ማስወገድ ይገባናል። በተቋረጠ መስመር ስልክ መደወልና በኃጢአት ሆኖ መጸለይ እንድ ነው። ነቢዩ ኢሳይያስ፣ «የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አሳጠረችም። ጆሮውም ከመስማት አልደነቆረችም። ነገር ግን በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች። እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል» ብሎናል። ኢሳ.፶፱-፩። ስለዚህ ራስህን ለካህን አሳይ ባለው መንገድ ኃጢአታችንን ተናዘዘን በንስሐ ታጥበንና ነጽተን እንጸልይ። አለው «ልብስ ሲያድፍ በውሃ፣ ሰውነት ሲያድፍ በንስሐ ይነጸል» ይላሉ።

ያን ጊዜ በምድር የታሰረው በሰማይ የታሰረ ይሆናል። ከሆናቱ ይቅር ሲሉን በእርሱ ዘንድም ይቅር እንባለን። ማቴ.፰-፩። ማቴ.፲፮-፲፱፤

ማቴ. ፲፰፥፲፰ ዮሐ. ፳፥፳፫። ከሁሉም አስቀድመን ግን የሰማዩ አባታችን ይቅር ይለን ዘንድ የበደሉንን ሁሉ ከልብ ይቅር ማለት አለብን። ማር. ፲፩፥፳፮። «ሲበድሉ ማፍኛታ ሲበደሉ ይቅርታ የክርስቲያንነት ምልክት ነውና።»

መቼም ሁላችንም በዚህ የምንመራ ከሆነ ጸሎታችን ተሰምቶ ከማንዎን የተባረከ ልጅ ከሚጻጻ የተባረከ ፍሬ እናገኛለን። የሰማዩ አባታችን እንኳን ለምነው ሳንለምነው የሚያስፈልገንን የሚያውቅ ነው። ማቴ. ፮፥፳ በኤርምያስ አድር፦ «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ ዐውቃ ለሁ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የከፋ ነገር አይደለም። እናንተም ትጠሩኛላችሁ። ሄዳችሁም ወደ እኔ ትጻል ያላችሁ። እኔም እሰማችኋለሁ። እናንተ ትኾኛላችሁ በፍጹም ልባችሁ ከሻችሁኝ ታገኙኛላችሁ ከእናንተም እግዚአብሔር አነጋግሮታል። ዘፍ. ፲፩፥፩-፳፩። ስሙ በተለወጠለትና አብርሃም በተባለ ጊዜ ከእግዚአብሔር ተነጋግሯል። ዘፍ. ፲፮፥፩። በመምሬ የአድባር ዛፍ ሥር እንግዶችን ለመቀበል በመጠበቅ ሳይ እያለ አንድነትን ሦስትነትን በገለጠለት ጊዜ እግዚአብሔር አነጋገረው። ዘፍ. ፲፰፥፩-፪። ግራ ልጅ እንደም ትወልድ ተስፋ በተሰጣት ጊዜ እግዚአብሔር አነጋገረው። ዘፍ. ፲፰፥፲፬-፲፭ ስለሰዶምና ገምራ ብዙ ጊዜ ከፈጣሪው ጋር ተነጋገረ። ዘፍ. ፲፰፥፳፪ እስከ ፍጻሜ። ልጁ ይሰሐቅን እንዲሠዋለት በጠየቀው ጊዜ እግዚአብሔር አነጋግሮታል። ዘፍ. ፳፪፥፩-፲፰

አብርሃም ከማንም በላይ ያለ ሕግ ቅንና ደግ ሆኖ በመገኘቱ ከፈጣሪው ጋራም እውነተኛ በሆነ ፍቅርና በጽኑ እምነት በመተዋወቅ ገንግሩ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ኦሮው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ነበር። ሕይወቱን ሁሉ በድንኳን ውስጥ በመኖር ያሳለፈው አብርሃም በዘፍ ምድር እንደምትሞላ ተነግሮታል። እርሱ እግዚአብሔር በተለየ ነገር የመረጠው ለድንቅ ክብር ያኖረው ማንም ለማያውቀው ምሥጢር የፈጠረው ሰው ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በነበሩት አበው ሁሉ ዘንድ ምሳሌነት ሲነገር የነበረ የዓለም ሁሉ መመዘያና ተስፋ ነበር።

ከዘፍ የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ እንዲወለድ የእግዚአብሔር ፈቃድ በመሆኑ በዘፍ ዓለም ሁሉ እንደሚባረክ ተነግሮለታል። ይህም ተስፋ ተፈጽሟል። «ይታደሏል እንጂ ይታገላል?» ይሉታል እንዲህ ነው።

ቤከዳስ ኪዳንም ለእግዚአብሔር መታዘዙ የሐጽ።፴፱። ሶቢ. ፲፩፥፲፯-፲፱ ያሌ. ፩፥፩፩-፩፬። በሃይማኖቱ የምእመናን ሁሉ አባት መባሉ፣ በክርስቶስ እምነው ዘለዓለማዊ ሕይወት ለሚያገኙት የሰው ልጆች ምሳሌ መሆኑ፣ ሮሜ. ፱፥፩-፫። ገላ. ፫፥፳፮። ያመኑና ምግባርን የሠሩ ሁሉ የአብርሃም የግብር ልጆች መሆናቸው፣ ሮሜ. ፱፥፲፩-፲፪ ሮሜ. ፱፥፯-፰። ገላ. ፫፥፯-፱። ስለዚህ ጻድቅ ሰው ጎልተው የተነገሩ ማስረጃዎች ናቸው።

የጻድቁ የአብርሃም ሕይወት በንጽሕና በቅንነት መኖር ሳይታሰብ እግዚአብሔር ብቻ በሚያውቀው ጥበብ ከአምላክ ጋር የሚያነጋግር መሆኑን ያስተምረናል። እርሱ በየዋህነት በነበረው መመላለስ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለመስማት ከእግዚአብሔርም ጋር ደጋግሞ ቃል በቃል ለመነጋገር በቅቷል። ይህን የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት በሃይማኖት መዘጋጀት፣ እግዚአብሔርም ሲጣራ አቤት በሚል ከሁሉ በላይ ለእግዚአብሔርና ለጥሪው ቃል ለመታዘዝ በቅንና ታዛዥ ልቡና ዝግጁ መሆንን ያስተምረናል።

እግዚአብሔር ሲጣራ አባቴ፥ እናቴ፥ ዘመዶቼ፥ ሀገራ ሳይል ለተጠሩበት የሕይወት ጎዳና ቆርጠና አምኖ መሔድን፥ ሳያመነቴና ሳይጠራጠሩ ማመንን፥ በሁሉም ሥፍራ በሁሉም ጊዜ እግዚአብሔርን ብቻ ዘመድና ረዳት አድርጎ እግዚአብሔርም የሰጠው ሁሉ ነገር መሆኑን አውቆ የትእዛዛቱ ፈጻሚ መሆንን ያስተምረናል።

የክርስቲያኖች ሕይወት እግዚአብሔር የሚጎበኘው የሚያነጋግረው የሚመራው የሚባርከው ሊሆን ያስፈልጋል። እንደ አብርሃም ያለ ሃይማኖት ነው የእግዚአብሔርን ድምፅ ወደ ሰው ሊያመጣው የሚችለው። መጠራትም የሚቻለው ለመጠራት በሚያበቃ ሕይወት የተገኙ እንደሆነ ነው። ያለበለዚያ ባዶ ሆኖ ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገርና

የእግዚአብሔር በረከት የሚገኝበትን ጥሪ መስማት አይቻልም። በሥጋ ከሥጋ ለሆነ ነገርና ከምድር የሚገኘውን ክብር፣ ተደላ ደስታ ብቻ ተስፋ አድርጎ የሚኖርና ሐሳቡ ሁሉ በምድር የሆነ ሰው ለእግዚአብሔር ሊሆን አይችልም። በምድር ያለው ማንነቱ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ላይ የሰለጠነበት ማንም ሊሆን የሥጋውን ምኞትና ምድራዊ ፍላጎቱን ማሸነፍ ካልተቻለ የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት አይችልም። የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት እንደአብርሃም መለወጥና እግዚአብሔር ደስ በሚሰኝበት ሕይወት መመላለስ ያስፈልጋል። ኦሮሙን በድንኳን ውስጥ በመንገድ ጸር አድርጎ የሚያልፍ የሚያገድመውን እያስተናገዶ ይኖር የነበረው አብርሃም ውስጣዊ ማንነቱን ለውጦ የሃይማኖትና የምግባር ሰው ስለነበረ ሥላሴን ማስተናገዱን፣ ቃል በቃል ከፈጣሪው ጋር መነጋገሩን ስናስተውል ምንኛ የእግዚአብሔር ሰው እንደነበር እንገነዘባለን።

አብርሃም እግዚአብሔር ሲጠራው አምና ከሀገሩ ወጣ፤ ከወገኖቹም ተለየ አምላኩን ፍለጋ። በረከት ፍለጋ። አምን። ከእግዚአብሔር ተለይቶ ለጣዖት አምልኮ ተገዝቶ በጋጢአት ይኖርባት የነበረችውን ሀገር እግዚአብሔር በሰጠው ከፈጣሪው ጋር እየተነጋገረ በሚኖርባት ሀገር ሕይወት ለውጦ። በሥጋ የወለዱትን እናትና አባቱን ብቻ ሳይሆን በአምልኮ እናት አባት የሆኑትን ጣዖታት ሁሉ ጥሎ ወደጳላም ዞር ሳይቻለው ሀገሩን ከነፃን እናት አባቱን እግዚአብሔር አድርጎ ከምድረ ካራን ወጣ። ይህ ነው እንግዲህ በእውነት የእግዚአብሔር ሰው የሚባለው። የበረከት ጥሪ ከሁሉ በላይ የሆኑትን በሃይማኖት የሚያልፈውን ተስፋ ገንዘብ አድርጎ በሕይወቱ የሰለጠኑትን የሥጋ ገመዶችና የፍላጎት ማንቆዎች በጥሶ ለእግዚአብሔር ለመሆን በእግዚአብሔር ለመኖር ራስን ለውጦ መሥራቱ። ለዚህ ነው ከዘፍ የተገኘው ነቢዩ እግዚአብሔር ጻዊት «በፁዕ ሕዝብ ዘእግዚአብሔር አምላኩ፤ እግዚአብሔር አምላኩ የሚሆን ሕዝብ ንዑድ ክቡር ነው» በማለት የተነባ የለን። መዝ. ፴፪-፲፪

ዓለማችን አብርሃምን የመሰሉ ቀደምት አባቶችን ያሳፈራቸውን ያህል ሁሉን ትተው እግዚአብሔርን ብለው የሚመገኑ ቅዱሳን ያልተፈጠሩባትን ያህል ዛሬ ደግ ሰው አጥታ የሥጋ ፍላጎት እያቃጠላት ትገኛለች። ያኔ የነበረው እግዚአብሔር ዛሬም አለ ወደፊትም ደግሞ ይኖራል። ዛሬ የታጣው እንደ አብርሃም ያለ ሃይማኖት እንደ ይስሐቅ ያለ ትሕትና እንደ ኢየብ ያለ ትዕግሥት ነው። ከዚህም የተነሣ የሰዎች የመጀመሪያው ሐሳባቸው ሥጋዊ፣ መሬታዊ፣ በመሆኑ ራሳቸውን ወስነው ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር ሕይወታቸውን ባለመለወጣቸው ጸግማዊ አብርሃም የሚሆኑ የሉም።

የዛሬው ሰው አካል ባልነሱና ባልገዙፉ በረቂቃን የፍላጎትና የምኞት ጣዖታት አምልኮ የተያዘ በመሆኑና ከእነዚህ ተላቅቆ እግዚአብሔር ወደሚኖርባት ወደመረጣት አማካኝነት ከነፃን ቤተ ክርስቲያን እንዲሔድ የቀረበለትን የሐዲስ ዘመን ወንጌላዊ ጥሪ ለመቀበል የተዘጋጀ ባለመሆኑ፣ ያልበሰለ ጥሬ፣ ያልታደሰ አርጌ ልብ ስላለው ደግሰው፣ አብርሃምን የመሰለ ሰው ማግኘት ከጠድ ነው። በዘመናችን ላለ ሰው ዓለምንና ምናምንቴ ንብረቷን ጥሎ እግዚአብሔርን ፍለጋ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር መሥራቱ ድንቅርና ስለሚመስለው ጥበብ በሚመስል የአላዋቂነትና የድንቅርና ባሕር ውስጥ ተዘፍቆ ከፈጣሪው እጅግ ርቆ ይገኛል።

በዚህች ለጊዜው ብቻ ተውባ በምታስደስት ነገር ግን ከመቅደስት በምታልፍ ምናምንቴ ዓለም ለዘላለም መኖርና መደሰት የማይቻል መሆኑን ዐውቆ የዓለማት ሁሉ ጌታ በሆነው በእግዚአብሔር እግር ሥር ራስን ማስገዛት እንደሚገባ፣ በዚህ ዓለም የሚኖረው ኑር ጊዜያዊ መሆኑንና በጳላ በፍርድ ቀን ከእግዚአብሔር ፊት እንደሚቆም ላላው ቀው የዘመናችን «ባለጥብበ» ትውልድ መንገዱና ማስተማሩ ሐላፊነት ነው።

በነገራችን ላይ ክርስትና ለዓለም ከተገለጸ ሁለት ሺህ ዓመት ሊኖሩ ላው ነው። ታዲያ የሰው ልጆች እውነተኛ ክርስቲያኖች ሆነው የሚገኙት መቼ ይሆን? እናስብበት።

በዚህ ዘመን ስለ አብርሃም አባታችን እያልን የምንኖር ክርስቲያን ነን የምንል እኛ ለመሆኑ ከአብርሃም ጋር ምን መመሳሰል አለን? በስም ብቻ በመመካከት የአብርሃም ልጆች ነን ያሉ አይሁድ የተነገራቸውን ወቀላ አስተውለን የሰም ብቻ ክርስቲያኖች መሆናችንን በመረዳት ማንነታችንን መለወጥ እንደሚገባን ልናውቅ ጊዜው ዛሬ ነው። የክርስቲያናዊ ሕይወት ሰዎች፣ የሃይማኖትና የምግባር ሰዎች ዳግማዊ አብርሃም እንድንሆን ሀገራችን ከሆነች በኃጢአት ከምንኖርባት ዓለም እንወጣ። ከተዛመድናቸውና እናት አባት አድርገን ከተገነባቸው ፈቃዳት ዓለምና ገቢረ ኃጣውፅ እንለይ። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይጠራናል። በቃሉም ያነጋግረናል። ከዓለም ባሕር ያልወጣ፣ ከኃጢአት ያልተለየ፣ ረቂቃነት የምኞት ጣዖታት ከነዝግንትሉ ከልቡናው አውጥቶ ያልጣለ፣ ውስጣዊ ማንነቱን ያልቀየረ እርሱ ለእግዚአብሔር ሊሆን እግዚአብሔርን ለማንጋገር አይችልም። ስለዚህ እኛነታችንን በእግዚአብሔር ቃል መስታወትነት መመልከትና አብርሃምን መሆን ያስፈልገናል።

አብርሃምን የሆንን እንደሆነ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ይቆማል። የተስፋ ሀገራችን ወደ ሆነች ሰማያዊት ምድር እንገባ ዘንድ ይባርከናል። ለትውልዱ ምሳሌ ሆኖ ዘወትር የሚነገርለት የአብርሃም ሕይወት የተለወጠ በመሆኑ ነው የተባረከው የተቀደሰው። ያላየውን የእግዚአብሔርን ድምፅ ብቻ ሰምቶ ሀገርን፣ ወገንን ትቶ ወደማያውቁት ሀገር በተስፋ መሔድ የቱን ሃህል የጸና እምነት እንደሆነ ስናስተውል ደንጻናውና ዓለት ልቡናችን ምን ያህል እንደሚያስቸግረን ስንመረምር የአብርሃምና የእኛ ሕይወት አብዝቶ መራራቁን እናውቃለን።

ስለዚህ ሕይወታችንን መመርመር፣ ድካማችንን ከእኛ ማስወገድ ኃጢአታችንን ከእኛ ማውለቅ መጣል፣ ዓለም ሀገራችንን መናቅ በታደሰ በተለወጠ ሕይወት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ያስፈልጋል። እስከመቼ በኃጢአት ታመን፤ ከፈጣሪአችን በረከት ርቀን፣ ለፈቃደ ሥጋ ጣዖታችን ፅግን ስናጥን እንኖራለን? ያለፈው የድካምና

የኃጢአት ነጭ ሁሉ ትተነው ውስጣችንንም ውሳኔችንንም ለውጠን በን ስሐ ታጥቦን በሕገ እግዚአብሔር በመንገዝ ሕይወት ለሚገኝበት የክርጠ ስትና ማንተም ለሥጋውና ለደሙ ታዳሚዎች በመሆን፣ የመምሰል የነበረውን በእውነት በክርስትና ሕይወት በመተካት በእግዚአብሔር ቤትና በፊቱ በበረከት የምንኖር መሆን ይገባናል። የተለወጥን እንደ ሆን አምላካችን «የሚባርከህን እባርካለሁ ... ለበረከትም ሁን» ይለናል።

ለበረከት እንድንበቃ እግዚአብሔር በቸርነቱ የአብርሃምን ሃይማኖት ይግለጥልን። ወላዲተ አምላክ በአማላጅነት ቅዱሳን በረድኤት መላእክት በጥበቃ ከሁላችን ጋር ይሁኑ አሜን።

ወይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አባዊና

የሚጉድለን ምንድነው?

በቀሲስ ደጅኔ ሺፈሬው

ብዙዎች በመንፈሳዊ ሕይወታችን ምን እንደጉድለን አስበን አናውቅም። በፈቃድ ሥጋ ስለምንመራ ለጊዜው የሚታየን ፍትወተ ሥጋችንና የንደን አምሮታችን አለመሟላቱ ብቻ ነው። ሀብት፣ ቤት፣ ንብረት፣ ትዳር፣ የሥጋ ዘመድ መኪና ሥልጣን ወዘተ ስለሌለን በጠቅላላው በዓለም ያለውን አላፊውን ነገር ሁሉ በማጣታችን ባደነት የሚሰማን ሰዎች ጥቂቶች አይደለንም። ኑሮአችን ከእኛ ወደ አፍ ከሆነው ጀምሮ በቢሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ እስካላቸው ሰዎች ድረስ ከተራው ሰው እስከ ትልቁ ባለሥልጣን ሁላችንም የምናዳምጠው ሥጋችንን ነው። የሚታየንም በሥጋ የጉድለንን ነገር ብቻ ነው። ይህንንም ለማሟላት የማንወጣው ዳገት የማንወርደው ቁልቁለት የለንም። የቀን እረፍት የሌሊት እንቅልፍ እናጣለን። በዚህም ምክንያት ማንኛውንም ወንጀል ከመፈጸም ወደ ሷላ አንመለስም። ወደ ዝሙት፣ ርኩሰት፣ መዳራት ጣሦትን ማምለክ፣ ምዋርት፣ ጥል፣ ክርክር፣ ቅንአት፣ ቁጣ፣ አድመኛነት፣ መለያየት፣ መናፍቅነት፣ ምቀኛነት፣ መግደል፣ ሰካር፣ እና ዘፋኝነት እናመራለን። ገላ.፩፡፲፱። ውጤቱም የዘላለም መከራ ነው። ምክንያቱም «በሥጋው የሚዘራ መበሰበስን ያጭዳልና» ገላ.፩፡፳። እንደ ሥጋ ፈቃድ መኖር ሞት ነውና ሮሜ.፳፡፲፪ እንደ ሥጋ ፈቃድ በመኖር በሚመጣ ጠንቅ የእግዚአብሔር ቁጣ በሚይታዘዙ ልጆች ላይ ይመጣልና ቆላ.፫፡፩-፮።

አንድ ሀብታም ወጣት ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀርቦ ጌታ ሆይ የዘረዘርክልኝን ትእዛዛትማ ከሕገንጌ ጀምራ ጠብቂአለሁ። ደግሞስ የሚጉድለኝ ምንድር ነው ሲል ጠየቀ። ኢየሱስም አንዲት ቀርታሃለች ፍጹም ልትሆን ብትወድ ሂድና ያለህን ሸጠህ ለድሆች ስጥ መዝገብም በለማያት ታገኛለህ። መጥተህም ተከተለኝ አለው። ወጣቱ ባለጸጋ ግን ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ስለነበረው እያዘነ ተመለሰ ማቴ.፲፱፡፲፮-፳፮። ይህ ወጣት በሕይወቱ የጉድለው ነገር እንዲሟላለት

ተው የተባለውን ነገር መተው አልቻለም። ከእግዚአብሔር የቁጣ ቀን የሚያድነውን ብርና ወርቅ ወደ በሕይወት ጉዳና መንዝ አቃተው። ሶር.፩፡፲፰

የራሱን ኑሮ ከወንድሙ ምድራዊ ኑሮ ጋሮ እየነፃፀረ ባደነት ይሰማው የነበረ አንድ ሰው በወንድሙ አላፊ ጠፈ ሀብት ቀንቶ መምህር ሆይ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው ሲል ኢየሱስ ክርስቶስን ጠየቀ። ኢየሱስም አመጣጡን ያውቅ ስለነበር ለተከተሉት ሁሉ በአንድነት የሰው ሕይወት በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ ከመጉምጀትም ተጠበቁ አላቸው። ይህ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ብዙ የጉድለው ነገር እያለ የተመለከተው የሥጋውን ነው። ሰማያዊ ክብር ጉድሎት ሳለ የሚያሰጠው ምድራዊ ክብርን ብቻ ነበር። ሉቃ.፲፪፡፲፫

ንጉሡ ሳኦልን ነቢዩ ሳሙኤል እግዚአብሔር ከአማሊቃውያን ምርኮ አትንካ ብሎሃል ቢለው ሀብቱ የሚጉድለበት፣ የተባለውን ትቶ ምርኮውን ቢሰበስብ ደግሞ የሚያተርፍ መሰለው። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ናቀው። ስኛ ሳሙ.፲፩፡፲፩ ርኩስ መንፈስ ተቆራኝቶት የሚሰቃይ ሆነ። መንግሥቱንና ክብሩን አጣ አተርፍ፣ ባይ አጉዳይ ይሳል ይኼ ነው።

የአልዓዘር እገት ማርታ የማሰድ ቤት ሥራዋን ለጊዜው ትታ ከኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጣ እንደ እገቷ እንደማርያም መማርን እንደ ጉድለት በመቁጠሯ «ማርታ ማርታ በብዙ ነገር ትጨነቂያለሽ። ትታ ወኪማለሽ የሚያስፈልገው ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው። ማርያምም መልካምን ዕድል መርጣለች። ከእርስዋም አይወሰድባትም» ነው የተባለችው። ሉቃ.፲፡፱፮-፱፭። ወጣቱ ደማስ መንፈሳዊ አባቱን ቅዱስ ጳውሎስን ትቶ ወደ ሃለም የኮበለለው ዓለምን ማጣት እንደ ጉድለት ስለታየው ነው። ሪኖጣ.ሞ.፱፡፲።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለተከታዮቹ የጉድለቸውን ነገር በየጊዜው ይነግራቸው ነበር። «አንተ እምነት የጉድለህ ስለምን ተጠራጠርህ?» ማቴ.፲፱ ማ፩። «ጌናንተ እምነት የጉድለቸህ ስለምን ትፈራላቸህ»

ማቴ. ፳፭፥፳፮፡ «ሰለ እምነታችሁ ማንሰ ነው።» ማቴ. ፲፯፥፲፮፡ «እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም በበለሰቱ እንደሆነባት ብቻ አታደርጉም።» ማቴ. ፳፩፥፳፩፡ እነርሱም ጉድለታቸውን በውቀው ጌታ ሆይ እምነት ጨምርላን ብለውታል።

በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የመረጣቸው አያሌ ሰዎች የጉደላቸውን ነገር አያስተዋሉ ፈጣሪያቸውን ይለምኑ ነበር። ነቢዩ ዳዊት «አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ» ቢል ለምኗል። ምክንያቱም ንጹሕ ልብ ከሌለው እግዚአብሔርን ማየት እንደማይችል ስለሚያውቅ ነው። እግዚአብሔርን ማየት የሚችሉ ልብ ንጹሕን ብቻ ናቸውና። ማቴ. ፳፭፥፳፮፡ ጠቢቡ ሰሎሞን እግዚአብሔር ተገልጦለት ለሰጥህ የምትፈልገውን ነገር ለምን ቢለው ታናሽነቱን አምና፣ ድካሙን አውቆ፣ የጉደለውን አስተውሎ «እኔ መውሳኔ መግቢያ የማላውቅ ታናሽ ብላቴና ነኝ። ... ስለዚህም በአካባቢ ላይ መኖሪድ ይችል ዘንድ መልካሙንና ክፍውንም ይለይ ዘንድ ለባርያህ አስተዋይ ልብና ስጠው። አለዚያማ በዚህ በታላቅ ሕዝብህ ላይ ይፈርድ ዘንድ ማን ይችላል።» ብሏል። ፩ኛኅገ. ፫፥፳፱፡ ሰው ከእግዚአብሔር አስተዋይ ልብና ካልተሰጠው በቀር በዳኝነት ወንበር በተቀመጠ ጊዜ ፍርድ የሚያጓድል ደህ የሚበድል ነው የሚኾነው።

ሙሴ እግዚአብሔር ወደ ፈርዖን ሊልከው በጠራው ጊዜ «ወደፈርዖን የምሔድ የእሥራኤልንም ልጆች ከግብጽ የማወጣ እኔ ማን ነኝ» አለ። ሂድ ቃሉን ተናገሮ በተባለም ጊዜ «ጌታ ሆይ እኔ እፌ ኮልታፋ ምላሴም ጸያፍ የሆነ ሰው ነኝ። ትናንት ከትናንት ወዲያ ባርያህንም ከተናገርኸኝ ጀምሮ አፈ ትብ ሰው አይደለሁም።» በማለቱ የጠራው እግዚአብሔር አፍን የፈጠረኩ እኔ ከአፍህ ጋር እሆናለሁ። አስተምርኻለሁ። አለው። ዘጸ. ፫፥፲፩፣ ፩፥፲፮፡ ኤርምያስም ወጣት ሳለ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ነቢይ አድርጌኻለሁ። ባለው ጊዜ «ወዮ ጌታ እግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም» በማለቱ እግዚአብሔር እጁን ዘርግቶ አፋን ጸሰሰ። ቃሉንም በአፋ አኖረለት። ኤር. ፩፥፩-፲፮፡ ነቢዩ ኢሳይያስም እኔ ከንፈርጌ የረከሰብኝ ሰው ነኝ በማለቱ በዕደ ሱራፌል በሰማያዊ እሳት ፍም ተጸሰሰ በደሉ ተወገደለት። ከለምዕ ርኩሳት ተቀደሰ። ኢሳ. ፮፥፮፡

እኛስ ከየትኛው ወገን ነን አብዛኞቻችን መንፈሳዊ ጉዞ እንጀምርና ዓለምን በመተዋችን የጉደለብን ይመስለናል። አንደ ሉጥ ሚስትም ወደ ኋላ ስንመለከት እዚያው ቆመን እንቀራለን፤ መንፈሳዊ ጉዞአችን ከመቅጽበት ይገታል። መንፈሳዊያን የነበርን ተለውጠን ሥጋዊያን፤ አማኞች የነበርን መናፍቃን እንሆናለን። ዓለምን መመልከት ስንጀምር ለቅዳሴና ለሰብከት መተጋታችን ጊዜ እንደማባከን ብዙ ነገርም አንደ ማጣት እየመሰለን ይመጣል። አንደ ዓደኞቼ ብሯሯጥ ዕድሌን ብሞክር ፍር ማለት እንጀምራለን። ወዲያው የጉዞ አቅጣጫችንን ለውጠን በሰፊው ጉዳና መጓዝ እንጀምራለን። ጠማማው ቀና፣ ጨለማው ብርሃን፣ መራራው ጣፋጭ፣ ክህደቱ እምነት፣ ጥፋቱ ልማት፣ ገደሉ ሚዳ መሰሉ ይታያል።

በሌላ መልኩ ደግሞ ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ በእግዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኛና ዘንድ እሻለሁ። እንዳለ ወሰንን በእግዚአብሔር ቤት መኖር ስንጀምር በአፍኦ ያሉ ሰዎች እንደ ሥራ ፈትነት ቆጥረው ያጉደልንና የጉደለብን መስጻቸው «አንተ ደግሞ ለምን ታበዛለህ? በልኩ አታደርገውም እንዴ? ምንድነው ጧት ማታ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሮጥ? ለምን ጸም ታበዛለህ? ለምን ሥራ ፈልገህ አትገባም? ወዘተ ...» እያሉ ያዳክሙናል። በዚህን ጊዜ ሌሎች የሚጓዙበት ሰፊ ጉዳና ቅን መስላ ትታያሉት። ለጊዜው ይመስለናል እንጂ «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው።» ምሳ. ፲፬፥፲፪

ምንም እንኳን ዕለት ከዕለት ቃሉን ብንሰማም ሁኔታዎቻችን ግን ቃሉን እንዳልሰማና ተአምራቱን እንዳላየ ሰው ልብናችን ደንዳና ነው። መስማት እንሰማለን ነገር ግን አናስተውልም። ማየትም እናየለን እንመለከትምም። ጆሮአችን ደንቀርአል ዓይኖቻችንም ተጨፍነዋል። ኢሳ. ፮፥፱፡ ማቴ. ፲፫፥፲፬ ዓይነ ልብና እና እዘነ ልብና ይጉድለናል።

፩ኛ ከሁሉ በላይ እምነት ይጉድለናል ያለ እምነት ደግሞ እግዚአብሔርን ማገልገል አይቻልም። በሕግ በእምልኮት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አስቀድሞ ሊያምን ይገባል። አንድ ሰው እግዚአብሔር

በሕግ በእምልኮት ለሚሹት ሰዎች የሚሰጣቸው እንዳለ ማመን አለ
በት ሰብ.፲፩-፮፣ ኤር.፩-፫፣ ሮሚ.፲፬-፳፫፣ አዋ.፩-፬፣ ሚል.፫-፲፬።

እኛ ግን ተጠራጣሪዎች ወላዎቻችንን በመሆኑም የምናገኘው ነገር
የለም ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ «የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና
የተነቃነቀ የባሕር ማዕበልን ይመስላልና ሁለት አላብ ላለው በመን
ገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ
አይምሰለው።» ያለው ለዚህ ነው። ያዕ.፩-፰።

፪ኛ. በጌ ምግር ይጉድለናል ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ እንዳለ «ሥራ
የሌለው እምነት በራሱ የሞተ ነው።» ያዕ.፪-፲፯ የምንሠራው ለሕይ
ወት ሳይሆን ለሚጠፋ መብል ብቻ ነው ጌታ ያለው «ለሚጠፋ መብል
አትሥሩ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ
ለሚሰጣችሁ ሥሩ» ነበር። ዮሐ.፮-፳፭።

፫ኛ. ፍቅር ይጉድለናል ፍቅር ከሌለን እግዚአብሔርን አናውቅም
ማለት ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍቅር ነውና። ፩ኛዮሐ.፱-፰።
በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብንናገር ትንቢትም ቢኖረን ምሥጢርንም
ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ብናውቅ ተራሮችንም ሁሉ እስክናፈልስ ድረስ
እምነት ሁሉ ቢኖረን ድሆችንም ሁሉ ልንመግብ ያለንን ሁሉ ብና
ካፍል ሥጋችንንም በእሳት መቃጠል አሳልፈን ብንሰጥ ፍቅር ግን ከሌ
ለን ከንቱ ነን ፩ኛ ቆሮ.፲፫-፩-፫። ጌታ ግን ያስተማረን «ጠላቶቻችሁን
ውደዱ የሚረገሙአችሁንም መርቁ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድ
ርጉ ስለሚያሳድጁአችሁም ጸልዩ ... የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ
አላችሁ። ቀራጮችሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን? ወንድሞቻችሁንም ብቻ
እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደረጋላችሁ። አሕዛብስ ያንኑ ያደርጉ የለ
ምን?» የሚል ነው። ማቴ.፭-፵፫-፵፰።

፬ኛ. ትሕትና ይጉድለናል። በጉዞአችን ሁሉ ከእኔ በላይ ማንም
የለም እንላለን፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ ምንም እንኳን ጉልበታዎች ብንሆ
ንም እንሸነፋለን። ሥልጣን ቢኖረንም አንሻራለን። ብንከብርም እንዋጠ
ረዳለን፤ ብናገኝም እናጣለን፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ቅዱሳት መጻሕ
ፍትን መርምራለሁ። ንባቡን ከነትርጓሜው ጠንቅቄ አለሁ። ከእኔ

በላይ አዋቂ ለአሳር ነው የምንል ከሆነ ፍጻሜአችን መናፍቅነት ነው።
ምክንያቱም ዕውቀታችንን በእምነትና በትሕትና ካልያዝነው ይጉዳናጠ
ል። «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል። ለትሕትና ግን ጸጋ
ውን ይሰጣልና» ፩ኛጴጥ.፩-፮። እርሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ
ክርስቶስም ከቤተሌሌም እስከ ቀራንዮ ያስተማረንና ሠርቶ ያሳየን ፍ
ጹም ትሕትናን ነው። «ከእኔም ተማሩ እኔ የሞሁ በልቤም ትሕት
ነኝና ለነፍሳችሁም ስረፍት ታገኛላችሁ።» ማቴ.፲፩-፳፱። ያለውን ልን
ረሳ አይገባም።

፭ኛ. ጽናት ይጉድለናል። ቀድሞውንም ቢሆን በቃሉ ላይ የተመ
ሠረተ ሕይወት በሌለን የክህደት ነፋስ ሲነፍስ የክህደት ጉርፍ ሲ
ጉርፍ ልክ በአሸዋ ላይ እንደ ተሠራው ቤት እንወድቃለን። አወዳደ
ቃችንም የከፋ ይሆናል። ማቴ.፯-፳፮። እኛ የተማርነውን ትምህርት
የሚቃወም ከመጣ ጽናቱ ስለሌለ ፈጥነን እምነታችንን ሥርዓታችንን
እንለውጣለን። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ግን ይህ እንዳይሆን «ነገር
ግን ወንድሞች ሆይ እናንተ የተማራችሁትን ትምህርት የሚቃወ
ሙትን መለያየትንና ማሰናከያ የሚያደርጉትን ሰዎች እንድትመለከቱ
እለመናችሁ አለሁ። ከእነርሱ ዘንድ ፈቀቅ በሉ። እንዲህ ያሉት ለገዛ
ሆዳቸው እንጂ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አይዝምና በመልካምና
በሚያቆላምጥም ንግግር ተንኮል የሌለባቸውን ሰዎች ልብ ያታልላሉ።»
ሮሚ.፲፮-፲፯ ሰብ.፲፫-፯ «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ ለዘላለምም
ያው ነው። ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ።» በማ
ለት አስቀድሞ ነግሮናል። ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስም «በዓመፀኞች
ስሕተት ተሰባችሁ ከራሳችሁ ጽናት አንዳትወድቁ ተጠንቀቁ» ሲል
መክሮናል። ፪ኛጴጥ.፫-፲፯ በተለይም ይህ ዘመን የተመረጠት እንኳ
ጽናት አጥተው የሚሰቱበት ዘመን ነው። ማቴ.፳፬-፳፬።

፮ኛ. ኃጢአትን ሠርተን የመርሳት ጠባይ አለብን። ኃጢአትን
እየሠራንም አናስተውልም። ከቁጥር የማይገባ ጽድቃችን እንጂ ከራ
ሳችን ጸጉር የበዛው ኃጢአታችን አይታዩም። ገብአችንም ራሳን የማ
ጽደቅ ሌላውንም የመኩንን ነር ነው። እንዲህ ዓይነቱ ሕይወት የጸሐፍት

ፈሪሳውያን ነው። በዚህም «እናንተ ዕውሮች መሪዎች ትንኝን የምታጠፉ ግመልንም የምትውጡ ወዮላችሁ... በውጭ ለሰው እንደጻፈቃን ትታያላችሁ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልተባችኋል» ተብለው በጌታ ተወቅሰዋል። ማቴ.፳፫፡፳፱፤ ፳፮። ምክንያቱም ኃጢአታቸውን አያስተውሉም ነበር። ነቢዩ ዳዊት ይህን በተመለከተ የተናገረው አለ። «ሰሕተትን ማን ያስተውላታል ከተሰወረ ኃጢአት እንዳን የድፍረት ኃጢአት እንዳይገዛኝ ባርያህን ጠብቅ የዚያን ጊዜ ፍጹም አሆናለሁ ከታላቁም ኃጢአት እንዳለሁ» ብሏል መዝ.፲፰፡፲፪

በጠቅላላው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬያት ተብለው የተዘረዘሩት ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ ደግነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራሰን መግዛት እነዚህ ሁሉ ይጉድሉናል። ገላ.፩፡፳፭። ስለዚህ «ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጉድሰው ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን ለእርሱም ይሰጠዋል።» ያዕ.፩፡፭። ምሳ.፪፡፫። እንደ ተባለ ለሁሉ አምልቶ አስፍቶ አብዝቶ ከሚሰጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንለምን። እርሱም ለሕይወታችን የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሰጠናል። በእውነት የሚጉድለንን እንድናውቅ የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለዩን፤ አሚን።

«እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው።»

በቀሲስ ሙሉጊታ ሥዩም

እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢዩ ኢሳይያስ አንደበት «በተወደደ ሰዓት ሰማሁህ በመዳንም ቀን ረዳሁህ...» ኢሳ.፵፱፡፳። ብሎ የተናገረውን ቃል መሠረት በማድረግ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው ሁለተኛ መልእክቱ ላይ «እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው። እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው» ጀቆር.፮፡፪። በማለት ትምህርቱን ይጀምራል።

ሰው የመዳን ቃል ከሰማበት የሕይወት ቃል ከተማረበት ወንጌል ከተሰበከለት ጊዜ ደቂቃና ሰከንድ አንሥቶ የመዳን ቀን ለእርሱ እንደ ቀረበ አውቆ በኃጢአት የተጉላቆለ፣ በክህደት ያደፈ፣ በበደል የረከሰ ሰውነቱን በንስሐ አዘጋጅቶ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመንና ፈቃዱን በመፈጸም መዳን እንዳለበት ያስገነዝባል።

በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተገለጸው ለሰው ልጅ በሕይወቱ ሁለት አማራጮች ብቻ አሉት። እነርሱም፡

- ፩. በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እምኖ ፈቃዱን በመፈጸም መኖርና ኋላም በዘላለማዊ ሕይወት በደስታ እና በክብር መኖር።
- ፪. የሥጋን ፈቃድ በመፈጸም ከእምነትና ከምግባር ተለይቶ ከሰይጣን ጋር በኃጢአት መኖርና ኋላም በዘላለማዊ ፍርድ ትሉ በማያን ቀላፋ እሳቱ በማይጠፋ በገሃንም እሳት በስቃይ መኖር ናቸው።

ይህ የሰው ልጅ በተሰጠው አእምሮ ተጠቅሞ መዳኑን ወይም መጥፋቱን ለይቶ የሚወስንበት ሌላ አማራጭ የሌለው ብቸኛ መንገድ ነው። ስለዚህም ነው ሰው ለመዳን ምርጫውን ማስተካከል መንገዱንም ማቅናት ስላለበት በዘመን አራት እንደ ኢያሱ «የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ... እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን።» ኢያ.፳፱፡፲፭ በማለት ያስተማሩት። በዚህ ላይ ቅዱስ ዳዊት የመዳን መንገዱ እንድን ብቻ መሆኑንና እርሱም ከሁሉ በላይ የከበረ እንደሆነ በመረዳት ከአምላኩ የሚፈልገው የቱን እንደሆነ ገልጾ አስቀምጧል። «እግዚአብሔርን እንዲት ነገር ለመንኩት እርስዎንም እሻለሁ በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖር ዘንድ።» መዝ.፳፯፡፱።

ከላይ ለማስቀመጥ እንደተሞከረው የሰው ልጅ ከሁለቱ በአንዱ መንገድ የመሔድ ምርጫ ቢኖረውም ጎሳ ግን ፍርድ እንደሚጠብቀው ከቅዱሳት መጻሕፍት እንረዳለን። ነቢዩ ዳንኤል በትንቢት መጽሐፉ «በምድር ትቢያ ካንቀላፉት ብዙዎች ይነቃሉ። እኩሌቶቹ ወደዘለዓለም ሕይወት፣ እኩሌቶቹ ወደዘለዓለም እፍረትና ኅብቁልና» ዳን.፲፪.፪። በማለት ያስረዳል። የእግዚአብሔር ፈቃዱ ሁሉ ይድኑ ዘንድ ቢሆንም ሞትን ግን ሕግንና ትእዛዝን በመተላለፍ ወደራሱ ያመጣ የሰው ልጅ ነው። ከጥንቱ ከመሠረቱ የሰው አፈጣጠር ለክብር እንጂ ለሞትና ለውርደት አልነበረም። ይሁን እንጂ በአጻምና በሔዋን በደል የሰው ልጅ በፍርድ ወድቆ በዲያብሎስ ተረገጦ እንዳይቀር የጠፋትን ሊፈልግ በጨለማ ላሉት ሊያበራ ክርስቶስ በሥጋ ተገለጠ። ኢሳይያስ በትንቢቱ «በጨለማ የሄደ ሕዝብ ብርሃን አየ። በሞት ጥላ አገርም ለሚኖሩ ብርሃን ወጣላቸው።» ኢሳ.፶፩.፪። በማለት አስቀድሞ የተናገረው ቃል በጊዜው ተፈጸመ። ጌታም በጊዜው በተገለጸ ሰዓት «በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁና።» ዮሐ.፲፪.፵፮። ብሎ አስተማረ። ይህ ሁሉ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ልጆችን ለማዳን ያደረገው በመሆኑ ሁላችን ለመዳን የተዘጋጀን መሆን አለብን።

ቅዱስ ጳውሎስና ሲሳስ ስለክርስቶስ ሲመሰክሩና ወንጌልን ሲያስተምሩ አይሁድ በቅናት ተነሣሥተው በወገኑ አኖሩዋቸው። በዛም እጃቸው በሰንሰለት ታሥር ሳለ በእኩል ሌሊት በመዝሙር ጌታን ሲያመሰግኑ የወገኑ ቤቱ መሠረት ተናግቶ የታወሩበት ሰንሰለት ተበጣጥሶ መስኮቶቹ እና ደጃሮቹ ሁሉ ተከፍተው የወገኑ ጠባቂው ቢመለከት ጳውሎስና ሲሳስ ከእሥር አምልጠው የጠፉ መስሎት ደንግጦ ራሱን ሲያጠፋ ሲል ቅዱስ ጳውሎስ ተመልክቶ «አይሁስ እራስህን አታጥፋ እኛ ከዚህ አለን» ብሎ ሲመልስለት በሁኔታው ተደንቆ የጠየቀው አንድ ታላቅ ጥያቄ ነበር። እርሱም በፈታቸው ተደፍቶ «ጌቶቹ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል?» ነበር ያለው። እነርሱም የመለሱለት ቢኖር «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተሰቦችህ ትድናላችሁ።» ሐዋ.፲፮.፱-፴፩።

አም መዳን ለምንፈልግ ሁሉ መልሱ ይኸው ነው። እያንዳንዳችን እንድንደን ዘንድ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ይገባናል። የወገኑ ጠባቂውም ወዲያውኑ አምና እንደተጠመቀና እንደዳነ ነው የምንረዳው። ይህ የሚያመለክተን የመዳን ቀናችን ቃሉን የሰማን ዕለት መሆኑን እንድናረጋግጥ በተንኮልና፣ በክፉ ሐሳብ የተጣመመ ልቡናችንን በጽድቅና በፍቅር እንድናቃና ነው። ስለዚህ በጋጠአት የደነደነ በዓለም የሰመጠ ልቡናችንን /ሕይወታችንን/ በሜት፣ በሲጋራ፣ በመጠጥ፣ በዝሙት ወዘተ ... የበለዘ አካላችንን በንስሐ አጥርተን በነፍሳችን የተኛ ነው በሥጋችን የተጋነው ሁሉ ዛሬ ለመዳን በተራው ለነፍስ ሥራ መንቃት አለብን። ጳውሎስ በርሜ መልእክቱ «ከእንቅልፍ የምትነሡ በት ሰንት አሁን እንደደረሰ ዘመኑን ዕወቁ ካመንበት ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደእኛ ቀርቧል። እንግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ እና ጦር እንልበስ በቀን እንደምንሆን በአገባብ እንመሳለስ። በዘፈንና በሰካር አይሁን፣ በዝሙትና በመዳራት አይሁን በክርክርና በቅናት አይሁን፣ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልቡት ምኞቱንም እንዲፈጽም ለሥጋ አታስቡ።» ሮሜ፲፫-፲፩-፲፱ ይለናል። እስካሁን ባለ ዘመናችን ሁሉ ለዚህ ዓለም ሥራ ለሥጋችን ርጠናል። ያተረፍንው ነገር ቢኖር ግን ችግርና ስቃይ ነው። አባቶች ሲተርቱ «አትሩጥ አንጋጥ» እንዲሉ በቀረው ዘመናችን ደግሞ ካወቅንበት የዘላለሙን እያሰብን ሰነፍሳችን ልንርጥ ይገባናል። «በእሸቅድምድም ስፍራ የሚሮጡ ሁሉ እንዲሮጡ ነገር ግን አንዱ ብቻ ዋጋውን እንዲቀበል አታውቁምን እንዲሁ ሁሉ ታገኙ ዘንድ ሩጡ» ሷቆሮ.፱-፳፬። ጳውሎስ ቀጠል አድርጎ «አነርሱ ለሚጠፋውና ለሚያልፈው እንደሚሮጡ የእኛ ሩጫ ግን በማያልፈው ለዘለዓለሙ ክብር እንደሆነ ያብራራል። እኛ ለመዳን ፈቃደኛ ከሆንን እርሱ ግን ሊያድነን ዝግጁ ነው። «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነንና ለነፍሳችሁም አረፍት ታገኛላችሁ ቀንበሬ ልዝብ ሽክማም ቀሊል ነውና» ማቴ.፲፩-፳፰።

ጌታ በሆላዕና ዕለት የታወረኛውን አሀድ ከነውርንጭላዋ ሂደት ፈትታችሁ አምላክ ማንም ቢጠይቃችሁ ለጌታ ያስፈልጉታል በሉ እንዳለ እኛም ዛሬ ከኃጢአት አስራት ተፈትተን የግሶምን ሸቀጥ አራግፈን የእርሱ ማረፊያ የእርሱ ማደሪያ እንድንሆን ይፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከኃጢአት እሥራት ሊፈታን በፍጹም ፍቅር ሊዋጀን መጥቷልና በእርሱ አምናን እንድን ዘንድ ወድጿል። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን ወዳልፍ» ዮሐ.፫፡፲፭ በመሆኑም በጌታ ለምናምን በፈቃዱና በሕጉ ልንመላለስ በፍቅር ልንተሳሰር የምንፈልግ ሁሉ ጊዜውና ሰዓቱ አሁን ነው። በኋላም አይደለም። ነገና ከነገ ወዳያም አይደለም። ዛሬና አሁን ነው። ስለነገው የምናውቀው ነገር የለምና። ነቅተንና ተዘጋጅተን እንድንኖር ነው ቃሉ የሚያዘን። ለመዳን ቀጠሮ የለምና «ቀኒቱንና ሰዓቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።» ማቴ.፳፭፡፲፫፣ ፩ተሰ.፳፡፱-፱። ብዙ ወገኖቻችን ለመዳን ቀጠሮ ሲያበዙ፣ ሲያመነጩ በሞት ተነጥተዋል። ለፍርድ ተጋልጠዋል። ዛሬ ለመዳን በእርሱ ብናምን ግን አይፈርድ ብንም። «በእርሱ የሚያምን አይፈርድበትም በሚያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል።» ዮሐ.፫፡፲፭ ይለናል። የመዳን ጊዜ አሁን ነው «እነዞ በደጅ ቆሜ አንኳኳሉ ማንም ድምፃን በሰማ ደጃንም ቢከፍትልኝ ወደእርሱ እገባለሁ። ራእ.፫፡፳ ይላል ጌታ። ስለዚህ ሲጠራን ድምፁን ስምተን ልንቀርበው ሲያንኳኳ ልንከፍትለት ይገባናል። አላይያስ በትንቢቱ «እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት ቀርቦም ላለ ጥሩት ከቶ ሰው መንገዱን በደለኛም ሐላቡን ይተው» ኢ.ሳ.፶፭፡፯-፯። ይለናል። እኛ ግን በሁለት ልብ ሆንን በሁለት እግራችን እያነሰን የመዳን ቀናችንን ችላ ብለን እንገኛለን። ያለን አማራጭ ግን አንድ ነው እርሱም በክርስቶስ አምናን ፈቃዱንም ፈጽመን መዳን ነው። ዕለቱም ዛሬ ነው። ጌታ ከዓለሙም ከመንፈሳዊውም ሕይወት እየሸቃቀጠ እንዲያው በለብታ የሰም ክርስቲያን ብቻ ሆነው መኖር የማይችሉን ለጎሳ ልጅ ወይም ትኩስ እንዳይደለህ ሥራህን በውቃሉ።

በራድ ወይንም ትኩስ ብትሆንስ መልካም በሆነ ነባር፣ እንዲሁ ለብስላሌ በራድም ትኩስም ስላልሆንክ ከአፈ ልተፋህ ነው።» ራእ.፫፡፲፭ እያለ ያስጠነቅቀናል። ስለዚህ ጊዜዎንና ሰዓቷን መጠቀም ያሻል። ከጌታ አፍ ከመተፋታችን በፊት ለመዳን መፍጠን ይኖርብናል። ሲያንኳኳ መክፈት፣ ሲጠራን መስማት አለብን። የጌታን ጥሪ ቸል እንበል። በሰሜ የሚያፍር እኒም በከብሬ ስመጣ አሳፍረዋለሁ ይላልና። ጠቢቡ ሰሎሞን «የጭንቀት ቀን ሳይመጣ በገብዘናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ ደስ አይሰኝም የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ ፀሐይና ብርሃን ጨረቃ እና ከዋክብትም ሳይጨልሙ» መክብብ ፲፪፡፩።

እነዚህን ሁሉ የጌታን ቃል በማመንና በመቀበል ለኃጢአታችን ይቅርታን ከጌታ ለመጠየቅ እንቅራብ። የንስሐ ፍሬ እናድርግ። መንፈሳዊ ዕውቀትን ለማዳበር መጽሐፍ ቅዱስን እናንብብ። መንገድ በሚነገርበት ቦታ በመሔድ ለመማር እንወስን። «እምነት ከመስማት ነው መስማትም የእግዚአብሔርን ቃል ነው።» ሮሜ.፲፡፲፯ ስለሚለን በጸሎትና በጸም ወደጌታ እንቅራብ። እንትጋ የመዳን ቀናችን ዛሬ ነውና።

ልጆቻችንን

እንዴት እናሳድጋቸው?

ከክፉ ነገርስ እንዴት እንጠበቃቸው?

በዲ/ን ዶ/ር መስፍን ተገኝ

ጊዜው ሦስት ወር ያህል ሆኖታል። አንዲት እናት ሕጻን ሴት ልጅ ይዞ በቤተ ክርስቲያን ደጅ ቆማ ታለቅሳለች። ልጅቷም ጭምር። ሁኔታውን ሳይ ምን ዓይነት ችግር ቢያገኛቸው ይህን ሁለቱም የሚያለቅሱት ብዬ ሳነጋግራቸው ቀረብኩኝ። በተወሰነ ደረጃ ካረጋጋኋቸው በኋላ እናትዬዋ ሕጻኗን ልጇናት ብላ አስተዋወቀችን። ነገሩ እንዲህ ነው። እናት ከባሏ ከተለያዩ ስተፋታች/ ሁለት ዓመት ሆኗታል። የዘጠኝ ዓመት ሴት ልጇቸውን የማሳደግን ጋሳፊነት የወሰደችው እናት ከቤቷ ተጣልታ ስትወጣ በሠርግ ተሸኝታ ከወጣችበት የእናትና አባቷ ቤት ልጇን ይዛ ተመለሰች። ቀሪውን ጊዜ አብራ ለመኖር ሙተዳደሪ ሪያዬ ነው የምትለው ሥራ ቢኖራትም ደመወዛ በጣም አነስተኛ ነው። ከሦስት ወራት በፊት ይህችን እናት በልጇ ላይ የሚያስደነግግ ነገር ተፈጽሞ አገኘች። ሕጻኗ ልጅ በመገደድ ተደፍራለች። ከደረሰባት ጉዳት ለጊዜው በሕክምና እንድትረዳ ብታደርግም ገሊናዋ የተሳዳው ሕጻን ግን የባሰ ሰውን እየፈራችና እየራቀች መሄዷ እናትየዋን አሳሰባት። ይህ ብቻም አይደለም ማን ነው የደፈራት የሚለውን መልስ ለማግኘት ልጇን ደጋግማ ጠየቀች። ሕጻኗ ልጅ ግን ከተናገርሽ እንልሻለሁ ብሎኛል በማለት ማንነቱን አልናገርም አለች። ከብዙ ውትወታ በኋላ «የደፈራት አጎቷ» የእናቷ ወንድም/ መሆኑን ነገረቻት። እናት ይህንን ክፉ ድርጊት የፈጸመው ወንድሟ መሆኑን ስታውቅ በጣም ተጨነቀች። ለማመንም ተቸገረች። ከማን ዘንድ ሄዳ ምን መፍትሔ ታግኝ። ግራ ስለገዛት ሥራዋ ማልቀስ ብቻ ሆነ። ልጅ ከእናቷ መለየት አልቻለችም። ሌሊት እንቅልፍ አትተኛም። ወንድ ስታይ ታለቅሳለች ትራህላለች። በዚህ የተነሳ ልጅቷ ትምህርቷን አቋረጠች። ይህች እናት በነገራችን ነገር ልቦናዬ አዝኖ ከቤተ

ክርስቲያኑ ግቢ ስወጣ በአስፓልት ጉዳና ጻር የተቀመጡ ዕድሜያቸው በግምት 15 ዓመት የሚያንሰ ስድስት ሕፃናት ክብ ሠርተው ጫት ሲቅሙ ሲጋራ እየተቀበሉ ሲያጨሱ እየገኙት። ለመሆኑ በቤትም ሆነ በውጭ ያሉትን ሕጻናት /ወላጆች/ እንዴት ነው ማሳደግ ያለብን? ከክፉ ነገርስ እንዴት እንጠበቃቸው? የሚል ጥያቄ አደረብኝና ከአንድ ሁለት ይሻላል በማለት ከምሶመናን ጋር መወያየቱን መረጣኩ።

በዚህ ዓለም መልካም እንደሚነገርበት እና እንደሚሠራበት ሁሉ የክፍት ሥራዎችና ንግግሮችም የሞሉበት ነው። ከእናታቸው ማህጸን የወጡ ሕጻናትም ዕድገታቸው በጨመረ ጊዜ እነዚህ ሁለት ተቃራኒ ነገሮች ባለበት ዓለም መጓዛቸው የማይቀር ነው። መልካም ገሊና እንደያዙ የሚዘልቁት እንዴት ይሆን?

ልጆችን የማሳደግና የመጠበቅን ጉዳይ ስናነሳ ገሊናቸው ከክፉ ነገር ተጠብቆ ወደ ኃጢአት ከሚመራ ሥነ ምግባርን በሚያበላሽ ነገር ሳይጉዳ በመንፈሳዊ ትምህርት መመሪያነት የሚያስፈልጋቸውን መሠረታዊ ነገር ሁሉ በማቅረብ የወደፊት የቤተ ክርስቲያን ተረካቢ፣ ለአገርና ለወገን ጠቃሚ እንዲሆኑ ማብቃት መሠታዊ ተግባር ነው። ስለዚህ ለልጆች አስተዳደግ ትኩረት የምንሰጥበትን ምክንያት ልንረዳው ያስፈልገናል።

፩ኛ. በአሁኑ ጊዜ በሕጻናት ላይ ከፍተኛ የሥነ ምግባር ውድቀት እያንገቡበት መሆኑን በማየታችን እና በተለያዩ አጋጣሚዎች ሕጻናት ላይ የሚደርሱ በደሎችን /አስገድዶ መደፈር/ ለተለያዩ ሰቦች መጋለጥ ወዘተ/ ዛሬ የሚገቱበት መንገድ ካልተፈለገ ነገ ትልቅ ማገበራዊ ቀውስ የሚያመጣ ተግባር በመሆኑ።

፪ኛ. ወደፊት ቤተ ክርስቲያንን የሚረከቡ፣ አገርና ወገንን የሚጠቅሙ ተተኪዎችን ለማፍራት በትክክል የሚመራቸው ስለሚያስፈልግ ከአሁኑ በተሻለ መልኩ ትኩረትና እንክብካቤ ማድረግ ተገቢ በመሆኑ ነው።

ታዲያ ልጆችን ለዚህ ደረጃ ለማብቃት የሚጠይቀው ጥረት በቀላል የሚታይ አይደለም። ምእመናን በሙሉ ችግሩን በመረዳት እና በሙተጋገዝ ከተነሳሱ ግን አስቸጋሪ አይሆንም። በዚህም ጽሑፍ ይህንን

ጉዳይ ለማንሳት የተፈለገው ከእስተማሪነቱ በተጨማሪ ከምእመናን ጋር ለመወያየት ሲባል ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሕጻናትን ሕይወት በማሳየት አዋቂዎች እንዲመለሱና እንዲሰጡ እንዲመስሉ ያስተምራቸው ነበር። «ካልተመ ለሳችሁ እንደ ሕጻናትም ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም» ማቴ. 23፡1። ሕጻናት ተንኮል በልባቸው የለም። ስለነገም አይጨነቁም፤ ፍቅራቸውም ከልብ ነው። በዚህ ዘመናቸው ጎሊናቸው ያገኘውን ሁሉ ሊቀርጽ የሚችል መሆኑን መዘንጋት የለበትም። በእር ግጥም የሕጻናት ጎሊና መልካም እንደሆነ እንዲዘልቅ ከፍተኛ ጥረት የሚያስፈልገው ሲሆን ለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ረዳትርነት ትል ቁን ቦታ የሚይዝ ነው። ወላጆች በሚያደርጉት እንክብካቤ ላይ እግዚ አብሔር ካልተጨመረበት የተጀመረውን ለመጨረስ የተዘራውን ለማ ጨድ ያስቸግራል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኢየሩሳሌም እየተመ ላለበ በሚያስተምርበት ጊዜ ወላጆች ቀርበው ሕጻናት ልጆቻቸውን ባር ክልን ይሉት ነበር። ዛሬም በቤተ ገብና ይህንን ያሳስተዋሉ ልጆቻቸው በለጋ ዕድሜያቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን ማምጣት ያልቻሉ ምንም እን ኳን አብልተው አጠጥተው፣ በያስተምሩም የኋላ ኋላ ግን በልጆቻቸው ተንቀው የወለዱትን እስከ መርገም የደረሱ ወላጆች አሉ።

ነገ ቤተ ክርስቲያንን ተረካቢና ለእግዚአብሔርም ተገዥ የሚሆን ትውልድ ለማትረፍ ዛሬ የወላጆች፣ የጎብረተሰብ የሁሉም ሐላፊነት ነው። ዛሬ በእጃችን ላይ ያሉትን ልጆች ስናዛቸው በሚሰሙበት ስን መራቸው እሽ ብለው በሚከተሉበት ዕድሜያቸው ተጠቅመን በመ ልካም ጉዳዩ እንዲጓዙ መቅረጽ ለማንም የማንተው ኃላፊነት ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ በልጆች ላይ እየደረሰ ያለው ጉዳት እጅግ የሚያሳዝን ነው። በልጆች ላይ በአስገደዶ መደፈር፣ የሕጻናት ዝሙት፣ የተለያዩ ሰብ ተጠቂነት እና በአጠቃላይ የሥነ ምግባር ውድ ቀት እየደረሱ ነው። ችግሩን አውቆ አለመንቀሳቀስ ደግሞ የባለ ጉዳት ነው። የልጆችን አስተዳደግ እና ጥበቃ ዘመጥፎ ምግባርና ጉዳት/ ካነ ሣን የኃላፊነቱን ደረጃ እና ተጽዕኖ የሚያደርጉትን ምክንያቶች በሚከተለው መልኩ ከፍለን እንመልከት።

- = ቤተሰብ
- = ጎብረተሰብ /አካባቢ/
- = ልማድ

፩. ቤተሰብ

ዛሬ የምናያቸው አብዛኛዎቹ ማኅበራዊ ችግሮች መነሻቸው ቤተ ሰብ ነው። «ቤተሰብ ለክፉም ሆነ ለመልካም ነገር መሠረት ነው። የቤተሰብ ጉዳይ ደግሞ ገና ከአመሰራረቱ ጀምሮ ጥንቃቄ ሊደረግበት የሚገባ መሆኑን በማስተማር የተቀደሰ እንዲሆን ቤተ ክርስቲያን ዘወትር ታስተምራለች። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰዎች መካከል ማስተማር ሲጀምር ጋብቻን በመባረክ የመልካም ቤተሰብን መሠረ ትነት አጠንክሮ ገልጾታል።

እግዚአብሔር እንዳስተማረው የሚገኙ አርአያነታቸው የሚጠ ቀስ ቤተሰቦች እናትና አባት ቤተ ክርስቲያንን የሚያከብሩ ልጆቻ ቸውም የቤተ ክርስቲያን ፍቅር ያደረገቸው አሉ። ነገር ግን አብዛኛው ቤተሰብ በዚህ መልካም መንገድ አለመገኘቱን ስንመለከት ጊዜ ሰጥተን በችግሮቹ ላይ መነጋገሩ መልካም ነው። ቤተሰብ በምንልበት ጊዜ እናት፣ አባትን ልጆች እንዲሁም አብሮ የሚኖር ዘመዱን ያጠቃ ልላል። የሚከተሉትን ምክንያቶች በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያሳድሩ ናቸው።

፩.፩. የቤተሰብ የምግባር አርአያነት ችግር

ልጆች ከወላጆቻቸው ዘብቤተሰብ ጋር አብረው ሲኖሩ ወላጆቻቸው /ቤተሰብ/ የሚያደርገውን ዘወትር ይመለከታሉ። በእንደበታቸው ለገ ዜው ባይኖሩትም በጎሊናቸው መላላቸው አይቀርም። ወላጆች ያደ ረጉትን ለማድረግ የሰሙትን ለመፈጸም ይጓጓሉ። በእርግጥ ይህንን ያስተዋሉ ወላጆች በልጆቻቸው ፊት ያላቸው ምግባር ወደ መልካም ነገር የሚመራ እንጂ ለክፉው እንዳይሆን ይጠነቀቃሉ። የሕጻናትን የወደፊት ሕይወት ረስተው እንደፈለጉ ለመሆን የሚነሡ ወላጆች ግን ልጆቻቸውን እየጉዳቸው መሆኑን መዘንጋት አይገባም።

ልጆች በምግባር ደክመው /አንስው/ ሲገኙ መደብደብ ወይም መግረፍ ብቻ መፍትሔ አይሆንም ወላጆች ለዚህ መጥፎ ምግባር ልጅ ምሳሌ ያደረገው እኔን ይሆን? ብለው ራሳቸውን ሊጠይቁ ይገባል። አባቱ ሲጋራ ሲያጨስ ያየ ወይም ሲጋራ ግዛ ተብሎ በተደጋጋሚ የሚላክ ልጅ፣ አባቱ ሰክሮ እየተንገዳገደ ሲመጣ የሚያይ ልጅ፣ እርሱም ሲያድግ መጠጣትን ማጨስን ቢጀምር እርዳታ የሆነው አባቱ ነው። አባቱ አልታወቀውም /አላስተዋለውም/ እንጂ ልጁን ወደ መጥፎ ምግባር መርቶታል። ስለዚህም በልጅ ሕይወት መበላሸት አባት ተጠያቂ ሆኖ ማለት ነው። ይህ ደግሞ የኋላ የኋላ በሰውም በእግዚአብሔርም ዘንድ ወቀሳን የገሊና ጸጸትን ያሰከትላል። አባትሆን እንዲህ ብለህ ስደብው እናትህን እንዲህ በላት በማለት ስድብንም የሚያስተምሩ ወላጆች አሉ። ታዲያ ወላጆች /ቤተሰብ/ እንዲህ አይነት አስተማሪ ሆነው ከተገኙ ልጆች ቤት ተዘግቶባቸው ግቢ ተክልሎላቸው ተለይተው ቢያድጉም በውጭ ያለውን መጥፎ ምግባር ቤታቸው ዘልቆ ስለገባ መከለልና ዘግቶ መዋል ጥቅም የለሽ መሆኑን ያሳያል።

ልጆች ወላጆቻቸውን /ቤተሰባቸውን የሚንቀሳቀሱትን ሁኔታም ይታያል። መከባበር የቤቱ ሥርዓት ሆኖ ቢለመድ እናትና አባት ቢከባበሩ ቢታይ ኖሮ ልጆችም ሰው አክባሪ ሆነው ያድጋሉ። ጥሩ ሥነ ምግባርና መከባበር የማይታይባቸው ወላጆች እራሳቸውን ጉድተው መልካም ገሊና ሥነ ምግባር ሊኖራቸው የሚችሉ ልጆቻቸውን እየጉዱ መሆኑን በመረዳት ጥፋታቸውን ማረም ተገቢ ነው። የመጥፎ ምግባር ምሳሌ የሆኑ ወላጆች ልጆቻቸውን ጠበቁ ማለት አይቻልም። ምክንያቱም ምንም እንኳን ቢያለብሱ፣ ቢያጠጡ፣ ሥጋዊ ትምህርትን ቢያስተምሩ ልጆቻቸው በምግባር ስለወደቁ የገሊናቸው ጉዳት ከሁሉ ይበልጣልና ነው።

ከእናትና አባት በተጨማሪ እንደ ቤተሰብ ተቆጥረው አብረው የሚኖሩትም የቤተሰብ አባላት ሊያመጡ የሚችሉው ተጽዕኖ ሊጤን ይገባል። በመግቢያችን ላይ እንደገለጥነው በአስገድዶ መደፈር ስለባ የሆነችው ሕፃን የቤተሰቡ አባል በሆነ አጉጥ ነው። ቤተሰብ አድርገን

ያስቀመጥናቸው የመጥፎ ምሳሌዎች መምህራን የሚሆኑ ከሆነ አብሮ መቀመጣቸውን እንዴት መፍትሔ መስጠት እንደሚገባ ማስተዋል ተገቢ ነው።

፩.፪ ወላጆች ለልጆቻቸው የሚያካፍሉት አመለካከት

በተወሰነም ደረጃም ቢሆን። የልጆች የወደፊት ሕይወት በወላጆች አመራር ላይ የተመሠረተ ነው። ልጆች የሚጓዙበትን መንገድ መጠቀም በጥሩም ሆነ በመጥፎ ጉኑ የወደፊቱን ሕይወታቸውን ይወስናል። ዘመናዊነትን ሰበብ በማድረግ ልጆቻቸውን መጠጥ ቤትና ጽንሰ ቤት ይዘው እስከመሄድ የደረሱ ወላጆች አሉ።

ልጆችን ወደ ቤተ ክርስቲያን መርቶ ቃለ እግዚአብሔርን እንዲማሩ በመዘፈን ፈንታ እንዲዘምሩ ማድረግ የሚቻለው መልካሙን መንገድ የመረጡና የሚያምኑ ወላጆች ሲገኙ ነው። አንዳንድ ወላጆችም ወደ ቤተ ክርስቲያን ልጆቻቸውን ሲልኩ ከሥጋዊ ትምህርት የሚያደክማቸው የሚመስላቸው ካሉ ይህ እውነት እንዳልሆነ ተረድተው መልካም ነገርን በገሊናቸው መቅረጽ የሚችሉበትን ዕድሜ እንዳያሳልፉ ሊያስተውሉት ያስፈልጋል። ሕጻናት ቤተ ክርስቲያን ሄደው ዕጣኑን ሲያሸቱ፣ ከብሮውንና ዝማሬውን ሲሰሙ፣ ጠበቡን ሲጠጡ፣ መስቀሉን ሲሳለሙ ብሩህ ገሊና እያገኙ የቤተ ክርስቲያን ፍቅር እያደረገባቸው ያድጋሉ። ልጆቻችንን ወደ ዘፈን እና ቅጥያባ ዘመናዊነት መርተናቸው ለዘማዊነት፣ ለአደንዛዥ ዕዕ ተጠቃሚነትና ሱሰኝነት ቢጋለጡ ልጆቻቸውን ወደ ጥፋት ጉዳይ እየመራናቸው መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንመራቸው ደግሞ እግዚአብሔርን መፍራት እንዲሞሩ እየረዳናቸው ነው።

፩.፫ በባልና ሚስት መካከል የሚፈጠር ግጭት

ባልና ሚስት ለጥንቃቄ ሲባል በልጆች ፊት ግጭትን /አለመግባባትን/ ማሳየት የለባቸውም። ባልና ሚስትን የሚያነጋግሩ ብዙ ጉዳዮች ቢኖሩም ጊዜያዊ በሆነ ስሜት ተነሣሥተው መጣላት መከራከር ወይም መደባደባቸው መስደደብን ማሳየት የልጆችን ገሊና ክፉኛ

ይጉዳል። ሲያድን እንደነሱ ተመሳሳይ ወይም በአጠቃላይ ደግሞ ትዳርን የሚጠሉ ሊሆኑ ይችላሉ። ወላጆች በመካከላቸው ብቻቸውን በሆኑ ጊዜ በመነጋገር ማስተካከል አለባቸው። በልጆች ፊት መታገስ መልካም ነው።

፩.፩ የወላጆች ተለያይቶ መኖር

የወላጆች ተለያይቶ መኖር በልጆች ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ አለው። ትዳራቸውን አፍርሰው የሚለያዩ ልጆቻቸውንም ነጣጥሉ በመከፋፈል መውሰዱ «ያለ አባት» ወይም «ያለ እናት» ማሳደግ በልጆች ላይ የሚፈጥረው ጉዳት ቀላል አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ ልጆች የወላጆቻቸውን ፍቅር እንዲያገኙ ከማድረግ በተጨማሪ እንደኛው ወገን /እናት ስለ አባት ወይም አባት ስለ እናት/ የሚያቀርቡላቸው ምክንያት በጎሊናቸው እንዲቀረጽ የሚያደርጓቸው አመለካከቶች የልጆችን የወደፊት ዕድገትና ቤተሰባዊ ፍቅር የሚያበላሽ ነው። ከወላጅ ተለይተው የሚኖሩ ልጆች በእንጀራ አባት እና በእንጀራ እናት ሊደርሰባቸው የሚችሉ ሰቀቀን መልካም ነገርን ሊያሰብ የሚችል ጎሊቸውን ክፈኛ ይጉዳዋል። በወላጆች መካከል መለያየት ተፈጥሮ የሚያድጉ ሕጻናት ብዙዎቹ ለፍሬ አይበቁም። በእናትና አባታቸው መለያየት ምክንያት ልጆች ከአንዱ ቤት ወደ አንዱ እየተዘዋወርን እንኑር ሲሉ በመካከሉ ብዙ ነገርን ይለምዱና ከቁጥጥር ውጭ ይሆናሉ። አስተዳደራቸውም ብዙ ጊዜ ጉስቀልና የበዛበት ይሆናል። ተቆጣጣሪ የሌላቸው መስሎም ሲሰማቸው ይችላል።

፩.፩ ከጋብቻ ውጭ የሚወለዱ ልጆች የሚኖራቸው አስተዳዳጅ

ከጋብቻ ውጭ የሚወለዱ ልጆች ከሌሎቹም ሁሉ የተለየ ከፍተኛ የሆነ ተጽዕኖ ይከስትባቸዋል። ለአንድ ሕጻን /ልጅ/ አባቴ ማን ነው? ወይም እናቴ ማን ናት ለሚለው ጥያቄ መልስ አለማግኘት ከባድ ነው። በኋላም ሲያድግ ሌሎች ሰዎች የሚያደርጉባቸው ተጽዕኖ ቀላል አይሆንም። አባታቸው ወይም እናታቸውን አለማወቃቸው ዘወትር ዕረፍት ይነሳቸዋልና። ኅብረተሰቡም ቢሆን ያለ ጋብቻ የተወለዱ ልጆችን

በተላሉ ያገልግላቸዋል። ይህ ልጆችን ወደ መጥፎ ምግባር እንዲጓዙ የሚገፋፋቸው ይሆናል። ያለጋብቻ ልጆችን የሚወልዱ ሰዎች የልጆችን ጎሊና የሚጉዱ ምግባር መፈጸማቸውን ብዙ ተደራራቢ ችግር የሚያስከትል መሆኑን በመረዳት ሰዎች በተቀደሰ ጋብቻ ሊገኙ ይገባል።

እንግዲህ ከላይ ለመመልከት እንደሞከርንዎ በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያሰከትሉ ምክንያቶችን በመረዳት ቤተሰብ ምን ማድረግ አለበት የሚለውን በመጠኑ ለመጠቀም ነው። የሁሉ ነገር መሠረቱ ሃይማኖት ነውና ወላጆች ከልብ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንመለሰ። እራሳችንን ተመልክተን የጎደለንን እናስተካክል። ያለንን አመለካከት ከእግዚአብሔር ፊት ሆነን እንመርምረው። ከዚያም ወደ ማስተካከል እንምጣ። ትዳራችንም የተቀደሰ እንዲሆን እናድርግ ወላጆች በግልጥ በመነጋገር በመወቃቀስ ሳይሆን በመሞግር እስካሁን በልጆቻችን አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ ያሳደረውን ድርጊታችንን እንመርምር። በእኛ በኩል ይህንን ካደረግን ልጆቻችንን እየተከታተልን በጎሊናቸው የተቀረጸውን ፍላጎትና አመለካከት እናጥናው። እንዴት ወደ ቤተ ክርስቲያን መመለስና ፍቅር ማሳደር እንደምንችል እናስብበት። እኛው ራሳችን ምሳሌ በመሆን አብረናቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን እንመሰግናቸው። በአቅማቸውና ሊረዱት በሚችሉት መጠን የክርስቲያናዊ ሕይወትን መልካምነት እንግለጥላቸው። በልጆቻችን ፊት የምንፈጽመውን በጥንቃቄ እንመልከተው ለዚህም እግዚአብሔር ማስተዋሉን ይስጠን።

፪. ኅብረተሰብ

ኅብረተሰብ በልጆች አስተዳደር ላይ የሚኖረውን ሚና ስንመለከት የተያያዙና ተጽዕኖ ሊያመጡ የሚችሉ ጉዳዮችን ከተለያዩ አቅጣጫ ሆነን መመልከት ያስፈልጋል። የኅብረተሰቡ አመለካከት የተለያዩ ባሕላዊና ሃይማኖታዊ ምክንያቶችን የተከተለ ሊሆን ይችላል። ልጆችም አካባቢያቸውን የመምሰል ሁኔታ ይታደባቸዋል። ይህ ደግሞ በእያንዳንዱ አካባቢ ምን አለ ብለን እንድንጠይቅ ያደርገናል። «ልጆች በመሰል የዕድሜ ጓደኞቻቸው ላይ የሚፈጠሩት ተጽእኖ አለ፣ ይህም በመልካምም ሆነ በመጥፎ ጎኑ የሚታይ ነው። ሥጋዊ ስውቀት እንዲገቡዎ

ተብሎ ልጆች የሚላኩባቸው ትምህርትቤቶች አብዛኛዎቹ በመልካም የሥነ ምግባር ቦታነታቸው የሚጠሩ አይደሉም። ሁሉንም መመልከት ባንችልም ዋና ዋና የምንላቸውን ዘርዘራን ለመመልከት እንሞክራለን።

፪.፪ ሰዎች ያላቸው አመለካከት

በሌ ልጆች አስተዳደር እንክብካቤ ብዙ ዓይነት ሀሳብና አመለካከቶችን ይሰነዘራሉ። ይህ አመለካከታቸው በእነርሱ ገሊና ሃሳብ ብቻ ሆኖ አይቀርም። በተለያዩ ጊዜና ሁኔታም በተግባር ሲንፀባረቅ ይታያል። ለምሳሌ ያህል አንዳንድ ሰዎች የልጆችን አስተዳደግ ከዕድል ጋር የሚያያዙ አሉ። ልጅ «በዕድሉ ይደግ» የሚለውን አነጋገር አብዛኛው ሰው የሚቀበለው ቢመስለኝም በዚህ አነጋገር የተጠቃለለው ሀሳብ ግን በሰዎች ገሊና የሚፈጠረው ግንዛቤ የተለያየ ነው። በእርግጥ ይህ ዓይነት አመለካከት ለልጆች የሚሰጠውን ትኩረት ይቀንሳል። የልጆች በዕድል ማደግ ከሚበሉትና ከሚጠጡት ነገር ጋር ብቻ ሳይሆን የት እንደሚያድጉ፣ እንዴት እንደሚያድጉ፣ ማን እንደሚያሳድጋቸው የሚለውን ሀሳብም ያጠቃልላል። ልጆች በመጥፎ አካባቢ ማድጋቸው በዕድላቸው ነው ከተባለ ይህ አመለካከት ያላቸው ሰዎች ባሉበት ኅብረተሰብ ልጆች በየሚዳው ከቤታቸው ርቀት የሚገባቸውን እንክንክቢ ሳያገኙ ጧት ወጥተው ማታ ቢገቡ እንግዳ ነገር አይሆንም።

አንዳንድ ሰዎች ደግሞ «እኔ የማደርገው ነገር ሁሉ እኔን ለማሰደ ሰት ነው፣ ሌላውን ሰው ተሰማማው አልተሰማማው አይመለከተኝም» የሚሉ አሉ። አንድ ኅብረተሰብ ውስጥ ስንኖር እኛን የምናደርገው ማንኛውም ነገር ሌላው የገብረተሰብ ክፍል ላይ በጥሩም ሆነ በመጥፎ ጉኑ ተጽዕኖ ማምጣቱ አይቀርም። የዚህ ድርጊት ውጤትም በኛ ላይ ብቻ ተወስኖ እንደማይቀር መገንዘብ ያስፈልጋል። ጥሩ ስናደርግ በጥሩ ጉኑ ኅብረተሰብ ላይ ተጽዕኖ እናሳድራለን። መጥፎ ስናደርግ ደግሞ በመጥፎ ጉኑ ተጽእኖ ማሳደራችን አይቀርም። ይህ ዓይነት አመለካከት ያላቸው ሰዎች ሌሎች ሰዎችን ሲሳደቡ በሕፃናት ፊት ነው። እነርሱ ስሜታቸውን መግለጻቸው እንጂ ሕፃናትን ስድብ ማስተማራቸውን አያስተውሉትም። እንደዚሁም የሚያጨሉ፣ የሚትሙ፣ የሚሰነሩ፣

በዝሙት የሚሰማሩ ሁሉ እኛን ተከተሉን ማለታቸው ነው። እነርሱ ይደሰቱበት እንጂ በእነርሱ ምክንያት ችግር ውስጥ ሊገቡ የሚችሉትን አይጨነቁላቸውም።

ከዚህ ሁሉ በተጨማሪ ደግሞ ለሕፃናት እንክብካቤ ማድረግን ገሊናቸው ፈጽሞ ትቶት ራሳቸውን ተጠቃሚ ለማድረግ የሚረገጡ መኖራቸውን ደግሞ ሌላው የብዙ ሰዎች ችግር ነው። በአንዳንድ ቦታ የምንሰማው ታሪክም ይህንን የሚያረጋግጥ ነው። ሕፃናትን ጠልፈው በከረሜላ፣ በብስኩት እና በመሳሰሉት አታለው ለዝሙት የሚመኙ አቸው የሚደፍሯቸው አሉ።

በቤተሰብ ደረጃ ልጆችን ማሳደግ እንዴት እንደሆነ መሠረቱ የጠፋባቸው አሉ። አንዳንዶቹ ከመጠን በላይ ልጆችን በማዝናናት ያምናሉ፣ ሌሎቹ ደግሞ ልጆች ትንሽ ጥፋት ሲያጠፉ አስረው በመግረፍ ያምናሉ። ልጆችን የተንከባከቡ መስሏቸው ከታላላቆች ጋር የሚኖራቸውን ግንኙነትና እክብርት በተመለከተ ወሰን /ድንበር/ ጠፍቶባቸው ትናንሾቹ ታላላቆቹን ሊመቱ /ለደበድቡ/ ሲነሡ ማየት የተለመደ ሆኗል። ይህ ሁሉ አንድ ወጥ የሆነ ጥቅምና ጉዳቱን ያመዘነ የልጆች አስተዳደግ አለመኖሩን የሚያሳይ ነው።

፪.፪ ልጆች የሚያድጉበት አካባቢ

ልጆች የሚያድጉበትን አካባቢ ይመስላሉ። አካባቢ በልጆች ላይ የሚያመጣው ተጽዕኖ አለና። ይህ ደግሞ ምን ዓይነት አካባቢ እያሳደግናቸው ነው ምን ዓይነት ትምህርት እና ጥንቃቄ ይፈልጋሉ የሚሉትን ጥያቄዎች እንድናነሳ ያደርገናል። ለምሳሌ ንግድ አካባቢ የሚያድጉ ሕፃናት በንግድ ቦታ የሚያደግባቸውን ነገሮች በክፍላቸው ሊቀረጹ ይችላሉ። በንግድ ቦታ ሌቦች አሉ። ብዙ ውሸቶች ይነገራሉ። የሁለም ሰው ፍጫ ገንዘብ ለማግኘት ይሆናል። በተለያዩ ሰብ የተያዙ ሰዎች የሚሰጡበት እካባቢም ልጅን ስናሳድግ የግድ ተከትለው የሚመጡ ችግሮች ይኖራሉ። ይህ ግንዛቤ ካለን ልጆችን የምናሳድግ ግበት አካባቢ የት መሆን እንዳለበት እንወስናለን። ሁኔታዎች አስገድደውን ችግር ሊፈጠር የሚችልበት አካባቢ እንኳን ቢኖሩ ዘወትር ምን ማስተማር እንዳለብን ቀድመን እንዘጋጃለን።

፪.፫. ልጆች በልጆች ላይ የሚያሳድሩት ተጽዕኖ

ሌላው በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያመጣው መሰል ልጆች የሚፈጽሙት ድርጊት ነው። ልጆች በተፈጥሮ መሰል ዓደኞቻቸው የተናገሩትን ለመናገር የሚያደርጉትን ለመፈጸም ይፈልጋሉ። ይህ ከመሰሉቻቸው የሚደርስባቸው ተጽእኖ ነው። «ከአሁን ጋር የዋለች ጊደር...» የሚለው ተረት ትርጉሙም ይህ ነው። እንደ ወላጆች ልጆቻቸውን ተጨንቀው በሥርዓት እንደ ሚያሳድጉ ሁሉ ሥርዓት የሌላቸው በጣም ብዙ ልጆችም አሉ። እነዚህ ሁለት የተለያዩ መንገድ የተከተሉ ልጆች በመንደር ውስጥ በጨዋታ ጊዜ ትምህርት ቤት ለትምህርት ሲላኩ፤ እንዲሁም በሌላ አጋጣሚ ሊገናኙ ይችላሉ። ይህ ዓይነቱ ችግር እንዳይከሰት ልጆችን ከልጆች ለይቶ ማሳደጉ ዘላቂ መፍትሔ አያመጣም ሁሉም ኅብረተሰብ ለመፍትሔው መነሣት ይገባል እንጂ።

፪.፬ የሚማሩበት ት/ቤት

በአሁኑ ጊዜ የሚታዩት ትምህርት ቤቶች በከፍተኛ ደረጃ የሥነ ምግባር ችግር ይታይባቸዋል። አሁን ያሉት ትምህርት ቤቶች ድር ከነበሩት በምን ተለዩ ስንል ድር ይሰጥ የነበረ አሁን ግን በብዙ በታየቀረ ልጆች ጥሩ ሥነምግባር እንዲኖራቸው የሚረዳ የግብረገብነት ትምህርት አለመስጠቱ ነው። ለልጆች ፈሪሃ እግዚአብሔር በልዩነቸው እንዲያድር የሚያደርግ ትምህርት ሊሰጥና በየጊዜው እየተከታተሉ ማስተማር አስፈላጊ መሆኑ መታወቅ ይኖርበታል።

ለዚህ ሁሉ ችግር መፍትሔው ምን ይሆን?

በመጠኑም ቢሆን የችግሩን አቅጣጫ ከጠቀሰን መፍትሔ ሊሆን የሚችለውንም ማሳየት አለብን። ልጆችን በመክባከብ ረገድ መጀመሪያ የወላጆች ቀጥሎ የቤተ ስመድ፣ የጌረቤት እያለ በአካባቢው ያሉ ሰዎች ሁሉ ኃላፊነት መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። እኛ ላልወለድነው ልጅ ምን አገባን ማለት የለብንም። ለልጆች የተስተካከለ ዕድገት የሚያመጣው ለውጥ የሚኖርበትን አቅጣጫ ማሳየት ይገባል። ልጆችን በመምከር፣ በማስተማር፣ ከዚያም አልፎ የኢኮኖሚ ድጋፍ ማድረግም

በሚያስፈልግበት ጊዜ የሚቻለውን ያህል ማድረግም ይጠበቅብናል። በየአካባቢው ላለው ችግር ሁሉ መፍትሔ ለመፈለግ መነሣት የሚገባው የአካባቢው ኅብረተሰብ ነው። በአቅማችን የምንችለውን ለማድረግ መንቀሳቀስ የሁላችንም ድርሻ ይሆናል። በዚህ ረገድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እና ሰበካ ጉባኤ፣ የሰንበት ት/ቤት ተማሪዎች ዕድሮች ማጎበራት ለጉዳዩ ትኩረት ሰጥተው መንቀሳቀስ ይገባቸዋል። ችግሩ አላላቢ ነው። ነገ ዛሬ በማለት ቀጠሮ የሚያገለግሉትም አይደለም። ስለዚህም ልጆቻችንን በአግባቡ አሳድገን ለፍሬ ለማብቃት፡-

፩. እንክብካቤና በቂ ክትትል ማድረግ

ምንም እንኳን መልካም ልጅ የእግዚአብሔር ስጦታ ቢሆንም የተሰጣቸውን በአግባቡ ይዞ ለፍሬ ማብቃት ግን የወላጆች ድርሻ ነው። በመሆኑም ወላጆች ልጆቻቸውን በሚገባ እየተከታተሉ፣ እውነተኛ ፍቅራቸውን እየመገቧቸው ሊያሳድጓቸው ያስፈልጋል። ምናልባትም የወላጆች ክትትልና ለልጆቻቸው የሚያደርጉት እንክብካቤ፣ እንደየተሰቡ የነጭ ደረጃ ወይም የገቢ መጠን፣ የወላጆች የዕውቀት ደረጃና የሥራ ጠባይ፣ የልጆች ብዛትና የዕድሜ ደረጃ ሊለያይ ይችላል። ለምሳሌ ብዙ ልጆች ያሉትና አንድ ልጅ ያለው እኩል እየተቆጣጠረ የሚያስፈልገውን እያሟላ ሊያሳድግ አይችልም። የሥራቸው ጠባይ ብዙ ጊዜ ያቸውን ከልጆቻቸው ጋር እንዳያሳልፉ የሚያደርጋቸውና ብዙውን ጊዜ ከልጆቻቸው ጋር የሚያሳልፉት እኩል ናቸው ማለትም አይቻል ይሆናል። እንዲሁም በፍቺ ወይም በሌላ ምክንያት በአባቱ ወይም በእናቱ እንክብካቤ ብቻ የሚያድግ ልጅና የሁለቱንም ፍቅርና እንክብካቤ እያገኘ የሚያድገው እኩል ሳይሆኑ ይችላሉ።

ይሁን እንጂ፣ ምንም በቂ ገንዘብ ወይም ጊዜ ባይኖራቸው፣ የልጆቻቸውም ቁጥር ቢበዛ ወላጆች በሚችሉት መጠን ለልጆቻቸው ትኩረት ሊሰጡና ሊንከባከቧቸው ያስፈልጋል። ወላጅነት በጊዜና በገንዘብ የሚተመን ሳይሆን ከፍቅር የተነሣ ራስን አሳልፎ እስከመስጠት የሚደርስበት ነው። ይህ ሲባል ከወቅማቸውም በላይ በሆነ መንገድ

ቁሳዊውንና ሥጋዊውን ፍላጎታቸውን ሁሉ ይሟላላቸው ማለት እይደ ለም፡፡ የእናትነት ወይም የአባትነት ፍቅራቸውን ያሳዩአቸው። መንፈ ሳዊ ሕይወታቸውን ውሏቸውን ጤናቸውን የትምህርታቸውን ሁኔታ ይከታተላቸው ማለት እንጂ።

፪. አርአያ መሆን

ለልጅ በተለይም በሕፃንነቱ ጊዜያት ከወላጆቹ በላይ በዋቂ ትል ቅና የተከበረ አይኖርም። ሁሉን ነገር እንደወላጆቹ ቢያደርግ። ከወላ ጆቹ ቢሰማ ይመርጣል። ወላጆቹ ሲያደርጉ ያየውን ወይም በወላጆች የተነገረውን በቀላሉ ይቀበላል። ታዲያ በዚህን ጊዜ ወላጆች በልጅ ቻቸው ፊት ለሚያደርጉትም ሆነ ለሚናገሩት ነገር ሊጠነቀቁ ያስፈ ልጋል።

ከዚህ አንፃር አንድ እርቶዶክሳዊ ቤተሰብ ለልጆቹ አርአያ ሆኖ ማሳ ደግ ብዙም አይከብደውም። አማትቦና ጸልዮ መመገብን፣ በሰንበትና በበዓላት ቀናት በአንድነት ቤተ ክርስቲያን ሄዶ ማስቀደስን፣ በሥነ ሥዕል ፊት ቆሞ ጠዋትና ማታ ሰብሐተ እግዚአብሔር ማድረስን፣ ለድ ሆች መመገወትን፣ እውነተኛ ፍቅርንና ለሌሎች ያለውን ርኅራኄ እያ ደረገ ያሳያቸዋል። ልጆችም፣ የቤተ ክርስቲያን እምነቷን ተባብሰው፣ ጠበሏን ጠጥተው፣ ዕሳኑ ሸቷቸው፣ ትምህርቷን ተምረው፣ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን አየተቀበሉ። ፈሪሐ እግዚአብሔርን ገንዘብ አድርገው ስለሚያድጉ ወላጆቻቸውን መምሰላቸው የወደፊቷ ሀገርና የቤተ ክርስቲያን ተረክቦ መሆናቸው አያጠራጥርም። ለዚህም የነጋዩ ሳሙኤልን እናት ሐናን ምሳሌ ማድረግ ይቻላል። ፩ኛው ፳፮፥፩፮።

በተቃራኒው ከከርንችት በለስ እንደሚይለቅሙ ሁሉ፣ ሰላም ከጠ ፋቦት፣ ንዝንዝና ጭቅጭቅ ከነገሠበት፣ የመጠጥና የዕዕ ሰላኝነት ከተቆ ማጠራው ቤተሰብ መልካም ልጅ ለማግኘት ማሰብ ያልዘሩትን ለማ ጨድ እንደመሞከር ነው።

፫. መልካም ሲሠሩ ማበረታታት

ወላጅነት ልጆችን የመጨቆን፣ የመግባትና የማስጨነቅ ሥልጣን አይደለም። በመሆኑም ልጆችን ባጠፋ ቁጥር መጨቅጨቅና መነዝነዝ አይገባም። ይልቁንም መልካም በሠሩ ቁጥር ማበረታታቱ ይመረጣል። መልካም ሲሠሩ ማሞገስ፣ ፀላጊዜም እንደዚህ እንዲሠሩ ማበረታ ታት፣ ሲያጠፋ ራሳቸውን አስከማረም ያደርሳቸዋል።

እንዲሁም ጥፋት ከፈጸሙ በኋላ ከመቆጣትና ዱላ ከማንሳት ይልቅ ማድረግ የሚገባቸውን አስቀድሞ ደረጃ በደረጃ መንገር ያስፈልጋል። ማድረግ የሚገባቸውን ቀስ በቀስ እየነገሩ ማሳደግ የተነገራቸውን ነገር አስፈላጊነት አምነውበት እንዲያድጉና ለተላላፊነትም እንዲበቁ ያደር ጋቸዋል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «እናንተም አባቶች ሆይ፣ ልጆ ቻችሁን በጌታ ምክርና በተግሣጽ አሳድጓቸው እንጂ አታስቆጡአቸው» በማለት አስገንዝቧል። /ኤፌ.፮፥፬/

ይህ ሲባል ምንም ዓይነት ጥፋት ቢያጠፋ አይቀጡ ማለት አይደ ሰም። አልፎ አልፎ በአካልና በሥነ ልቦናቸው ላይ ጉዳት በማያመጣ መልኩ ወዲያው እንዳጠፋ ዘመጡ መቅጣት አስፈላጊ ነው። ለምሳሌ በሚጉዳቸው ነገር ከመደብደብ ወይም እየራራ ከመቆጣትና የአንድ ጊዜ ጥፋታቸውን ዘወትር እያነሡ ከመውቀስ እንዲሁም ለሌላ ሰው ከመንገር ለተወሰኑ ደቂቃዎች ከጨዋታ መከልከልን የመሰሉ ቅጣቶ ችን መጠቀሙ ይመረጣል።

፬. ከጥፋት መጠበቅ

ሕፃናትን በለጋ ዕድሜያቸው ሊያበላጁቸው ከሚችሉ ነገሮች መጠ በቅ ያስፈልጋል። ለምሳሌ፡፡ በዕድሜያቸው ከማይመጥኗቸው የቴሌቫ ጎን ገርግራሞችና ፊልሞች፣ መጥፎ ጠባይ ካላቸው ዓደኞች ወዘተ ... እንዲርቁ ማድረግ ያስፈልጋል። ይህ ሲባል ምን አልባትም እንዳይ መለከቱ መከልከል የበለጠ እንዲጓጉ ስለሚያደርጋቸው በተቻለ መጠን በምክር መልክ መንገሩ ይመረጣል። አልያም ክፉውንና በጎውን እስኪ ለዩ ድረስ በፊታቸው የማይገቡ ነገሮችን አዕማድረግ ለዕድሜያቸው

የማይመጡ ፊልሞችና የቴሌቪዥን ፕሮግራሞችንም አለማየት፡ በህግ ተኮሮ ለአገርቡ የሚሰጣቸው ማለትም ለሰውቀታቸው ለሥነ ምግባራቸው መጉልበት፡ የቤተሰብ ፍቅር እንዲኖራቸው የሚያደርጉአቸውን ነገሮች እንዲመለከቱ የራስን ጥረት ማድረግ ያስፈልጋል።

አለበለዚያ ለዕድሜአቸው የማይመጡናቸውንና ለወደፊቱም ሕይወታቸው የማይጠቅማቸውን ሁሉ እያዩ ቢያድጉ ንጹሕ አእምሮአቸውን ለበቀል መርዝ እንደመጋት ነው። ለዚህ አንድ ምሳሌ ማንሆኑ ይቻላል። እናትና አባቷ በፍቺ የተለያዩና ከአባቷ ጋር የምትኖር አንዲት የሰሜንት ሃመት ልጅ አባቷ እቤት ውስጥ የወሲብ ሽድዮ ፊልሞችን እየተወሰደ ስለሚሔድ ወጣባል ቁጥር ያን እያየች ሊሊት በሕልሚ እየባነ ነች እንደተቸገረችና ያየችውንም በተግባር ለመፈጸም እንደተገፋፋት በቅርቡ ከደረሰን ደብዳቤ ለመረዳት ችለናል።

ልጅቷ ያየችውን ነገር ምንነት ባትረዳም ለመፈጸም መጥከሯ ምን ያህል ተጽዕኖ እንዳሳደረባት ለመገንዘብ አያዳግትም።

ስለዚህ ሕፃናትን የሚጠቅማቸውን ከማይጠቅማቸው እንለይላቸው ከጥፋትም ልንጠብቃቸው ያስፈልጋል።

እንግዲህ ልጅን ተጣጦ ካደገ በኋላ ማቃኛው ጠፍቶ ከመቸገርና በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ «የዛሬ ልጅ» እያሉ ከማውገዝ በአግባቡ ማሳደግ ያስፈልጋል። ለዚህም ለነገው ትውልድ መስተካከል ከዛሬ ወላጆች ከፍተኛ ጥረት ይጠበቃል። የዛሬው ወላጅ መልካም ከሆነ መልካም የሚያፈራበት ራሱን ቀርጾ የማያወጣበት ምንም ምክንያት አይኖርም። ከሁሉ በላይ ደግሞ እግዚአብሔር የተባረከ ልጅ እንዲሰጥ መጸለይ፣ ከቤተ ክርስቲያን ሳይቀር በሰው ፊት ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም ፊት እንዲያድግ ማድረግ ያስፈልጋል። ለቃይ+ዳይ። ያን ጊዜ ነው የሀገርም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ተረካቢ መሆን የሚችለው። ገና ዛሬ በልጅ ኑቱ ያላሳወቅነውን ቤተ ክርስቲያንም ሆነ አገር ነገ ተረከብ ማለት ቀንበር እንደመላን ከባለም ሽግግት ብሎ አሳልፎ እንደመሰጠት ነው።

ስለዚህ ሀገሩንና ቤተ ክርስቲያኑን አፍቃሪ ወላጆቹን አከባሪ ዜጋ ለማፍራት ልጅን በፍቅርና በመልካም አያያዙ ፈሪሐ እግዚአብሔር እንዲያደርስት አድርጎ ማሳደግ ይገባል። ለሁሉም የእግዚአብሔር ቸርነት የድንገል ለማላጅነት አይለዩን።

ፍቅር፣ ወጣትነት፣ መንፈሳዊነት

በዲ/ን ኤፍሬም እሸቴ

ብዙ ወጣቶች በጋራ የሚያውቋቸው፣ ዘወትር የሚነጋገሩባቸው፣ ሕይወታቸውን እስከመለወጥ የሚደርሱባቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ከእነዚህም ነገሮች መካከል ከተቃራኒ ጾታ ጋር ያላቸው ግንኙነት አንዱ ነው። ይህ በዕድሜያቸውና በተፈጥሯዊ ለውጣቸው ምክንያት የሚመጣ ጠባይ በመሆኑ ወጣቶቹ መንፈሳውያን ሆኑም አለሆኑ የዚህ ነገር ተጋሪዎች ናቸው። ለዓቅመ ሔዋንና ለዓቅመ አዳም ከደረሱበት ጊዜ አንሥቶ አስተሳሰባቸውና አመለካከታቸው፣ በት/ቤትም ሆነ በሥራ ከሚያገኟቸው በጾታ ተቃራኒዎቻቸው ከሆኑት ጋር ያላቸው ጉድኝት እንደ ሕፃንነቱ ወቅት አይሆንም። ራሳቸውን ይመረምራሉ። እነርሱ ስላልደረሱበት ነገር ለማወቅ ያላቸው ጉጉት ይጨምራል። በሚያነቧቸው መጽሔቶች፣ ጋዜጦች፣ መጻሕፍት፣ በሚመለከቷቸው ፊልሞችና ድራማዎች በየመንገዱ ከሚያዩዋቸው ነገሮች በመነሣት እነርሱም ያንን የሚያደርጉበትን ቀን ይናፍቃሉ። ይህ ናፍቆትና ፍላጎትም ያድግና በተግባር ይተረጎማል። በዚህም ምክንያት የብዙ ወጣቶች ሕይወት ሊበላሽ ይችላል።

በሀገራችንም ሆነ በየሰንበት ት/ቤቶቻችን ወጣቶች ከተቃራኒ ጾታዎች ጋር ሊኖራቸው ስለሚገባው ግንኙነት ለማወቅ የሚችሉባቸው አጋጣሚዎች ብዙ የሉም። በግልጽ ሊያውቋቸው የሚገቡ ነገሮች በ«ነውርነት» ተሸፍነው ስለሚታለፉ ጊላ ለወጣቶቹ ሕይወት እንቅፋት ይሆናሉ። እስከ ጋብቻቸው ዕለተ ድረስ ራሳቸውን ጠብቀው ለመቆየት፣ ከጋብቻ በፊት በሚፈጸሙ ግንኙነቶች ላለመሰናከል ማወቅ የሚገባቸውን ቁምነገሮች ባለመረዳታቸው ይጎዳሉ። አንዳንድ ጥናቶች እንደሚያመለክቱት ከሆነ ብዙ ወጣቶች ቅድመ ጋብቻ በሚፈጠሩ የግብረ ሥጋ ግንኙነቶች የሚመላለሱ ናቸው። በዚህም ምክንያት የሚከሰቱ የተለያዩ እክሎች አሉ። በበሽታ መጠቃት፣ ያለጊዜና ያለዕድሜ ማርገዝ፣ ያለጊዜው የተረገዘውን ዕንስ ማስወረድ፣ ለማስወረድ በሚደረግ ሙከራም ሕይወትን ማጣት፣ ከትምህርትና ከሥራ መስተጓጉል፣

በዚህ ሁሉ ነገር በኋላም በመንፈስ ጭንቀት መስቃየት የጥፋተኝነት ስሜት መሰማት፤ ወዘተ ... ሊጠቀሱ የሚችሉ ችግሮች ናቸው።

በዚህች አጭር ጽሑፍ እነዚህ ሁሉ ችግሮች ይቀረፉ ዘንድ ምን መደረግ አለበት? የሚለውን ጥያቄ መመለስ በጣም አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ ትኩረት በሚሹት ጉዳዮች መካከል አንዱን መዘን እና ውጣ «ፍቅር»።

የዚህ ጽሑፍ ዓላማ «ፍቅር ምንድነው?» የሚለውን ጥያቄ መመለስ አይደለም። የተቃራኒ ጾታ ፍቅር በተለይም ከወጣትነትና ከመንፈሳዊነት አን ጸር ያለውን ገጽታና ለኖረው የሚገኘውን አካሄድ ለመመልከት ይሞክራል።

«ፍቅር» የሚለው ቃል በብዙ ወጣቶች ተወዳጅ ቃል ነው። ከየንግ ግራቸው ውስጥ አይጠፋም። ቀልዳቸውና ጨዋታቸው ራሱ የሚሟሸው በርሱ ነው። አሁን አሁንም በጣም የሚወደድ መብልና መጠጥ ሁሉ ላይ «በፍቅር የሚወደድ» የሚል ቅጥያ ይገባለት ይዟል። ይሁን እንጂ የቃሉ ትርጉም ትክክለኛውን ቦታ ባለማግኘቱ ወጣቶቹ ይጎዱበታል። ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመላለሱት ወጣቶችም ምንም እንኳን ዘወትር ቃል እግዚአብሔር የሚሰሙ፣ መዝሙር የሚያዳምጡ ቢሆኑም ወጣ ቶች ናቸውና ችግሩ እነርሱንም ይመለከታል። ጊዜ ሰጥቶ ለሚያዳ ምጣቸው፣ የሚብሰሰሱበትን ነገር ሊካፈላቸው ፈቃደኛ ለሆነ ሰው የሚያከፍሉት ቁምነገር ነው። በዚህም ምክንያት መንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚበላሽባቸው ወንድሞችና እጎቶች ጥቂቶች አይደሉም። ስለ ዚህ ችግሩ እነርሱንም የሚመለከት መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ይሆናል።

በወጣትነት ወቅት በተቃራኒ ጾታዎች መካከል መሳሳብ ይኖራል። መሳሳብ ሁሉ ግን ለትዳር የሚያበቃ፣ መሠረት ያለው፣ በምንም ዓይነት ችግር የማይነዋወጽ፣ በዐለት ላይ የተመሠረተ አይደለም። አብዛኛዎቹ በጊዜያዊ መቀራረቦች፣ መተያየቶችና «እኔስ ይህንን ለማድረግ ምን ይጎድለኛል?» ከሚሉ የወጣትነት ስሜቶች የሚፈጠሩ ናቸው። በት/ቤት የሚገናኙ፣ በሰፊ ለሚተያዩ፣ በመንገድ የሚገናኙ፣ ወዘተ ወጣቶች የሚፈጥሩት መቀራረብና «ወደድኩህ ወደድኩሽ» መባባል ሁሉ የሚዘልቅ ላይሆን ይችላል።

ለዚህም የወጣቶቹ መቀራረብ፣ «መፈቃቀር» መሠረቱ ምን መሆኑን መረዳት ይኸል። ከዚህም በመነሣት በ«ፍቅር» ስም የሚጀመሩ አንድ ገደ ግንኙነቶችን ከሚከተሉት ነጠብቅ አንጻር ለመመዘን እንሞክራለን።

፩. የግብረ ሥጋ ግንኙነትን መሠረት ያደረገ ፍቅር

የአንዳንድ ሰዎች ፍቅር መታወቂያው ያፈቀሩትን ሰው በሥጋ ለማ ወቅ የሚደረግ ችኩልነት ነው። ይወቁትም አይወቁትም፣ ያለፈ ታሪኩ ምንም ይሁን ምን፣ ግንኙነታቸው ነገ ችግርን ይዞ ይምጣም አይምጣ የሚያስደስታቸው ካፈቀሩት ሰው ጋር በዝሙት መውደቅ ብቻ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱሳችን የምናገኘው የአምናንና የትዕማር ታሪክ ለዚህ አብነት መሆን ይችላል። አምናን ከትዕማር ጋር በፍቅር በመጠመዱ ለመተመም ደርሶ ነበር። ነገር ግን ያለፈቃዱ /በጉልበት/ ከክብሯ ካሳ ነገት በኋላ ፍቅር ድራሹ ጠፋ፣ ይልቁንም የቀደመ ፍቅሩ በጥላቻ ተተካ። ጸኛላሙ ሹ፫፩፡፱። በእውነት የአምናን ፍቅር እውነተኛ ፍቅር ነበርን? እውነተኛ ፍቅርስ ከሆነ በቶሎ ወደ ጥላቻ ለመድረስ ያበቃው ምን ነገር ተፈጠረ?

የአምናን ፍቅር እውነተኛ አልነበረም። የዝሙት ፍላጎት እንጂ። ዛሬም አንዳንድ ወጣቶች በዚህ ዓይነቱ አምናናዊ ጸር በመነደፋቸው የሌላውን ሕይወት ለማበላሸት ላይ ታች ይላሉ። ምንም የማይውቁ ሴቶችን በጣፋጭ አንደበታቸው፣ በፍቅር ስም ይሸንግላሉ። ያታልሏቸዋል፣ በዝሙትም ይጥሏቸዋል። ችግሩ ሲመጣ ግን ጀርባቸውን ይሰጧቸዋል።

መንፈሳውያን ወጣቶችም ይህንን ልናስተውል ይገባል። ስለዚህ የምን ወዳቸው ሰዎች ጠባይ በጊዜያዊ የሥጋ ፍላጎት ላይ የተመረከዙ ከሆነ ፍቅራቸው ዘላቂ አለመሆኑን እንገነዘባለን። እባባውን ከቀጠ፣ የፈለጉትን ካገኙ በኋላ አምናናዊ ጠባያቸው ያገረሸባቸዋልና።

፪. በጊዜያዊ ንደኝነት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

በተለያዩ አጋጣሚዎች ከሰዎች ጋር መተዋወቅ፣ መግባባት፣ ሐሳብ ለሐሳብ፣ ንግግር ለንግግር መጣጣም ይኖራል። መግባባቶች ሁሉ ግን ወደ ትዳር ለመሔድ የሚያበቁ መሆን የለባቸውም። መጠናናት፣ መለማመድ፣ ፈቃድ እግዚአብሔርን መጠየቅ ይገባል። አንዳንድ ወጣቶች

ከመቀራረባቸው ብዛት የሚፈጠርን «ጎደኝነት» ለ«ፍቅር» በመስጠት ይላሳታሉ። ለላምንታትና ለወራት መለያየት እስከሰመፈጠራቸው ሊያረሳቸው እንደሚችል ይዘነጋሉ።

ወጣቶቹ የሚውሉባቸው ቦታዎች፣ የሚሠሯቸው ሥራዎች፣ ት/ቤቶቻቸው፣ በብዛት በጎደኝነት መሰብሰባቸው ለእንደዚህ ዓይነቶቹ መቀራረቦች በር ይከፍታሉ።

ከዚህ አንጻር በጊዜያዊ መቀራረብ ላይ የሚፈጠር «ፍቅር»ን መሠረት ያለው አድርጎ በማየት ነገን አርቆ ከመመልከት መከላከል አይጠገባም። በዚህ መልኩ ተጀምረው ለሠመረ ትጻር የበቁ ግንኙነቶች የሉም ለማለት ባንችልንም በአብዛኛው ሲታዩ ግን መጨረሻቸው ስለማያምር መንፈሳውያን ወጣቶች መጠንቀቅ ይገባቸዋል።

፪. በኢኮኖሚያዊና ስሜታዊ መረጋጋት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

ከላይ ከተገለጹት ሁለት የፍቅር ዓይነቶች በተለየ መልኩ እንዲህ ዓይነቱ «ፍቅር» የያዛቸው ሰዎች ዓላማቸው ትጻር ላይ ያዘነበለ ነው። ከወጣትነት የዕድሜ ጣራ ያለፉ፣ ትጻር መያዣ ዕድሜያቸው እያለፈ መምጣቱ የተሰማቸው፣ ቤትና ንብረት መያዝ ልጅ መውለድ እንዳለባቸው የሚሰማቸውና ብዙውንም ጊዜ «ምነው አግባቢ/ እንጂ!» የሚሉ ጉትኅታዎች የበዘባቸው ሰዎች ናቸው። ጥሩ ገንዘብ፣ ሥራ፣ የሰውቀት ደረጃ አላቸው። የሚፈልጉት ነገር ሁሉ በሚላቸውም የጎደለ ነገር መኖሩ ስለሚሠማቸው ዕረፍት አይኖራቸውም። ያም የትጻር ጓደኛ ነው። ስለዚህም ያንን የጎደለ ነገር ለመጣላት ስለሚሹ ያገባሉ። የሚያገቡት ግን በምድራዊ ጥሪቱ የሚመሰላቸውን ነው።

የነዚህ ዓይነት ሰዎች ፍቅር መለኪያው፣ ያላቸው ምድራዊ ሀብትና የሰውቀት ደረጃ በመሆኑ ፍቅሩ መሠረት ያለው ራስን ለሌላው አሳልፎ እስከመስጠት ሊያደርስ የሚችል አይደለም። አንዳንድ ደቼም በገንዘብ ምክንያት በሚፈጠሩ አለመግባባቶች የሚበጣጠሩ፣ ከትጻር ጓደኛ ውጪ በሚፈጸሙ ውስልትናዎች የተበላሹ ይሆናሉ።

ስለዚህም ያፈቀርንበት፣ ወይም የተፈቀርንበት ምክንያት ከምድራዊ ሀብትና ሰውቀት ውጪ መሆን አለመሆኑን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

፩. ራስን ለሌላው አሳልፎ በመስጠት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

ፍቅር ግለት ለራስ ምንም ሳይሳሉ ራስን ለተወዳጁ አሳልፎ መስጠት፣ ከእኔ ይልቅ የምወደው ሰው ይቅደም ማለት፣ እኔ በደረግልኝ የምወደው ነገር ከእኔ በፊት ለምወደው ሰው ይደረግለት ማለት ነው። የተቃኛ መንፈሳዊ ትጻር መሠረት የሚሆነው ፍቅር ይህንን ያዘለ ነው። ነገር ግን «ለምንወደው ሰው ራሳችንን አላልፈን የምንሰጠው ምን ድረስ ነው?» የሚለው ጥያቄ መመለስ አለበት።

አንዳንድ ወጣቶች የሚመላለሱበት ፍቅር ራስን ለሌላው መሥዋዕት አድርጎ በመስጠት ላይ የተመሠረተ ነው። የመዋደዳቸው መገለጫው ራሳቸውን ለሚያፈቅሩት ሰው በመስጠት የሚገለጹ ይመስላቸዋል። ሌሎቹ ደግሞ መፈቀር አለመፈቀራቸውን ለማወቅ ራሳቸው የሚያደርጉትን፣ ሊያደርጉትም የማይፈልጉትን ጥያቄ ይጠይቃሉ። «የምትወደኝ/ጃኝ/ ከሆነ ... አድርግልኝ/ጊልኝ» ይላሉ። ይህ ካልደተረገባቸው ያልተፈቀሩ፣ ከተደረገባቸው ደግሞ የተፈቀሩ ይመስላቸዋል። ይህን ግን የተሳሳተ የፍቅር መንገድ ነው። እውነተኛ ፍቅር በዚህ አይገለጽም።

የዚህ ፍቅር ተጠቂ የሆኑ ወጣቶች ከአፍቃሪዎቻቸው በሚቀርቡላቸው «የተሳሳቱ የመሥዋዕትነት ጥያቄዎች» ሕይወታቸው ይበላሻል። ማፍቀራቸውን ለሌላው ወገን በግልጽ ለማሳየት ክብረ ንጽሕናቸውን ቅድመ ጋብቻ የሚያቀርቡ ወጣቶች አያሌ ናቸው። ይሁን እንጂ ያሰቡት ቀርቶ ያሳሰቡት ይተካና የፈለጉት ፍቅር በንቀት፣ በጥላቻ፣ በኩራት ይተካል። ይህ በወደፊቱ ሕይወታቸው ላይ የሚያሳድረው ተፅዕኖ ቀላል አይሆንም።

ስለዚህ መንፈሳውያን ወጣቶች ይህንን በመረዳት ቅድመ ጋብቻ የሚቀርቡ አሳስፈላጊ «መስዋዕትነቶች»ን መረዳት ይኖርብናል። በምድር በሥጋችን፣ በሰማይ በነፍሳችን ከሚጎዳ ነገርም ራሳችንን እንጠብቅ።

፪. በቅናት የታጠረ ፍቅር

የአንዳንድ ወጣቶች ፍቅር ደግሞ መገለጫው ቅናት ነው። ይህ ዓይነቱ በቅናት የታጠረ ፍቅር እውነተኛ ባለመሆኑ ለተፈቃሪዎች ሰላም የማይሰጥ ምድራዊ ገህነም ነው። «የት ሂድክ/ሽ/፣ የት ነበርክ/ሽ/፣

ከነግን ጋር ወጣህ/ሽ/?» ሰዎች ያፈቀሩት ሰው ጥሩ ሲሰጠው ሲያምር በትጥቅ ከሰው ሁሉ ጋር ሲገባባቸው በሰዎች ሲወደድ፣ በሥራው ከፍ ያለ ደረጃ ሲደርስ አይደሉትም። የሚያመልጣቸው ይመስላቸዋል። ይጨነቃሉ። ስለዚህም ይቀናሉ። ቅናታቸውም ከፍቅር የመነጨ መሆኑ እንዲታወቅ ላቸውም ይፈልጋሉ።

የዚህ ዓይነት ፍቅር መሠረቱ በአብዛኛው ውጫዊ ተክለ ቁመና /Physical appearance/ ነው። ውስጣዊ ውበት ቦታ የለውም። ታይቶ የሚጠፋ አፍኦታ ነው። ያ አፍኦታ ውበት ሲደበዝዝ ወይም ከዚያ የበ ለጠ ሲገኝ ይቀራል ይሻራል።

ግጥም/ጥያቄ: ወጣትነት የነገው ማንነት መሠረት የሚጣልበት ጊዜ ነው። በወጣትነት የተበላሸን ሕይወት ለማረቅ በጣም አስቸጋሪ ነው። ከነዚህ የወጣቶች ሕይወት ከሚበላሸባቸው ነገሮች መካከል ደግሞ ከተቃራኒ ጾታ ጋር የሚኖረን ፍቅር አንዱ መሆኑን ከላይ ተመልክተናል። ስለዚህም ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ እንዳለብን መገንዘብ ይኖርብናል።

በወጣትነት ስሜት የሚመጡ ፍላጎቶችን ሁሉ ማስተናገድ አይቻልም። ያለጊዜያቸው ከመጡ ፈተናዎች ናቸውና ልንቃወማቸው ይገባ ናል። ሰዎችን ከፍል ለመጨረስ ያልደረሰ ወጣት በፍቅር ምክንያት ፈተና ሲገጥመው ውድቀቱ ሁለት ነው የሚሆነው። ወደፊት ሲያገኘው የሚችለውን እውነተኛ ፍቅር በጊዜያዊው ምክንያት ያጣል። እንደገናም የወደፊት ሕይወቱም ይሰነካከላል።

ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ግን ራሳችንን ለመቻል መጣር፣ ሕይወታችንን በመንፈሳዊ ሕይወት ማሳልመስ፣ ይገባናል። በዚህም ምክንያት ከሚመጡ ክፉ የጎልማሳነት ምኞቶች መራቅ የምንችለው ይህንን ሰን ረጸ ብቻ ነው። ጀጢኞች ጸጁ።

በአጠቃላይ በፍቅር ስበብ የሚመጡብንን ፈተናዎች ለመቋቋም፣ እውነተኛውን ከሐሰቱ ለመለየት እንጣር፣ ፈቃድ እግዚአብሔርንም እንጠይቅ። የቅዱሳን አምላክ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር